A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS

COLLECTED DURING THE TRIENNIUM

1925-26 TO 1927-28

FOR THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

MAHĀMAHŌPĀDHYĀYA VIDYĀVĀCASPATI
S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A., I.E.S. (*Retired*)
CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, AND
PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY,
PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS (*Retired*)

AND

VIDYĀSĀGARA VIDYĀVĀCASPATI
P. P. SUBRAHMANYA SASTRI, B.A. (Hons.) (Oxon.), M.A. (Madras),
CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, AND
PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY,
PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS.

(*Prepared under the orders of the Government of Madras*)

Volume VI—Part II—Tamil

MADRAS:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

[PRICE: 4 *rupees* 10 *annas*.] 1937.

A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS

COLLECTED DURING THE TRIENNIUM

1925-26 TO 1927-28

FOR THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

MAHĀMAHŌPĀDHYĀYA VIDYĀVĀCASPATI
S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A., I.E.S. (*Retired*)
CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, AND
PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY,
PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS (*Retired*)

AND

VIDYĀSĀGARA VIDYĀVĀCASPATI
P. P. SUBRAHMANYA SASTRI, B.A. (Hons.) (Oxon.), M.A. (Madras),
CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, AND
PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY,
PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS.

(*Prepared under the orders of the Government of Madras*)

Volume VI—Part II—Tamil

MADRAS:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1937.

TABLE OF TRANSLITERATION.

—	Consonants.	Semi-vowels, sibilants and aspirate.	Vowels.	Diphthongs.
Gutturals	k, kh, g, gh, ṅ...	h, ḥ ...	a, ā ...	e, ē, ai.
Palatals	c, ch, j, jh, ñ ...	y, ś ...	i, ī ...	
Linguals	ṭ, ṭh, ḍ, ḍh, ṇ ...	r, ṟ, l, ṡ ...	ṛ, ṛi ...	
Dentals	t, th, d, dh, n ...	l, ḻ, s ...	ḷ, ḷi ...	
Labials	p, ph, b, bh, m...	v ...	u, ū ...	o, ō, au.

INTRODUCTION.

This is the second part of the sixth volume of the Triennial Catalogue of Manuscripts, and is prepared on the same plan as that of the second part of the fifth volume. The numbers of the manuscripts and the pages of this part are in continuation of the corresponding part of the fifth volume. Attention is drawn below to a few of the more important works described in this volume.

Tirumayilaip Piḷḷaittamil, *R. No.* 861.—This was written by Tāṇḍavarāya Kavirāyar in praise of God Subrahmaṇya, worshipped under the name of Śiṅgāravēlavar, in the temple at Mylapore. Contains 101 stanzas.

Śrīpurāṇam, *R. No.* 869.—This is a paper manuscript of the famous treatise, in the *Maṇipravāḷa* style, describing the lives of the sixty-three *Jaina* saints. Complete in four volumes.

Subbiramaṇiyak Kōvai, *R. No.* 870.—A poem in the *Kōvai* style, with Subrahmaṇya Piḷḷai, son of Tiruvēṅkaṭanātha of Tirukkuruhūr, in the Tinnevelly District, for its hero. This Tiruvēṅkaṭanātha is characterised in this poem as possessing extensive lands. The *Vaiṣṇava* name of the father, and the *Śaiva* name of the son, taken together with the indirect, yet devout, references to God Subrahmaṇya in the many puns in this poem, and the benediction of longevity, on the *Tiruvāymoḻi* of Tiru Nammāḻvār, the famous *Vaiṣṇava* saint of Tirukkuruhūr, in the words, "வாழி வகுளப் பெருமானியல் திருவாய்மொழிச்சொல்", in the last verse of this love-poem, point to the fact that these two noblemen and their family, and even the men of letters patronised by them, treated *Vaiṣṇavism* and *Śaivism*, the two chief faiths of India with equal reverence, in the same way as some

rulers, like the Pallavas of Kāñcī, and noblemen in other parts of India have done. Rich in the many good things of this earth, the fertile valley of the Tāmraparṇī has also been as congenial a home of religious toleration and eclecticism as the valley of any other historic river in India. Excluding the introductory and concluding stanzas, the poem contains four hundred and fifty stanzas; and though the style is ordinary, the work is interesting as a specimen of *Ahapporuḷ* literature. The name of the author is not known.

Aṣṭa Padārtha Sāram, R. No. 871.—This is an unprinted treatise, in the *Maṇipravāḷa* style, on the "Eight Categories" of the *Jaina* philosophy, namely, *Āpta, Āgama, Navapadārtha, Pramāṇa, Pravṛtti, Liṅga, Cāritra* and *Phala.* It will be found useful by students of Indian philosophy in general and *Jainism* in particular. Here and there mistakes in spelling are found.

Jaina Viratam, R. No. 872.—A directory for the fulfilment of forty-five *Jaina* vows (நோன்புகள்) beginning with *Māghamālai Viratam* and ending with *Kēvala Bōdhi Nōnbu,* written in the *Maṇipravāḷa* style. This has not been printed.

Nīlakēśi, R. No. 873.—Said to be one of the five minor epics; this is a Tamil poem expounding the *Jaina* philosophy. The work contains 412 stanzas with the commentary of Samayadivākara Muni.

Bhagavadgītai, R. No. 876.—This is a Tamil rendering, in verse, by Śrībhaṭṭar of the Sanskrit work of that name, and is followed by a commentary written in accordance with the *Advaita Vēdānta* school of thought.

Padārthasāram, R. No. 877.—This is a treatise in the *Maṇipravāḷa* style, on the *Jaina* philosophy. This copy is incomplete, as it contains only twenty-two of the thirty *Paricchēdas* (or *Adhikāras*) of which this work consists, according to the author's statement in the introductory

portion of this treatise. There it is said that the thirty chapters of this treatise deal with the following topics in order :—

(1) *Navapadārtha*, (2) *Saptatattva*, (3) *Ṣaḍdravya*, (4) *Pañcāstikāya*, (5) *Dvicatvāriṁśannaya*, (6) *Caturvidhanyāsa*, (7) *Dvividhapramāṇa*, (8) *Saptabhaṅgī*, (9) *Pañcabhāva*, (10) *Ratnatraya*, (11) *Caturdaśaguṇasthāna*, (12) *Caturdaśajīvasamāsa*, (13) *Ṣaṭparyāpti*, (14) *Daśaprāṇa*, (15) *Catussanna*, (16) *Caturgati*, (17) *Pañcēndriya*, (18) *Ṣadjīvanikāya*, (19) *Pañcadaśayōga*, (20) *Vēdatraya*, (21) *Catuṣkāya*, (22) *Aṣṭajñāna*, (23) *Saptasamyama*, (24) *Caturdarśana*, (25) *Ṣaḍlēśya*, (26) *Dvividhabhavyatva*, (27) *Ṣaḍvidhasaṁyaktva*, (28) *Dvividhasaṁyaktva*, (29) *Dvividhāhāra* and (30) *Dvividhōpayōga*.

From the colophon it is made out that the author is Vītarāgasarvajña. This work abounds in Sanskrit compound words and expressions and Prākrit verses. This will be of much interest to *Jainas* and other students of Indian thought, though this copy contains many mistakes in spelling.

Tirumayilai Yuvamai Veṇpā, *R. No.* 883.—This is an unprinted poem, in the *Veṇpā* style, on the religious importance of Mylapore, sacred to God Kapālīśvara (Śiva), by Naṭaliṅga Kavirāja of Tinnevelly. In every stanza, the holy place of Mylapore is likened, in two or more of its aspects, to some other object like the lotus; and the author has shown much imagination and skill in drawing out the similitudes. This poem is of devotional and literary interest.

Tirumayilaik Kōvai, *R. No.* 884.—An unprinted poem, in the *Kōvai* style, having for its hero God Śiṅgāravēlar (Subrahmaṇya) worshipped in the sacred shrine at Mylapore. The author's name is not known. This copy is written with the pencil and not in ink, and is written on one side of the page only. This is one of the love-poems in which a God figures as the hero.

Tirumayilai Venpā, R. No. 886.—This is an unprinted poem, in the *Venpā* style, in praise of God Śiva worshipped at Mylapore. The name of the author is not known. Like similar poems, noticed above, this also is of religious and literary interest.

Abhinaya Darpaṇam, R. No. 893.—A work on the *Bharata Śāstra.* This contains 100 stanzas in the *Grantha* character with Tamil meaning.

Abhinava Varayōgi Vaibhavam, R. No. 904.—This is a sort of biography, in the rather hyperbolical, semi-historical and semi-legendary style, current among the devout and religious-minded, narrating the leading events in the life of Aḻagiya Maṇavāḷa Jīyar, otherwise known as Abhinava Varayogi, son of Tiruvēṅkaṭācārya of the Kauśika Gōtra. From the introductory verses and the colophon, it is made out that the author of this work is Vēṅkaṭārya, son of Abhinava Varayōgi. As it contains references to *Vaiṣṇava Ācāryas* and traditions, it may be useful in determining the dates of those *Ācāryas* and checking other traditional accounts about them. This copy is complete, though it is much injured, and contains many mistakes in spelling.

Ekkālakkaṇṇi, R. No. 912 (*b*).—This contains 201 *Kaṇṇis* of a philosophical nature, similar to those of Saint Tāyumānavar. The style is good.

Ahattiyar Aṟuśuvai Nighaṇṭu, R. No. 948 (*b*).—This is an unprinted dictionary containing the synonymous terms for various fruits, ripe and unripe, roots and greens, and explaining their medicinal properties and particular tastes. This is a metrical work, and each stanza is in the form of a *Venpā* ; and so, with a little effort, the mistakes in spelling found in it can be rectified in a way. From the words,

ஆறு சுவை தேர் நிகண்டி னாரியத்தைச் செந்தமிழாற்
றேறுசுவை செய்தேன் றெரிந்து,

in the very first verse of this work, it can be easily seen that this is a translation from a Sanskrit original. In the

colophon it is stated that this work is the first chapter (entitled *Ṣaḍrasa Nighaṇṭu*) of a work, called *Maṇi Veṇpā*, by the sage Ahattiyar. This copy is injured, and contains errors in spelling, due perhaps to the ignorance of the scribe. Nevertheless this and the next two following manuscripts will be found useful by Tamil students of Indian Medicine.

Cintāmaṇi (Dhātunidānam), *R. No.* 948 (*d*).—This is an unprinted treatise, on Indian Medicine, in the form of Tamil *Veṇpās*. It professes to be a rendering of the *Vaidya Cintāmaṇi*, an Āyurvedic work in Sanskrit. It deals with the various topics of Indian Medicine like the feeling of the pulse, the diagnosis of diseases with the help of the pulse and the preparation of different kinds of pills, oils, etc. There is no indication in this copy of the extent of this work, or the name or other particulars of its author. From the fact that four other similar works in this copy are stated to be composed by Ahattiyar, some may guess that this work and the next previous one have also been composed by the same Ahattiyar, or a different person having the same name. Many Tamil medical works claim Ahattiyar for their author. Some pages are left blank in this copy in order that the later portions of this work might be copied there. This work affords much scope for research, by Tamil experts in Indian Medicine, as regards its source and authorship and the value of its many prescriptions.

Ñānarattinak Kuṟavañci, *R. No.* 949 (*c*).—This is a treatise of a philosophical nature dealing with the *Ñānam* of the *Siddhas*.

Avadhūtagītai, *R. No.* 949 (*e*).—This forms the 4th *Adhyāya* of the 11th *Skandha* of the Tamil *Bhāgavatam* by Āriyappa Pulavar, and contains 48 stanzas with an elaborate commentary.

Śivañānabōdha Vudāraṇaveṇpā, *R. No.* 949 (*g*).—This is a collection of the illustrative *Veṇpās* of *Śivañānabōdham*, which expounds the *Śaivasiddhānta* philosophy, and contains a commentary by one Svāminātha r.

Jīvasambōdhanai, *R. No.* 950.—This is a Tamil rendering of a Sanskrit *Jaina* work of the same name. The author is seen to be Dēvēndramunivar. The work is in the *Veṇpā* metre and the manuscript contains chapters 7 to 12, with a commentary.

As in the case of similar volumes previously published, the present volume also is furnished with a subject index, an author and a general index.

G.O. Mss. Library,
Madras,
2nd February 1937.

P. P. SUBRAHMANYA SASTRI,
Curator.

ALPHABETICAL SYNOPSIS OF SUBJECT HEADINGS.

[Reference is given to the pages of the subject index.]

SUBJECT INDEX

OF THE

WORKS DESCRIBED IN THE TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

[*Note.*—The letters in column 2 are used in the following significance; L. means that there were no copies of the work in the Library; P. means that the Manuscript contains a portion which was not in the Library; T. means that there were not more than three copies of the work in the Library.]

Lexicography (நிகண்டு).

		R. NUMBER.
Akattiyar aṟuśuvai nighaṇṭu	L.	948 (*b*)
Akattiyar jālanighaṇṭu	T.	938 (*c*)
Bhōganāyanār nighaṇṭu	L.	930
Cūḍāmaṇi nighaṇṭu		929 (*b*)
Dhanvantiri nighaṇṭu munnūṟu	T.	946 (*a*)
Divākara nighaṇṭu		929 (*a*)

Akarādi (அகராதி).

Caturakarādi	T.	874 and 889

Prabandhas (பிரபந்தங்கள்).

Antādi (அந்தாதி).

Dēśika nūṟṟantādi	L.	906 (*a*)
Kōlāpuric ciṟṟaḍi yantādi	L.	878 (*a*)
Mayilai yamakavantādi	P.	865
Piḷḷaiyantādi	T.	906 (*b*)
Tirumayilai yamakavantādi	T.	882

Veṇpā (வெண்பா).

Śokkanāthar veṇpā	T.	879 (*d*)
Tirukkalaiśaic cilēḍai veṇpā	L.	860
Tirumayilai uvamai veṇpā	L.	883
Tirumayilai veṇpā	L.	886

Piḷḷaittamiḻ (பிள்ளைத்தமிழ்).

Tirumayilaic ciṅgāravēlar piḷḷaittamiḻ	L.	861, 887

R. NUMBER.

Vaiṣṇavamatam (வைஷ்ணவ மதம்).

Religious Hymns (திவ்வியப்பிரபந்தம்).

Vaiṣṇavamatam—Digests and Tracts.

Vaiṣṇavam (வைஷ்ணவம்).

Ñānam (ஞானம்).

Alchemy (ரஸவாதம்).

Medicine (வைத்தியம்.)

Mantram (மந்திரம்).

Magic (ஜாலம்).

Astrology (சோதிடம்).

Divination (ஆருடம்).

R. NUMBER.

Prognostication (சரநூல்)

Music (சங்கீதம்)

Miscellaneous

AUTHOR INDEX

OF THE

TAMIL TRIENNIAL CATALOGUE, VOLUME VI.

A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

1925-26 TO 1927-28.

VOLUME VI.

PART II—TAMIL.

R. No. 860.

Paper. 7¾ × 5¼ inches. Lines, 20 on a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1925–26 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Piḷḷai Avargal. Mailapur.

திருக்கலைசைச்சிலேடைவெண்பா.

TIRUKKALAIŚYCCILĒḌAIVEṆPĀ.

Incomplete.

A Prabandha written in praise of God Śiva worshipped in Tirukkalaisar.

Beginning:

திருக்கலைசைச்சிலேடைவெண்பா.

காப்பு.

கார்மருவுஞ் சோலைக் கலைசைச் சிலேடைவெண்பாச்
சீர்மருவக் கூறுந் திறம்வருமே—யோர்மருவுங்
கோதறுமுத் தோடைக் குளத்திருதாட் செங்கழுநீர்ப்
போதகமென் போதகத்தாம் போது.

வட்டிக் கலைநீர் வடித்தமைப்போர் மன்னுதிருத்
தொட்டிக் கலைவெண்பாச் சொன்மாலை—கட்டிடமெய்ச்
செங்கழுநீ ராம்பலிரு செந்தா மரைமலருந்
தங்கிடுமென் னெஞ்சகத்தே தான்.

நூல்.

நீருலவும் பூமகளு நெட்டகழின் வார்புனலுங்
காருணிய மீதூர் கலைசையே—யேருலவுந்
தண்டரங்க மாலையார் தாங்குமுடி யார்வரைக்கோ
தண்டரங்க மாலையார் சார்பு. (க)

End:

ஐவாய வேட்கை யகன்றவரு மாகதருங்
கைவாரஞ் செய்யுங் கலைசையே—மெய்வாழ்வு
நண்ணியபி ராமிதிரு நாடோறும் போற்றிடுஞ்சேற்
கண்ணியபி ராமிபங்கர் காப்பு. (ள)

வாழி.

வாழிதொட்டிக் கலையூர்வாழி சிவகங்கை
வாழிசிவகாம வல்லியெந்தாய்—வாழி
புகழ்ச்சிதம்ப ரேசரருள்போன் றுமவ ரன்பர்.
மகிழ்ச்சியுடன் வாழி வளர்ந்து.

Colophon:

முற்றும்.

Madras, 11th January 1855.

(த-பு.)—

திருக்கலைசை யென்னுந் தலத்துளமர்ந்துள்ள சிவபிரான் மீது பாடப்பட்டுள்ள சிலேடையந்தாதி. காப்புச் செய்யுளும் வாழ்த்துச் செய்யுளும் நீங்கலாக நூறு வெண்பாக்களையுடையது. செய்யுள் நடை நன்றாகவுளது. நூலாசிரியர் யின்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதி நாட்பட்டதாதலின் எழுத்துக்கள் படித்தற்கு இயலாமலுள்ளன.

R. No. 861.

Paper. 8½ × 6½ inches. Foll. 13. Lines, 17 on a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1925-26 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Piḷḷai Avargal, Mailapur.

திருமயிலைப்பிள்ளைத்தமிழ்.
TIRUMAYILAIPPIḶḶAITTAMIḺ

Complete.

A Prabandha technically known as Piḷḷaittamil written in praise of God Muruhakkadavuḷ under the name of Singaravelar in the temple at Mylapore. By Tāṇḍavarāya who is said to have first presented the work to the public for acceptance in the month of Avani of the year Bhava - Śakha 1678.

கணபதி துணை.

திருமயிலைச் சிங்காரவேலர் பிள்ளைத்தமிழ்.

கூத்தாடும் விநாயகர் வணக்கம்.

சீர்கொண்டமுத்தமிழ்சொல் நாவலருளத்துநற்
செழுமறைகளின்சிரத்துந்

தென்மயிலையூரகத் தயன்முதலியோர்தொழுந்
திருக்கபாலீசரென்னப்,
பேர்கொண்டவேணிப் பிதாமருவுகோயிற்
பிறங்குகுணபாலிடத்துப்
பேரின்பவீடுதவு கூத்தாடுமைங்கரப்
பிள்ளைசரணந்துதிப்பாம்,
தார்கொண்டபன்னிரு புயத்தாறுமுகவனைச்
சடாட்சரத்திருமந்த்ரனை
வேர்கொண்டமாமுதற் சூரனைக்கிரவுஞ்ச
வெற்பினைக்கடலைவென்ற
வீரனைச்சிங்கார வேலனைப்பரவுமென்
மெய்ப்புகழ்தமிழ்தழைக்கவே.

காப்புப் பருவம்.

திருமால் வணக்கம்.

முகில்வண்ணன் மரகதமெனும் பசியமணிவண்ணன
முதுகருங்கடலின்வண்ணன்
முகைவிண்டுதேன்சொரியு நரியபூவைப்பூவின்
முழுநீலவண்ணம்பொற்,
றுகில்வண்ணன்வித்துரும வாய்வண்ணனம்புயத்
துணைத்தாளின்வண்ணன்வண்டார்
துழாய்மவுலிவண்ண னென்றுஞ்சூழ்வார்கள்
செந்தமிழைச்சொலும்வண்ணனைப்பரவுவாம்,
அகில்வண்ணமிலகிரு தனக்கோட்டுவள்ளிகட்
கஞ்சனமுமெழுதிநுதலின்
அழகொழுகுபொட்டிட்டு வெட்சிமலர்கூந்தலி
னணிந்தடிகளன்படியன்மேல்,
மிகில்வண்ணவேடன் கணைக்கிணைவனென்று
சரண்மேவுமெனையாட்கொண்டருள்
வேடனைத் தென்மயிலையூரனைச்சிங்கார
வேலனைக்காத்தருளவே. (க)

End:

புயலைநிகர் கெங்கையினர் பூம்பாவை யூர்வர்தின்
புகழ்மருவு பிள்ளைத் தமிழ்ப்
புகலெனத் தன்னமுத வாக்கினுலொருசீர்
புகன்றதுன வாக்கதாக,
நயமதுரகவி மொழியு நிபுண தாண்டவராய
நாவனிசைந்து பாடி
நான்மறை சொல்வானர் தமிழ்வாணர் நிறை
தொண்டைவள நன்னாட்டுளோர்கள் மெச்ச,
இயல்புறுசகாத்த மோராயிரத்தாறு நூற்றெழுப
துடனெட்டாண்டினில்

எய்துபவ வருடமாவணியுத் திரட்டாதி
யின்புட னரங்கேற்றிடுஞ்,
செயமிலகு தமிழ்கொண்ட சிங்கார வேலனே
சிறுதேரு ருட்டியருளே
திரைவாரி முத்ததிறை மயிலைவாழ் புரிக்கிறைவ
சிறுதேரு ருட்டியருளே.

Colophon :

திருமயிலைப் பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.
ஆகப்பருவம் பத்துக்குத் திருவிருத்தம், "௱க"

(கு-பு.)—

இது மயிலைமாநகரில் (மயிலாப்பூர்) கோயில் கொண்டுள்ள சிங்காரவேல ரென்னும் முருகக்கடவுள்மீது இயற்றப்பட்டுள்ள பிள்ளைக்கவி. தாண்டவ ராயனெனும் புலவரியற்றி, சாலிவாகன சகம் 1678-வதான பவ வருஷம் ஆவணி மாதம் உத்திரட்டாதி நட்சத்திரத்தன்று அரங்கேற்றியதாகத் தெரிகின்றது. செய்யுள்நடை நன்றாகவுளது. பத்துப் பருவங்கட்கும் பப்பத்துச் செய்யுள் வீதம் ௱க பாடல்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 862.

Paper. $8\frac{1}{8} \times 6\frac{5}{8}$ inches. Foll. 13. Lines, 23 on a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1925-26 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Piḷḷai Avargal, Mailapur.

திருமயிலையுலா.
TIRUMAYILAIYULĀ.

Complete.

A kind of Prabhandha known as Ulā written in praise of God Śiva worshipped under the name Puṁpāvai Īśar in Mylapur.

Beginnin :

திருமயிலையுலா.

காப்பு வெண்பா.

ஏர்கொண்ட பூம்பாவை யீசர் திருவடிக்குப்
பார்கொண்ட சீருலாப் பாடவே—பேர்கொண்ட
கூற்றுடுங் கற்பகமே கூறுமயி லாபுரியைக்
காற்றுடுங் கற்பகமே காப்பு.

நூல்.

பொன்பூத்த புண்டரிகப் போதிற் புலன்குவடு
மின்பூத்த வாழியங்கை மேதகையு—மன்பூத்
தடிமுடிதே டத்தரியாத் தாரழலாய் நின்ற
வடிவுடைய பூங்கருணை வள்ளல்—முடிவிகந்த

வாதியா யைம்பூதத் தண்டத்து நின்றியங்குஞ்
சோதியா யானந்தத் தோன்றலாய்—கோதில்குணக்
குன்றாய்ப் படைப்பாதி கொள்கைக்குங் காரணமாய்
ஒன்றா யுபநிடதத் துட்பொருளாய்—மன்றில்
நடிக்கும் பராபரமாய் ஞானவடி வாக
வடிக்கு மமுத மயமாய்—முடிக்கும்
* * * * * *
* * * * * *
* * * * * துதிமரவு

வென்றி படவரவை மேல்தரித்தீ ராங்கதற்குத்
தென்ற லிறையளித்தாற் றீதாமோ—வென்றியே
யோதி மயங்கி யுறுகாதல் தீர்வதனுக்
கேது மருந்தென்பா ரீங்கிவரிற்—பேதை

Colophon :

குழாங்கள் முற்றும்.

End :

* * * * * தொண்டுசெய்
மாதவமில் லாவெனைநீர் வந்துதழு வாவிடில்நின்
தாதவிழ்பூங் கொன்றைத்தார் தாழ்வாமோ—வாதியே
யென்று பலவு மியம்பினா ளாங்கவளுங்
குன்றைவில்லி தோளணையக் கூடுமோ—மன்றல்மலர்க்
கூந்தலாள் கற்பகப்பூங் கோதைக்குத் தானஞ்சிக்
காய்ந்தசிலை வேளைக் கடைக்கணிந்தா—ளேந்திழையுஞ்
சிந்தை தளர்ந்தாடௌிர்? தேவர்க்கு மெண்ணரிய
விந்து நுதல்மடவா ரெல்லோரும்—புந்திதனிற்
பேராசை கொள்ளப் பெருகுங் கருணைவள்ளல்
ஏராரும் பூம்பாவை யெம்பெருமான்—பாராருஞ்
சீருடையான் செம்பொற் சிலையுடையான் தென்மயிலை
யூருடையான் போந்தா னுலா.

Colophon :

திருமயிலையுலா முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம். பார்த்திப௵ பங்குனி௴ ௨௪௳ திருமயிலையிலிருக்கும் கூ. கனகசபை முதலி எழுதினது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் திருமயிலையில் வீற்றிருக்கும் பூம்பாவை யீசர்மீது இயற்றப்பட்ட ஒருவகைப் பிரபந்தம். செய்யுள்நடை நன்றாகவிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 863.

Paper. 10¾ × 9½ inches. Foll. 29. Lines, 24 in a page. Tamil Good.

Presented in 1925-26 by Maharajā of Ettayapuram, Tinnevelly district.

மதனவித்தாரமாலை.

MADANAVITTĀRAMĀLAI.

The author of the work is Kadikai Muthuppulavar of Ettiyapuram. An exotical work extolling the greatness of Cupid, the God of Love. The whole thing is put in the form of a prayer made by a lady to the God of Love to bring about the union of herself with the ruler of Uṟṟumalai Marudappan.

Beginning:

ஸ்ரீராமஜயம்.

கடிகை-முத்துப்புலவராலியற்றப்பட்ட மதனவித்தாரமாலை.

காப்பு.

பூமருவும் வாழ்வு பொருந்துமரு தப்பனுக்கு
மாமதன வித்தார மாலைசொல—நாமகிழத்
தாங்கயமா ருந்தலைமு ஞலுகரஞ் சத்திகொண்ட
காங்கயனும் பிள்ளையார் காப்பு.

நூல்.

நீர்பூத்த வேலை யுடுத்த நிலமடந்தை
தார்பூத்த மொய்ம்பு தழீஇக்கொள்ளச்—சீர்பூத்த
தண்கமலை கண்களினுந் தானமங்கை பாணியினும்
வெண்கமலை நாவி(வி)(னி)லும் வீற்றிருக்கக்—கொண்கனென்னே
மற்றத் திருமகளிர் சூழ மருங்குடைகாட்
கொற்றத் திருமான் குடிகொள்ள—வுற்றிருந்தேதன்
சீவலவன் முன்னேன் திருவேங் கடநாதன்
ஆவலுறு மைந்தன்மரு தப்பனெங்கோன்—பூவுலகில்
ஆதரவு செய்வனென்றே யாலசகொண்டு பின்னொருரு
மாதர் தமைவருத்து மன்மதனே—காதறந்து,
மாயாப் பிரபஞ்சம் வளர்க்குநீ கண்ணனுக்குச்
சேயாயத் துவாரகையிற் செல்லுநாள்—தாயான
கோவியர்க்கு நெற்றிக் குறுவேர் வரும்பிலுன்கை
யேவினுக்குளாகாதா ரில்லையே—டிவெடுத்துப்
போரென்று சீறிப் புறப்பட்டாற் புண்ணியவா
ஞரென்றும் பாரா யதுகண்டோம்—பார்தந்த
வேதன் மனைவிதனை மெல்லிதழுக் குள்ளொளித்தான்
மாதவனுந் தன்மனையை மார்பின்வைத்தா னீதலாற்
சங்கரனு மாதைத் தனந்தொருநாண் மோனமதாய்த்
தங்கவட வானிழலிற் றேன்றுதலு—மங்கும்போய்
இக்குவனைத் தம்புதொடுத் தெய்தா யதுநுதலிற்

End:

ஜனகிசிறை நீக்கினதந் தாசரதி யென்போன்
மனதுதனி னீபுகுந்த வாறே—வினவிலுனை

யங்கசனுஞ் சித்தசனு மாமெனப தார்கருத்தந்
துங்கவுட லுங்கலந்து தோன்றியன்றே—வெங்கள்துரைத்
தென்னன்மரு தப்பரண சிங்கமெனு மூற்றுமலை
மன்ன னெனைமருவி வாழ்வுதர—நன்னயங்கூர்
என்மனது மெங்கோ னிதயமுநீங் காதிருந்து
மன்மதனே வாழி மகிழ்ந்து.

வாழி திருவேங் கடநாதன் மைந்தனென்றும்
வாழி கிளுவை மருதப்பன்—வாழியவன்
எந்நாளுந் தங்கிளைசூ ழின்பமெய்தி யூற்றுமலைத்
தென்னுடும் வாழி செழித்து.

Colophon:

எட்டயபுரம் சமஸ்தானம் வித்வான் கடிகை முத்துப்புலவ ரியற்றிய மதனவித்தாரமாலை.

முற்றும். சுபம். சுபம். சுபம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மன்மதனது பெருமை யெடுத்துக் கூறுவது. சிருங்கார ரஸப் பிரதானமானது. ஊற்றுமலையரசன் மருதப்பன் என்பவனைத் தலைமகனாக வைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது. எட்டையபுரம் ஸமஸ்தான வித்வான் கடிகை முத்துப்புலவரியற்றியது. இந்தப் பிரதியில் முற்று பிருக்கிறது.

R. No. 864.

Paper. $8\frac{3}{8} \times 6\frac{1}{2}$ inches. Foll. 13. Lines, 31 on a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1925–26 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Piḷḷai Avargal, Mailapur.

மயிலைக்கலம்பகம்.

MAYILAIKKALAMBAKAM.

Complete.

A kind of Prabandha known as Kalambakam written in praise of God Śiva worshipped as Kapālīsar in Mylapore.

Beginning:

திருமயிலையில் கூ கனகசபை ஷ்ரீ எழுதிய மயிலைக்கலம்பகம்.

காப்பு. கலித்துறை.

கயிலைக்கிறைவர் கபாலீசர்சொற் கலம்பகம்யா
னயிலைப்பயிலு மறிவுபெற்றோத வமிர்தவல்லி
குயிலைத்தழுவிய சிங்காரவேலற் குபர்துணையா
மயிலைப்பதிவளர் குஞ்சரஞ்செஞ்சரண் வாழ்த்துவனே.

* * * * *

* * * * *

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

சீர்கொண்ட சதுமறையுந் தெள்ளமுதப் பெருங்கடல்வாழ்
கார்கொண்ட மணிவண்ணன் கடவுளருந் தொழுதிறைஞ்சப்
பொன்னிமயப் பொருப்பரசன் புரிதவத்தா லுதித்தருளுங்
கன்னிமைய நறுங்கூந்தற் கவுரியுளங் களிசிறப்பக்
குரசதமே முறப்பூட்டுங் கொடிஞ்சியந்தேர் விலகதியிர்
மரகதப்பா சடைபுன்னை வளர்மயிலை யுறைந்தனையே,

செல்கால மெதிர்காலந் தெரிந்து[ய](யி)ர்க ளனைத்தினுக்கும்
பல்போகத் தனுகரணம் படைத்தம்விளைப் பகுப்பறிந்து
மீங்கிதநா மிழைத்திடின்மே லிஃதறுமென் றெண்ணுது
தீங்குபுரிந் திடும்வேதன் செய்தவினைக் கீடாக
வாங்கவன்றன் னணிமுடியோ ரைந்தினிலொன் றினைநீக்கி
யோங்குகபா லீசனென வொருநாமந் தரித்தனையே.

(இவையிரண்டுந் தரவு).

End:

வரியாருமலர்ச்சோலை வளர்மயிலா புரியானை வருமாதங்க
வுரியானையோங்கு கபாலீசரெனுந் தெள்ளமுதை யுள்ளத்தோர்காற்
றிரியாதுபோற்றினர்கள் சிவஞானந் தனைப்பெறுவர் செகத்தின்மீதிற்
பிரியாதுபூமகளு நாமகளும் வீற்றிருக்கப் பெறுவர்சீரே. (ள)

வாழி.

வாழிநான் மறைகள்போற்ற வளர்கபாலீசர்வாழி
காழியற்கமுத மூட்டுங்கற்பக வல்லிவாழி
யாழிசூழுலகம் வாழியறமுடை யவர்கள்வாழி
மேழிநாலுழுவித் தண்ணுமுயர்ந்த வேளாளர்வாழி

Colophon:

மயிலைக்கலம்பக முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது மயிலை நகரிலுள்ள கபாலீசர்மீது பாடப்பட்ட ஒருவகைப் பிரபந்தம். நடை நன்றாகவுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 865.

Paper. 7¾ × 6 inches. Foll. 7. Lines, 6 on a page. Tamil. Injured. Purchased in 1925–26 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Pilḷai Avargal, Mailapur.

மயிலையமகவந்தாதி.

MAYILAIYAMAKAVANTĀDI.

Incomplete.

In praise of Kapālīsar a form of God Śiva worshipped in the sacred shrine at Mylapore. The author is made out to be Tāṇḍavarāyar kavi.

Beginning:

கடவுள் துணை.

<u>மயிலையமகத்தந்தாதி.</u>

மயிலையந்தாதி மனதுறைந்தேற்ற
கயிலைவாழரன்றன் கழலடிதருமே.

கூத்தாடுவேர்க் கவ[ன](ள)ந்தோன் பணியரன்கோயிலங்கள்
கூத்தாடுசோலை <u>மயிலையந்தாதி</u>யைக் கூறவுரு
கூத்தாடுனிப்புகழ் வார்க்கருள்கற்பகங் கொண்டல்வண்ணக்
கூத்தாடுமைங்கரன் காப்பாகுமேன்மை கொடுத்திடுமே.

நற்படிமேற்சந்தி ராதித்தர்நிற்கின்ற நாளுமகிழ்ந்
தற்படிபோர்கற்க நிற்கயிலையந் தாதிதன்னை(ப்)
பொற்படிவத்திருப்பூம் பாவைவேலன் புகலெனுங்கா
தற்படியோதினன <u>ருண்டவராயத்தமிழ்</u>(ச) சிங்கமே. (உ)

சீராகமாதவன்போற்றும் பதாம்புயச் சேயிதழிச்
சீராகமாதவளந்தரு தண்மதிச் செஞ்சடையாய்
சீர்ாகமாதவர் நல்லோர்கள்வாழுந் திருமயிலைச்
சீராகமாதவனே ராகநல்குன் திருவருளே. (க)

End:

வரமருளம்பெண்ணைத் தென்பாகம்வைத்த மயிலைமனன
வரமருளம்பெண்ணைத் தென்மாமடலன்றில் வாய்ச்சின்னத்த
வரமருளம்பெண்ணைத் தென்னையடா திகழ்வாருமஞ்சு
வரமருளும்பெண்ணைத் தென்பாலடிமை வளர்த்தவனே. (ருஉ)

(கு-பு.)—

இது மயிலை நகரின்கண் கோயில்கொண்ட கபாலீசர் விஷயமானது. செய்யுள்நடை நன்றாகவிருக்கிறது. இயற்றியவர் தாண்டவராய கவியென்று தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் காப்புச்செய்யுளுடன் 54 கட்டளைக் கலித்துறைகளேயுள்ளன. ஆதலின் முற்றுப் பெறவில்லை.

R. No. 866.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 13. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1925–26 from a MS. of M.R.Ry Tambu Śaṭhakōpa Ayyaṅgār Avargal of Ālvārtirunagari.

திருநெடுந்தாண்டகவியாகயானவரும்பதவிளக்கம்.
TIRUNEḌUNTĀṆḌAKAVYĀKHYĀNAVARUMPADA-VIḶAKKAM.

Complete.

A gloss on the difficult expressions in the commentary of Periyavāccānpiḷḷai on the Tirunēḍuntāṇḍakam of Tirumaṅgai Āḷvar.

Beginning :

ஸ்ரீ:

திருநெடுந்தாண்டகவரும்பதவிளக்கம்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருநெடுந்தாண்டகத்துக்கு வ்யாக்யாநமிட்டருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி வஸ்துநிர்தேசத்தை யருளிச்செய்கிறார் ;—

இவ்வாழ்வாரித்யாதி —ஸௌந்தர்யமும், ஸாம்யமும் ஸௌகுமார்யமுமென்றது ;—பௌராணிகர் வ்யாக்யாநத்தைப்பற்ற. ருஷிகளிலுமல்லாத வாழ்வார்களிலும் வ்யாவ்ருத்தியைக் காட்டுகிறார் ஸநகாதிகளுமித்யாதி. "மின்னுருவாய்"—ஸ்வதந்த்ரமாகையாலே, தன்னடையே ஸித்தமென்று தோற்றியிராதோ ;—அத்தை ஸாங்க்யன் ப்ரகாசிப்பிக்கவேணுமோவென்ன :—இப்பிரகிருதிக்கு இத்யாதி. ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமில்லாத போது ஸாக்ஷாத்வ்யாபாரத்தாலே ப்ரத்யக்ஷாதிகள் உத்தேஶ்யமாமென்றபடி :—

End :

பின்னு, மனையுருவிற் பூதமைந்தாயென்ற[த்]தைப் பற்ற இவர் வடிவிலே உபக்ரமித்ததென்றது.

வாமனஸ்ஸர்வஸாஸ்த்ரவா ஐகத்யாதியாலே வேதத்துக்கு உத்பத்தி சொல்லாநிற்க, வெளிப்படுத்தவென்பான் என்னென்ன ப்ரமாணத்துக்கு உத்பத்தியித்யாதி. வேலெடுக்கை கிஞ்சித்கரமாகக் கூடுமோவென்ன, அத்தலையிற்பரிவாலே யித்யாதி. மானவென்றது பரகாலனுக்கு விசேஷணமான பக்ஷத்திலே ஐாவராஹிரோநத்தையுடையவனை பரகாலனென்றபடி. தொல்லையென்றும் பழவென்றும் புநருக்தமன்றோ(வென்ன) கார்யகாரண ரூபத்தாலே யித்யாதி. அமூர்த்தம் பழையதாயித்யாதி. மின்னுமாமழை தவழுமித்யாதி. எல்லாம் ஸ்வரஸமாக வ்யூஹாதிகளுக்கு விசேஷணமாகத் தோற்றியிருக்க ஸ்வபத்தை நெருக்கி, இவருக்கு விசேஷணமாக யோஜிக்கிறதுக்குக் கருத்தென்னவென்ன, அருளாயென்று முனிவரோடமரரேத்தவென்றித்யாதி.

ப்ரணாமாசாரவசீகர்யகர்யஸேவ்யமஸந்தநம் |
ஸாக்ஷாத்தேவம்ப்ரமாணாஸௌஸஹ்யப்ரஸ்நாதநம் ||

Colophon :

இதி ஸ்ரீ. [தெ](தி)ருநெடுந்தாண்டகவ்யாக்யா.

(கு-பு.)—

இக்குறிப்புரை, திருமங்கையாழ்வாரருளிய திருநெடுந்தாண்டகமென்னும் நூலுக்குப் பெரியவாச்சான் பிள்ளையியற்றிய வியாக்யானத்தின் குறிப்புரை. முற்றுமுளது.

R. No. 867.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 11. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1925–26 from a MS. of M.R.Ry. Tambu Śaṭhakōpa Ayyaṅgār Avargal, Āḻvārtirunagari.

பெரியதிருமொழிவியாக்யானவரும்பதவிளக்கம்.
PERIATIRUMOḺIVYĀKHYĀNAVARUMPADAVIḶAKKAM.

Complete.

Similar to but different from the work described under R. No. 375 ante. The author of the gloss is not known.

Beginning :

ஸ்ரீ:. சுபமஸ்து.

பெரிய திருமொழி யரும்பதம்.

ஹரி: ஓம்.

ஸாரஸாரஜ்ஞரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை, திருமொழி ப்ரபந்தத்துக்கு வ்யாக்யாநம் இட்டருளுவதாய்(த்) திருவுள்ளம்பற்றி, இவ்வாழ்வாரை, ஸர்வேஶ்வரன் திருமந்த்ரப்ரதானமுகேன விஷயீகரித்த விஷயீகாரம் நிர்ஹேதுகமென்கைக்காக இவருடைய பூர்வவ்ருத்தத்தை யருளிச் செய்கிறார் :—

இவ்வாழ்வாராகிறாரித்யாதி :—வெய்யிலிலே வைத்தென்றது, வாடினேன் என்பதைப்பற்றி. ஸம்ஸ்வ விஷயத்திலிழியாமை வெய்யிலென்கைக்கு அப்படி பகலத் விஷயமோ நிழலென்ன, நிழலாவதித்யாதி உத்தரார்த்தத்தை வ்யதிரேகமுகேந ஸ்வீகரிக்கிறார்— எங்கு மொக்க வித்யாதி.

* * * * * *

யஸ்த்வத்ராத்.—யஜ்ஞாராதந ஸம்ப்ரதி-என்கிறது மாத்திரம் இவ்விடத்துக்கு அபேக்ஷிதம். அன்றிக்கே நிரதிஶயஸௌந்தர்யா ஸ்வராஸ்யமான வஸ்துவை அநாதிகாலம் இழக்கையாலும் வாடினேன் என்கிறார்.

* * * * * *

* * * * * *

குலந்தருமித்யாதி.—ஆகக் கீழெட்டுப்பாட்டாலும் ஸர்வேஶ்வரன் அநாதி காலம் விஷயப்ரவணரான தம்மை நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்துத் தமக்குத் திருமந்திரப்ரதானம் பண்ணினபடியையும், அதனுடைய அர்த்தாநுஸந்தானம் பண்ணினபடியையும் சொல்லி, இப்பாட்டில் இம்மந்திரத்தினுடைய ஸகல பல (ப்ர)தத்வத்தை யருளிச்செய்கிறாராகையாலே கீழெல்லாவற்றையும் நிகமிக்கிறாரென்று தாத்பர்யம் என்னக்கடவதிறே.

End :

வேம்பின் புழு.—வேம்பின் புழு வேம்பை யண்ணுமென்னாதே, அன்றி யென்றதுக்கு தாத்பர்யம் கரும்பைக்காண சாமாய்த்து என்றது. ஸ்வநயம்

விஶேஷத்தைப் பொறுக்குமென்றது, குணாநுபவம் விஶேஷத்தைப்பொ(று)க்குமென்றபடி. அதாவது குணமடியான வ்யாவணமாகில், குணஹீநமானவன்று விஶேஷிக்கக் கூடுமென்றபடி ஸ்வாநுபவமாத்ரமென்று பற்றுகையாலே வ்யதிரேகம் அப்படி விஶேஷத்தைப்பொ[ரு](று)த்திறேயென்றபடி. இதுக்கு ஸம்வாதம் அநஸூயையித்யாதி.

* * *

* * *

நந்தா.—ஸம்ஸரிக்க வ்யக்தியில்லையிறே. ஆயிருக்கச் செய்தேயும் ஒரு ஹேதுவில்லாமையிறே இவ்வளவும் அவர் ஸம்ஸரித்துப் போந்தது.

ஆனபின்பு வரநிற்கைக்கு ஒரு ஹேது உண்டாவோவென்று வாக்யத்தை அத்யாஹரித்து யோஜிப்பது வர நிற்கைக்கு நாம் மேல்விழுந்த ஸ்வீகரிக்கைக் கென்றபடி.

குன்றமித்யாதி.—வ்யதிரேகத்தபடியென்றது. மாற்றமுள என்கிற இத்திருமொழியிலே வ்யதிரேகத்தபடி யென்றபடி.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இக்குறிப்புரை, மூவருடைக் காட்லாக் 375-வது நம்பர் பிரதியினும் வேறானது. மிகவும் ஸங்கரஹமாகவுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 868.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 132. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1925–26 from a Ms. of M.R.Ry. Rājagōpālāchāriyar, Sanskrit Pandit, Srīvilliputtur.

ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தஸங்க்ரஹம். (புதரஞ்சநீ.)

ŚRĪBHĀṢYĀRTHASAṄGRAHAM BUDHARANJINĪ.

Contains the Adhyayas 1 and 2.

Same work as that described under R. Nos. 511 and 567 ante which is the latter portion of this work. The author is Veṅkaṭaraghavāchārya of Śrī Vatsa Gōtra.

Beginning:

ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தஸங்க்ரஹ:.

அவிவேகத்ரயத்தாலே தாம்செய்தருளுகி[ர](ற) ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்[க்]கு அவிஷயவிஷயீக்காக ஸ்ரீயபதிவிஷயகஹத்

ப்ரயோஜநாந்தரத்வமங்களம் செய்தருளி, நாலு அத்யாயங்களிலே ப்ரதிபாத்யமான காரணத்வோபாஸ்யத்வோபாயத்வப்ராப்யத்வங்களை என்கி[ர](ற) அர்த்தங்களையும் ஸங்க்ரஹித்தருளினார், பாராசர்யவசஸ்ஸுதேத்யாதி ச்லோகத்தாலே ஸூத்ரத்திற்[க்]கு விஷய ப்ரயோஜந ஸம்பந்தங்களைக்காட்டி மஹாப்ரவாஹரூபமான மங்களத்தையும் செய்தருளினார்.

ஸம்வித்ஸூத்ராயமநேகாதி வாக்யத்தாலே ஸூத்ரஸந்தர்பத்திற்கு ஸமூஹத்தை அருளிச்செய்தார்.

"அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா"—அதசப்தோபாதாநமித்யாதி வாக்யங்களாலே அத, அத: என்கி[ர](ற) சப்தங்களுக்கும் அர்த்தத்தை ஸாதித்தருளினார். அதீதஸாங்கேத்யாதியாலே கர்மவிசார ப்ரவ்ருத்தம், ப்ரஹ்மவிசாரம் விஷிஷ்டமனம், கர்மணாமல்ப அஸ்திரபலத்வநிச்சயவிசிஷ்டமாய ப்ரஹ்மஜ்ஞாநநதாஸ்திரபலமாக ப்ரதீதி ப்ரஹ்மவிசாராரம்பத்திலே ஹேதுவென்று காட்டியருளினார். ப்ரஹ்மணோஜிஜ்ஞாஸேத்யாதியாலே ப்ரஹ்மண: என்கி[ர](ற) ஷஷ்டிக்கு கர்மார்த்தத்தை ஸாதித்தார். ப்ரஹ்மசப்தேநசேத்யாதியாலே சப்தசக்தியாலேயும், அர்த்தஸாமர்த்யத்தாலேயும் ப்ரஹ்மசப்தம் புருஷோத்தமனைப் பிரதிபாதிக்கிறது என்று ஸமர்த்தித்தார். ஜ்ஞாநநிவர்த்யேத்யாதியாலே பந்தப்ரமமான ப்ரஹ்மவிசாரத்திற்[க்]கு விஷயமாய் ஸித்தரூபமான ப்ரஹ்மத்தை ஸத்யம் ஜ்ஞாநமித்யாதியான வேதாந்த வாக்யங்கள் ப்ரதிபாதிக்கமாட்டா(தே)மையாலே ப்ரஹ்மவிசாரம் செய்யவேண்டாமென்று சங்கையுண்டாக அதற்[க்]குஅஜ்ஞாந பரிஹாரத்தைக்காட்டி அஜ்ஞாநஜ்ஞாபநரூபமான விஷயத்வத்தை ஸமர்த்தித்தருளினார்.

Colophon:

ஸ்ரீமத்வத்ஸகுலதிலகஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடராகவமஹாதேசிகஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீமத்ஸுதர்சநாசார்யவிரசித ஸ்ரீமச்ச்ருதப்ரகாசிகாஸாரஸ்ய ஸங்க்ரஹே ஸ்ரீபாஷ்யவ்யாக்யாயாம் ப்ரஹ்மாநந்தஸாக்யாயாம் ப்ரதமஸ்யாத்யாயஸ்ய த்விதீய: பாத:.

* * * *

* * * *

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக் 511, 567 நம்பர் பிரதிகளில் வந்துள்ள நூலின் பூர்வபாகம். ஸ்ரீவத்ஸ குலத்தவராகிய வேங்கடராகவாச்சாரியார் இயற்றப்பட்ட புதாஞ்சனி என்னும் பெயருடையது. இந்தப் பிரதியில் முதலிரண்டு அத்யாயங்கட்கு உள்ளது.

R. No. 869.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 647. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Fair. New.

Transcribed in 1925-26 from a MS., brought by Ayyana Nayinar, Madras.

ஸ்ரீபுராணம்.

ŚRĪPURĀṆAM.

A treatise in Maṇipravāla style of composition describing the lives of the 63 Jaina saints called Śalākāpuruṣās, among whom the 24 Tīrthaṅkaras are also included. For an incomplete copy of this work, see under 459 of the T.D.C. Mss., Vol. I.

Complete in four volumes.

Beginning:

ஸ்ரீபுராணம்,

ஓம்.

யஸ்மைந்நயேந ப்ரணீத ஸ்த்ரஸ்தவகதந்தஸ்யுர்ந்தத்
ஸமஸ்தப்ரகஸேநாத:
யஸ்யாநந்த்யஷ்டவ்யவஸ்தா ஜகதி கதம் கதா ர ஸுவஸேதஜ:
ஸந்தவாத்யா: |
யம்ஸேநாஷாநஷ்ஸ்யஸேஷ்யஸ்மிமத்யிதிவாவத்ஸா
ஸ்தம்ஜிநேந்த்ரம்
வஸேந்த்ரஸ்ரணோத்யம் வ்ருஷஹதிஹாரம் த்ரம்பகம்
விஷ்ணுதீஸு: ||

அத ஸ்ரீமத்கர வக்ரயார பஞ்சேதவ வாஸநேதவ ப்ரதிவாஸ நேதவ த்ரிஷஷ்டி ஶலாகாபுருஷஹாபுராணதிசேவ்யாதந ஶ்ராஸ்யதே.

புராண கதையினை ப்ராரம்பிக்குமிடத்து, புராணகதையினதூஉம், வியாக்யா(தா)வினதூஉம், ஶ்ரோதாவினதூஉம் லக்ஷணஞ் சொல்லுதல் முறைமையாகும்.

அவற்றுள் புராண கதை யென்பது, ப்ரக்ஷீணாஶேஷதோஷத்தனுகி, ஸகல விமல கேவலஜ்ஞாநதர்ஶநாத்யநந்தகுணத்தனுகி த்ரைலோக்ய ப்ரபுவாகி வீதராகனுகிய ஸர்வஜ்ஞனால் அருளிச்செய்யப்படுதலும் * * * * * * இப்பெற்றியதாகிய புராணகதை ஆக்ஷேபிணீ, விக்ஷேபிணீ, ஸம்வேஜிநீ, நிர்வேஜிநீ, என நான்கு பேதத்ததாகும்.

* * * *

ஶ்ரோதாக்கள் உத்தம மத்யம ஜகந்யபேதத்தால் மூன்று திறத்தர். அவருள் உத்தமஶ்ரோதாக்கள், ராஜஹம்ஸ குணங்களோடொத்த குணங்களையுடையார் * * * * என்றிவ்வண்ணம் கதாமுகம் சொல்லப்பட்டது. இனி கதாவதாரஸம்பந்தமும் சொல்லுதும்,—

ஜம்பூத்வீபத்து, பரதக்ஷேத்ரத்து, தக்ஷிணதேசத்து, விபுலாசலமஸ்தகத்து, தேவர்[க்]களால் நிர்மிதமாகிய ஸமவஸரணத்து, த்வாதசகணபரிவ்ருதனாகி யெழுந்தருளியிருந்த பகவான், ஸ்ரீ தீர்த்தகரன் வ்ருஷபஸ்வாமி பவ்யஜனங்கட்கு(க்) கர்ணாவஸாயநமாகி, கர்மவிநாசகாரணமாகிய தர்மதத்வத்தினையருளிச்செய்து எழுந்தருளியிருப்ப, ஸ்ரீமகதவதிஷ்டாதேசஸ்தான், விபுலபரிகனாகிச்சென்று, பக்திபாரஸமாக ப்ரதக்ஷிணஸ்தவந ப்ரணாமாத்யர்ச்சனம்பண்ணி ப்ரயோஜநமான ப்ரமேத்தினை அறிவான் வேண்டி அறுபத்துமூவர் புராணபுருஷர்களையும், அவர்களது சரிதத்தினையும், உ[ஸ்](த்ஸ)ர்ப்பிண்யாதி காலபேதங்களையும் * * * * * * * * * காலாவதாரத்தினையும் ப்ரச்னம்பண்ண, கௌதமகணநாயகனாகிய வ்ருஷபஸ்வாமி ஸர்வஸாஷாத்ஸ்வபாவத்ததாகிய ஸ்யாத்வாதமயமென்னும் பகவத்பாஷையினால் ப்ரஸ்ன விஷயமாகிய ஸகல தத்வத்தினையும் அருளிச்செய்கின்றான்.

End :—

பவிஷ்யத்தீர்த்தகராகுவ(ா)ர், ஆகப்போகிறவர்கள் யாரெனில்.—

ஸ்ரீமச்ச்ரேணிக ஸ்த்வாத்ய ஸுபார்ச்வோ டக்ஸஸம்ஜ்ஞகஃ |
ப்ரோஷ்டிலாக்யஃ கடப்ருச்ச க்ஷத்ரியச்ச்ரேஷ்டிஸம்[ய](ஜ்ஞ)[க]ஃ ||
ஸ்வச்சம்பநாமாச நந்தநா[ய](ம)ஸுநந்தகாக்ய |
பாதாங்கஸ்வகஃ ப்ரேமஸ்தாமேகோணோ(க)ஸம்ஜ்ஞகஃ || (௨)
தோரணதாவாஸுதேவாரேவாமநோவஸுதேவஃ ||
பகலிபலிமலிஸ்வாயநஃ கோநகஸம்ஜ்ஞகஃ || (௩)
பாதாநோநாமதேஸ்வாமிபாதஸ்வத்விப்ரகஃ |
த்ரயோவிம்சதிரேகேத ஸத்யாஸத்விப்ரோணகாஃ || (௪)
கதேரவாநேவிதீர்த்தேசாச்சமிம்சதிஸங்க்யகாஃ |
ஸ்ரீவர்த்தமாநஜிநம் ஜிநவர்த்தமாநம் த்வாதசம்
நயஸ்வதிஸமே பமிஸம்ப்ரயோகே |
போகங்கரவி தீர்த்தகரஸ்ரீவர்த்தமானஜேஷ்டக
கார்மகவளக ப்ரயோதீர்த்தகரம் தீர்த்தம்||
இதி கதிபயவாக்ஃ வர்த்தமானம் ஜிநேந்த்ரம்
மயபதிமதீனம் ப்ரஜயாஸ்ஸித்த்யர்த்ஃ |
மணப்ரகவிநத்வாமலகம் யமீயமயேஃ
ஸ்வபாவிசுத்த்ய த்ரைலோக்யமாவிலஃ ||

இதி த்ரிஷஷ்டி லக்ஷண மஹாபுராணஸங்க்ரஹே ஸ்ரீவர்த்தமாநஜிநசரித்ரம் பரிஸமாப்தம்.

ஸ்ரீவர்த்தமாநயோகீந்த்ர ஸத்வ பாதாம்புஜத்வயம் |
ஸதைவத்யம் ஸதா ஹ்ருதி ஸதாஜயவிஜயயோர்த்திதம் ||

சக்ரவர்த்திகள் பன்னிருவரும் பூர்வஜன்மத்திலே உக்ராக்ரதபஸ்ஸாதனம்பண்ணி ஸ்வர்க்கம் . . . . விராதித்து ஏழாம் நரகம் புகுந்தார்; ஜயஸேனனும் ஹரிஷேணனும் ஸஹஸ்ராரம் புகுந்தனர். ஒழிந்த எண்மரும் ஸகலகர்ம கேவலியாகி மோக்ஷப்ராப்தரும் * * * * * * * * * * * * * * * * * பலதேவர் எண்மர் மோக்ஷித்தனர். பத்ம பலதேவன் ப்ரஹ்மகல்பம் புகுந்து வந்து உத்ஸர்ப்பிணீ காலத்தில் கிருஷ்ணன் தீர்த்தகரனாகும்பொழுது கணதரத்வம் எய்தி முக்தி பதமடைகுவர்.

ஸ்ரீமத்குண்டு ஜினபதி புராண மாதியாக ஸ்ரீவர்த்தமான ஜினபதிபர்யந்தம் ஸ்ரீபுராண மணிப்ரவாள [வி]வ்ருதிஸமாப்தம் ||

ஸ்ரீவர்த்தமாநாய நம: * * * * * * *

ஸ்ரீமத் ஸர்வஜ்ஞான ஸந்தோஷாய பரமப்ரபுத்தாய ப்ரஸித்தகாநாம் த்ரிதீயாய ஸீலஸம்பந்நகாநாம் ஸகலமோக்ஷகாரணாய நமோஸ்து நமோஸ்து நமோஸ்து.

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கு 459-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதேயாம்.

ஸ்ரீஸகலஸாஸ்த்ர விஸாரதாய ஸர்வஜ்ஞாய நமோ நம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஜைனமத சம்பந்தமானது. அம்மதத்தைச் சார்ந்த அறுபத்து மூன்று சலாகாபுருஷர்கள் சரித்திரங்களை விளங்கக் கூறுவது.

மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. எழுத்துப் பிழைகள் சிற்சில வடமொழி ஶ்லோகங்களிலும், வாக்கியங்களிலும் உள்ளன. இது, நான்கு வாலியங்களில் உள்ளது. இது டிஸ்கிருப்டிவ் காடலாக்கு 459-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதேயாகும்.

ஆயினும் ஷை நம்பர் பிரதியில் முதலிற் சிறிது பாகமே வந்துள்ளது.

R. No. 870.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 68. Lines, 20 on a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1926-27 from a MS. of Malayappillai Kavirāyar of Āḷvārtirunagari.

சுப்பிரமணியக்கோவை.

SUBRAHMAṆIYAKKŌVAI.

A kind of poem technically known as Kōvai. The hero in this poem is Subrahmaṇyapiḷḷai, son of Tiruvēṅkaṭanātha of Tirukkuruhūr.

Complete.

Beginning:

சுப்பிரமணியப் பிள்ளையவர்கள் கோவை.

(காப்பு)

மதகுஞ்சரசும் வண்டார்க்குங் குருகைவரோதயனம்
மதகுஞ்சரவிழியார் மோகன் சுப்பிரமணிய னெங்கோன்
மதகுஞ்சரப்புயன் மேற்கோவை பாடமதுர கவி
மதகுஞ்சரஞ் செஞ்சரணா ரவிந்தம் வழுத்துவனே. (க)

* * * *

உன்னைப் பொதுவரநானம் பிரானென்னுடைய கவி
தன்னைப் பொருட்படுத்தாதது ராசத தாமதமோ
பொன்னைப் பிரதானமென்றெண்ணார் புகழ்ப்பொருள் போற்றுவர் பூ
மின்னைப் பொருந்திய மீளுட்சிநாத தெய்வேந்திரனே. (சு)

(காப்பு முற்றும்.)

(கோவை நானூற்றைம்பது.)

பூமாதுசேர் திருவேங்கடநாதன் புதல்வன் கல்வி
மாமாதுவாழ் குருகூர் மேவுஞ் சுப்பிரமணியன்வெற்பி
லாமாதருள்ளமு வப்பத்திணை மலரைந்துங் கற்ப
காமாதர் வல்லிக்கொடியொன்று பூத்தது காரணமே. (க)

(காட்சி.)

திரைவஞ்சி வெள்ளைக்கவிச் சிவப்பேறி நெருங்கிதழ்த்தா
மரைவஞ்சி மேவுங் குருகூரன் சுப்பிரமணியனின்சொ
லுரைவஞ்சி யோவெற் புறைவஞ்சியோ வளமோங்குவசுந்
தரைவஞ்சியோ விண்ணுளிர் வஞ்சியோ சுந்தரவஞ்சியே. (உ)

End:

(மீண்டோர் வந்த தலைமகன் பாகனொடு அதிசயக் குறிப்புக் கூறல்.)

ஆரியமுத்தமிழ் தென்குருகூர் மலரன்ன மன்ன
பாரியும்யாமுங் கலந்தின்பம் பெற்றனம் பார்வடகா
வேரிதிகரின் சொற்சுப்பிரமணிய தெய்வேந்திரன் போல்
மாரிவி[ச](சி)திச் சொரிந்தருள் மீன்கொண்டவான் கொண்டலே.

(கவி நானூற்றைம்பது.)

வாழிவகுளப் பெருமானியல் திருவாய்மொழிச் சொல்
வாழிவழுதி வளநாடு செல்வமலி குருகூர்
வாழிவளர் திருவேங்கட நாதனவர்சு புத்ரன்
வாழிதுரைச் சுப்பிரமணியன் வங்கிஷம் வாழியவே.

சுப்பிரமணியக்கோவை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருக்குருகூரில் இருந்த திருவேங்கடநாதன் என்பவரது புதல்வரான சுப்பிரமணியப் பிள்ளை யென்னும் ஒரு பிரபுவின் மீது இயற்றப்பட்ட கோவை யென்னும் ஒரு வகைப் பிரபந்தம்.

நானூற்றைம்பது கட்டளைக் கலித்துறைகளாலாயது. செய்யுள் நடை சாதாரணமானது. இந்நூல் முடிந்த பின்னர் 15 பக்கங்களில் இக்கோவைத் துறைகளும், செய்யுட்களின் முதற் குறிப்பும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 871.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 153. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good. New.

Transcribed in 1926—27 from a MS. brought by Ayyana Nāyanār of Madras.

அஷ்டபதார்த்தஸாரம்.
AṢṬAPADĀRTHASĀRAM.

A work explaining the 8 Padārthas or categories of the Jaina religion.

Complete.

Beginning :—

ஓம் நமஸ்ஸித்தேப்ய:.
அஷ்டபதார்த்தஸார:.

மோக்ஷமார்க்கஸ்ய நேதாரம் பேத்தாரம் கர்மபூப்ருதாம் ।
ஜ்ஞாதாரம் விஶ்வதத்த்வாநாம் வந்தே தத்குணலப்தயே ॥

வீதராகஸர்வஜ்ஞப்ரணீதமாகிய மோக்ஷமார்க்கம் த்ரிவிதம் - ஸம்யக்தர்ஶநம், ஸம்யக்ஜ்ஞாநம், ஸம்யக்சாரித்ரம் என. தத்ர ஸம்யக்தர்ஶநம், தத்த்வார்த்த[ஶ்ரத்தா](ஶ்ரத்த)நம். ஸம்யக்ஜ்ஞாநம் - தத்த்வாவபோதநம். அவ்விரண்டோடு கூடிய ஸம்யமவிஶேஷம் ஸம்யக்சாரித்ரமாம். ஸாதநத்ரய விஷயமாகிய பதார்த்தம் அஷ்டவிதமாகும்; ஆப்தாகம நவபதார்த்த ப்ரமாண ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திரூபமென. ஶ்லோக:—

ஆப்தப்ரத்யக்ஷகாலத்ரயமதஸகலார்த்த
ப்ரபோதாவபோதா
விஶ்வப்ராபாரபாரா ப்ரதிஹதபவ
ஸம்பத்திரப்ராப்த தோஷ: ।
அத்யாதேஹஸ்ய ஸம்ப்ராப்தகாலாதிக
கோஹத்த்வா (?) ப்ரவ்ருத்தி:
ஶிஷ்டஸ்யார்த்தாதிவாக்தா த்ரிபுவ(ந)பதிபி
ர்நித்யாராத்ய[பா]தந: ॥

ஆப்தர் இருவகையர், ஸகலாப்தர், விகலாப்தரென. ஸகலாப்தர் இருவகையர்; நிஷ்கலாப்தர், ஸகலாப்தரென. நிஷ்கலாப்தராவார், அஷ்டகர்மோதய காரணகார்ய ஸர்வவிகார விநிர்முக்தராகி, அநந்தஜ்ஞாந தர்ஶந ஸுகவீர்ய நிஜகுண நிர்மல நிராமய ஸம்யக்த்வ ஸ்வபாவமென்னும் விஶேஷகுண ஸ்வபாவத்தராகி பஞ்சசரீரபரித்யக்தராகி, ப்ரஸித்த *ஸித்தாகாரராகி த்ரிலோகாக்ரஸ்தாயிகளாகிய ஸித்தபரமேஷ்டிகளாவார்.

சகலாப்தர் மூவகையர், தீர்த்தக(ர)ர், சாமாந்யகேவலிகள், ஸமுத்காதகேவலிகளென. தேஷு, தீர்த்தகரரென்பார் * *

End:—

இந்த ஸப்தபங்கிகட்கு விஷயமான வஸ்த்வாதிகாயாதி பதார்த்தங்களெல்லாம் விஷயமாகும்.

Colophon:—

ப்ரமாணநிர்ணயம் முற்றும்.

ஜீவனுக்கு முக்தியென்பது நைராத்ம்யபாவனாபலத்தால் சித்தஸந்தாந(ம்) நிரன்வயமாகக் கெடுதலாகுமெனில், அதுசிதன்று. க்ஷணிகபக்ஷமாகிய சித்தத்திற்கு * * * * * * * * * * ஜீவன் நிரன்வயநிவ்ருத்தனாகுமெனில், ப்ரத்யக்ஷாதிஸ்வபாவனாக அநுபவிக்கப்படாநின்ற அவனுக்கு தத்விரோதத்து ஸபாவம் வரும். * * * * * * * * * * * * அசேதநஸ்வபாவமாகில் பாஷாண கல்பமாம். இப்பெற்றி பரவாதிகளால் பரிகல்பிக்கப்பட்ட முக்தியினுக்கு ஸத்யத்வமாதல் பொருந்தாமையில், ஸம்யக்ஸம்யக்த்வ ரத்னத்ரயத்தால் அறிவிக்கப்படுவதான நிரதிசயஸஹஜ ஜ்ஞாநதர்சநஸ்வபாவமாகிய தத்வாதிபரமாத்மா [த]த்வஸ்வரூபாதிகட்கு ஸமமென்றவாறு.

Colophon:

நமஸ்ஸமய நாதாய வாதீநாய நமோஸ்துதே ।
நமோஸ்து நதவீர்யாய நமஸ்ஸ்ரீமதுக்தவக்ஷஸே ॥

ஸ்ரீதேவஜஸகாலேகேதிதம் திதரமாஸ[ஞ்ச](ஞ்ச)திஃ
வஜ்ஜலஸம்வாதிநாதாய யம் தீர்க்ஷணதீஸ்வரஃ ॥

ஸ்ரீவர்த்தமாநாநாதம் வாதிநம் தீதிவர்த்ததஃ ।
ஸவித்ரீம்பதீம் வஜ்ரஸாவஸபயஸ்வாஸநஃ,

ஸித்தம் நமஃ, வஸ்துமாதாதிஸேந்த்ரநமஃ
க்ஷணவதாய்பாஸம்ஸேதோ[ரஃ](ஃ).

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஜைனமத ஸம்பந்தமானது. மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது. அம்மதத்தில் கூறப்படும் ஆப்த ஆகம முதலான எட்டுப் பதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபங்கள் இன்னவென விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 872.

Paper. $10\frac{1}{2} \times 9\frac{1}{2}$ inches. Foll. 159. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1926—27 from a MS. brought by Mr. Ayyan-Nāyanār, Madras.

ஜைனவிரதம்.
JAINAVRATAM.

On the details of procedure for the observance of certain Vratas of the Jāins. The religious efficacy resulting from the due observance of these Vratas is also given. As many as 45 Vratas are dealt with and explained herein.

Beginning :—

ஓஃ நமஃஸிெஜஸெஹ்ரா நமஃ.

அஹாஂஜம் ஶாவஶாெமெ வ்ரதஃ.

அமணிகமாணமணநி[ஊ](ஒ)யம் [ஹ்ர](ஷ்ர)மா
விஷ்ணொஙிஜிநி வமெமாஂவெநஙிஷஃ |
அமணிகஜெநெ ஶாவஶாெயெ வெஸாமயி
ஸாவிகமெயவெஜ்ஹஹாஸகந்யஙிஃ ||

அதெப்படியென்னில் :—ஜஂபூ்வீபத்து ஹாதகெக்ஷத்ரத்துஆய்வணத்து ஶமயவிஷய ராஜ[ம்ர](ஷ்ர)ஹநமாராயிபதி அயிமகஸ்ருஷ்டி ஸெரணிக ஶஹாஶணெவஷ்ரான் அவ[ணி]னு(டை)டய ஶஹாதெவி ஸகஷமாணமணநிஷமெய ஸ்ருக்துவாஶணி வெஙிநிஶஹாதெவி யென்பாள். அவ்விருவரும் ஸாவஸக்யாவிெநாதத்தினுல் ராஜ்யம்பண்ணுநின்ற காலத்து ஒருநாள் ஶஷிநிவெதகன் காயமஊத்தில் புஷ்பபலங்களைக்கொண்டு மகாபக்தியினுல்வந்து, ராஜாவுக்குக்கொடுத்து, நமஸ்கரித்துச் சொல்லக்கேட்டு, ஆநந்தபேரியறைவித்து, ஶஷிநிவேதகனுக்கு ஸூாஂமஹூஷணத்தைக் கொடுத்து, புரஜன பரிஜன ஆப்த ஜனங்களுடன் கூடின சேலினிமகாதேவிஸஹிதம் பாதமார்க்கத்தினுல் பொதிஸமவஸரணமடைந்து மநகஸ்ியை தி்ர(ஃ)ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி பரமேசுவரனுக்கு அஷிஶவனுகி * * * * * * * * * * * * * மளகஶமணயாஸூாஜியை வெஙிநிஶஹாதெவி நமஸ்கரித்து கரகமலமுகுளிதையாகி, வாராய் ஸ்வாமீ எனக்கு அநஞஸவகாரணமான யாதானுமொருநோன்பையருளவேண்டுமென்ன, இவரும் இப்படிச்சொல்லுவார். மாகமாலேநோன்பை இரண்டும் தஜியாநத்தையும் அருளிச்செய்வார்.

ஶாவபஹ வளண்தி திவஸத்து நோற்பவரெல்லாம் * * * * * *

End :

கேவலபோதி நோன்பு.

ஸ்ரீவயஂஶாநஜநநம் கெவஷெபொயஸூாஉபநம் வஜ்ஷிஸீநாநம் ஹஉவஷயதொ அதிஶயஶஹிகஶஂஹாவ கஙிெமஷஜவஙிெபயகமெயஂவெஊபெஃ" அதெப்படியென்னில்;— * * *

* உஜ்ஜயினி மென்பது நாடு, ராஜக்ருக மென்கிற பட்டணம்

* * * * * * * * *

* * * * பூர்வத்திலே ஜ்ஞானதானம் பண்ணின பலத்தினால் அந்த மணயாளவாகவியைப் பெற்றனரென்று அருளிச்செய்ய, ஶ்ரேணிகமகாராஜன் கேட்டு, தானும், சேலினி மகா தேவியும் அந்த நோன்பையுங் கைக்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞனை விடைகொண்டு புரத்தில் மனையை யடைந்து நோன்பை நோற்று அநேக நிதி நிதானங்களுக்கு உடையராயினர். பின்னையும் அநேக ஸ்திரீகளும் புருஷரும் நோற்று த்ரிகரணசுத்தியினால் நோற்று ஸ்வர்க்க சுகமனுபவித்து, கிரமத்தினால் மோட்சத்தையடைகுவர்.

இந்த நோன்பை நோற்றவர்கள், நோற்பித்தவர்கள், உடன்பட்டவர்கள், கதை கேட்டவர்கள், அநுமோதித்தவர்கள் மங்களமாக ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ.

Colophon:

கேவலபோதி நோன்பு பரிஸமாப்தம்.

(கு-பு.)—

இது, ஜைன மதத்தைச் சார்ந்தது. இதில் மாகமாலை நோன்பு முதலாகக் கேவலபோதி நோன்பு ஈறாக 45-நோன்புகளை நோற்பதன்முறையும் நோற்றாரடையும் பயனும் கூறப்பட்டுள்ளன.

R. No. 873.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll, 135. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1926–27 from a MS. of Mallinātha Nayikar of Madras.

நீலகேசி.

NĪLAKĒŚI.

A Jaina poem in Tamil stating that a Jaina lady established the Jaina religion after successfully refuting the Bauddha and other religions.

Incomplete with commentary, which, from the heading, is inferred to be Samayadivākaram.

Beginning:

நீலகேசி உரையுடன்.

ஓம். ஸமயதிவாகரம். நமோ ஜிநாய.

நல்லார் வணங்கப்படுவான் பிறப்பாதி நான்கு
மில்லானுயிர் கட்கிடர்தீர்த் து யரின்பமாக்குஞ்
சொல்லான் றருமச்சுடரானெனும் தொன்மையினை
னெல்லா முணர்ந்தானவனே யிறையாகவேத்தி.

நல்லார் வணங்கப்படுவானென்பது - தேவேந்த்ர நாகேந்த்ர நரேந்த்ராதிகளால் உலகிற்கொரு பெருந்தெய்வதை நீயென்று நமஸ்கா

ரஞ் செய்யப்படுவோன் எனறவாறு பிறப்பாதி நான்குமில்லானென்பது - ஜாதி ஜராமரண ரோகங்களையும், உபாதிகர்மங்களையுங் கெடுத்து அவற்றி னீங்கினனென்றவாறு. உயிர் சொல்லானென்பது - ஸர்வஜீவன்களுக்கு ராகிய வஸ்துவரிவகைத்தைக் கெடுத்துச் சுகத்தை யெய்துவிக்குந் திரு மொழியுடையானென்றவாறு. * * * * * * * * * * * *

* * * * * * *

அன்றியும் மாம்ஸம் பக்ஷிப்பார்க்குக் கொலையுண்டு. மாம்ஸத்தின் பொருட்டு நிகழுங்கொலே, மாம்ஸம் பக்ஷிப்பாருண்டாய வழியுண்டாய், [வி](இ)ல்லை யாயபோது இல்லையாமாதலால், கும்பகாரன் உண்டாயவழி கும்பம் உண் டாய், இல்லையாய வழி இல்லையாய் இல்லையாங் கடக்கிரியை கும்பகாரண(த்த) தாயினவாறு போலவென்பது.

* * * * * * *

அன்னன் பயந்தவறவா ரமிர்துண்டு நின்ரு
ரின்னரினைய ரெனவேண்டுவ இல்லையார்க்கும்
பன்றுந்துணையும் பணிந்தாகிய பததியிரு
னென்று னுரைகசப்படுகின்ற தொன்றிங்குளதே. ‘(க)

அறவாரமிர்துண்டு நின்றாரென்பார் - யதோக்தமுண்டு நின்ற ஸிம்ஹவாயஉவாஸ்ரயவாய பக்க ளென்றவாறு. யார்களுமென் பது - யதாகதாநவிகல்பம் சொன்னவாறு. அஃதாவது, இன்ன ஜாதி, இன்ன ஆசிரமம் என்பது வேண்டாவென்பது. பன்று - துணி ந்தென்பது.

* * * * *

இத்துணைப் பாகுபாட்டாலும் நமஸ்காரஞ் செய்தென்றவாறு. ஈங்கு என்பது, தமிழ் நாட்டுள் என்றவாறு. அன்றியும்.

பண்டாகமற்றும் பயிலாவுரை யென்றுமிக்கார்
விண்டிங்கிதனை வெகுளார்விடல் வேண்டுவன்யான்
தண்டாமரை மேனடந்தான் நடந்தாள்வணங்கிக்
கண்டேன் கிடந்தேன் களவின்னிது கண்டவாறே. ‘(உ)’

* * * * *

* * * * *

அகிற்புகையா வியுமணி கொள்வீதியிற்
றுகிற் கொடித்தொகுதியுந் தூயசுண்ணமு
முகிற்றலே கலவிவான் மூடிமாநகர்
பகற்கிடை கொடாததோர் பான்மைமிக்கதே. ‘(உரு)’

Colophon:

பதிகவுரைச் சருக்கமுற்றும்.

ஆங்கமா நகரணைந்தது பலாலயமென்னும்
பேங்கொள் போதவ்வூரது பிணம்படுபெருங்கா
டேங்குங் கம்பலையிரவினும் பகலினுமிகலி
யோங்குநீர்வையத் தோலசயிற்பேரய் தோன்றுளதே, (உ௬)

End:

அல்லென்றுரைத்த வுரைதானு மெய்யாகமத்து
ளில்லென்றவா றென்றிவையிங்ஙனம் வேண்டுகின்றாய்
சொல்லென்று நாயைந்நரிதானென்னச் சொல்லுகின்றா
ரில்லென்றவாறோ நரிதன்னையு மென்றனனே ‘(சுகக)’

இது, நீயன்றென்றுரைப்பது (இதன் பொருள்)இவ்வாஸ்திநாஸ்திகமாவது ஒன்றொன்றல்லனம யென்றற்கணல்ல தெ[ய](வ)ன்பதற்கு மில்லென்பதற்கும் பொருள் ஒன்றாகல் வேண்டும். வேண்டா நாயைக்கண்டு இது நரியன்றென் றானரியில்லையாகாதே வென்றானென்றவாறு. அன்றியும் ;—

நாய்கொன்னரி கொலெனத்தோன்று முணர்வுநண்ணி
யாய்சொல்லிரண்டின் னுணர்ந்தல்லதுவன் னை[க](ம)மென்றா(ன்)
நீசொல்லறியா யறிவார்நெறி நேடுகில்லாய்
பேய்சொல்லுபவே பலசொல்லிப் பிதற்றலென்றாள்.

இது, [ஈம]இதன் பொருள் :—நாயோ, நரியோ வென்னையந் தோன்றி, நரியன்று நாயென்புழி, நரியன்மை நாயிற் கிடந்ததெனில், நாயாதலும் நரியன்றாதலும் நாயிற்கிடந்ததாம். அவ்வழி நரியன்மை யாதினாற் பெற்றாய்? நரியாந்தன்மையின்மையினெனின், * * * * *
* * * * * கநஸ்வ: என்றவழி - அஸ்வாஹா வத்தைக் காட்டுவது ப்ரஸஜ்யப்ரதிஷேதம். இனி அஸ்வமல்லாப் பிறிதைக் காட்டுவது பர்யுதாஸப்ரதிஷேதம். அவ்விரண்டும் அர்த்தத்திலும் இல்லை யென்பதூஉம், அல்லென்பதூஉம் வந்த தாகலின் அவ்விரண்டு சொலலும் சுத்ரஸம்ஹிதாயங்களல்லவா தலின் நீ சொல்லிலறியாமையும், சொல்லறிவாரோடு சேராமையும், காரணமாகப் பேய்போலப் பல பிதற்றுகின்றாய் என்றவாறு.

. இரண்டின்னுணர்ந்தல்லது வன்மையென்றான் - என்பதனுல் பொருள், இல, அல எனு இரண்டுங்கூடியல்லது அன்(மை)[பெறப்]பெறப் படாதென றாயிற்று என்றவாறு.

Colophon:

[நீலகேசி முற்றுப்பெற்றது.]
[நீலகேசி முற்றிற்று.]

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஜைனமதத்தைச் சார்ந்தது. நீலகேசியென்னும் மாதுபௌத்த முதலிய பலவேறு மதத்தர்களை வாதில் வென்றதாக வமைந்துள்ளது.

412 செய்யுட்களே உளவாதலின் இந்தப் பிரதியில் உரையுடன் பூர்ணமாக இல்லை. இவ்வுரை ‘ஸமய-திவாகரம்’ என்னும் உரையாகவிருக்கலாம். இதுவும், இதன் தலையங்கத்தால் தெரிகிறது. எழுத்துப்பிழை யதிகம்.

R. No. 874.

Paper 10½ × 9½ inches. Foll. 41. Lines, 20 on a page. Tamil Good Restored in 1926–27 from a Ms. in the Library.

சதுரகராதி.

CATURAKARĀDI.

Same work as that described No. 12 of the D.C.T. MSS., Vol. I, from which this was restored.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 12-வது நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப் பட்டது. அதனளவே இதிலுமுள்ளது.

R. No. 875.

Paper $10\frac{1}{2} \times 9\frac{1}{2}$ inches. Foll. 142. Lines, 20 in a page. Tamil. Good. Restored in 1926-27 from a MS. in the Library.

வேதாளக்கதை.

VETĀḶAKKATHAI.

Same work as that described under No. 121 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 121-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 876.

Paper $10\frac{1}{2} \times 9\frac{1}{2}$ inches. Foll. 170. Lines, 20 in a page. Tamil. Good. New.

Transcribed in 1927-28 from a MS. of Vaḍamalainambi Chettiyar, Pudunagaram, Palghat.

பகவத்கீதை, உரையுடன்.

BHAGAVADGĪTAI WITH COMMENTARY.

A Tamil rendering in verse of the Sanskrit Bhagavadgītā. The Tamil rendering which is printed is by Śrībhaṭṭar and is followed by a commentary written in accordance with the views of the Advaita vēdānta. The name of the commentator is not given.

Beginning:—

பகவற்கீதை, உரையுடன்.

அரியபகேறு டாறுகி யகிலந்தன்னை (க)
யாக்கியளித்தழிக்கின்ற வவிச்சைக்கென்றுங்,
கருதுவதாய்க் காந்தத்தினிரும்புபோலக்
கரணத்தின் சலனத்துக்கேதுவாகி,
யரியமருமாவணை மேனெளியவேறி
வைகுந்தத்தினிதமருமாயோன் மண்மேல்,
பரிபுணரும்படர் நெடுந்தேர் பார்த்தற்கூரும்
பாண்டவர்கள் சாரதிநாம் பரவுந் தெய்வம்.

ஒருபத மடித்தொருபதம் பொற்றேர்மிதித்
தொருகையிற் குசைகசையொருகை ஞானமாய்ப்
பொருகையில் விசையனைப்புரிந்துநோக்கிமெய்த்
தருபொருளுரைத்தவர் சரணம் போற்றுவாம். (உ)

ஐவகைப்பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கண் மூன்றுஞ்
செய்வினையிரண்டு மொன்றியாவருந்திகைப் பநின்ற
பொய்யிருளகலஞானப்பொருட்கதிர் விரித்தபுத்தேள்
கைவளராழிச்செங்கண் கண்ணனைக் கண்ணுள்வைப்பாம். (௩)

என்றது :—இதன்கருத்துரைக்கு மிடத்துப் பாயிரமுரைத்துக் கருத்துரைக்கற்பாற்று. சச்சிதாநந்த ரூபமாய்ச் சர்வவேதமயமாகி, யுற்பத்தி, திதி, நாசமின்றியேயிருந்த ஆதிபுருஷன் நரநாராயணப் பெயரையுடைத்தாயிருந்து அவ்யக்தந் தோற்றத்தையுடைத்து. * *

* * * * *

கர்மத்தினாலே ஞானங்கெடுதலாலும், அதர்மத்தாலே தர்மம்போய், அதர்மமே விருத்தியாகின்ற விடத்துச் சகத்தினுடைய ஸ்திதியினைப் பரிபாலிப்பான் வேண்டி, ஆதிபுருஷன் நாராயணன், பூமியிலுண்டாயிருந்த பிரம்மமாகிற பிராமணமதத்தினுக்கு ரட்சையின்பொருட்டு ஞானத்தினாலும் சக்தியினாலும், பலத்தினாலும், வீரியத்தினாலும், தேசசினாலும் எப்பொழுதும் சம்பன்னனாய்த் தன்னுடைய * * * * *

பிரகிருதியைத் தன்வசத்த தாக்கித் தனக்குப் பிறப்பின்றியே, பிரபஞ்சத்துக்கெல்லாம் ஈசுவரனாய் நித்ய, சுத்த, பத்த முக்தபாவனாய் மாயையினாலே சரீரத்தைப் பரிக்ரகித்துத் * * * * *

அந்தப் பகவான் ஏழுலோகத்தை ரட்சிப்பான்வேண்டிச், சோகமோக ஸமுத்திரத்திலேயழுந்துகிற வருச்சுனன் நிமித்தமாக வுபதேசித்தருளினன். அவ்வாறு, உபதேசிக்கப்பட்ட தருமம் காலாந்தரத்திலுண்டாகவேணுமென்று, ஸ்ரீ வேதவியாஸபகவான், எழுநூறு சுலோகத்தாலே பண்ணியருளினன். இந்தக்கீதா சாஸ்திரமானது வேதங்களின் சாரமெல்லாந் திரண்டுள்ளது. யாவராலுமறிதற்கரிதாயுள்ளது. இதனை ஞானவிரோதங்கள் வாராதவண்ணம் ஸங்க்ஷேபத்தாலே (பகவத்பாதாசார்யன்) வியாக்யானம் பண்[ணப்பட்டது] (ணினர்)

* * * * *

தாமாரம்பிக்கின்ற நூலுக்கு மூலத்தைக் காட்டவேண்டி யெழுகிறது மேலிற் செய்யுள் :—

மன்னருள் விசயன்கேட்ப வாளமரதன்மேலிட்டு
மின்னமர்படைக்கை மாயனுரைத்த மெய்ப்பொருளையெல்லாம்
பன்னருமறைகள்கோத்த பழமுனிபணித்தவண்ண
மென்னறிவளவினாலே தமிழினாலியம்பலுற்றேன். (௪)

* * * * *

இந்நூலின் பெயர்.

உன்னு நான்மறை மால்வரையுச்சிமேல்
மன்னுமேகம் முழக்கியவாக்கினைப்
பன்னுசீர்ப்பரமார்த்ததரிசன
மென்று நாமத்திதனையியம்புவாம். (௫)

* * * * *

உயுத்தம்வேண்டித் திரண்டாரென் செய்தாரென்று திருதராஷ்டிரன் வினவ அவனைநோக்கி யுத்தபூமியில் நிகழ்ந்த வெ[த](வ)ல்லாம் சஞ்சயன் அறிவிக்கலுற்றானென்றவாறு.

புண்ணிய பூமியென்ற புகழகுருபூமிதன்னில்
நண்ணிய பின்னை நண்ணுதவர்களு நமருமங்குக்
கண்ணிய தென்னேயென்று கண்ணிலாவரசன் கேட்பத்
தண்ணியவினைய சொல்லாற் சஞ்சயனுரைக்கலுற்றான்.

(எ-து) புண்ணிய க்ஷேத்திரமாயிருந்த குருக்ஷேத்திரத்திலே யுத்தம் வேண்டித் திரண்ட வெனது புத்திரரும், பாண்டுவின்புத்திரரும் பின்னை யென்செய்தாரென்று, திரிகாலஞானியுமாய்த் தனக்கு மந்திரியுமாயுள்ள சஞ்சயனைநோக்கித் திருதராட்டிரன் வினவ, அவனைநோக்கி மெத்தென்றினியவாயிருக்கின்ற சொற்களால் யுத்தபூமியிலே நிகழ்ந்தவெல்லாம் சஞ்சயன் அறிவிக்கலுற்றானென்றவாறு.

End :—

இப்படிப்படவுள்ள பொருளை உணரவுணர என் புந்தி யின்னவண்ணஞ் செய்யா நின்றதென்று சஞ்சயன் சொன்னானென்றவாறு.

அப்பொருளை நினைதோறு மற்புதமாயகங்குழையு
மெப்பொழுதும் வருமவன்றானிருக்கின்றவகைவிரித்த
வொப்பரிய திருக்கோல முணர்தோறு முணர்தோறுஞ்
செப்பரிய பெருங்களிப்பென் சிந்தையிலே நிற்குமால் (அக)

(எ-து) அர்ச்சுனனை நோக்கிப் பகவானருளிச் செய்த பொருளை நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும், அற்புதமான வுவகை யெப்பொழுது முண்டாகா நின்றது; அவன் காட்டியருளின திருக்கோலத்தை யுணருந்தோறும் உணருந்தோறும் செப்புதற்கரிதாயிருந்த பெருங்களிப்பு என் சிந்தையிலே யுண்டாகா நின்றதென்று சஞ்சயன் சொன்னானென்றவாறு.

* * * * *

திருவறம் நீதிசெயம்புகழெல்லாம்
மருவரும் மாயைசெய் மாயவன்வாய்மை
தருமம்விடாத தனஞ்செயனென்னு
மிருவரும் நின்றவிடத்தனவென்றான். (அங)

(எ-து) ஸ்ரீயுந், தருமமும், நீதியும், செயமும், புகழுமிவையெல்லாம் மருவுதற்கரிதாயுள்ள * * * * *
தனஞ்சயனென்னுமிருவரும் நின்றவிடத்தே யுண்டாமித்தனை யென்றான் [திருதராட்டிரன்] ஸஞ்சயன் என்றவாறு. (அங)

இப்பொருள் இந்த வாசுதேவனுயுள்ள பகவானும், வேதவியாஸபகவானும் அறியுமத்தனையல்லது மற்றொருவர்க்கு நேர்படுவதன்றென்று இந்நூலுடையார் தங்கருத்து.

வேதநூல்களின் முடிவினை வியாதனிற் பின்னே
யோதநீள் கடலு(லகிலு)ண்டாக்கிய (வுரவோன்) (பெரியோன்)
கோதிலாநெறி கோவிந்தமாமுனிவன் றன
பாததாமரைபற்றி வீட்டின்பமே யடைந்தோம்.

(எ-து.) ஸ்ரீவேதவியாஸ பகவானுக்குப் பின்பு * * * * * * கோவிந்தமாமுனிகளுடைய ஸ்ரீபாதபங்கஜங்களைக்கூடி வீட்டின்பம் பெற்றேன் என்று, நூலுடையார் தங்களாசார்யனைத் துதித்தாரென்றவாறு.

* * * * *

ஆற்றியல் வழுவிய புலன்களைந்தையும்
மாற்றிய சங்கரபகவற்பாதனென்
றேற்றிய பெயரினு னருளினுலியான்
சாற்றிய இப்பெருந் தருமநூலையே.

(இதன் கருத்து) முத்தியென்னுநின்ற * * * * * * * சங்கரனென்னுந் திருநாமத்தையுடையனுய பகவத் பாதாசார்யனுடைய பிரசாதத்தினுல் இப்பரமார்த்த தர்சனம் என்னும் மகாபுண்ணிய கதையினை நான் தமிழினுற் சொல்ல வல்லேனுயிற்றென்றவாறு. (அஎ)

சூத்திரங் காட்டிய தொல்லைத்தமிழின் றுறை யறிந்து
சாத்திரங்கற்ற சதுரனல்லேன் றண்ணரங்கமென்றே
நாத்திரங்கப் பலகால் நமோநாராயணுயவென்னு
மாத்திரங் கற்றதல்லாற் கற்றிலேன் மற்ருேர் வாசகமே. (அஅ)

Colophon:

ஸ்ரீபரமார்த்த தர்சனத்துப் பதினெட்டாவது மோக்ஷயோக வத்தியாயம் முற்றும். ஆக வத்தியாயம் பதினெட்டுக்குத் திருவிருத்தம் 561.

விசுவாவசுஞு சித்திரைமீ 6வ குருவாரமும் சதுர்த்தியும் மிருகசீர்ஷ நக்ஷத்திரமுங்கூடிய சுபதினத்தில் கரியமாநகரத்தில் இருக்கும் தருமஞ் செட்டியார் குமாரன் ராமையஞ் செட்டியார் பகவற்கீதை எழுதி நிறைந்தது முற்றும்

இந்தப் பகவற்கீதா சாஸ்திரஞானத்தை யாதாமொருவர் உணர்ந்தறிய வல்லவர்கள் மீளாநெறியாகிய பரமபதமடைவர்கள். பிறவிசாகரமதின் கரைகண்டவர்கள் அவர்களாகும்.

(கு-பு —

இது, வடமொழி பகவற்கீதையின் மொழிபெயர்ப்பாய்ச் செய்யுள் நடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் உரையுடனுள்ளது. பெரும்பாலும் அத்வைத மதத்தைச் சார்ந்தது. நூலாசிரியர், ஸ்ரீபட்டர் எனபார்கள். உரையாசிரியர் இன்னுரெனத் தெரியவில்லை. மூலம் அச்சிடப்பட்டுள்ளது செய்யுளின் தொகை 545.

R. No. 877.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 262. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Fair. New.

Transcribed in 1927–28 from a MS. brought by Ayyana Nāyanār, Madras.

பதார்த்தஸாரம்.
PADĀRTHASĀRAM.

A work in jaina religion explaining in 30 Adhikāras, 30 topics such as the Padārthas 9, Tattvas 7, Dravyas 6, Nyāsas 4, etc. The author is made out to be Vītarāgasarvjña.

Contains 1—22. Paricchedas only.

Incomplete.

Beginning:

நம: ஸித்தேப்ய:.

பதார்த்தஸார:.

ஶ்ரீ பஞ்சபரமேஷ்டிப்யோ நம:.

ப்ரணிபத்ய ஜிநேந்த்ரம் தேவம் ஸர்வஜ்ஞம் வீதராகிணம் ।
போதம் வக்ஷ்யே பதார்த்தாநாம் ஸம்க்ஷேபாத் ஹித ஜீவாநாம் ॥

இப்படி ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்ரயமாகவும், ஆதிஷ்டாயிகர்த்தாபிமத தேவதாத்ரயத்துக்கு நாஸ்திக்யபரிஹாரார்த்தமாகவும், ஶிஷ்டாசார பரிபாலநார்த்தமாகவும், ப்ராரப்தகார்யஸ்யார்த்தமாகவும், நிர்விக்நார்த்தமாகவும் நமஸ்காரம் பண்ணி பதார்த்தஸாரம் என்கிற க்ரந்தத்தைச் சொல்லுகின்றேன்.

அதெப்படியெனில் :—ஶ்லோக.

நவபதார்த்தஸப்ததத்வ ஷட்த்ரவ்ய பஞ்சாஸ்திகாய ।
நயநிக்ஷேபப்ரமாணமார்க்கணா ஸ்தாநகம் ॥
குணஜீவஸமாஸ ப்ராணா ஸம்ஜ்ஞா ஸமுத்காத ।
உபயோகாஸ்ரவ கர்மபந்த ஸ்திதி ப்ரக்ருதி நிர்ஜரா ॥

நவபதார்த்தமும், ஸப்ததத்வமும், ஷட்த்ரவ்யமும், பஞ்சாஸ்திகாயமும், சதுர்நிக்ஷேபமும், பஞ்சவிதநயாஸமும், த்ரிவித ப்ரமாணமும், ஸப்தபங்கியும், பஞ்சாஸ்ரவமும், ரத்நத்ரயமும், சதுர்விதமார்க்கணாஸ்தாநமும், சதுர்தஶஜீவஸமாஸமும், ஷட்பர்யாப்தியும், தஶப்ராணமும், சதுஸ்ஸம்ஜ்ஞையும், சதுர்கதியும், பஞ்சேந்த்ரியமும், ஷட்ஜீவநிகாயமும், பஞ்சதஶயோகமும் வேதத்ரயமும், சதுஷ்கஷாயமும், அஷ்டஜ்ஞாநமும், ஸப்தஸம்யமமும், சதுர்தர்ஶநமும், ஷட்லேஶ்யை

யம், த்ரிவிதஸம்யக்த்வமும், க்ஷாயிகஸம்யக்த்வமும், த்ரிவிதஸம்யக்த்வமும், த்ரியா ஹாரமும், த்ரிவிதயோகயோகமும் என்கிற முப்பது அதிகாரங்களை யதா ஸம்பவம் சொல்லுகிறேன். அதெப்படியெனில் —

ஜீவபதார்த்தம், அஜீவபதார்த்தம், ஆஸ்ரவபதார்த்தம், பந்தபதா ர்த்தம், புண்யபதார்த்தம், பாபபதார்த்தம், ஸம்வரபதார்த்தம், நி ர்ஜரபதார்த்தம், மோக்ஷபதார்த்தமென்கிறவிவை நவபதார்த்தங்கள். (இவை) ஒன்பதுக்கும் பதார்த்தமெனகிறபெயர் எப்படியெனில்.—ஜ்ஞானத் தினால், பரிச்சேதிக்கப்படுகிறவஸ்துவுக்கு பதார்த்தமென்கிற பெயராகும். அவற்றுள் ஜீவபதார்த்தஞ் சொல்லுமிடத்து முந்துற நயங்களையறியவே ண்டும்.

End:

பரிஹார விபர்ஜ்ஜித ஸம்யமத்தில் மனப்பர்யாய ஜ்ஞானமில்லையென்று சொல்வது. கேவலஜ்ஞானத்துக்கு மனு, உ, பஞ், ச, ஜீ, வ, உ, ப, அ, அதீதஜீவஸமாஸமுண்டு. பர்யாப்தி சா. சா. அதீத பர்யாப்தி யுண்டு. ப்ரா. ச. உ. அ. அதீதப்ராணம். க்ஷீணஸம்ஜ்ஞை உண்டு. க. ஸித்தகதியுண்டு. க. அதீந்த்ரியமுண்டு. க. அகாயமுண்டு. எ. யோகமுண்டு. அபகதவேதர். அகஷாயர். கேவலஜ்ஞானிகள். யதா க்யாதஸம்யதரும் ஸம்யதாஸம்யதரும் கேவலதர்சனமும் த்ர வ்யத்தினால் ஆறு லேஸ்யை சா. பாவத்தினால் பரமசுக்லலேஸ்யை. அபவ்யரும், பவ்யரும், பவ்யாபவ்ய விகல்பரஹிதரும க்ஷாயிகஸம்ய க்த்வமும், ஸம்ஜ்ஞாஸம்ஜ்ஞிரஹிதரும், கேவலதர்சனமும், ஆஹாரிகளும் அநாஹாரிகளும், இரண்டு உபயோகிகளும், ஸயோகி அயோகிஸித்தர்க்கும் [illegible] ஸாமான்யமாம். ஜ்ஞானசூடாமணியிலே ஸாரோத்த்ருதம் பத்ததிக்ரஹஜ் யில் அறிந்துகொள்வது.

ததுக்தம்.—

[illegible]

* * * * * * * *

இது உதயகீர்த்திபண்டிதர் செய்த ஜ்ஞானசூடாமணியின் ஸாராசூடாமணி பர்யாயம் ஸாரோத்த்ரு(த)மாம்

ஜ்ஞானத்ரயம் ஹேயம், க்ஷாயோபசமஜ்ஞான பஞ்சகம் உபாதேயம், கேவலஜ்ஞானம் ஸாக்ஷாதுபாதேயம்.

Colophon:

இதி வீதராக ஸர்வஜ்ஞப்ரணீதமும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயமுமாகிய பதார்த்தஸாரஸாகரத்தில் ஜ்ஞாநமார்க்கஸ்வரூப நிரூபணம். த்வாவிம்ஶதிபரிச்சேத:.

ஸ்ரீஸுவ்ரதநாதஸ்வாமிநே நமோநம:. ஸ்ரீஸுவ்ரதஸம்பூர்ணாசார்யஸ்வாமிநே நமோநம:.

ஸாக்ஷரகபூராயம் க்ஷேமஸம்பூர்ணம் ஸதா.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஜைனமதத்தைச் சார்ந்தது. இதில் அந்த மதரீதியாக ஒன்பது பதார்த்தங்களும், ஏழு தத்துவங்களும், ஆறு திரவ்யமும், பஞ்சாஸ்தி காயங்களும், நாற்பத்திரண்டு நயங்களும், நால்வகை ந்யாஸமும், இருவகைப் ப்ரமாணமும், ஏழு பங்கியும், ஐந்து ஜ்ஞாநமும், ரத்ந த்ரயமும், பதினான்கு குணஸ்தானங்களும் முதலாக முப்பது விஷயங்கள் முப்பது அதிகாரங்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாக இல்லை: (22) இருபத்திரண்டு பரிச்சேதங்களே உள்ளன. மிகுதி எட்டு பரிச்சேதங்கள் இல்லை. இந்நூலாசிரியர் வீதராக ஸர்வஜ்ஞரென்று இந்நூலால் தெரிகின்றது. இதில் வடமொழித் தொடர்மொழிகளும், பதங்களும், பிராகிருத பாஷைஸ்லோகங்களும் மிகுதியாக வந்துள்ளன. எழுத்துப்பிழை சொற்பிழைகள் மிகவதிகம்.

R. No. 878.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 13. Lines, 20 in a page. Tamil. Good. New.

Transcribed in 1927–28 from a MS. of M.R.Ry., Nārāyaṇan Nambūdirippāḍ, Kaniyur mana, Ottapalam Malabar district.

(a) கோலாபுரிச்சிற்றடியந்தாதி.

KŌLĀPURICCIRṞAḌIYANTĀḌI.

Foll. 1a—2b.

A eulogy on God Śiva worshipped in the shrine at Kolapurisirṟaḍi Contains 1 to 15 stanzas.

Beginning:

கோலாபுரிச் சிற்றடியந்தாதி.

குஞ்சரமாமுகக் குன்றருண்ஞானக் கொழுந்திருதைக்
குஞ்சரமான கட்கோமளமாய பொற்குன்றிலனக்
குஞ்சரமாவினை தீர்க்குங் கோலாபுரிச் சிற்றடிதங்
குஞ்சரமாவிடையான் மகப்பாதங் கைகூப்புதுமே. (க)

* * * * *

சிதையாத வன்புகழ்ச் சிற்றடிவாழ் சிவதேவர்கணஞ்
சிதையாதவனினை யென்னவுணர் செல்வதிகழ் பதகுஞ்
சதையாதவ னெடுமாற்கரியாய்த் திறல்வேள்வியிலேஞ்
சிதையாதவ னைகெசற்று யென்றீவினை செற்றருளே. (கூ)

End :

உன்னினைவாமனமோர் வாமனனு முருகிநின்று
றுன்னினைவாமன மோர்கிலைநீ யொழியாதுநிறைந்
துன்னினைவாமன மாலயன்றேடு மொருவடிவ
முன்னினைவாமன மேவுமொண் சிற்றடியுத்தமனே. (கச)

(கு·பு.)—

இந்நூல், கோலாபுரிச் சிற்றடியென்னும் தலத்திலமர்ந்துள்ள சிவபிரானுடைய ஸ்தோத்திரரூபமாகவமைந்தது. யமகமாகப் பாடப்பெற்ற கட்டளைக்கலித்துறையாலாயது. இந்தப் பிரதியில் காப்புச்செய்யுளுடன் 15 பாடல்களே உள்ளன. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(b) சிவராத்திரிபுராணம்.
ŚIVARĀTTIRIPURĀṆAM.

Foll. 3*a*—13*b*.

A poem written with a view to bringing out the religious importance and efficacy of duly observing the Śivarātri

Contains 1 to 58 stanzas.

Beginning :

சிவராத்திரி புராணம்.

பொற்பதப் பொதுவார்புலியூர் புகழ்
சொற்பதப் பொருளாகுவ தூயவ
ரற்பகற் றொழுவாழணி கோபுரக்
கற்பகத் தனியானை கழல்களே.

திருந்துமினபமுஞ் சீர்தருமுத்தியுந்
தருந்தவம்புரி தாழ்குழல்காணமா
திருந்தசெஞ்சடை யெம்பெருமானடம்
பொருந்துதில்லை வளநகர்போற்றுவாம்.

*　　*　　*　　*　　*

ஓங்குவடகயிலை மிசை யுமையா ளோடு
　　மும்பர்பிரானுயர் பொழிலி லணையுமாறுந்,
தீங்ககல மலை வல்லி தனக்கு நாதன்
　　திருந்துசிவ ராத்திரிமுன் செப்புமாறும்,
ஆங்கொரு நாள்வன வேடன் வேட்டைதானே
　　யவனறியாவகை தவமாயணையுமாறு,
நீங்கலறு நமன்றூதர் பலருங்கூடி
　　நெருக்கிவனவேடனுடல் நீக்குமாறும். (கஉ)

களங்கமுற வருங்கால படரைவென்று
　　கணநாதர் சவரனுயிர் கவருமாறும்,
விளங்குவடகயிலை மலைவிமலன்பாத
　　மேவிநமன்விண்ணப்பஞ் செய்யமாறும்,

வளங்கொளுநாள் கொடுத்ததுலகவனுக்கென்று
வானவர்கோனருளிவரங் கொடுக்குமாறு,
முளங்கொளருந்தவமுடைய வன்பர்கேட்ப
வுற்றுணர்ந்தபடியடியே னுரைக்கலுற்றேன். (௬)

End:

தின்னுடையதிருவருளால் நாங்கணீங்கி
நீடுசெவரன்றனுயிர் நெருக்கிவாங்கிப்,
பின்னிருகையுநப்பாசம் பிணித்துக்கொண்டு
பெருகுமருங்காவலொடு பெயரும்போது,
பொன்னுலகர்புடைசூழக் கணங்கள்வந்து
பூசல்பிடித்தவர்வென்றப் புளினனுவி,
மின்னுமொளிவிமானத்தி லிருத்தியேத்தி
விடாதகன்றாரென்றுபடர் விளம்பினார்கள். (௫௭)
அருந்தவர்போல் வனவேடன்விமானமேறி

. . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல், சிவராத்திரியின் மகிமையை விளக்குவது. அங்கிலனென்னும் வேடனொருவன், காட்டில் வேட்டையாடிப் பசியால் மெலிந்து சிவராத்திரியன்று ஊணுறக்கமின்றி வருந்தும்போது, அவனுயிரைக் கவரவந்த யமபடர்கள், சிவபிரான் கட்டளையின்படி நந்தி முதலிய பூதகணங்களால துரத்தப்பட்டுச் சிவராத்திரி கண்விழிப்பின் பயனைப் பிழைப்பிக்கப் பெற்றுய பெரும்பேறுன நற்பதவியடைந்தானென்று கூறுவது.

இந்தப் பிரதியில் 1—58 பாடல்களே உள்ளன. இந்நூலாசிரியர் இன்னுரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 879.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 83. Lines, 20 in a page. Tamil. Good. New.

Restored in 1927–28 from a MS. in the Library.

(*a*) தசகாரியக்கருத்து.

DAŚAKĀRIYAKKARUTTU.

Foll. 1*a*—6*a*.

Same work as that described under No. 1346 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1346 நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப் பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) தசகாரியவநுபூதிவிளக்கம்.
DAŚAKĀRIYAVANUBHŪTIVIḶAKKAM.

Foll. 6*b*—9*a*.

Same work as that described under No. 1351 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1351 நம்பர் பிரதியைப் பார்தது எழுதப் பட்டதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுளது.

(*c*) ஞானோபதேசம்.
ÑĀNŌPADĒŚAM.

Foll. 9*b*—15*a*.

Same work as that described under No. 1345 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1345-ஆவது நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பட்டுள்ளது. முற்றுப் பெறவில்லை.

(*d*) சொக்கநாதர் வெண்பா.
ŚOKKANĀTHAR VEṆPĀ.

Foll. 15*b*—19*b*.

Same work as that described under No. 1341 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1341-ஆவது நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பட்டது. இந்தப் பிரதியிலும் அதனளவேயுள்ளது.

(*e*) சிற்றம்பலநாடியார்கலித்துறை.
ŚIṞṞAMBALANĀḌIYĀRKALITTUṞAI.

Foll. 20*a*—25*b*.

Same work as that described under No. 1321 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1321-ஆவது நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றதே. அதனளவே இந்தப் பிரதியிலுமுளது. முற்றுப் பெறவில்லை.

(*f*) சிற்றம்பலநாடியார் தாலாட்டு.
ŚIṞṞAMBALANĀḌIYĀR TĀLĀṬṬU.

Foll 26*a*—29*a*.

Same work as that described under No. 1322 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1322-ஆவது நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் அந்தப் பிரதியளவே இதிலுமுள்ளது.

(*g*) ஞானநன்மைபஞ்சாக்கரம்.
ÑĀNANANMAIPAÑCĀKKARAM.

Foll 29*b*—32*a*.

Same work as that described under No. 1343 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1343-ஆவது நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் அவ்வளவேயுள்ளது.

(*h*) ஞானவிளக்கம்.
ÑĀNAVIḶAKKAM.

Foll. 32*b*—43*a*.

Same work as that described under No. 1344 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Complete

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1344-ஆவது நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதியதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது

(*i*) சைவசித்தாந்தசந்திரிகை.
ŚAIVASIDDHĀNTACANDRIKAI.

Foll. 43*b*—59*b*.

Same work as that described under No. 1330 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1330-ஆவது நம்பர் பிரதியின்காபி. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*i*) சைவாநுஷ்டானபூஜாவிதிமுதலியன.
ŚAIVĀNUṢṬĀNAPŪJĀVIDHIMUDALIYANA.

Foll. 60*a*—62*b*.

Same work as that described under No. 1339 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1339-ஆவது நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இதன் பின்னர் 63*a*–81*b* வரையிலுள்ள ஏடுகளில் திருமொழி முதலிய பல பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(*j*) ஓரெழுத்துண்மை.
ŌRELUTTUṆMAI

Fol. 82*a*.

Same work as that described under No. 1244 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1244-ஆவது நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் அவ்விரண்டு செய்யுட்களும் உள்ளன.

(*k*) ஐந்தெழுத்துண்மை.
AINDELUTTUṆMAI.

Foll. 82*a*—83*b*.

Same work as that described under No. 1241 of the D.C.T. MSS., Vol. III.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1241-ஆவது நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதியதே. இந்நூல், இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 880.

Palm-leaf. 13¼ × 1⅜ inches. Foll. 56. Lines, 7, 8 in a page. Tamil and Grantha. Much injured. Old.

Presented in 1927–28 by M.R.Ry. Sundara Rāghavachāriar Avargal, Chintadripet, Madras.

நான்முகன்திருவந்தாதிவியாக்யானம்.
NĀNMUKANTIRUVANTĀDIVYĀKHYĀNAM.

A commentary by Parakālasvāmin on the Nānmukan tiruvantādi (a portion of Nālāyira divyaprabandham) of Tirumaliśaiālvār. This commentary has not been printed and is bigger than the commentary of Periyavāccānpiḷḷai.

Complete.

Beginning:

நான்முகன் திருவந்தாதி வியாக்யானம்.

ஶ்ரீமந்நாதமுநிப்ரோக்தி திருமழிசைமஹாத்மநே |
ஶ்ரீமதே பக்திஸாராய ஸர்வலோகைகரக்ஷகாய நம: ||

ஶ்ரியஃபதியான ஸர்வேஶ்வரன் . . . . முதலாழ்வார்களும முவ ராய் அவதரித்து, வையந்தகளி, அன்பேதகளி, திருக்கண்டேன் என்று உபக் ரமித்து ஸ்வவீரநி . . . . ஷ விஷயர்க்கு ஸ்விஷயஜ்ஞாநஸக்திகளை ஜநிப்பிக்க ஜகத்விலக்ஷணமான விளக்குக்களை எற்றிக்கொ(ண்டு) தத்வத்ர யத்தில் ஸம்ஶயவிபர்யயங்களைப் பிரகாசிப்பித்து * * * தன்னொளி ஜ்யோதியையும், அதற்கு எதிர்த்தட்டான ஶ்ரீயவிஷ்ணுதிஸ்வபாவத்தையும் ஸகடாக்ஷவிஶேஷ விஷயர்க்கு அறிவிப்பித்து[ய] (அ)வர்களை உஜ்ஜீவிப் பிக்கிறான்.

இதில் முதல் பாட்டால் சதுர்முக சிவாதிகளிலுள்ள காரணத்வஸர்வேஶ்வர த்வாதிகளால் அவர்களுக்கு * * * * * ஜகத்காரணத்வாதிப்ரயுக்த ஶ்ரேஷ்டம் ஸம்ஶயஹேதுக நிஷ்டமான ஸம்ஶயம் என்னுமத்தை அந்தாதி ப்ரபந்தமுகத்தால் அவன் முகங்கொண்டு * * * * * * ஆழ்பொரு ளாய்த்து - ஸமாயாஜ்ஞபி நிஶ்சயார்த்தமயர்களுக்கு(ஸ)த்தாவகாஶமான மாறாற்போலாய்த்து. [யெ](எ)ன்முகத்தாலுத்தரிக்கப்பட்டவிவ்வர்த்தத் தை, நீ[ற்] நீங்கள், தே[ற்](ர்)ந்து தேறின ஜ்ஞாநத்தால் கே[ழ்](ள்) * * * மகாநிதியைக் கைக்கொண்டா(ற்) போலே * * * * * * *

End:

இனியறிந்தேனித்யாதி :—

இனியறிந்தே னீசற்கு நான்முகற்குந் தெய்வ
மினியறிந்தே னெம்பெருமானுன்னை—யினியறிந்தேன்
காரணனீ கற்றவைநீ கற்பவைநீ நற்கிரிசை
நாரணனீ நன்கறிந்தே னான்.

யதோவகாஶம் நாராயணனுடைய பரத்வத்தை மஹோபநிஷதாதிப்ர க்ரியையாலே உபஸம்ஹரித்து ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார். ஒன்றும் மறந்தறியேனென்று ஸ்வநிஷ்டாபரிஹாரத்தை வெளியிட்டவர் இனி யறிந்தேனென்று திருவாரம் அருளிச் செய்வது விரோதமன்றோ வென்

னில், * * * * * * * * * * * நிர்த்துஷ்டமான க்ரியைகளை உகந்து பண்ணுவிப்பான் நீயே யாகையால், நீ நற்சிரிசை, நாரணனென்னும் நான் நின்னுள் நன்ருக வறிந்தேன். * * * * * * நாலாயிரத் தெழுநூறு வர்ஷமென்னை யிந்த ப்ரகிருதியில் நியமித்து வைத்து, என்னுள் சிலரைத் திருத்த * * * * * * மிகவும் நிரதிசயாநந்தியானே னென்று திருவுள்ளம். திவ்ய ப்ரபந்தத்துக்கு இவ்வகையான வ்யாக்யா னத்தை அடியேனைகொண்டு உதிப்பித்துக்கொண்டு * * * * * * * * * இப்பிரந்தவைலக்ஷண்யத்தையும், இவ்வாழ்வாருடைய திருவுள்ளக் கருத்தையும் பார்த்தால்.

[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||

Colophon :

ஸ்ரீபரகாலஸ்வாமி நான்முகன் திருவந்தாதி வியாக்யானம் ஸம்பூர்ணம்.

[illegible]

(கு-பு.)—

இந்த நூல், திருமழிசையாழ்வார் அருளிய நான்முகன் திருவந்தாதி. யென்னும் நூலின் விரிவுரை. பரகாலஸ்வாமியா லியற்றப்பெற்றது பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்யானத்திலும் விரிவானது. இதுவரை அச் சிடப்படவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. இதன் ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 881.

Palm-leaf. 16¾ × 1½ inches. Foll 75. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Injured. Old.

Presented in 1927–28 by M.R Ry. Sundara Rāghavācāriar Avargal. Chintadripet, Madras.

நான்முகன்திருவந்தாதி வியாக்யானம்.

NĀNMUKANTIRUVANTĀDIVYĀKHYĀNAM.

This commentary, which is different from the commentary described above, is by Śrīnivāsa Raṅganātha.

Complete.

Beginning :

நான்முகன் திருவந்தாதி.

ஸூக்ஷ்மமான காரணத்வாதிவ்யபதேசங்களை வர்ணிக்கிறார். ... ஸர்வகாரணத்வாதிகளை வெளியிடுகிறார்.— யதாகதஞ்சந்யாயத்தாலே ப்ரதிபாதமான காரண வஸ்துவைத்தானே ஸர்வஜ்ஞாதிக, நிரதிசயபோக்யத்வாதிகளோடே அநுபவிக்கையும் பலமாகையால் அவ்வர்த்தத்தைப் பிரதிபாதிக்கிறவித, சதுர்த்தமான வியல்பாவில் * * * * * * * முதல்பாட்டு.

* * * * * * * *

நான்முகனித்யாதி—நாராயணன் ...

End :

இனியறிந்தேன் எம்பெருமானுன்னை :—இப்போது எனக்குக் கைவந்த படியால், எம்பெருமானனவுன்னை நீயானபடியே யறிந்தேன். இனியறிந்தேன் : காரணன் நீ :—ஸர்வத்துக்கும் திருபாதிககாரணம் நீயே யென்று உன்னை யிப்போதறிந்தேன். கற்றவை நீ :—இதுக்கு முன் நான் கற்கப்பட்டனவும் நீயே. * * * * *
* * * * * * *

... அநுபவித்து, இப்போது ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸால ரக்ஷகத்வ நிரதிசய போக்யத்வாதி குணங்களோடே அழகிதாக வறிந்தனுபவிக்கிறேனென்று தாத்பர்யம். * * * *

ஸ்ரீ . . . . ||

Colophon

இதி ஶ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்ததேஶிக கடாக்ஷலப்த
ஸார்வபௌமஸ்ய ஶ்ரீமச்சடகோபராமாநுஜஸம்யமீந்த்ர க்ருபா[ம]பாத்ர
ஸ்ய ஶ்ரீவத்ஸவம்ஶதிலக[ஸ்ய](ஸ்ய)கஸ்ய ஶ்ரீமாதவாசார்யவேதாந்ததே
ஶிகமஹாசார்யஸ்ய தத்கடாக்ஷலப்த வேதாந்தாசார்யஸ்ய ஜா
தேந தத்பரணஸேவிஜாதஸ்யாநந்தேந ஶ்ரீநிவாஸரங்க
நாதா[ந]ே(ஸ)நாம்நா ஸ்ருஷ்டம் விவிதா ஶ்ரீஹஸ்திஸாரமோஹிநீ
மாயாவாதவிபேதிகா ஸம்பூர்ணா.

(கு-பு.) --

இவ்வுரைநூல், ஸ்ரீநிவாஸ ரங்கநாதரென்பவரியற்றியது. முன் பிரதியினும் வேறானது. இது அச்சிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்நூல், இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 882.

Paper. 9 × 6½ inches. Foll. 32. Lines, 12—16 in a page. Tamil Slightly injured. Old.

Purchased in 1925-26 from M.R Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḷḷai Avargal, Mylapore.

திருமயிலை யமகவந்தாதி.

TIRUMAYILAI YAMAKAVANTĀDI.

Foll. 9*b*—13*b*. 1—9*a* and 14—32 are left blank.

Same text as that described under R. No 314 ante.

Incomplete.

(கு-பு)—

இந்நூல், மூவருடைக் காட்லாக் 314-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே; ஆயினும் இதில் மூலம் மாத்திரம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் 1—27 பாடல்களேயுள்ளன.

R. No. 883.

Paper. 8¾ × 6¾ inches. Foll. 25. Lines, 20 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Purchased in 1925-26 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Piḷḷai Avargal, Mylapore.

திருமயிலையுவமை வெண்பா.

TIRUMAYILAIUVAMAI VEṆPĀ.

Foll. 1—13. Foll. 14—25 are left blank.

A poem in 130 stanzas in praise of the sacred shrine at Mylapore dedicated to the worship of God Śivā. By Naṭaliṅgakavirāja of Tinnevelly

Complete.

Beginning :

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமயிலை வெண்பா.

பூமான் மகிழ்மயிலைப் புண்ணியனைப் போற்றிசெய்து
நாடா னுவமை வெண்பா நானபாடக்—காமானுங்
கூத்த விநாயகனுங் கும்பமுலை யாரிருவர்
காத்த விநாயகனுங் காப்பு.

* * * * * * *

புட்கர[ளி](ணி)தீர்த்தம் புனைவளத்தாற் பாவைமுகம்
முட்குதிரைமுகத் துண்டாக்குதலாற்—கட்செவியா
னுெங்குநகரிக குருகிழ்க்காற் செந்தூரான்
றங்குமயிலா புரிவேள் தான். (௧)

End:

ஆவினிறைவா வயனும் விரும்புதலால்
மாவின்முகநாடி மருவுதலால் - காவி
பயில்விழிப் பூம்பாவை பதிவுறலாலென்று
மயிலையிரு தாமரைப்பூ வாம். (௧௨௯)

மயிலையுவமை வெண்பாவாசிப்போர் கேட்டோர்
பயிலுமிகச் சிந்தைபதிப்போர்—கயிலைமுத
வெல்லாத்தலமு மிறைஞ்சுதவப் பேறெய்தும்
வல்லார் சுகம் பெறுவார். (௧௩௰)

Colophon :

முற்றும்.

துறைசை - நமச்சிவாய குருபாதந் துணை.

திருநெல்வேலி நடலிங்க கவிராஜர் பாடியது.

(கு.பு.)—

இந்நூல், மயிலாப்பூர் என்னும் சிவக்ஷேத்திர விஷயமானது. நூற்று முப்பது வெண்பாக்களாலாகியது. ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும் மயிலை நகர்க்கும், மன்மதன், தாமரைப்பூ முதலிய பொருள்களுக்கும் உவமையமையுமாறு பாடப்பட்டுள்ளது. நூலாசிரியர், திருநெல்வேலி நடலிங்க கவிராஜரென்று நூலினிறுதியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. நடை சாதாரணமாகவிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுளது. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

R. No. 884.

Paper. 8 × 6½ inches. Foll. 97. Lines, 30—34 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Purchased in 1925-26 from M R Ry. C Jambulingam Pillai Avargal, Mylapore.

திருமயிலைக்கோவை.
TIRUMAYILAIKKŌVAI.

Foll. 1—87. Foll. 88--97 are left blank.

A kind of love-poem having for its hero Śingāravēlar, i.e, god Subrahmaṇya of Mylapore.

Contains 438 stanzas.

Beginning :

திருச்சிற்றம்பலம்.

இஃது

நளவருடம் ஆவணி மாதம் உஎ ந் தேதி திங்கட்கிழமை பூரணைசதயத்துச் சித்தயோகத்தில், பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு அடியனாகிய மயிலை - சீனி - கோவிந்தராசன் பார்வையிடத் தொடங்கினேன்.

Sep. 11—1916.

வேலுமயிலுந் துணை.

திருமயிலைக்கோவை.

விநாயகர் வணக்கம்.

பெருகாரணம் புகழ் சிங்காரவேலர் பெருமை சொல்ல
வருகாதல் சேரும் பலன்மேவி வண்டு மலர்ப்பசுந்தேன்
பருகாவி சூழு மயிலைநற் கோவை படர்வதற்கு
முருகாரொடு கொம்பிற் கூத்தாடும் பேரத்தி முன்னிற்குமே.

அவையடக்கம்.

வியலா ரொளிர்மணிக் கோவையுங் கானின் மிகப்படருஞ்
செயலாருங் கோவையுங் கோவையென்றே புவிசெப்புதல்போல்
மயலான இன்றிப்பல நூலுங்கற்றவர் வாய்மொழியால்
இயல்கோவை தானுமென் கோவையுங் கோவையெனத்தகுமே

நூல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

நீர்கொண்ட கொண்டல் செழுநதாமரைகுமிழ் நீலமலர்
ஏர்கொண்ட கோங்கு செவ்வாம்பல் பைங்காந்தளிவை மலர்ந்து,
சீர்கொண்ட சுந்தர சிங்காரவேலர் திருமயிலைக்
கார்கொண்ட காவிலொரு காமவல்லியென் கண்ணுற்றதே.

ஐயம்.

கானிடமாமயிற் சிங்காரவேலன் கயின்மயிலைத்
தேனிடமாமலரோ புனலோ பணிசேரிடமோ
வானிடமோ மலர்மல்லிகையோ மன்மதனிடமோ
மானிடமோ வல்லியோவென்ன நின்றவிம்மானிடமே.

End

கூத்தர் வாயில் மறுத்தல்.

தொடிக்காலன் செங்கையன் சிங்காரவேலன் சுகமயிலைக
குடிக்காவலர் செல்வழிநோக்கி நோக்கிமெய்க் கூத்தர் மனனு
கடிக்காவியங் கொளிமாழ்கி னென்முன்பு காட்டிலென்னும்
படிக்கான நட்டத்தைப் பார்த்தா விலாபம் பரத்தையர்க்கே.

பாங்கிமறை.

அணிவாழ் மயிலையிற் சிங்காரவேல ராருவிவெற்பில்
மணிவாய்மதலை பிறந்தானவ னாறவளாரைக்கின் ?
கிணிவாய்மிழற்ற நடைசெயும் போதன்பர்கேண் மனைப்பால்
பணிவாய் மணியுன்ற [வ] பாங்கிவந்தாரென்னபாங்கிருவே.

(கு-பு.)—

இந்நூல் திருமயிலைச் சிங்காரவேலரை (முருகக் கடவுளை)ப் பாட்டுடைத் தலைவனுகவைத்துப் பாடப்பட்டுள்ள கோவையென்னும் ஓர் வகைப் பிரபந்தம். சிற்றின்ப விஷயமானது. கடவுள்வணக்கம், அவையடக்கத்துடன் நானூற்று முப்பத்தெட்டு கட்டளைக் கலித்துறைகளையுடையது. நூலாசிரியர் இன்னுரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் ஒருபுறமே எழுதப்பட்டுள்ளதோடு இப்பாடல்கள் மசியினுல் எழுதப்பெருமல் பென்ஸிலினுலேயே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

R. No. **885.**

Paper. 8¼ × 6⅝ inches. Foll,. 41. Lines, 20 in a page. Tamil. Fair. Old.

Purchased in 1925-26 from M.R. Ry. C. Jambulingam Piḻḻai Avargal, Mylapore.

பேரூர்க்கோவை

PERŪRKKŌVAI.

Same work as that described under R. No. 279 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக் 279 ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே ; ஆயினும் இந்தப் பிரதியில் 325—334 வரையில் பத்துப்பாடல்கள் அதிகமாக வுள்ளன. இதிலும் 159—183 வரை 25 பாடல்கள் இல்லை

R. No. **886.**

Paper 7⅞ × 6½ inches. Foll 13. Lines, 16 in a page. Tamil. Injured. Old.

Purchased in 1925-26 from M.R.Ry. C. Jambulingam Piḻḻai Avargal in Mylapore.

திருமயிலைவெண்பா.

TIRUMAYILAIVEṆPĀ

A Prabandha technically known as Veṇpā in praise of God Śiva worshiped in the shrine at Mylapore.

eems complete.

Beginning:

கணபதி துணை.

திருமயிலை வெண்பா.

காப்பு.

சீர்மல்கு பூம்பாவைச் செல்வன் திருமயிலைப்
பார்வெண்பா மாலைசொல வுன்னுவா—மேர்மலிபொற்
கார்முகத் தானைக் கனிக்குவலஞ் செய்நடனக்
கார்முகத் தானை கழல்.

* * * * * *

நூல்.

கங்கை முடியோன் கயிலாய வெற்பினக
மங்கைக் கியம்பு மயிலையே—துங்க
வொளியா ரரியார்க் கொளிப்பா ரடியார்க்
கொளியா ரரியா ருழை. (க)

End:

வானிலவுங் கற்பகத்தாற் மேனுவான் மானிலத் . . .
வானுலக மானுமயிலையே—கூனிலவுந்
தேய்ஞ்சமதியார் திருநீ றிடார்க்கருளத்
தாஞ்சம் மதிபார் தலம். (கக)

பொய்யா மொழியார் புகழாற் புராரியருள்
வையா புரிவேள் மயிலையே—நையாக்
கயிலை யிடத்தான் கடியவிழ்பூங் கோதை
மயிலை யிடத்தான் மலை. (க00)

(கு-பு.)—

இது, மயிலாப்பூரில் உள்ள சிவபிரான் தோத்திர விஷயமானது. காப்புச் செய்யுட்களிரண்டு நீங்கலாக நூறு வெண்பாக்களாலாகியது. இயற்றியவ ரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப்பெற்றுள்ள தென்றே தோற்றுகிறது. இந்தப் பிரதி மிகப்பழைய தாதலின் எழுத்துக்கள் நன்றாக விளங்கவில்லை.

R. No. 887.

Paper. 7½ × 6 inches. Foll. 82. Lines, 20 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Purchased in 1925-26 from M.R. Ry. C. V. Jambulingam Piḷḷai Avargal, Mylapore.

திருமயிலைப்பிள்ளைத்தமிழ்.
TIRUMAYILAIPPIḶḶAITTAMIḺ.

Same work as that described under R. No. 861 *ante*.
Incomplete.

(கு-பு)—

இந்நூல், மூவருடக்காட்லாக் 861 ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது காப்புப்பருவந் தொடங்கிச் சிறு தேர்ப்பருவம் 1-4 பாடல் வரையுமே உள்ளது. இந்நூலில் ஒரு புறமே எழுதப்பட்டுள்ளது இந்தப் பிரதி சிறிது சிதைந்திருக்கிறது.

R. No. **888.**

Palm-leaf. 16 × 1⅝ inches. Foll. 138. Lines, 10 in a page. Tamil and Grantha Injured. Old.

Purchased in 1925–26 from M.R.Ry. R. Varadāchāriyār, Sir̤udāmūr

(*a*) நாய்ச்சியார்திருமொழிவியாக்யானம்
NĀYCCIYĀRTIRUMOḺIVYĀKHYĀNAM.

Foll 1*a*—101 *a*. 101-*b*–is left blank.

A commentary by Priyavāccān Pil̤l̤ai on the Nāyacciyārtirumol̤i a poem in praise of God Viṣṇu by Gōdā or Āṇḍāḷ. R. No. 234 (*b*) contains brief notes on the commentary described herein.

Complete.

Beginning:

நாய்ச்சியார் திருமொழி ப்ரவேசம்.

வ்யாவகஸ்ரீகாரமும் பண்ணி, ப்ராப்யத்தையும் நிஷ்கர்ஷித்தாராய்த்துகீழ்; இந்தப் பிரதிபத்தியேயிறே யித்தலைக்குவேண்டுவது. இத்தலையில் கண்ணழிவற்றிருந்தது; அவன்பக்கலிலே அபிநிவேசங் கரை புரண்டிருந்தது. ஸநகாதி ஸஹிநிவெஶாநுரூபமாகப்பெற்றுக்கொடு நிற்கக் கண்டதில்லை;

* * * * * *

இவளுடைய ப்ராப்யத்வரையிருக்கும்படி;—காமன் காலிலே ஒரு மதமத்த மலராகிலும் முருக்கம் மொட்டாகிலும் வெடிக்கவேணுமென்று, மதமத்தம், முருக்கு இவற்றை ஸம்ஶ்ருஷியா நிற்கும். கடகருகந்ததே தேடியிடவேணுமிறே.

(முதற் பாட்டு)—(தையொரு திங்களும்) மார்கழிமாஸம் ஒரு மாஸமு நோற்றார்களாய் நின்றதிறே. இனி தையொரு மாஸமும் அவன் வரும் ஸ்தலத்தை அலங்கரித்து, (தையொரு திங்களும்) "செங்கண்மா லெங்கண் மாலென்ற நாளெந்நாளும் நாளாகும்"—என்று ஸர்வேசுவரன் றம்பக்கலிலே ஜூஹிஷ்வம் பண்ணினென்று அறிவதொரு நாளுண்டாகில் காலத்ரயமும் அடிக்கழஞ்சுபெற்றுச் செல்லாநிற்குமிறே. இப்படி யொருநாளை யாநுகூல்யம் மிகையென்றிருக்கும் விஷயத்தைப் பற்றி வைத்திறே இவன் காலிலே யொருமாஸமாகத் துவளப் பார்க்கிறது. (துறைவிளக்கி) திருக் கண்ணமங்கை யாண்டானைப் போலே இதுதானே பிரயோஜனமாய்ச் செல்லுகிறபடி. ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அஸாதாரணமான ஸ்தலங்களிலே புக்குப் பரிசர்யை பண்ணிப்போரும் குடியிலே பிறந்தவளிறே. பகவத் கைங்கர்யம்

பண்ணுகைக்கு ஜூகுஜாநஷி பண்ணுகிறபடியிறே இது. (தண் மண்டல மிட்டு) குளிர்ந்த தாசநீயமான மண்டலத்தையிட்டு. * * * * * * * (வெய்யதோரித்யாதி) ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே நித்ய ஸூரிகளுக்கு ஓலக்கங்கொடுத்துத் தன்செருக்குத்தோற்றஇருக்கக்கடவன், ஸம்ஸாரிகளும் இப்பேற்றைப் பெற்று வாழவேணுமென்று அங்கு நின்றும் போந்து முதல் பயணம் எடுத்துவிட்டு, ஜுஷிரூகவிரோயி நிரஸநஸீலுனை திருவாழி யாழ்வானைக் கையிலே யுடையனுய்க்கொண்டு திருமலையிலே வந்து நிற்கிறவற்கு; அக்கையுந் திருவாழியுமான சேர்த்தி யழகைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறவென்னை அவனுடனே சேர்த்துவிடவில்லையே. அவனோ அண்ணியனுய் வந்து நின்றுன்; எனக்கு அவனையொழியச் செல்லாமை யுண்டாயிருந்தது. இனி சேர்த்துவிட வல்லையோ. இப்போது (வெய்யதோர் தழலுமிழ் சக்கரக்கை) என்றதுக்குக் கருத்து—உகவாதாரை அழியச் செய்கைக்கும் உகப்பார்க்குக் கண்டு கொண்டிருக்கைக்கும் இதுதானே பரிகரமாயிருக்கை. "கூராராழி வெண்சங்கேந்தி வாராய்"—என்றிறேயிருப்பது.

End:

நிகமத்தில் (பருந்தாளித்யாதி) பருத்துப் பெரியகாலை யுடைத்தாய்; சரீரம் பெருத்ததத்தனையும் பாடாற்றவரிதா யிருக்குமிறே; அப்படிப்பட்ட ஆனை யானது, தன்னிலமல்லாத வேற்று நிலத்திலே புககு முதலையின் வாயிலே யகப்பட்டு இடர்ப்பட அதனுடைய ஆகூஷ்நி செவிப்பட்ட வநந்தரம் ஆயுதாபரணங்களை அக்கிரமமாகத் தரித்துக்கொண்டு மடுவின் கரையிலே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து அது பட்ட புண்ணுறும்படி முகங்கொடுத்து ரக்ஷகத்வத்தில் தன்னை யெண்ணினல் பின்னை ஒருவரில்லாதபடியா யிருக்கிறவனை "வாரணவஉாரணஃ"—என்னுமாபோலே இதனுடைய விடாயடையத் தனக்குப் பூர்வக்ஷணத்திலுண்டானபடியும், அதனிடரைப் பரிஹரித்தாற்போலே தன்னிடரைப் பரிஹரித்தபடியையும் சொல்லுகிறது. (பாரித்யாதி) ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலன்றிக்கே பூமியிலேயாய், அது தன்னிலும் திருவாய்ப் பாடியிலன்றிக்கே ஸ்ரீ பிருந்தாவனத்தே கண்டமையை. (விட்டு சித்தன் கோதை சொல்) காட்சிக்குக் கைம்முதலிருந்தபடி. (மருந்தாமென்று) இதுதான் ஸம்ஸார பேஷஜமென்று தந்தாமுடைய ஹ்ருதயத்திலே வைத்துக்கொண்டு "நஸிஹெதிகஉதஜுந"—என்கிறபடியே யிருக்குமவர்கள், பரமப்ராப்யமாய் நிரதிசய போக்யமாயிருந்துள்ள திருவடிகளை யுடையவன் திருவடிகளிலே. (பிரியாதென்று மிருப்பாரே) சிலரைக் "கண்டீரே" என்று கேட்கவேண்டாதே, என்று மொக்கத் தங்கள் கண்ணாலேகண்டு நித்யாநுபவம் பண்ணு மிதுவே யாத்ரையாகப் பெறுவர். (கம)

ஹரிஃ ஓம். நாய்ச்சியார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீவாநாவஸூஉநயே நமஃ.

(கு-பு.)—

இவ்விரிவுரை, மூவருடக் காட்லாக் 234(b) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ள குறிப்புரைக்கு மூலமாக உள்ள வியாக்யானம். பெரியவாச்சான் பிள்ளை

யியற்றியது இந்தப் பிரதியில் இவ்விரிவுரை முற்றுமுள்ளது. இதன் முத லேட்டில்

ஸ்ரீவாநமெஶைலெஶதயாபாத்ராய—,
ஸ்ரீகீதி—ஸ்ரீரணாம்ஸ்ரியாராஜஸம்ஶெயா |
நாராயண ஸ்ரீ ஸ்ரீஸகலவு வ்ரஷ,
தத்வாதிடி—ஸம் ஶரணம் வ்ரஜெது ||
ஸ்ரீவாநமெஶைலாய ஶமஹாயஶ்ஸம்,
ஸ்ரீகீதி—ஹ்ரீ ஸ்ரீவகயெஷு ஶ்ஸ்ய |
ஸ்ரீநிகதூவிராய்டாயஶ்ஸம்,
ஸ்ரீஶஜயஶீ ரவவடாய ஶ்ஸ்ய ||

என்ற வானமாமலேயில் கோயில்கொண்டுள்ள திருமாலின் ஸ்தோத்ர ரூபமான வடமொழி ஸ்லோகங்களிரண்டும், இரண்டாவதேட்டில். "திருப் பாவை வியாக்யானம்-வ—ஸ்ரீஶாஸா ஸ—தஹாஷாதிதவாநாஶ' நாய்ச்சியார் திருமொழி வியாக்யானம்.—" உத்தரஶாஸா ஸ—தஹாஷாதிதவாநாஶ"—என்றிருத்தலால், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத் தில், திருப்பாவை வியாக்யானத்துக்கும், நாய்ச்சியார் திருமொழி வியாக்யா னத்துக்கும் முறையே பூர்வ மீமாம்ஸா ஸூத்ரபாஷ்யம், உத்தர மீமாம்ஸா ஸூத்ரபாஷ்ய மென்ற பெயர்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன வென்பது தெரிகின்றது.

(*b*) நாய்ச்சியார்திருமொழிவியாக்யானவரும்பதவிளக்கம்.
NĀYCCIYĀRTIRUMOḺIVYĀKHYĀNAVARUMPADA-VIḶAKKAM.

Foll. 108*a*—138*b*.

Same work as that described under R. No. 234(*b*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இக்குறிப்புரை, மூவருடக் காட்லாக் 234(*b*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள் ளதே; இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுளது.

R. No 889.

Palm-leaf. $18\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 45. Lines, 8—10 in a page. Tamil. Injured. Old.

Purchased in 1925–26 from M.R.Ry. R. Varadāchariyār, S rudmūr.

சதுரகராதி.
CATURAKARĀDI.

Same work as that described under R. No. 527 ante.

Contains the Poruḷakarādi (அ to த).

Beginning :

பொருளகராதி.

காப்பு—விருத்தம்.

அருளகத் தனைத்தையு மாளு நாதனை
மருளகத் தகற்றிட(வணங்கி) நூற்படி
தெருளகத் தொருபொருள் செப்பும்பற்பெயர்ப்
பொருளக ராதியைப் புகலுவாமரோ.

அகத்தியன் பெயர்.—கும்பயோனி, குறுமுனி, முத்தமிழ்க்குரியோன்.

அகத்தியின் பெயர்.—அச்சம், கரீரம், முனி.

அகப்பையின் பெயர்.—கோரிகை, மூழி.

அகலத்தின் பெயர்.—அகலுள், அகறல், அயர்வு, ஆன்றல், இடம், இடம்பாடு, கணம், கண்ணறை, கனம், சேண், ததம், ஞாட்பு, நளம், நளி, நனவு, நியக்குரோதம், படர்தல், பாழி, மார்பு, வாவு, விபுலம், விசாலம், வியல், விரவு, விரிவு, தகழி.

End :

துணிவின் பெயர்.—உத்தியோகம், தெளிவு, நேரல், தேற்றல், தேற்றம், இவற்றுள் கருமம் முடியுந்தனையும் விடாத்துணிவின் பெயர்.—ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி, குறிக்கோள், தேற்றம். துணையின் பெயர்.—இணை, சகாயம், தஞ்சம், துணை, துப்பு.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடக் காட்லாக் 527-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ள சதுரகராதி யென்னும் நூலின் ஒரு பகுதி. இந்தப் பிரதியில் பொருளகராதி யொன்றே (அகரந் தொடங்கி தகரம் வரையி)லுள்ளது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 890.

Palm-leaf. $13\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll 107. Lines, 6—8 in a page. Tamil. Much injured. Old.

Purchased in 1925-26 from M.R.Ry. R. Varadāchāriyār, Siṛudāmūr.

செய்யுட்டிரட்டு.
SEYYUṬṬIRAṬṬU.

A collection of select stanzas dealing with different subjects and apparently taken from different works.

Some stanzas are in praise of the goddess Sarasvatī, Śriraṅganāyaki and Mīnākṣi of Madura.

Beginning:

சுப்பிரமணியர்பேரில் தோத்திரம்.

வெண்பா.

(சரஸ்வதி துதி)

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பள்—வெள்ளை
யரியாசனத்தில ரசருடனென்னைச்
சரியாசனத்து வைத்த தாய்.

ஏறுமயிலும் பன்னிரண்டுடைய தோளும்
சீறிவரு சூரருடல் சிந்தியிடுவேலும்
மாறுருவில் வள்ளியைமணந்த வடிவமும்
ஆறுமுகமும் பதமுமன்பின் மறவேனே. (க)

(வேறு)

வீரதத்துவமு மேறுமாமயிலு மெய்க்கடம்பு முயர்குக்குடஞ்
சேருநற்கொடியு மூவிரண்டெனுமொர் திருமுகத்தழகு பெருமையும்,
ஆறொருத்தர்தா னந்தியும்பகலு மதிவிதத்தினொடு துதிசெய்தார்,
சூரரைத்துணிசெய் கையும் வேலு மெதிர் தோற்றுமே
[வினைகண்மாற்றுமே. (உ)

End:

மதுராபுரி மீனாட்சியம்மன்பேரில் பதம்.

மதுராபுரிநகர் மீனாட்சி சுபமங்களம்—கருணைகடாட்சி
மரகதமே ரஞ்சிதமே சந்ததமே சிவபதமே
நிசமே ஞானமனோரதமே அற்புதமே
இருதய கமலவாகினியே—கிரணவிந்து பூரணவதனியே.

விதரணமதி நிரஞ்சனியே, ஆதிவிஷ்ணுசோதரி, விற்பனியே-
[பராபதியே-பூபதியே

* * * *

குணமணியே-கண்மணியே-யென்மணியே-காரணியே
அணியே கயற்கண்ணாரணியே-நாரணியே-நாரணியே—

மதுராபுரிநகர் மீனாட்சி.

(கு·பு.)—

இதில், சரஸ்வதி, முருகன் முதலானோர் விஷயமான சில பாடல்களும் மணவாள நாராயண சதகம் முதலிய சில சதகங்கள், வில்லிபாரதம், கம்ப ராமாயணம் முதலியவற்றினின்று எடுத்தெழுதப்பட்டுள்ள சிலசில பாடல் களும், ஸ்ரீரங்கநாயகி, மதுரை மீனாட்சி முதலானோர் விஷயமான சில கீர்த்த னங்களும் உள்ளன. இவற்றைத் தொகுத்தவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதன் ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 891.

Palm-leaf. 10¼ × 1⅝ inches. Foll. 45. Lines, 7—11 in a page. Tamil and Grantha. Injured Old.

Presented in 1925-26 by M. R. Ry. R. Varadāchāriyār, Sirudāmūr.

ஜ்ஞாநப்ரதீபிகை, தமிழுரையுடன்.
JNĀNAPRADĪPIKAI WITH TAMIL COMMENTARY.

A work on divination. It is in the form of Sanskrit stanzas with brief Tamil explanatory notes and consists of 28 Kāṇḍas. The authorship of the work is attributed to Jaimini.

Contains 1 to 16 Kāṇḍas.

Beginning:

ஹரி: ஓம்.

உபோத்³கா⁴தகாண்ட³:.

ஜ்ஞாநப்ரதீ³பிகாநாமஶாஸ்த்ரம் லோகோபகாரகம் |
ப்ரஶ்நஶாஸ்த்ரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வஶாஸ்த்ராநுஸாரத: ||
ஸுக³மம் ஸம்க்ஷேபஸாரம் ஸத³ஸத்³பி⁴ர்நிரீக்ஷணம் |
பு⁴க்திப்ரகாரபே⁴தே³ஷு அக்ஷேத்ர பராபரம் ||
ஆரூட⁴ம் ச²த்ரமத்⁴யே ச உத³யாதி³ பராபரம் |
க்ஷேத்ரம் த்³ருஷ்டிம் நரம் நாரீம் ப்³ரஹ்மாதீ³ன் வர்ணலக்ஷணம் ||
தா⁴த்வாதி³ நரரூபாணி கிரணாந்நேத்ரஜாநி ச |
ஆயுஷ்ஸ்தா²நதோ த்³ரவ்யம் பரீக்ஷ்ய கத²யேத்³பு³த⁴: ||
அரிஷ்டேஹாயாத்ராஶீம்ஶ்ச க்ஷேத்ரபே ஸ்வாமிந: |
தி³ஶாதி³ஶலஸ்தா²ஸ்த்³ருகாய தே³ஹஸ்ய ஹாநக: ||
யாத்ராம் ஸ்தே²ஷு ஜீவம் ச நஷ்டம் த்³ருஷ்டம் ச வித³தாம் |
ஆஹாராஹம் மைது²நம் ஸ்த்ரீரத்நம் ஸ்வப்நம் ஶகுநம் ||
தே³வாலயம் காலஹோமம் ப்ரேதாத்மிகம் ததை²வ ச |
ஜாதகம் ராஜயோக்³யம் ச காலம் ஸேநாஸமாக³மம் ||
ஸரிதா³க³மநம் வ்ருஷ்டிம் பதநம் ஸித்³தி⁴தா³யக: |
க்ரமேண கத²யிஷ்யாமி ஶாஸ்த்ரே ஜ்ஞாநப்ரதீ³பகே ||

இதி உபோத்³கா⁴தகாண்ட³: |

உபோத்³காதகாண்டமாவது—

கத²யேத் விஶேஷேண ப்³ராஹ்மணாதி³ நிர்ணயம் |
ஹௌமஸ்ருஷ்டிகே ஸப்தருத்ரே ஸ்ருஷ்டைர்ஜ்ஞாதாக்ஷிந்த்ரணே: ||

*　　　*　　　*　　　*

அக்ராஸ்த்ரிகேஷு ஜீவஜீவ த்ரிகராமே உச்சாஹ்ருக: |

வ்யாஸஜாதகேஷு ஸ்வோச்சாதீநாம் க்ரமேண ப்ரகாரேண மித்ராணி * * * * இதி. என்றது:—ஸூர்யனுக்குக் குரு மித்திரன். சந்த்ரனுக்குக் குரு புதர்கள் மித்திரர்கள். குஜனுக்குச் சுக்கிர புதர் மித்திரர். புதனுக்கு ஸூர்யன் தவிர மற்றபேர் மித்திரர். குருவுக்கு அங்காரகன் தவிற மற்றையோர் யாவரும் மித்திரர். சுக்ரனுக்கு சந்த்ரஸூர்யர் தவிற மற்றைபேர் மித்திரர். சனிக்கு சந்த்ர ஸூர்யர் தவிற மற்றைபேர்கள் மித்திரர்.

End :

ஜீவசந்த்ரௌ யதிஸ்த்ராதாம் ஸஹோத்பத்ராவதீ ஸதெவ |
க்ரந்த்ரிகோணே நவமே யதி வந்த்ராநவாம்சய: ||
உச்சமே யதிசந்த்ரஸ்த்ராஸ் வந்த்ராஸவதி ஸாத்வீ |
ஸாமந்தே வா யதிவேசஸ்த்ராஸ்த்ராஸ் விசவாகந்கஜா ஸஸ்தேஹ |

*　*　*　*

ஸப்தாதிகேந்த்ரே ஸ்திதே வந்த்ரா சுக்ரஸஹவதீஸதெவ ||
ஸாதேஷாம் ஸ்வோகாநாம் க்ரமேண ஸ்ஷ:.
இதி விவாஹ காண்ட:

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிட சாஸ்திரத்தில் பிரச்நவிஷயமானது. வடமொழி ஶ்லோகங்களுடன் தமிழ்க் குறிப்புரையை உடையது. இது உபோத்காத காண்டம் முதலாக தௌகாகாண்டம் ஈறாக இருபத்தெட்டுப் பிரிவுகளை யுடையது. இதனை இயற்றியவர் 'வஜமுநி மகர்ஷி' யெனத் தெரிகின்றது தமிழுரையுடன் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் உபோத்காதந் தொடங்கி விவாஹம்வரை பதினாறு காண்டங்களே உள்ளன. இது அநேக பிரதி பேதத்துடன் காணப்படுகிறது. இதன் பிரதியின் 46-ஆவது ஏட்டில் உபோத்காத காண்ட ஶ்லோகங்களிற் சில இரண்டாவது பிரதியாக எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 892.

Palm-leaf. 11 × 1½ inches. Foll. 97. Lines, 9-11 in a page. Tamil Injured. Old.

Purchased in 1925-26 from M.R.Ry. R. Varadāchāriyār, Sirudāmūr.

கும்பமுனி கடைக்காண்டம் (அறுநூறு).
KUMBHAMUNI KAḌAIKKĀṆḌAM (AṞUNŪṞU).

A work on the cause of diseases and on the preparation of medicines for curing them. The work is attributed to Kumbhamuni.

Complete.

Beginning:

கும்பமுனியாரருளிச் செய்த திருப்பாடல், கடைக்காண்டம் அறுநூறு.

வழலைக்குரு.

கருணைதருமைங்கரனே காப்புவாணி
கலந்திந்தச் சூத்திரந்தான் கருவாய்ப்பாடத்,
திருவுமையாள் மனோன்மணித் தாய் செப்பக்கேட்டுத்
தெளிந்தகுரு நூலாகத் திரட்டிப் பாடக்,
குருமகிமை சித்தியுண்டாம் ஞானம் வாய்க்குங்
குபேரனென நிதிமருந்து கூடுங்கூடும்,
பெருமை மிக்க கீர்த்தியுண்டாஞ் சித்தர்க்கெல்லாம்
பெருநூலைக் குறுக்கியிந்த வறுநூறுதானே. (க)
தானென்ற ஞானமுதல் வாசியோகந்
தவறாது வாதமுதல் வைத்தியஞ்சித்தி,
வானென்ற சிவயோக போதங்காணும்
வைத்தியத்துக் கிதுவுயிர்தான் மருந்தின்வேகம்,
நானென்ற வாணுவமாயகை தள்ளி
நடந்தக்கா விந்நூலின் நளினமெத்த,
தேனென்ற பாற்கடலும் கருப்பஞ்பாகும்
திரட்டியொரு கட்டியாய்த் தெளிந்தகாப்பே. (உ)
தெளிந்த பெருநூலெல்லா மாடிப்பார்த்துச்
செப்புகிறே னுலகுதான் வழலைப் போக்குப்,
பொழிந்தமழை யுவர்க்காட்டிற் கலத்தைப்பார்த்தால்
புல்லன்றிச் சிவந்திருக்கும் பூமிநாதம்,
கழிந்துமழை மீனமேடம் பனியிற்பாரு
கதிர்கதிராய்ப் புல்லையொட்டிப் படர்ந்துபூத்து,
அழிந்தமழை யிடையேதான் பெய்யுமுன்பே
அப்பனே பூவையெல்லாம் வாரிக்கொள்ளே. (௩)

End:

கொங்கணர கற்பம்.

ஆச்சிநீ ரசத்தின்சுத்தி யறைகிறேனடைவாய்த்தானே
மாய்ச்சியா . . . . நீரமஞ்சளும் பொடியுங்செங்கல்
ஆய்ச்சியாம் பொடியுமுப்பும் போட்டரைத்தலசிப்போடு
வாச்சிதுமேனிச் சாறுபிரண்டையும் வளமாய்மெத்தி. (௩எ)
மத்தினிச்சாறுந் தேனும்மரு . . . . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இது, வைத்திய சம்பந்தமானது. நோய்களின் உத்பத்தியும் அவை நீங்குதற்குரிய சிந்தூரம், மாத்திரை முதலியவை செய்யும் முறைகளும் இன்னவென விளக்குவது. கும்பமுனியியற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. இடையிடையே ஏடுகளில்லை. முற்றுப் பெற்றிருக்கிறது. நிற்க, இவ்வேட்டுச்சுவடியில் 165 ஆவது ஏட்டில் 'கும்பமுனி வைத்யம்' என்றொரு நூல் 1—83 செய்யுள்வரையில் அரைகுறையாயும், 178 ஆவது ஏட்டிலே 'கொங்கணர் கற்பம்' என்றொரு நூல் 1—36 செய்யுள்வரையில் அரைகுறையாயும, ஆகிய இவ்விரு நூல்களும் இருக்கின்றன. இங்குக் காட்டியிருக்கும் இறுதிப்பாகமும் கொங்கணர் கற்பத்தினது 36 ஆம் செய்யுளாகும்.

R. No. 893.

Palm-leaf. 15 × 1⅝ inches. Foll. 14. Lines, 10 in a page. Tamil and Grantha. Injured. Old.

Purchased in 1925–26 from M.R.Ry. R. Varadāchāriyār, Sirudāmūr.

அபிநயதர்ப்பணம்.
ABHINAYADARPAṆAM.

A work on Nāṭya Śāstra dealing with the art of gesticulation.

Contains 100 stanzas with Tamil meaning.

Beginning:

அபிநயதர்பணம்.

ஶ்ரீமத்யா அபிநய தர்பணாக்யாத்யாம் த்ரிநேத்ர ப்ரகடந மந்த்ர மே . . . . யதாக்ரமேண || என்றால் இந்த அபிநயதர்ப்பணமென்கிற ஶாஸ்த்ரத்தில் அபிநயம் பிடிக்கிறதற்கு வழிமாத் திரஞ் சொன்னோம். . . . . சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் ஸாஹ யத்தினாலே சொல்லவில்லை. இப்போது, சொல்லியிருக்கிற லக்ஷணத்தி னாலே புத்திசாலிகள் ஸகலமும் அறிந்து கொள்வார்கள். எப்படியென்றால், புண்ணியசாலியாயிருக்கிற பேர் ஒரு பரப்ரும்ஹத்தை அறிந்ததனாலே ஸகல ப்ரபஞ்சத்தையும் எப்படி அறிவார்களோ; அப்படி என்று திருஷ்டாந்தம் சொல்லப்பட்டது.

நேத்ரப்ரூ முகராகாதி கடாக்ஷ ஸஹிதா: கரா: |
ப்ரத்யங்கைஶ்ச கரா: கார்யா: ரஸபாவப்ரதர்ஶகா: ||

என்றால், அபிநயம் கைப்பிடிக்கிறவதில் ரஸங்களும் பாவங்களும் நன்றாய்த் தோன்றத்தக்கனவாக, நேத்திரங்கள், புருவங்கள், முகராகம், பார்வைகள், ப்ரத்யங்கங்கள் இவைகளோடுகூடப் பொருந்தினவைகளாகக் கைகள் பிடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது.

உத்தமோ அபிநயே ப்ரோக்த: லலாடே க்ஷத்ரதாரிண: |
வக்ஷஸ்தாநே மத்யமோ ஸ்யாத் அதமஸ்த்வதோகத: ||

என்றால், கைகளை நெற்றிக்கு நேரே பிடித்தால் உத்தமமென்றும், மார்புக்கு நேரே பிடித்தால் மத்தியமமென்றும், இடுப்புக்கு நேரே பிடித்தால் அதமமென்றும் ஒரு சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சாஸ்திரத்துக்கு மேல் ஶ்லோகம் :—

உத்தமம் மத்யமம் சாதமம் த்ரயமீரிதம் |
த்ரிவிதம் யதிஶோகேந ரஸவத் ப்ரஸக்திவத் ||

End:

ஸம்ஸாரநாடகநாத(ர) கவேர்முக்யஸ்ய தாண்டவே |
நாட்யஶாஸ்த்ரவிசாரேஷு ப்ரயோஜ்யாபரிவர்ஜித: ||

என்றால் ஶ்ருங்கார நாட்யத்துக்கும் நாயகியினுடைய இருகன்னங்களையும் சும்பனம் பண்ணுகிறதற்கும் பரிவர்த்திநீ கண்டத்துக்கு லக்ஷணம் காண்பிக்கப்படும். ப்ரகம்பித கண்டத்துக்கும் லக்ஷணம்—

> பார்ஶ்வயோஸ்த்ரபுநாஸ்கபோதீ கண்டகம்பவத்|
> ப்ரகம்பிதேதி ஸா க்ரீவா நாட்யஶாஸ்த்ரே ப்ரஶஸ்யதே||

என்றால் :—

மாடப்புறா கழுத்து அசைகின்றாற்போலே கழுத்தை முன்னும் பின்னுமசைத்தால் அது ப்ரகம்பிதகண்டம் என்று சொல்லப்படும்.

விநியோகம் ;—

> யுஷ்மதஸ்மத்ப்ரயோகே ச தேஶிநாட்யே விஶேஷத:|
> டோலாயாம் மணிதே சைவ ப்ரயோக்தவ்யா ப்ரகம்பிதா||

நீயென்கிறதுக்கும், நானென்கிறதுக்கும், தேச்ய நாட்டியத்துக்கும், ஊஞ்சலுக்கும், ரதிகூஜிதத்துக்கும், ப்ரகம்பிதகண்டம் காண்பிக்கப்படும். இதனாலும் கண்ட பேதவிநியோகம்.

ஹரி: ஓம்.

> அபிநயஶாஸ்த்ரேஷு ஸம்யக்தத்வமவேக்ஷதே|
> ஶ்ரீராம ப்ரஸாதேந தேஷாம் கல்யாணமக்ஷய்யம் பவதாத:||

என்று அபிநயம் பிடிக்கிறதுக்குச் சொன்னகைகள் ஒன்றோடொன்று சேரவேண்டியிருப்பதினாலே அந்தந்தக் குறியைத் தொட்டுக் கைகள் சேர்க்கிறதற்கு வழி சொல்லுகிறோம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

Colophon:

1848-ம் வருஷம் ஜூலைமீ 7உக்குச் சரியான தமிழ் கீலக வருஷம ஆனிமீ 26உ அபிநயதர்பபணம் எழுதிமுகிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், நாட்டிய சாஸ்திரத்தைச் சார்ந்தது. நடனஞ் செய்கிறவன் தன்னுடைய அபிப்பிராயம் முதலியவற்றை தனது முகம், கண், கை முதலிய அவயவங்களின் சேஷ்டை முதலியவற்றால் பிறர்க்குத் தெரிவிக்கும் வழிகள் இன்னவென விவரமாக உணர்த்துவது. இந்தப் பிரதியில் சுமார் 100 வடமொழிஸ்லோகங்களும், அவற்றுக்குத் தமிழுரையும் உள்ளன, அச்சிடப்பெற்றது.

R. No. 894.

Palm-leaf. 18¼ × 1⅝ inches. Foll. 95. Lines, 9—11 in a page. Tamil. Injured. Old.

Presented in 1925-26 by M.R.Ry., Varadāchāriyār Avargal Sirudāmūr.

திதிகணிதம்.

TITHIGAṆITAM.

A work on astronomy specially dealing with the calculation of 'Tithis.'

Beginning:

ஸ்ரீமதே.

௦ - ஜீ - க - க ௰ உகு - ஜீ - உ

க௦ - ஜீ - உகு - ௰ - உவ - ஜீ - உ

உ௦ - ஜீ - சா௦ஔ - ௰கஞ - ஜீ - க.

* * * * * *

திதி அறியும்படி இஷ்டதின திதி, நாழி(கை)விநாடியை வைத்து இஷ்ட தினம எத்தனையாவது வாக்கியமோ, அந்த ஸம்வத்ஸரவக்கத்திலே, இஷ்ட திதி எந்த நாழிகையோ, அந்த நாழிகைக்கு உண்டான நாழிகை விநாடியை இஷ்டதிதியிலே யுநஜீணம்பண்ணுகிறது.

End:

உபரிவந்தால் பதகத்திலேயிருக்கிற உபரி திதியிலே ஸூர்யஸம்ஸ்காரம் பண்ணுகிறது. தேசாந்தர ஸம்ஸ்காரம் விபரீதமாய்ப் பண்ணுகிறது.

மேஷம் க-திதியை வைத்து முதல் தேதி எத்தனை யார் வாக்கியமோ அந்த வாக்கிய பதகத்திலே முதல் தேதி திதி எந்த நாழிகையோ, அந்த நாழிகைக்குண்டான நாழிவிநாடியைத் திதியிலே தனஜீணம்பண்ணுகிறது.
* * * * * ஸூர்யஸ்புடதினத்திலே அறுபதுவந்தத . . .
ஸூர்யஸம்ஸ்காரம், மதிஸம்ஸ்காரம், ஜெபாகாரஸம்ஸ்காரம், சகாரஸம்ஸ்காரம், ஸம்க்ருமஸம்ஸ்காரம் பண்ணுகிறது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிடவிஷயமானது. திதிகளின் நாழிகை விநாடிகள் ஒவ்வொரு நாட்களிலும் எவ்வளவு உள்ளனவென்று அறிந்து கொள்வதற்கு உபயோகமானது. இதில் பலவிதமாக எண்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. சோதிடக்கணித பாகமுணர்ந்தோர்க்கே புலப்படக்கூடியன.

இந்தப் பிரதியில் சில ஏடுகள் முறிந்துள்ளன. மற்றையவை சிதைந்துள்ளன. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 895.

Palm-leaf. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 206. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. Injured. Old.

Purchased in 1926–27 from M. R. Ry. Dāsārathi Ayyaṅgār Avargaḷ, Mannārguḍi

இயற்பாவியாக்யானம்.

IYAṞPĀVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 28 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இவ்வுரை நூல், மூவருடக் காட்லாக் 28-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் 1, 2, 3-திருவந்தாதிகளின் உரையும், நான்முகன் திருவந்தாதி யுரையுமேயுள்ளன. இந்தப் பிரதியின் ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 896.

Palm-leaf. 18 × 1¼ inches. Foll. 262. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured. Old.

Purchased in 1926-27 from M. R. Ry. Dāśarathi Ayyaṅgār Avargal, Mannārguḍi.

(*a*) ஶ்ரீக்ருஷ்ணவிஷயவிரஹஶ்லோகா꞉.

ŚRĪKṚṢṆAVIṢAYAVIRAHAŚLŌKĀḤ.

Fol. 1.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*b*) திருப்பாவை வியாக்யானம் - மூவாயிரப்படி.

TIRUPPĀVAI VYĀKHYĀNAM - MUVĀYIRAPPAḌI.

Foll. 2*a*—90*b*.

Same work as that described under R. No. 38 ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக் 38-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்ததே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*c*) நாய்ச்சியார் திருமொழிவியாக்யானம்.

NĀYCCIYĀR TIRUMOḺIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 91*a*—262*b*.

Same work as that described under R. No. 888 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்த வியாக்யானம் மூவருடக் காட்லாக் 888-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இறுதிப்பதிகமாகிய "பட்டி மேய்ந்தோர்காரேறு" என்னும் பத்துப்பாடல் நீங்கலாக முற்றுமுளது.

R. No. 897.

Palm-leaf. 16¾ × 1 inches. Foll. 14. Lines, 5 in a page. Tamil and Grantha. Much injured. Old.

Purchased in 1926–27 from M. R. Ry. Daśarathi Ayyaṅgār Avargal, Mannārguḍi.

திருமந்திரார்த்தவரும்பதவிளக்கம்.

TIRUMANTRĀTHAVARUMPADAVIḶAKKAM.

Similar to the work described under R. No. 56 ante. The name of the commentator is not given.

Incomplete.

Beginning:

“ ஸ்வேகார்ணவே வைராக்யே ஶ்ரியாஸாயம்ஜமத்ருதி: |
ஶூஷ்மஷ்விஷ்ணார்விஷ்ண்யாஜ்ஞா ஸத்க்ஷே ஸர்வமவஸ்ததெல்லவு ||”

என்கிற ஶ்லோகத்தை யுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார். ஶ்ரியஃவதியா யித்யாதி. நித்யஸம்ஸாரிகளோபாதி என்கிறவிடத்தில் உபாதியென்று அம்சத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் நித்யஸம்ஸாரிகளோடொத்த ஸமவஞ்ஞாஸவாஸம் ஸம்ஸாரிக்கு முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும்என்றபடி. அத்தையிழந்து—பகவதநுபவத்தையிழந்து. அகத்ஸவ்யாகர்ஷவித்தரா யென்றது, ஸவனகா(கீ)நாடிகே என்கிறபடியே பரமபதத்திலேயிருப்பும் அஸஸ்வாயமென்றபடி.

End:

அஸகத்யஸ்ஜவாஞ்யமென்றது; அநிகத்யஸ்ஜவாஞ்யமென்றபடி ஜ்ஞாநோதயமென்றது, வஸ்துஸஜ்ஞாவம்-அந்யோஜ்ஞாநமாவது:—ஸக்தி காயாம் ரஜதஜ்ஞாநம். அதஸ்மிந் தத்புத்தி:, விபரீதஜ்ஞாநமாவது :— காவாதிஷுாஷேண வீதஃ ஸம்வ ஐகத்ராதி. [விபரீதஜ்ஞாநமாவது] உன்பக்கல் நடையன்று கையாலே என்றது உன்பக்கல் விலக்குகையில்லா மையாலே யென்றபடி * * * * ஶூத்ராவாரொ உரஷ்வஃ ஸோரக வெரா ஷேவெரா நிஷித்ராஸிகவ்ஃ.

(கு-பு.)—

இது, முமுக்ஷுப்படி யென்னும் நூலுக்கு மணவாளமாமுனிகள் இயற்றியுள்ள வியாக்யானத்தின் குறிப்புரை. மூவருடக்காட்லாக் 56-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதனினும் வேறானது. மிகவும் சுருக்கமானது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் முதலதான திருமந்திரப் பிரகாணமும், இரண்டாவதான த்வயப்பிரகரணத்திற் சிறிது பாகமும் உள்ளன. ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்திருக்கின்றன.

R. No. 898.

Palm-leaf. 9⅞ × 1 inches. Foll. 52. Lines, 5 in a page. Tamil and Grantha. Much injured. Old.

Purchased in 1926-27 from M.R.Ry. Dāśarathi Ayyangār Avargal, Mannārguḍi.

சாத்தாதவர் பூர்வகர்மசுபப்ரயோகம்.

SĀTTĀDAVAR PŪRVAKARMAŚUBHAPRAYŌGAM.

Same work as that described under R. No. 902.

Beginning:

ஸாரோக்தி யதிநிஷ்டராயிருக்குமவர்கள், “ கரமெநவாஸாதநமெ ஷிரமெயவரீஸாஸ்த்ராத்ஸ்ராதவாஸ்ரஸ்ரமெஷூஷாவாஸ|கமராதியஷ்டுந கமும் ஸாமெஷூநாராயணாயெதிஸசெமாதி” என்றும் “ஜகாமாஸ வதிகம் கொயம் யயா ஷஷூதி ஸாமாமூ| ஸவரீஜெவகஜேூராமா கெ ஸவம் வரதிஷஷூதி” என்றும் அநுஷ்டிக்கும் தேவதாந்தரபரர்கள்

“ யெவநெவகாஷ்ணாஸ் யஜலெ ஸ்ரத்தயாந்விதாஸ்,
கெவிசாமெவகௌஸெய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம் ||

“ஜஷவத்ஷஷூஷாம் கெஷாம்” என்றும் பகவான் தானே அருளிச்செய்தது சிசிக்ஷுக்களாயிருக்குமவர்களுக்கு, “ ஸாசிமெவந்தகுணௌஸெய வநஜந்நிநதி, ஸவரீயசிநாதெ வஸிதத்யஜ் சாமெகம் ஸரணம் வ்ரஜ | அஹம் த்வா ஸவபாமெபெஜ்ய மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஸுச: ||” என்றுமிப்படியருளிச்செய்தது.

* * * *

இதுக்கு வர்யோரோபமானதுக்கு ஜகசநாஹம் வ்ராயஸ்சித்தம்பண்ணுவான். அதாவது நாலு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை எழுந்தருளப்பண்ணி, இலை அடைக்காய் கிஞ்சித்காரம் ஸமர்ப்பித்து, தண்டம் ஸமர்ப்பித்து, “ தேட்டருந் திறல்தேனினைத் தென்னரங்கனை * * * * * *

End:

இந்திரனுள்ளிட்ட - திருமங்கலியம். வேலிக்கோல் வெட்டி - வெள்மங்களம். வளைவு நல்லார் - பிரதக்ஷிணம். * * * மத்தளம், ஓமம். பூவை வீயா நீர் தூவி - ஸ்ரஹோமாஸநம், உபஸ்தாநம், ஆசீர்வாதம். ஷ்ராவதஸநம் - முன்றிய இங்கனக் காட்டி - அருந்ததியைக்காட்டல். மெஷஹொமே - செஷ. ஊனில் வாழுயிரே, பொன்னைக் கொண்டுரை கல்மீதே - மஹாரயாநத்துக்கு, ஊனில்வாழுயிரே, எங்ஙனேயோ வன்னைமீர்காள். அனுப்பல் இராகைச் சங்கு.

(கு-பு.)—

இது, நாலாயிரப் பிரபந்தப் பாடல்களைக் கொண்டே சாததாதவர்களுக்குச் சௌளோபநயநாதி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்விக்கும் முறையைக் கூறுவது. இதன் விஷயத்தை R. 902-ஆம் நம்பரின் குறிப்பிற்காண்க. இயற்றிவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதன் ஏடுகள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன.

R. No 899.

Palm-leaf. 16 × 1 inches. Foll. 55. Lines, 6 in a page, Tamil and Grantha. Slightly injured. New.

Purchased in 1926-27 from M.R Ry. Dāśarathi Ayyaṅgār Avargal Mannārgudi.

(*a*) பெரியதிருவந்தாதிவியாக்யாணம்.
PERIYATIRUVANTĀDIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—40*b*.

Same work as that described under R. No. 117(*b*), ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இவ்வுரைநூல், மூவருடக் காட்லாக் 117(b) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் சிறிது சிதைந்துள்ளன.

(*b*) திருவாசிரியவியாக்யாணம்.
TIRUVĀŚIRIYAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 41*a*—48*b*.

Similar to the commentary described under R. No. 117(*a*), ante. The name of the commentator is not given.

Complete.

Beginning :

திருவாசிரிய வியாக்யானம்.

*ஸம்ஸாரத்தில் ருசியற்று 'இந்நின்ற நீர்மையினியாமுருமை' யென்றித் தேக சம்பந்தத்தை யறுத்துத் தரவேணுமென்ன, இவர் தம்மோட்டை அநுபவ விரோதியென்றன்றோ இத்தேக ஸம்பந்தத்தை * * * * * கூடியிருக்கச் செய்தே இத்தேக ஸம்பந்தமாதலால் அநுபவிக்கக்கடவ தன் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதிகளை நிரவதிகமாக எம்பெருமான் காட்டியருளக்கண்டு * * * * * * * கண்ணழிவற்ற அழகையும் குணத்தையும் வேண்டற்பாட்டையுந் திரள வநுபவிக்கிறார். முந்துற த்ருஷ்டாந்தத்தைப் பேசுகிறது, அவன்படி நேரேயிழிந்து அநுபவிக்கவொண்ணாமையாலே த்ருஷ்டாந்த[illegible]வத்தாலேயிழிகிறார்.*

செக்கர்மா முகிலுடுத்து - சிவந்து பெருத்த மேகத்தையுடுத்து, இத்தால் மரகத மலைக்குப் பரபாகமான அழகைச் சொல்லுகிறது. முகில் என்றது குளிர்த்திக்காக. மிக்க செஞ்சுடர்ப் பரிதிசூடி - மிக்குச் சிவந்திருந்துள்ள ஆதித்தியனைச் சூடி, ஸாயம்ஸந்த்யைக்குச் சிவப்புள்ளது தேஜஸ்ஸு மிக்கால் சிவப்புப் போமே. ஆகையாலே ஸத்ருசோபமை, அஞ்சுடர் மதியம் பூண்டு - குளிர்ந்த தேஜஸ்ஸையுடைய சந்திரனைப் பூண்டு,

End :

எழாம்பாட்டு.

வழிபறிக்கிற தேசத்திலே தன் கைப்பொருள்கொண்டு தப்புவாரைப்போலே லோகத்தாரிற் காட்டில் தமக்கு உண்டான வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்துத் திருப்தராகிறார்;

நளிர்மதிச்சடையனும்—ஐஸ்வரிய ஸூசகமான . . . .

இத்தால் தபஸ்ஸாலே ஸாதித்த ஈஶ்வரத்வமென்கை நான்முகக்கடவுளும்—ஸ்ருஷ்டிக்கு அநுரூபமான நாலுமுகத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவாகிற வாரதேவதையும் * * * * * * வேதாந்த சம்பந்தமுடையோமல்லோம், ஈஶ்வராதி சொல்லாதொழிந்தது ஹம்வத்ஸம்பந்தத்திற் காட்டில் தேவதாந்தர ஸம்பந்தமில்லாமைதானே பேறுமென்னும் நினைவாலே. அந்தாதியாய் மண்டலியாமைக்கும் அதுவே ஹேது.

(எ) பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இவ்வுரை, மூவருடைக் காட்லாக் 117(a) நம்பர் பிரதியில் வந்ததினும் வேறானது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) திருவெழுகூற்றிருக்கைவியாக்யானம்.
TIRUVELUKŪṞṞIRUKKAIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 49a—55a

Same work as that described under R. 117 (c) ante by Periyavāccāmpiḷḷai.

Beginning :—

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

ஆழ்வாருக்கு முதலிலே எம்பெருமான் செப்பேட்டைக் கையிலே கொடுத்து நிதியைக் காட்டிக்கொடுப்பாரைப்போலே திருமந்திரத்தையும், அதில் அர்த்தத்துக்கு எல்லை நிலமான கோயில்களையும் காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு க்ருதக்ருத்யராய் ஸம்ஸாரத்தையும் பரமபதத்தையுமொக்க மறந்திருந்தார். ஆழ்வாரைப்பார்த்து எம்பெருமான் நீரிருக்கிறது ஸம்ஸாரத்திலே கிடீர் என்றருளிச்செய்ய அதில் கொடுமையை அநுஸந்தித்து ஆற்றாமையாலே மனோவாக்காயங்களாலே எம்பெருமானை அநுபவித்து ஆற்றப்பார்த்தார். அது பண்டையிலும் இரட்டையாயிற்று * * * * திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வார் திருவடிகளையே இத்தசைக்கு இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும் உபாயமாகப்பற்றி முடிக்கிறார்.—' ஒருபேருந்தியித்யாதி.—

ஜகத்துப் பிரளயங்கொண்டகாலத்து உன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே இவற்றினுடைய ஸத்தையை உண்டாக்கினவனே !

ஒரு பேருந்தி.—ப்ரதானமாய் ஆத்யமாயிருந்த திருவுந்தியிலே, இருமலர்த்தவிசில்—பெரிய தாமரைப்பூவிலல்லியிலே, ஒருமுறையயனையீன்றனை ஒருகால் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்கு அடியாகப் பிரம்மாவை உண்டாக்கினாய். இவற்றி

னுடைய ஸத்தைகளை முதலிலே உண்டாக்கின வுனக்கு ஹாரமன்றோ எல்லாரபேக்ஷையுமென்கிறார். நீ யுண்டாக்கினவிதுக்கு ஒரு குணம் பிறப்பிக் கையரிதோ.

End:

உணர்ந்துகொடு கண்வளர்ந்தருளுகையாலே ஸர்வேச்வரனானவனே! ஆடரவு - திருவனந்தாழ்வானுடைய உஜ்ஜ்வாஸநிச்வாஸங்களாலே தூங்கு தொட்டில்போலே யென்னவுமாம். நின்னடியிணை பணிவன் வருமிடர்கலமா [த்தோ](ற்றே)ல்வினையே உன்னுடைய திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்தேன். அதை அநுபவிக்கைக்கு விரோதியானதைப் போக்கியருளவேணும். ஆகவி த்தால் இஷ்ட ப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும் ஸித்தமான உபாயத்தைப்பற்றி விடுகிறார். ஆச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்,

(கு.பு.) —

இந்நூல், நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்து இயற்பாவில் எட்டாவது பிர பந்தமாம் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த "திருவெழுகூற்றிருக்கை" என்னும் நூலுக்கு விரிவுரையாகும். பெரியவாச்சான்பிள்ளையால் இயற்றப் பெற்றது. அச்சிடப்பெற்றது.

R. No. 900.

Palm-leaf. $8\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 66. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha. Much injured. Old.

Purchased in 1926–27 from M.R.Ry., Dāsarathi Ayyangār Avargal, Mannārguḍi.

த்ரிம்சத்பிரச்நீ.

TRIMŚATPRAŚNĪ.

Same work as that described under R. No. 1019 of the D. C. T. MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1019 ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுள்ளது. இதன் ஏடுகள் சிதைந்திருக்கின்றன.

R. No. 901.

Palm-leaf. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 246. Lines, 6, 7 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured. Old.

Purchased in 1926–27 from M.R.Ry. Dāsarathi Ayyangār Avargal, Mannārguḍi,

ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தம்.

RAHASYATRAYASĀRĀRTHAM.

A treatise explaining the three Rahasyas of the Śrī-Vaiṣṇavās, viz., in Tirumantra, the Dvaya and Carmaslōka. The author is Kōyilkandā ḍai Aṇṇan alias Parakālanallān.

Complete.

Beginning :—

ஸகலவெதாநஸாராரா்த பூா்ணாமயம

விபுலஶு(ரீ)ஜயாய்த மொக்ஷாஜூவாநாவா்ஃ|

ராவீர ஜாரோ நீய ரீ ஙாயம்,

வாஈ நாராயணம் ஜெநாஅவவாஞெ||

விஹவவரவஷ்ணு ரொஇஷ்ணு வெஹவெவதுஜெக,

ஙராழிநெ ஜேவெகெஷதுதீயாகியன|

ஷிஜெஸீய ஸாவபாதயயழீயன,

வாஈ நாராயணொதீழ்ஜ்ஞாமெஹாாஃ||

ஸ்ரீஜெகாரோநஜாய நமஃ

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யத்ரயம்

கஷ்தூராராணஶ்ரூதுஷ்வக்ஷூவவனஜூவரெஸூரஃ |

ஈஹஹூஜயவாராதூலியமாஜிதி யமாரஜூகஃ ||

ஜகஜீயநமயாடெ ஈஹவெஹூஷூ விநிஷ்ஃ|

ஸஜூவெணெஷூதிஹி யெலாலெக்ஷூமாநூகெஷூதிஷெகஃ||

ஜகஹூயஸ்ஷ்டிகம் வராஹாராநூமாவிஷூதிஹுவெக |

தஈதூவாராகாமாயூ ஈாவெஸநஜநங்நூகம் ||

ஷுதாநீஸஜாகம் ஷுாதிஷ்ணம்வரூணீஷ்டிகஃ |

ஜூாநாநஷூயூாதூா ஸெஹொஷாஹி வாராஜநஃ ||

உாவஷ்ருகாஷுகஷுவெஃ, உாவொஹம் வாவஷெவஷ்ஹூ, யஷஹீவாவாநஷி என்றும், குலதொல்லடியேன், தொல்லடிமை வழி வருந்தொண்டர், அடியேன்ருன் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஷுதஷிஜமாக ஹஜவஈநநூஹாஹெஷஹ்ருகாராய், நிதஹிஜூஜ்ஞாநாநஷுாருவராய், நிரதிஶயாநஈாநஹவயொமதராயிருக்கிற வாத்மாக்கள் கநாஜீராயயாவதூஃ என்றும் * * * * * * * கநாஈஹிவிஷுவயத்தாலே கஹிஹருகராய், அத்தாலே திரொஹித ஷுவரூகாமாராய், ஷுஷுாருவமென்ன, கதுஜ்திஸம்வயியான வார ஷுாருவமென்ன, கஈநாருவமான ஹஷுாருவமென்ன, உவாயஷுாருவமென்ன இவையிற்றிலே ஒரு ஜ்ஞாநமுமின்றிக்கே, * * * * * * * அவிழ்க்க வரிதான கர்மபாசத்தாலே ஹ(யி)தராய், கநாமகாநஜ காலங் கூடினலும் கஹூஷஸஹாரொவாயராய், கயொஹருகராய்க்கொண்டு ஹமியா நிற்பார்கள். கநகரம், யகொவாஉாநிஹருகாநி ஜாயதெ, யொவரஹாணம் விஈயாதி வருவஃ என்றும், ஸவகாரணகாரணஃ என்றும் * * * * * * * *

பிரயஃவராஷகாராமரூம் ஸஷிதாமொஈகாரணஃ |

வாரகாருாயஈாவெஸந ஆயகாதுயஜீஹெதெ ||

Colophon :

ஶ்ரீரங்கஶ்ரீஶைலேந்த்ர பராகாந்தர்ஜீவிநா |
ரசிதோயம் ஸதாம் ப்ரீத்யை த்ரயதாத்பர்யதீபிகா ||
பரகாலார்யஶிஷ்யேண ஶ்ரீரங்கஶ்ரீஶயாலுநா |
ஶரண்யாஸிதபஸ்ஸோக தாத்பர்யதீபநஸம்ஜ்ஞயா ||

End :

ஶுக்திகாவஸ்தியியில் ரஜதகார நில்லாததுபோல ஸ்வயப்ரக்ருதிக ஞான நம்முடைய ஸந்நிதியில் * * * * * * * * உன் கார்யத்துக்கு நீயே கடவையாய்ப் பழைய பாபஹேதுக்களும் நீயுமாய்விடுவதி. ஆன பின்பு சோகத்தைவிட்டு நிர்ப்பரனுமாய், நிஶ்சிந்தனுமாய், ஶேஷத்ராவஸ்தையில் நிஷ்டாபரனாய்க்கொண்டு சுகமேயிரு என்றதாய்த்து.

ஆக, ப்ராப்யப்ராபகத்தையும், ப்ராப்யம் ஸ்வீகாராங்கமென்னுமிடத்தையும், ஸ்வீகார்யமான உபாயத்தின் சீர்மை(யை)யும் ஸ்வேதரபரித்யாகத்தையும், உபாயத்வம் ஔபாயிகமன்றென்னுமிடத்தையும், ஸ்வீகாரம் ஸாதநமென்னுமிடத்தையும், உபாயம் ஸர்வஶக்தியுக்தமென்னுமிடத்தையும், அதிகாரியினுடைய ஶுசிஸ்திதத்தையும், நிவ்ருத்தமான பாபங்களையும், தத்வாஹாங்க்ருத்தையும், நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தையும் அதிகாரியுடைய நைர்பர்யத்தையும் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஸ்ரீவைஷ்ணவமதத்தைச் சார்ந்தது. திருமந்திரம், த்வயம் சரமஸ்லோகம் என்னும் மூன்றினுடைய பொருள்களை நன்ருக விளக்குவது. இது, மணவாளமாமுனிகள் ஶிஷ்யராய் அஷ்டதிக்கஜங்களில் ஒருவரான 'கோயிற் கந்தாடை அண்ணன்' என்னும் பரகால நல்லானென்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. இவர்க்குத் 'திருவரங்கச் செல்வனார்' என்றும ஓர் பெயர் உண்டென்றுந் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது. வைஷ்ணவமதத்தில் தென்கலை ஸம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்தது. இந்தப் பிரதியின் முதலேட்டில் "ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்தபூர்ணாஶயம்" என்னும் அவர் தனியன் ஶ்லோகமும் "விஹவஸம்வத்ஸரே விஷ்ணுஹேமந்தே, மார்கஶிரநக்ஷத்ரே ஸத்ரயீயாதியனா | விஶ்வேஶமீமாம்ஸவம் பாதயாமாஸயஸ், வரதநாராயணோத்வஜாமேஷஸ: " என்ற வாஶேஶ்லோகமும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் கேடலாக்கு 978-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்ததேயாம்.

R. No. 902.

Palm-leaf. 15½ × 1½ inches. Foll. 25. Lines, 6, 7 in a page. Tamil and Grantha. Much injured. Old.

Purchased 1926-27 from M.R.Ry. Dāsarathi Ayyangār Avargal, Mannārgudi.

சாத்தாதவர் சுபப்ரயோகம்.
ŚĀTTĀDAVAR ŚUBHAPRAYŌGAM.

On the conduct of the performance of marriage and other auspicious ceremonies to Sāttādavar class of Vaiṣṇavas other than Brahmans by repeating certain appropriate stanzas from the Nālāyiradivyaprabandham in the place of the Vedic mantras.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீஶைலேஶ தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் |
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||
ரம்யஜாமாத்ருயோகீந்த்ர பாதரேகாமயம் ஸதா |
ததாயத்தாத்மஸத்தாதிம் ராமாநுஜமுநிம் பஜே ||

ஸாமாந்ய யதிநிஷ்டராயிருக்குமவர்கள் "காயேநவாசா * * * நாராயணாயேதி ஸமர்பயாமி" என்றும், ஆகாசாத் பதிதம். * * * கேசவம் ப்ரதிகச்சதி" என்று அநுஷ்டிக்கும் தேவதாந்தரபரர் கள், "யேப்யந்ய தேவதாபக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா:| தேபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம்"—"அஹவக்த்ர ஸமம் தேஷாம் . . . . என்றும் பகவான் தானே அருளிச்செய்துமுமுக்ஷுவாயிருக்குமவர்களுக்கு, "ஸர்வதேசக * நவித்யதே" "ஸர்வபாபேப்யோ * * * * மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுச:" என்றும், . . . ஸாக்ஷாத் ப்ரபந்நஸ் ஸ்வதந்த்ர ஜாதிகர்மாதிபி:| . . . . . ப்ரபந்நனவன் . . . . . நிவ்ருத்தி யதேஷ்டமான பகவத் கைங்கர்யமென்கிறது. ஆட்செய்வதென்றும் தொழுது வழியொழுகப் பண்டே பரமன் பணித்த பணிவகையே, எந்தை தந்தை தந்தை . . அகலகில்லேனிறையுமென்று, அமர்ந்து புருந்தேனேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்வாமிகள் அநுக்ரஹம் பண்ணுகிறது. அறிந்தறிந்து வாமனன் பற்றுதல் பான்மையே என்று ஆசீர்வாதம் பண்ணுகிறது. . . . . இனி ஸமாவர்த்தனம் ஸங்கல்பத்துக்கு வன்பெருவான் . . வமருய்ய மண்ணுய்ய . .

End:

ஸப்தபதக்ரஹணம், பாணிக்ரஹணம், ... ஓமம் . . . . ப்ரஹோஷ்டாவஸனம், உபஸ்தானம், ஆசீர்வாதம், . . . த்ருவதர்சனம், செய்காட்டி மதிதிங்களைக்காட்டி, அருந்ததி காட்டி, சேஷஹோமம், ஊனில் வாழுயிரே, பொன்னைக்கொண்டுரைகல் கர்ப்பாதானத் துக்கு 'ஊனில் வாழ்' 'எங்ஙனேயோ வன்னைமீர்காள்' . . .

Colophon:

பிரமோதூத ஸம்வத்ஸரம் சித்திரைமீ 14உ ஸாமம் வேங்கடராகவையங் கார் சாத்தாதவர்கள் பூர்வப்பிரயோகம்.

(கு-பு.)—

இது, பூணூல் அணியாமல் பரம்பரையாய்த் திருமாலுக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகும் பிராமணரல்லாத சாத்தாதவரென்னும் ஒருவகை வைஷ்ணவ மதத்தினர்க்கு, வேதமந்திரங்களில்லாமையால், ஆழ்வார்கள் பதின்மரருளிய திவ்யப்ரபந்தப் பாடல்களைக்கொண்டே விவாகம் முதலிய சுபகாரியங்களை நடத்தும் முறையை விளக்குவது. இது மூவருடக் காடலாக்கு 898-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதேயாகும். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதன் ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன. இதன் பின்னர் இரண்டேடுகளில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆசாரியர்கள் தனியன்களாகவுள்ள வடமொழி ஶ்லோகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. பிறகு இரண்டு ஏடுகளில் சாத்தாதவர்களின் விவாஹாதி கர்மங்களின் பெயர்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இப்பிரதியில் முதலேட்டில்

> ஜயநாதீவர க்ஷாவஸம்கஶெ்வாவரணம்ஷ்யய |
> வடணா்ரஹொராகஶெகாஷ்ரீ: வத்ஸகடம்ஹதிவேஶநய ||
>
> வஹெ்ரா த்தீயஶோம்ஶஉ்ம் யாரணம்ஶொவா ஶநய | ?
> வரரெஶவதிவெ்திஜவகஃ ஹகீடஉீக்ஷிணகஷிதிஃ ||
>
> ஸ்ஶொ ஜஸதடஹொீாஶகாஷ்ரி ராக்விஷஷ்டநஃ | ?
> வ்ராஷ்ஸாஹடதிஸ்யொக்தாநம் ஶ்ரா ரொந . . .

என்று பூர்வ கர்மப்ரகாரங்களை விளக்கும் வடமொழி ஶ்லோகங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 903.

Palm-leaf. $18\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 78. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. injured. Old.

Purchased in 1926–27 from M.R.Ry. Dāśarathi Ayyaṅgār Avargal Mannārguḍi.

யதிராஜவிம்சதிவியாக்யானம்.

YATIRĀJAVIṀŚATIVIYĀKHYĀNAM.

This commentary on the Yatirājavimśati is different from the commentaries described under No. 1052 and 1053 of the D.C.T. MSS., Vol. II The name of the commentator is not given.

Complete.

Beginning :

> ஸ்ரீஶடஶஸ்துஜடஜடஜவஸ்தடாக்ஷ
> ஸம்வத்ராஸ்ருவொய ஶநஸம்ஶரிகாநகாதிக |
>
> வாநாஶ்ரஸம்யதிவரொணா்வஜெஷிஷிக்தம்
> ஸ்ரீஶெரஶக்ஷணஶடிம்ஶரணம்ஶ்ரயெஹய ||

யத்ப்ரஸாதாதவாப்தோஹம் வக்ஷ்யே காந்த்யாகமம் |
ஸ்ரீஶைலபூர்ண கருணாநிதிம் ஸாயம் ஶ்ரேஷ்டபதாம் ஹரிம் ||
யஸ்மிந்யதிபதிப்ரஸாதிநீம் வ்யாஜஹாரயதிராஜவிம்ஶதிம் |
தம் ப்ரபந்நஜநசாதகாம்புதம் நௌமி ஸௌம்யவரயோகிபுங்கவம் ||

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீயஃபதியாய்ப் பரமகாருணிகனான ஸர்வேஶ்வரன அந்தமில் பேரின்பமான திவ்யாஸ்தியிலே ஸ்ரீவைகுண்டாக்ய திவ்யநகரத்திலே . . . . திருவநந்தாழ்வானைக் கடாக்ஷித்தருள, அவனும்

"தத்ஸந்நிதிம் தஸ்ய ஜாநந்ஶேஷஜமநியேஃ |
தஸிந்யாஸ்ரமதாஸ ப்ரஹ்மநரவாகரஃ ||
"ஸாக்ஷாத் யோகவரவரமுநி யேந்த்ரநாம ஸாவதேஹஃ"

என்கிறயடியே ஸாவஜ்ஞையாலே . . . . ஆழ்வார் திருவவதாரஸ்தலமான திருநகரியிலே அழகிய மணவாளமாமுனிகளாய்த் திருவவதரித்து; திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளாலே யதிவரதத்வித்தரோய் ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதியைக்கண்டு திருவுள்ளமிறங்கி . . . . உபதேஶத்தில் "ஸ்ரீஶைலவாம்ப்ர ஜநஜந்யதிக்ஷேமவாப்ரஶாஸ்யபராக்ரமஸ்வாதஹதம்' என்று "தீயகைங்கர்யமான ஸமஸ்தகைங்கர்யத்தைப் பிரஸக்திபண்ணி . . . . . . "காலேஷ்வபிஜவேஷு நிவர்த்யதம்" என்கையாலும் உபாயம் எம்பெருமானென்கிறது. . . .

. . . .

முதலிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே விஷய பூர்த்தியையும், மேல் ஶ்லோகத்தாலே உபேயப்ரார்த்தனையையும், மேல் ஶ்லோக ஸப்தகத்தாலே ஆகிஞ்சந்யத்தையும், ஸ்வஸித்த தோஷஸம்ப்ருத்தத்தையும், மேலொரு ஶ்லோகத்தாலே விரோதி நிவர்த்திப் பிரார்த்தனையையும் மேலிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தையும், ... மேலோரு ஶ்லோகத்தாலே ஆசார்யாபிமாநிஷ்டமாமதுவே ப்ராப்யமென்னுமத்தையும் அருளிச்செய்து, நிகமத்தில் அடியேனுடைய அஜ்ஞாநாதிகளை . . . . இப்பிரபந்தரூபமான அடியேன் விண்ணப்பத்தை அங்கீகரித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து தலைக்கட்டுகிறார். இதில் ப்ரதிஶ்லோகமும் எம்பெருமானாரை 'யதிராஜ யதிஜ' என்று ஸம்போதிக்கிறது. யதய இதியதிஃ, யதீந்த்ரியதிஃ என்கிற வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும் சொல்லப்படுகிற ஸர்வப்ராப்திப்ரயத்நமும், இதரவிஷயவைராக்யமுமே இவருக்கு ப்ரகாஶகமாகையாலே என்றுதல்.

End :

ஞுவாய-ரஸிரோநம் இவ்விரண்டு தோஷமும் இன்றிக்கேயிருக்கும். 'ஆகையாலிறே ஜூநஜ்ஞானத் தானுபாயமாகப் பற்றும்போதிறே இப்பிரஸங்கந்தானுள்ளது' என்று பிள்ளை லோகாசார்யருளிச் செய்தது. ஆகவிப்ரபந்தத்தால் ஸவெ-ாவாயஸ-நாராய்ப் பகவத்விஷயத்துக்கும் அநதிகாரிகளான சேதனருக்கு எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்றதாய்த்து. எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். . . . அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இவ் விரிவுரை, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக 1052, 1053-ம் நம்பர் பிரதிகளில் வந்துள்ள உரையினும் வேறானது. மிகவும் விரிவாகவுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை, இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 804.

Palm-leaf. 17½ × 1½ inches. Foll. 173. Lines, 6, 7 in a page. Tamil and Grantha. Injured. Old.

Purchased in 1926-27 from M.R.Ry. Dāśarathi Ayyaṅgār Avargal, Mannārguḍi.

அபிநவவரயோகிவைபவம்.

ABHINAVARAVAYŌGIVAIBHAVAM.

A treatise describing the leading incidents in the life of Aḻakiya maṇavāḻajīyar or Abhinavavarayōgi son of Tiruvēṅkaṭācārya of Kauśikagōtra. It is made out from the passages in the beginning and the end, that the author is Vēṅkaṭācāryar, son of Aḻakiyamaṇavāḻajīyar.

Complete.

Beginning :

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீஸௌஸௌமயாவாதூம் * * * * ஈஸ்ஜாரோஈரு-ஷி |
ஞக்ஷீநாய * * * * * * வ-ஜணகொஷிதீத்ஷ ||
ஸ்ரீஸ்ஷுய-ஸுக-வாஙியி வ-ணு-வஜூம்
ஸ்ரீவாஸஸ-ஙிகநயம் கஷவாஷுவொயஷ |
ஸ்ரீவெங்கடாய-வெஷவங்ஜ ஈாஜஹம்ஸம்
ஸ்ரீவெங்கடாய-ஸீவய-ம-(ண)[ஈ-]ஂஹஜாதி || (க)
வாய-ஸவெங்கட-ம-ஈ-க்ஷஸுஸஷம்
கஷாஷவாஷுஸஂஜிஜ-மஷாய-ஸ-க்ஷி |
ஸ்ரீவெங்கடாய-வஙிஷூ யதீஜூஹாஷ்ஂ
ஸ்ரீவாஸஈஸ்வாஈயொமிநோஸஜூயாதி|| (உ)

ஸ்ரீமத்³ரம்யவராஹ்வயாக்³ரயதிந: பாதா³ப்³ஜஹம்ஸாயதே
ஸ்ரீபராங்குஶஸூக்திஸிந்து⁴ரஸிகம் ஸேவ்யதாம் யந்மநஸ: |
தஸ்யாபாங்க³தயாப்ரபா⁴ . . . பாபம்பரீஹாஜநம்
பாதீத்யம்பரயோகி³ஸேவிதபத³ம் தத்ஸம்பதே³ஹஸ்ந: || (௩)

ஸ்ரீரம்யஜாமாத்ருமுனீந்த்³ரலப்³த⁴ம்
யுக்தாஸ்ரயாஸேவிதஸேவ்யபாதா³: |
ஸ்ரீரம்யஜாமாத்ருமுநிப்ரபா⁴வம்
தத்ஸம்பதே³ஹம் ஶ்ருதியோக்திஸூ || (௪)

ஸ்ரீரம்யஜாமாத்ருமுனீந்த்³ரஸேவ
ப்ரகாஶிகாம் தத்ஸம்பத³ம் மமாநுஸூ |
ஸ்ரீபராங்குஶஸூக்திஸம்பதி³காம்
யதீந்த்³ரபாத³ஸேவ்யாதி³: || (௫)

த்³வாரகாபுரவரவரமுநேஸ்ஸேவ்யம் ஸேவ்யபாதா³:
ஸம்பத்³ராயநிரதவிஶ்வஸ்தமுநீந்த்³ரபாத³ |
த்³வாஸாத்³யப்ரதிபந்நஸ்ரீநாத²மாஜ்ஞாநுஸேவ்யாஸ்
ஜ்ஞாநத³ஸ்தா வரவரமுநேஸ்தத்பாதஸம்ப்ராபஸ்|| (௬)

த்³வாம்வீக்ஷ்யத்³வித்³விஷயஸ்ரீஸ்ரீஜ்ஞாநிநாஜத்ருதாஸ
க்ஷேமம்ப்ரீதம் வரவரமுநேஸ்ஸர்வதாம் தத்பாதாஸ்தாஸ் |
ஸ்ரீத்³வாஸேநாதிப்ரதிநிமஹம் த்³வத்³வாஸேவ்யமேநாமே
ஸூம் ஶ்ரீஸுக³ந்தம் விரமஹமேஸஹம் ஸேவகபாதஸேவ்யஹஸ்தா || (௭)

ஸ்ரீமத்³வர . . . . முநிவரிஷ்டமஹம்
ஸேவ்யபாதஸ்தநுஜ:
ஶிஷ்யஸ்தஸ்யத்³வித்³வஸேவ்யா ஸ்ரீஸ்ரீஜ ஸுமுநிஸ
. . . . ஸ்வர்ணநாதே²:||
ஸ்ரீஸம்ஸ்ருதேஸ்ஸேவ்யஹம்த்³வப்ரதிஹம்ஸத்ரதி. . . . . .
. . . . ஸேவ்யாஸ்ஸாஜேயாஸ் ஜ்ஞாநம்ஸேவஸேவ்ய
வரவரமுநே விஜயாத்³வத்பாதாஸ் || (௮)

ஸ்ரீய:பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் அகிலப்³ரஹ்மாண்ட³நாயகனாய் வேத³வேதா³ந்தவேத்³யனாய், அனந்தகல்யாணகு³ணவிஶிஷ்டனாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் லோகத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று ராமக்ருஷ்ணாத்³யவதாரங்களைப் பண்ணினவிடத்திலும் எதிர் அம்புகோப்பார் இலராகையாலே ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப⁴வநமாலைகளையும் ஸ்ரீபஞ்சாயுதா⁴ழ்வார்களையும

ஜநஜமா-பவிஷ்ஜெ்நவ ஜஹ்திகளையும் பார்த்து நீங்கள் * * * * * * *

பெரியபெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றித் திருவநந்தாழ்வானைக் குறித்து ஜமத்தைத் திருத்தும்படி நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே திருவவதாரத்துக்கு இடம்பார்த்தருளிக் கோமாண்டூர் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நயினார் என்கிறவர் ஸகலவிடூாவாரீகராய்சுகிவிரக்தராய் * * * * * * *

திருவநந்தாழ்வானும் "ஸ்ரீஜெளஸிகவஂஸஜெக்ககஜெணிஃ" என்கிறபடியே,

ஸ்ரீஜெளஸிகவஂஸஜெளக்கிகஜெணிஃ ஸ்ரீவெஜடாயஜீவிகா
வஹரவொவெஜயமெகவிஷ்யெமொராஜிவஹவஜவஷெஜவ |
ஸிஷொஜெஸிகவாரகஜஹஜஹிதொஸஜஹாவஜெஷாஜமாஃ
மொஜாயவஹஜநஜஹஜயஜெஸெளராஜவகாமொராவஜஃ||

என்கிறபடியே ராஜிவாகாரராகக் கலியிருள் நீங்கிப் பெரிய கிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம் பெருகும்படி . . . .

ஸகவஷம் ஆயிரத்தருநூற்றொன்று சென்ற வதமான உஜத்திநாஜஸஂவத்ஸரத்தில் ஸ்ரீமத்தான பங்குனி மாஸத்தில் ஸஜஷகக்ஷத்தில் ஸதுதி ஹாநவாரம் ஜமஷிநக்ஷதரத்தில் இரண்டாம்பாகத்திலே ஸஹஜஹஜகஜஜத்திலே திருவேங்கடாசார்யரிடத்திலே பாரெல்லாமுய்யும்படி ஆவிஹவித்தருளினார்.

யஷியஂ வாஜவஜெந வஷஸ வஹயிவீஜிஜ|
கலிநாஜக ணெமெவ ஜஜஜவெ ஜஜாகஷாரா||

என்கிறபடியே இவர்கால் காணக் கலி பரந்தோடிற்று.

End:

கஷவிஜஹா-வமாயாகிலும் ஸேவை ஸாதித்தால் எல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கலாமே! இதுக்கு விரகேது என்று யோஜிக்க பக்தவத்ஸலனான எம்பெருமான் மஹாராஜாவான முத்துகிருஷ்ணராஜாவுடையாருக்கு ஸாஷிரஜெவ. . . அம்மனுக்கும் ஸஹூம்ஸாஜித்தருளவே அவர்களும் ஸ்வப்நப்படிக்கு ஹாஜியைத்திருப்பள்ளிப்படுத்த வஜெஸத்திலே திருமண்டபம் கட்டுவித்து ஸ்வாமியினுடைய திவ்வியமங்கள விக்கிரஹத்தையும் ஸ்வாமிக்கு ஹாராயாநமானபேருளாளருடைய ஜிவஹஜஉவிஜஹத்தைம்யு எழியருளப்பண்ணுவித்துத்திருப்பிரதிஷ்டையுஞ் செய்வித்து நித்தியமாய்த்திருவாராதநம் நடக்கும்படிக்கு ஜணிகணிகை அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியிலே சேர்த்துச்சிலகட்டளைகளையும் பண்ணிவைத்தார்கள். அழகிய மணவாளராஜகஜஸ்வாமியும் மணிகர்ணிகை அழகியசிங்கர் ஜிவஹிஜநஷா

யையிலே அர்ச்சாவிக்ரஹமாய் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு ஸகல ஜநங்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸேவை ஸாதித்துக்கொண்டு . . . . எழுந்தருளியிருக்கிறார். இதன்றிக்கே, கோயில், திருமலை, பெருமாள் கோவில், திருநாராயணபுரம் தொடக்கமான திவ்யதேசங்களிலுண்டான ஸ்வமடங்களிலேயும், ஸ்வசிஷ்யர்களுடைய க்ருஹங்களிலேயும் எல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அர்ச்சாவிக்ரஹமாக ஸேவை ஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

Colophon:

குமாண்டூர் வேங்கடாசார்யவிரசிதம் அபிநவவரயோகிவைபவம் ஸம்பூர்ணம். ஸ்ரீவாஸராஜ்ய மஹாவேதாந்தாய நம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல், கௌசிகவம்சத்தில் திருவேங்கடாசார்யரென்பவர்க்குப் புதல்வராய்ப் பிறந்துள்ள அபிநவவரயோகியென்னும் அழகியமணவாள ஜீயருடைய சரித்திரரூபமாயுள்ளது. இயற்றியவர், இவரது புத்திரரான வெங்கடாசார்யர் என்று இந்நூலின் முதலிலும் இறுதியிலும் உள்ள வாக்கியங்களால் புலப்படுகின்றது. இச்சரித்திரத்தில் பல ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆசார்யர்களுடைய காலம் சரித்திரம் முதலியவை விளங்குகின்றமையால் இது மிகவும் முக்கியமானது. எழுத்துப் பிழையதிகமாயிருத்தலோடு மிகவுஞ் சிதைந்திருக்கிறது. முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 905.

Palm-leaf. 18¾ × 1½ inches. Foll. 92. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. injured. Old.

Purchased in 1926–27 from M.R.Ry. Dāśarathi Ayyaṅgār Avargal, Mannārguḍi.

(a) திருவிருத்தவியாக்யானவரும்பதவிளக்கம்.
TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAVARUMPADAVIḶAKKAM.

Foll. 1*a*—56*b*.

Same work as that described under, R. No. 230(*b*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக் 230(b) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது, ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

திருநெடுந்தாண்டகவியாக்யானவரும்பதவிளக்கம்.
TIRUNEḌUNDĀṆḌAKAVYĀKHYĀNAVARUMPADA VIḶAKKAM.

Foll. 57*a*—72*b*. 72*b* is left blank.

Same work as that described under R. No. 866.

Complete.

(கு-பு.)—

இக்குறிப்புரை மூவருடக் காட்லாக் 866-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*c*) மைவண்ண நறுங்குஞ்சிவ்யாக்யானம்.
MAIVAṆṆANAṞUṄKUÑJIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 73*a*—92*b*.

Same work as that described under R. No. 790 of the D.C.T. MSS. Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இவ்விரிவுரை டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 790-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளது: இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 906.

Palm-leaf. 9¾ × 1 inches. Foll. 33. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. Injured. Old.

Purchased in 1926–27 from M. R.Ry. Dāśarathi Ayyaṅgār Avargaḷ, Mannārguḍi.

(*a*) தேசிகநூற்றந்தாதி.
DĒŚIKANŪṞṞANTĀDI.

Foll. 1*a*—15*a*. 15*b* is left blank.

Same work as that described under R. No. 1068 of the D.C.T MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1068-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. ஆயினும், அதிலுள்ள " பழவினைகள் " என்று தொடங்கும் காப்புச் செய்யுள் இதிலில்லாமையோடு " சீர்கொண்ட தூப்புல் " என்னுங் கட்டளைக்கலித்துறை இதன் காப்புச்செய்யுளாகவுளது. அன்றியும் பாடல்களில் பாடபேதம் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

(*b*) பிள்ளையந்தாதி.

PIḶḶAIYANTĀDI

Foll. 16*a*—19*b*.

Same work as that described under R. No 1073 of the D. C. T MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1073–ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*c*) வேதாந்ததேசிகன்துதி(?)

VĒDĀNTADĒŚIKANTUDI (?).

Foll. 20*a*—27*a*. 27*b* is left blank.

A eulogy on Vēdānta Dēśika, a well-known Śri Vaiṣṇava leader and teacher.

Complete in 36 stanzas.

Beginning:

பூவின்மன்னு மங்கை தாள்பொருந்து மார்பனும்புகழ்
யாவுமங்கம் வேதநான்கு பாடுமொற றுகம
மேவியோங்கு பாச்சியம் விரித்தயோகிநாமமே
நாவிலங்கு தூப்புலேயர் பாதநண்ணு நெஞ்சமே. (௧)

மூன்றுநான் கொடேழு மூன்றுநாலுமூன்று மூன்றுமாய்த்
தோன்றுபாக நாலிலாய தூயதத்து வத்தையும்
நான்றிதந்த பேறுடனவின்ற சார மொன்றினுன்
மூன்றினுள்ள மொய்த்தருண் முயன்ற தேசிகேசனே. (௨)

End:

ஆகமந் தனக்கனைத்து மீசனில்ல தொன்றுமொன்
றுகமாந்த சொல்லுறுத்து மைத்தஙிங்கு சாரமே
யாகமாந்தமூன்றினுள் ளமர்ந்தவீதுகற்றவ
ராகமாந்த தேசிகர்க்கமர்ந்து வாய்ந்துவாழ்வரே. (௩௬)

பூவின் மூன்று முத்தர் சார்ந்திறங் கொள்படைத்த
* * * * * * உண்மைவித்திகுணங்
குறிக்கொள் நங்கடாம்பி தத்துவத்துமன்னஹி
வேங்கடேசவாகமம்.

ஸ்ரீ [illegible]

(கு-பு.)—

இந்நூல், வேதாந்த தேசிகனது தோத்திரரூபமாகவமைந்த முப்பத்தாறு பாடல்களையுடையது. இந்நூற் பெயரின்னதென்றும் நூலாசிரியரின்னாரென்றும் புலப்படவில்லை.

(*d*) நூற்றெட்டுத்திருப்பதியடைவு.
NŪṞṞEṬṬUTTIRUPPADIYAḌAIVU.

Foll. 28*a*—33*a*

A short poem narrating the 108 holy Śrī Vaiṣṇava shrines with tha names of the respective Āḷvārs who by their poems sanctified those shrines.

Beginning :

கடலலைபோற் றோற்றுங்கடும்பிறவி வெள்ளத்
துடனாகத்தழுந்தியுழலா—தடைநெஞ்சே
யாழ்வார்மொழியா லலங்கரித்த மால்பதிகள்
மூவா றுமுப்பத்துமூன் று.
செய்யசுடராழியானடிக்கே சொன்மாலைகள்
சூட்டியபொய்கையார் நாரணற்கு
ஞானச்சுடர்விளக்கே(ற்றி)[த்தி]ய ஞானத்தமிழ்புரிந்த
*　　　*　　　*　　　*
குறையபிற்ரானடிக்கீழ் விள்ளாதவன் பணிராமா
னுசமுனிதாளிணைமே லுயர்ந்த குணத்துத்
திருவரங்கத்தமுதனார்
வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்
பங்கயக்கண்ணனைப் பயில்வினியநம்பாற்கடல்.

End :

பாரின்மேல்விருந்தாவனம் பாண்டிவடம்
பொய்கைக்கரை, பார்த்திருந்து நெடுநோக்குக்
கொள்ளும்பத்தவிலோசனம்
சீர்மல்கு மாய்ப்பாடி மீனோடாமை கேழலரி
யுருவாய் முன் னுமி ராமனாய்த் தானாய்ப்பின் னு
மிராமனாய்த்தாமோதரனாய்க்
கற்கியுமானான் தன்னைக் கண்ணபுரத்தடியன்
கலியனருள்செய்த
தேனூரின்சொற்றமிழ்மாலை செப்பப்பாவம்தில்லாவே.

(கு-பு.)—

இது, வைஷ்ணவ மதத்தைச் சார்ந்தது. ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரையும் அவர்களால் பாடப்பட்டுள்ள நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளையும் வரிசையாக எடுத்துக்கூறுவது. செய்யுள் நடையில் பிழையுடையது.

R. No. **907.**

Palm-leaf. $10\frac{3}{8} \times 1$ inches. Foll. 27. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. Much injured. Old.

Purchased in 1926–27 from M.R.Ry. Dāsarathi Ayyaṅgār Avargal, Mannārguḍi.

(a) ஸ்ரீராமாவதாராதி காலநிர்ணயம்.
ŚRĪRĀMĀVATĀRĀDI KĀLANIRṆAYAM.

Foll. 1a—7b.

Determines the time of the occurrence of the leading incidents in the life of Rāma.

Beginning :

ஸ்ரீமதே ராமசந்த்ரபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீராமஜந்மப்ரப்ருதி வர்ஷாந்தாநாமிஹ |
ராமாயணப்ரகாரேண ஸர்வத்ராவிஶேஷத: || (க)

ஸ்ரீராமாயணஸாரஸ்ய ஸங்க்ரஹம் வ்யாகரோந்மஹாந் |
ராமஸ்யாநந்தரூபேணைவ விசித்ரகதகந்து௪ ||
* * * * (உ)

வைவஸ்வதமந்வந்தரத்தில் த்ரேதாயுகத்தில் . . . . புநர்வஸு நக்ஷத்ரத்தில் நாலாம்பாதத்தில் விளம்பிவத்ஸரம் சைத்ரமாஸநவமியில் ஸௌம்யவாஸரம் மத்யாஹ்நவேளையிலே ஸ்ரீராமாவதாரம்.

ததஶ்ச த்வாதஶே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ |
நக்ஷத்ரேऽதிதிதைவத்யே . . . .
. . . . ப்ரோத்யமாநே ஜகந்நாதம் ஸர்வலோக
[நமஸ்க்ருதம் ||

இப்படிக்கொத்த வேளையிலே ஸ்வாமி அவதாரம் பண்ணினார்.
விஶ்வாவஸுஸம்வத்ஸரம் எட்டாம் வயஸிலே உபநயநம்.
* * * * * * * *

End :

த்விதீயதிநம் விபீஷண பட்டாபிஷேகம் த்ருதீயதிநம்ஸீதாஶோதநம் மஹாதேவதர்ஶநம். தஶரதாகமநம். பஞ்சமதிநம்ஸேநா பஹுமாநம். ஷஷ்டீதிநம் புஷ்பகாரோஹணம் . . . . . . , , ... பரத்வாஜாஶ்ரமப்ரவேஶம் . . . . பரத்வாஜாஶ்ரமம் ப்ராப்ய வவந்தே நியதோ ராம: . . . . அயோத்யாபுரீப்ரவேஶம். தாதுஸம்வத்ஸரம் சைத்ரஶுத்த . . . . ராம . . . பட்டாபிஷேகம்.

ததஸ்ஸப்ரயதோ வ்ருத்தோ வஸிஷ்டோ ப்ராஹ்மணைஸ்ஸஹ |
ராமம் ரத்நமயே பீடே ஸஹஸீதம் ந்யவேஶயத் || (க)

வெவெஷ்ஹீஸஹிதம் ஸாஜஜ்சேதமெ வெஹமெ தேஹாணெவெ
தெய்வஷுகராஸமெ தேணிதெய வீராஸமெநஸாஹீஷ |
கமெஜ்வாவயதிவ்ஜஹஷு நஸாமெக கஜ்ஜேதிஹஜ்வோவாரம்
வஜ்ரவஜ்ரஷம் ஹாகாஹிஹிஃ வரிஷ்ஜதம்ராதம் ஹமெஜஸஜ்ராஷேஷ ||

* * * * *

இந்தப்பிரகாரம் வாஜ்கிஹமவாளுலே கநஜஹ . . . . அந்தப்படி தானே பாக்கியமும் ஸந்தாநமும் வம்சாபிவிருத்தியும் . . . . இருக்கிறர்கள்,

ஸ்ரீவஸ்தாலக்ஷணஹாக ஸகஜஷு ஷநஜதேெமதக
ஸ்ரீவடாஹிராஜ்ஞாதிதமெநதிஃ |
. . . . ஸ்ரீதெகாராதாநஜாயநதிஃ ||
ஸஹதேஷூ. ஞுயஷ்ஜதேஷு. ஞுமாராஜ்ஜதேஷு.

(கு-பு.)--

இந்நூல், ஸ்ரீராமபிரான் இப்பூவுலகில் அவதரித்தது முதலாய்க் காட்டிற்குச் சென்று பின் இராவண வதஞ்செய்து பின்னர் முடிசூடினது இறுவாய் நடந்த வீரச்செயல்களையெல்லாம் இன்னின்னகாலத்து நிகழ்த்தினர் என்று மணிப்பிரவாள நடையான் உணர்த்துவது. நடைப்போக்கு அத்துணைச் சிறந்ததன்று. இயற்றியதும் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(b) நூற்றெட்டுத்திருப்பதியடைவு.

NŪṞṞEṬṬUTTIRUPPATIYAḌAIVU.

Foll. 8*a*—23*b*.

Same work as that described under No. 899, D.C.T. MSS., Vol II.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கரிப்டிவ் காட்லாக் 899-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. முற்றும் உள்ளது. இதன் பின்னர் 24-ஆவது ஏட்டிலிருந்து மூன்று ஏடுகளில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் ஸ்தானங்களையுணர்த்துஞ் சில வடமொழிச்லோகங்கள் நாரதருக்குப் பரமசிவனால் உபதேசிக்கப்பட்டனவாக, 'ஸ்ரீவிஷ்ணுஸ்தாந நிர்ணயஃ' என்ற பெயர் பூண்டு இருக்கின்றன

R. No. 908.

Palm-leaf. 15⅛ × 1¼ inches. Foll. 23. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Injured. Old.

Purchased in 1926-27 from M. R. Ry. Dāśarathi Ayyangār Avargaḷ, Mannārguḍi.

(*a*) தத்வபூஷணம்.

TATVABHŪṢAṆAM.

Foll. 1*a*—21*b*.

Same work as that described under No. 813 ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக் 813-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) ஸாரஸங்க்ரஹம்.

SĀRASAṄGRAHAM.

Foll. 22*a*—23*b*.

Same work as that described under R. No. 1020 of the D.C.T. MSS. Vol. II.

Complete

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 1020-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 909.

Palm-leaf. 11 × 1½ inches. Foll, 6, 7 Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Injured. Old.

Purchased in 1926-27 from M.R.Ry., Dāśarathi Ayyaṅgār Avargaḷ, Mannārguḍi.

ஆர்த்திப்ரபந்தவ்யாக்யானம்.

ĀRTTIPRABANDHAVYĀKYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 383(*d*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடக் காட்லாக் 383 (d) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதன் ஏடுகள் சிதைந்திருக்கின்றன.

R. No. 910.

Palm-leaf. 9⅝ × 1½ inches. Foll 24. Lines, 9 in a page. Tamil. Much injured. Old.

Purchased in 1926-27 from M.R.Ry. Dāśarathi Ayyaṅgār Avargaḷ, Mannārguḍi.

ஸஹஜமெய்ஞ்ஞானம்.
SAHAJAMEYÑÑĀNAM.

A treatise bearing on Advaita Vēdānta. The name of the author is not known.

Complete in 10 chapters containing on the whole 121 stanzas.

சகசமெய்ஞ்ஞானப்பதிகம்.

சமாதிசகஜம்.

சத்திய . . . மில்லா . . ரமவ்விழு . ' . வேண்டிற்
சத்தியமெய்ஞ்ஞான சகசமுமே—நித்தம்
பதிகம்பதினொண்(?) பகர்வ ரிலிங்[க](ங)
னதிக ரொருவ[ ]ரில்லையாம்.

சகச முயர்பதிகஞ் சாற்றிலொரு நூற்றிருப
தகச முசயங்கள் கெடுமல்லல்—சுகசமா
சக(க்)கடலில்லைவக்குஞ் சலனமலனெந்நாளு
மிகக் கடவிவிட்டலருமின்.

பொன்னிலே பூணும் புவியினிற் கடமும்
புணரியிற்ற ரங்கமும் போலே,
யென்னிலேதோன்றி யழியுமைம்பூத
மெச்சராசரங்களு மெனக்கு,
முன்னிலேன்பின் னுமொன்றிலேன்யா னு
முடிவிலாவரியவாமோனந்,
தன்னிலேதானாய்த் தனையுணர்வதும்போய்த்
தானிறந்திருப்பதே சமாதி. (க)

* * * * *

கண்ணில்லாக்காட்சி காண்பதொன்றில்லை
காதலாற்கேட்பதொன்றில்லை,
விண்ணிலாவிடமற்றில்லையாதலினால்
விண்ணிலும் நொய்யவான்வடிவாய்ப்
பண்ணிலாப் பொருளாய்ப் பழமறை முடிவாய்ப்
பகலிரவொன்றுமில்லாமல்,
தன்னிலேநிறைவாய்த் தனையுணர்வதும்போய்த்
தானிறந்திருப்பதே சமாதி. (௰க)

Colophon:

சமாதி சருக்க முற்றும்.

பிரமசகசம்.

End :

உம்பர்பூதங்கள் பணியெனநிற்க
வூமையாயிருந்தவன்பேசத்,
தம்பமாயசையாமலையெனநிற்கத்
தனிமகமே ரணுவாகக்,
கம்பர்போலரிய கவிஞரோரொருவர்
கண்டசித்திகள்பலசொல்ல,
விம்பசீவாதிவிகற்பமாஞ்சித்து
வித்தையென்றறிவதே விவேகம். (௰)

உருப்பிறேரமாய்க்கரட்டுக்கானலினீர்
உலவிடவிரவிவன்னியினிற்,
கருப்பிறேயர்சேப் போடல்வான்மீதிற்
கரிபரிமணற்படா முயலின்,
மருப்பிறேயர் வெம்பரிக் குளமருப்பென்
மயக்கிவைவருமுறைபலவாம்.
விருப்பிறேயர்பின் வெறுப்பவையிரண்டும்
வித்தையென்றறிவதே விவேகம். (௧௧)

(கு-பு.)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்தத்தைச் சார்ந்தது. சமாதி சகசமுதலாக விவேகசகசமீறாகப் பத்து அதிகாரங்களையுடையது. 121 பாடல்களாவாயது. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுளது. ஏடுகள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 911.

Palm-leaf. 15½ × 1¼ inches. Foll. 68. Lines, 5-9 in a page. Tamil. Injured. Old.

Purchased in 1926-27 from M.R.Ry. Dāśarathi Ayyaṅgār Avargaḷ, Mannārguḍi.

(a) கொங்கணதேவர் ஐந்நூற்றிரட்டு.
KOṄKAṆADĒVAR AINNŪṞṞIRAṬṬU.

Foll. 1a—68b.

Same work as that described under R. No. 19 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக் 19—ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே; ஆயினும் சிலவிடத்துச் சிறிது பாடபேதம் காணப்படுகிறது. இதில் மூந்நூற்று மூப்பது பாடல்களேயுள்ளன. ஆதலின் முற்றுப்பெறவில்லை,

(b) கருவூரார் சூத்திரம் நூற்றுப்பதினாறு.
KARUVŪRĀR SŪTTIRAM NŪṞṞUPPADINĀṞU.

Foll. 69a—82a.

Same work as that described under R. No. 192(o).

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடக் காட்லாக் 192(o) நம்பர் பிரதியிலே வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முழுதுமுள்ளது. இதன் ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 912.

Palm-leaf. 14 × 1 inches. Foll, 46,[1] Lines. 5 in a page. Tamil. Injured. Old.

Purchased in 1926-27 from M.R.Ry. Dāśarathi Ayyaṅgār Avargaḷ, Mannārguḍi.

(a) ஞானக்கும்மி.
ÑĀNAKKUMMI.

Foll. 1a—15b.

Kummi songs of a philosophical nature. From the last stanza it is made out that the author is Vālaidāsar.

Complete.

ஞானக்கும்மி.

Beginning:

சீர்மேவு ஞானவடிவான பரதேசிகன் சற்குருதன்னருளால்
பார்மீதில் ஞானக்கும்மிபாடச் சிவன்பாலன் கணபதிகாப்பாமே.

அம்பிகை வாலைபதம்போற்றி யருளானந்தக்கும்மித் தமிழ்பாடத்
தும்பிமுகனுக் கிளையவனுஞ் சிவசுப்பிரமணியனுங் காப்பாமே.

* * * * *

தாரீச . . . மதுராபுரியில் வாலைதாசன்சொல்லுங் கும்மிபாடலுக்கு
மேருவெனு நமேூல முக்கோணவிநாயகனுர் பதங்காப்பாமே.

ஆதியுமந்தமு மொன்றுகிவள
ரண்டபிண்டமுமிரண்டாகிச்,
சாதிபல்வேறுகிநின்ற
தத்துவங்கேளடி ஞானப்பெண்ணே!

End:

ஆறுதாரமுந்தொல்லையடியதுக்
கப்பாலேயொன்றுமில்லையடி,
சீறுய்நின்றநிலைபார்த்துப் பெண்காள்!
சேர்ந்து கும்மியடியுங்கோடி.

வெளியிற்குள்ளே வெளிகாணுங்கோடி
மேவிமனங் கட்டிப்பாருங்கோடி
ஒளியிற்குள்ளே யொளிதோன்றுமடி
யதுயர்ந்தவாசியாஞானப்பெண்ணே!

ஞானஞானப் பொருள்வாழி குரு--
நந்தியிருந்த கொலுவாழி
தானுய்நின்ற குருவாழி வாலை--
தமிழ்க்குநிதம் வாழி. (௱௪௭)

(கு-பு.)—

இது, ஞானவிஷயமான ஒருவகையிசைப்பாட்டு. நூற்றுநாற்பத்தேழு கண்ணிகளையுடையது. இயற்றியவர் வாலைதாஸன் என்று இறுதிக்கண்ணியால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) எக்காலக்கண்ணி.

EKKĀLAKKAṆṆI.

Foll. 16*a*—36*a*. 36*b* is left blank.

These songs are also of a philosophical nature resembling those of Tāyumānavar though the author is not known.

Contains 206 Kaṇṇis.

Beginning:

முத்திதரும்வேதமொழிந்த மெய்ஞ்ஞானஞ்சொல்ல
வத்திமுகவர் பாதமருள்புரிவதெக்காலம். (க)

ஆங்காரமுமடங்கி யைம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற் றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம். (உ)

End:

என்னினைவோ நானறியேனிந்த வண்ணஞ் சொன்னதெல்லா
முன்னினைவோர்கைக்கொள நான்முடி படுவதெக்காலம். (உ௱)

நச்சரவை நீக்கி நன்மணி கைக்கொண்டாற்போல்
சொற்சரவைத் தீற்ற நல்லோர் துணைகொள்வதெக்காலம். (உ௱க)

(கு-பு.)—

இது, தாயுமானவர் பாடல்போன்றுளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. வாக்கு மிகவும் இனியது. இந்தப் பிரதியில் இருநூற்றொரு கண்ணிகள் உள்ளன.

(c) போதகச்சோபனப்பாடல்.

BŌDHAKACCŌBHANAPPĀḌAL.

Foll. 37a—46b.

Similar to the above.

Complete.

From the last stanza, it is made out that the author was Tiruvēnkaṭanātha, son of Mādhavapperumāḷ.

Beginning :

பூவிசைந்தகுழல்மடவார் புகழ்சோபனத் தமிழ்பாடக்
கோவியர்மோகனரான கோபாலர்பதந்துணையே. (க)

சகமொழியைக் காக்குமிந்தச் சோபனஞ்செந்தமிழ்பாடச்
செகதலத்தில்மயல்விளக்குஞ் சிலேக்காமன்பதந்துணையே. (உ)

ஆதிப்பெண்காள்சோபனமே யச்சோபெண்காள் சோபனமே
நீதிப்பெண்காள்சோபனமே நேமப்பெண்காள்சோபனமே. (ஈ)

* * * *

மாயையிலந்தக்கரணன்பிறந்தான்
மாஞுபிமானன்கூடப்பிறந்தான்
நிர்ப்புத்தியென்ெறாரு பெண்ணும்பிறந்தாள்
நிலேயில்லா ஸம்ஸாரம் வாழவே வந்தாள்

கன்மமாஞ்சில கற்பகம் பூத்தது
காயமாம்பல காய்களும் காய்த்தது,
தன்மபாவப்பழங்கள் பழுத்தது
சார்சுவர்க்கநரகங்களாய்த்தது.

End :

மூன்றவத்தை கடந்தேனே
மூத்தாபங்கள் தணிந்தேனே
தோன்றுமறிவுமானேனே
தூயனுகவிருந்தேனே.

வேதியன்மாதவப்பெருமாள்குமாரன்,
வேந்தர்தொழுந்திருவேங்கடநாதையன்
போதகச்சோபனப்பாடல் புகழ்ந்தோர்
புவிமீதிற்பேரின்பம்பெறுவர்கள்தாமே

ஹரிঃ ஓம்.

(கு-பு)—

இது, வேதாந்த விஷயமான ஒருவகை சோபனப்பாடலாலாகிய நூல். இந்தப்பிரதியில் முழுதுமுள்ளது. இயற்றியவர் மாதவப்பெருமாள் என்னும் பிராமணரின் புதல்வராகிய திருவேங்கடநாதையரென்று இறுதிக் கண்ணியால் தெரிகின்றது.

R. No. 913.

Palm-leaf. 15¾ × 1¼ inches. Foll. 53. Lines, 5–8 in a page. Telugu. Much injured. Old.

Purchased in 1926–27 from M.R.Ry Dāśarathi Ayyaṅgār Avargal Mannārguḍi.

(a) மூலமந்திரார்த்தஸாரம்.
MŪLAMANTRĀRTHASĀRAM.

Foll. 1*a*—40*b*.

Same work as that described under R. No. 515 (*k*), ante.

Complete.

(கு.பு.)—

இந்நூல், மூவருடைக் காட்லாக் 515(k)-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுள்ளது. இதன் ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன.

Foll. 41*a*—44*b*. contain Telugu meaning for a few stanzas found in Rahasyatryasaram of Vēdāntadêsika.

(b) வாக்கியத்ரயவியாக்கியானம்.
VĀKKIYATRAYAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 45*a*—53*b*.

A commentary on three sentences saluting in general the spiritual preceptors of Śrī Vaiaṣṇavās.

Beginning :

ஸமஸ்த-பரா-பஹேய்ராநகீ உதாராஷிவாகஹ்கஜயவர்ாவர்ாநம்.

மபரா-பத்துதான் இரண்டு பதமாயிருக்கும். அதாவது:—தூரகா த்தும் உபகாரகத்வமென்று. அதுதானென்றென்று இரண்டுபதமாயிருக்கும் உதாரகத்துவம், ஸவே-ர்தாரகத்துமென்று. உவகாரகத்துவம், ஸேவாவகாரகத்துமென்று. அதிலிரண்டு வ்யவஸிக வ்ஷயமாயிருக்கும் இரண்டு ஸாதாரணமாயிருக்கும். முதல் சொன்னதுவுமப்படியே. அதாவது. ஒருத்தர்க்கொருவர் ஒரு்ப்ரு்ஷணைகையும், எல்லார்க்குமொருவன் ஒரு்ப்ரு்ஷணைகையும், ஒருவர்க்கொருவர் உபகாரகனைகையும், எல்லார்க்குமொருவன் உபகாரகனைகையும். அதாவது, ஒரு ஸம்ஸாரியைத் தன்னுடைய நிர்ஹேதுககிருபையாலே அமரர் குழாங்களுடன் கூட்டுகைக்காகக் கடாக்ஷித்து, தாபாதி பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப்பண்ணி, குருபரம்பரை முன்னகப் பெரிய திருமந்திரார்த்தத்தைப் பிரஸாதித்து * *

End:

சரமாதிகாரிக்கு ப்ரபத்திவர்த்திலிழிகை விரோதியிறேயென்றாற்போலே இந்தப் பாபமாகிற அந்தகாரத்தைப் போக்குகைக்காகவன்றோ இராமாநுசன் இந்த லோகத்தில் அவதரித்தது. ஆக இவ்வெழுத்து ஒண்டியெழுத்தும் பத்தெழுத்துமான இவ்வாக்யத்ரயத்தில் ப்ரதிபாத்யன் இராமாநுசனென்றபடி. இம்மூன்றுக்கு விவரணமாகிறது. சதுர்த்தவாக்கியமென்றறிய வேணும். ஆக ஸங்க்ஷிப்தஸாரத்வ ப்ரஸ்தாவத்வங்களும் மூன்றும் எம்பெருமானாரிடத்திலே கண்டுகொள்வது. இவ்வர்த்தத்துக்கு ப்ரமாணமேதென்[று](றி)ல் ஏதான்று மற்றிலேனென்கிற பாட்டும், நாவினாலென்கிற பாட்டும், இதக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்தேயம். இவ்வாக்யத்ரயம் திருநாட்டிலே அடைவே திருமாலினின்றும் முதலியார்நின்றும் அவதரித்தது. எம்பெருமானார் ஸரஸ்வதிபீடத்திலே இம்மூன்றுவாக்கியம் எழுதியிருக்கத்தாமங்கே எழுந்தருளி அங்கே கண்டு அதுக்கு விவரணமாக 'ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நமஃ' என்று எழுதியருளினார். ஆகையாலே இம்மூன்று வாக்கியத்துக்குத் தாத்பர்யம் 'ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நமஃ' என்பதாம் என்க.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில், 'அஸ்மத்ஸர்வஸேஷிணே நமஃ' முதலிய மூன்று வாக்கியங்களின் பொருள் 'ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நமஃ' என்பதாம் என்று பல காரணங்களுடன் விளக்குவது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 914.

Palm-leaf. $13\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 39. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. Much injured. Old.

Purchased in 1926-27 from M.R.Ry. Dāśarathi Ayyaṅgār Avargal Mannārguḍi.

(*a*) பூர்வாசார்யத்யாநஶ்லோகாஃ.
PŪRVĀCĀRYADHYĀNAŚLŌKĀH.

Foll. 1*a*—4*b*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*b*) வானமாமலை மடத்து வாழித்திருநாமம் முதலியன.
VĀNAMAMĀLAI MAṬATTU VĀLITTIRUNĀMAM MUDALIYANA.

Foll. 5*a*—39*b*

Stanzas in praise of God, Ālvārs, and the Ācaryas usually repeated by the discriples of the Vānamāmalai Mutt after reciting the Divyaprabandham.

Beginning :

திருமகளும்மண்மகளுஞ் சிறக்கவந்தோன்வாழியே
செய்யவிடத்தார்மகளாய்ச் சேவிப்போன்வாழியே,
இருவிசும்பில்வந்திருக்கு மிமையவர்கோன்வாழியே
இடர்கடியப்பாற்கடலை யெய்தினான்வாழியே,
அரியதயரதன்மகனு யவதரித்தான்வாழியே,
அந்தரியாமித்துவமா யாயினான்வாழியே,
பெருகிவரும்பொன்னி நடுவிற்றுயின்றான்வாழியே
பெரியபெருமாளெங்கள் பிரானடிகள்வாழியே.

End :

சித்திரையில்சித்திரைநாள் சிறக்கவந்தோன்வாழியே
திருக்கோளூரவதரித்த செல்வனார்வாழியே,
உத்தரகங்காதீரத்துயர் தவத்தோன்வாழியே
ஒளிகதிரோன்தேர்க்குதிக்க வுகந்துவந்தான்வாழியே,
பத்தியோடும்பதினொன்றும் பாடினான்வாழியே
பராங்குசனேபரனென்று பற்றினான்வாழியே,
மத்திமமாம்பதப்பொருளை வாழ்வித்தான்வாழியே
மதுரகவிதிருவடிகள் வாழிவாழிவாழியே. (கஅ)

* * * *

நாமார் பெரிய[திரு]மண்டபமார்நம் பெருமாள்
தாமாகவென்னைத் தனித்தழைத்து—நீமாறன்
செந்தமிழ்வேதத்தின் . . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் வானமாமலை மடத்தார், தங்கள மடத்தில் தினந்தோறும் பிரபந்தம் முதலிய சேவித்தபின்னர்ச்சொல்லி வருகின்ற வாழித்திருநாமம் முதலியவைகளடங்கிய சிறு நூல். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுள்ளதென்றே தோற்றுகிறது. இதன் ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன. இந்தப் பிரதியின் முதலில்

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

என்னும் ஸ்லோகம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

R. No. 915.

Palm-leaf. 8½ × ⅝ inches. Foll. 23. Lines, 5 in a page. Tamil and Grantha. Much injured. Old.

Purchased in 1926–27 from M.R.Ry. Dāśarathi Ayyaṅgar Ayargal, Mannārguḍi.

ஆளவந்தார் ஸ்ரீ சூர்ணபரிபாலனம்.
ĀLAVANDĀR ŚRĪCŪRṆAPARIPĀLANAM.

A description of the funeral rites performed to Āḷavandār one of the chief spiritual preceptors of the Śrī Vaiṣṇavas, immediately after his demise.

Beginning:

ஆளவந்தார்க்குச் செய்தருளின ஸ்ரீ சூர்ண
பரிபாலனக்கிரமம்.

ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினவன்று, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலாக எல்லாரும் வேரற்ற மரம்போலே விழுந்து வேோஷித்துக்கொண்டு சோகிக்க, அங்குள்ளவர் அவர்களைத் தேற்றி, ஆளவந்தார் குமாரரான பிள்ளைக்கரசு நம்பியைக்குறித்து, இனி முன்பு நடக்கும் கிரமத்தைச் செய்தருளவேணுமென்ன, தேவதாஸிகளைக் கொண்டு மடத்தது திருவாசலில் திருவலகிட்டுத் திருநீர்பரிமாறி ஸ்ருலக்ஷதபண்ணித திருககாவணமிட்டுக் கோடித்துத் தர்ப்பமாலைகட்டிச் செங்கழுநீர் மாலைகட்டிப் புலபட்டுக்களாலும், ஸஹஸ்ரவாரோங்களாலும் கொச்சுக்கட்டியலங்கரித்து, திருக்காவணத்து நாலுவாசல்களிலும் வாழைத்தாறுகள் நாட்டி, இளங்கமுகு பசும்பாளைக் கரும்புகளை நாட்டி, பலபலங்கள் நாட்டி, நாலுவாசல்களிலும் கொடியாடைகட்டி, விசித்ரகவசதரங்களை நாட்டி, வஒவஷேகஷிணவஸ்ரீமரோத்தரஆரங்களிலே வஒ.ஸாலூத்வாதிரளஉஸம்பார தோரணங்களை நாட்டியலங்கரித்து * * * * * * * காவேரி நதியினின்றும திருமஞ்சனங்கொடுவித்து, உபநிஷத்ஸநவஒவஷேகமாகத் திருவீதிவலமாகவந்து * * * * * *

மஹாவாஸவாராயாநஸம்யாநத்துடன் கஸம்ஹகளுஸங்களையும், ஓஜெ-லக்ஷ்மீநாராயணாஹ்ராம்நமஃ, சூஜெ-ஸாக்ஷிவாஸுதேவாஹ்ராம்நமஃ, ஸெஜே-ஸ்ரீஸங்கர்ஷணாஹ்ராம்நமஃ, வாயவீஜெ * * * * * *

End:

ஸுதர்ஸனோக்தவிதியிப்படி ஸந்த்யாஜெயம் தொடங்கி நடத்தி ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக்கொண்டு திருச்சங்கம் பணிமாற, ந்ருத்தகீதவாத்யங்கள் எங்கும் முழங்க நடைபாவாடையிட்டுக், கரும்புங் குடமுமேந்திப் பொரியும் புஷ்பபுஞ்சமும் தயிரும் பாலுமெங்கும் சிதற விறைத்து, சுமங்கலிகள் மங்களதீபமேந்தி முன்னே செல்ல, இருபக்கமும் சாமரமிரட்டிக்க, வெள்ளைவட்டமிட, ஸ்வாமி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினாரென்று ஒற்றைச்சின்னம் பணிமாறத் திருவீதி வலம்வந்து, ஸ்தானத்திலேயெழுந்தருளுவித்து * * * *

* * உத்தரவாக்கியத்தாலே வைராக்ஷித்து ஸம்ஸார ஸாகரத்துங்களையும் வைராக்ஷித்து வியஸ்நமானபடிகளடங்கச் செய்து பள்ளிபடுக்கவேணுமென்று அருளிச்செய்தார் முதலிகளனைவர்க்கும் உடையவர் . . . என்ப.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீவைஷ்ணவாசார்யருள் பிரதானரான ஆளவந்தார் என்னும் யாமுனாசார்யர் பரமபதித்தபோது, ஸ்ரீரங்கத்தில் உள்ள திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானோர், அவர்க்கு நடத்திய சரம கைங்கர்ய முறையின்னதென விளக்குவது. உடையவர், மற்றை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறியதாக இறுதிவாக்கியத்தால் புலப்படுகின்றது. இந்தப்பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது. இதன் ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 916.

Palm-leaf. 13⅜ × 1⅛ inches. Foll. 35. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha Injured. Old.

Presented in 1927–28 by M. R. Ry. T. R. Sundararagavāchāriar Avargal, Purasavakkam, Madras.

பெரியதிருவந்தாதிவியாக்யானம்.
PERIYATIRUVANTĀDIVYĀKHYĀNAM.

A commentary by Parakāla Svāmi on the Periya Tiruvantādi, a poem by Nammāḻvar in praise of God, Visṇu. It has not been printed.

Beginning :

ஹரி: ஓம் ஶுபமஸ்து.

முயற்றி சுமந்தெழுந்து முந்[தித்து](துற்ற)நெஞ்சே
யியற்றுவா யெம்மோடுநீ கூடி—நயப்புடைய
நா[விந்து](வீன்)தொடைகிளவி யுட்பொதிவோம் நற்பூவைப்
பூவீன்ற வண்ணன் புகழ். (க)

ஸ்ரீஶடகோபஸ்வாமிவாரர், இந்தப் பெரிய திருவந்தாதியில் ஸம்வத்ஸரவத்தில் தமக்குள்ள தீவ்ராபேக்ஷையைத் திருமாலுக்கு வெளியிடுகிறார் இதில், முதற்பாட்டில் அவர்ண்யமான ஸம்வாதனை அநுஸந்திப்பதில் எனக்கு முற்பட்டு நிற்கிற என்னெஞ்சே! உனக்குப் பிற்பட வென்னையும் கூட்டிக்கொண்டு நீ தொடுத்தகைங்கர்யத்தை நடத்தாயென்கிறார். முயற்றி *
* * * பூவண்ணன புகழ்.

நீ சுமக்கமாட்டாத முயற்றி–உத்ஸாஹத்தை(ச்) சுமந்துகொண்டு எழுந்து கிளம்பின முந்துற்ற எனக்கு முற்பட்ட நெஞ்சே, எம்மொடுகூடி–என்னொடு கூடின நீ இய[த்து](ற்று)வாய்–, இத்திவ்யப் பிரபந்தத்தை நடத்துவாய்

யப்புடைய - பகவத் விஷயத்தில் ஆதிஸாஊவநவுநத்திகமான நாக்கால் உண்டான. [து](தொ)டைகளில் - ஸஹஸநூஹங்களில், உள்பொதிவோம் - உள்[ப]பட்டதாக்குவோம். * * * * * * புகழை யுட்பொதிவோம். (க)

End :

இப்போது மின்னுமினிச்சிறிது நின்றூ லு
மெப்போது மீதேசொல்லென்னெஞ்சே-யெப்போதுங்
கைகழலா நேமியானம் மேல்வினைகடிவான்
மொய்கழலே யேத்தமுயல்.

ஆக ஆழ்வார் ... [க்]களை(க்)குறித்துத் தன் நெஞ்சுக்கு நியமி(க்கிறதாய்)த் தற்கால ஸாநுஸத்தால் அவன் திருவடிகளை உபாஸநத்திலே ... மோக்ஷத்தைப்பெறவவன் கைபார்த்திருங்கோளென்[னி](று) இந்த ...த்தைத் தலைக்கட்டுகிறூர். நீ கடுகமோக்ஷத்தைப் பெறவேண்டினுயாகில், உனக்குச்சொல்லுவது * * ... யாஹா ... உபாஸநத்திலே * * * அதுவே நமக்கு ...மென்றறி. ... நம்மாகிஞ்சிங்ய . . . ... * * * * ...

Colophon :

ஸ்ரீயெஷ... . . . .
...||

பெரிய திருவந்தாதிக்குப் பரகாலஸ்வாமியால் பண்ணப்பட்ட
...நம் ஸம்பூர்ணம். (அஎ)

...

ஸ்ரீ ...

(கு-பு.)—

இவ்வுரை நூல் நம்மாழ்வார் அருளிய பெரிய திருவந்தாதி யென்னும் பிரபந்தத்துக்குப் பரகாலஸ்வாமி யியற்றியது. பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்யானத்துடன் சிறிது மாறுபாடுடையது. வடகலை ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது ; ஆயினும் இடையிடையே சிற்சில எழுத்துக்களும் பதங்களும் தொடர்மொழிகளும் விடப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதி மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளது. இதுவரை இவ்வுரை நூல் அச்சிடப்பெறவில்லை.

R. No. 917.

Palm-leaf. 14½ × 1½ inches. Foll. 73. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Much injured. Old.

Presented in 1927–28 by M.R.Ry. Sundara Rāghavāchariyar Avargal, Chintadripet, Madras.

முதல் திருவந்தாதி வியாக்யானம்.
MUDAL TIRUVANTĀDI VYĀKHYĀNAM.

A commentary by Śrīnivāsaraṅganāthācārya of Kauśikagōtra on the Mudal Tiruvantādi forming part of the Nālāyiradivyaprabandham. This commentary is bigger than the commentary of Periyavāccānpiḷḷai

Complete.

Beginning:

ஶ்ரீமத்³வாதூ⁴லவேதா³ந்தமஹாதே³ஶிகாய நம:.

ஶ்ரீவாதூ⁴லஶ்ரீநிவாஸகுருவரோ வேதா³ந்த
யுக்³மம் ஹரேராஜ்ஞாரூபம் அவாப்ய தத்³ரூபத:
யஸ்ஸ்வோக்தீஸ்ஸஹஜா ஸங்கோச[ஸரோஜ]கவிஸ்ப்ருஹஸ்வாந்த:
வீத்ராகாதி³ஷு அந்த்ரியாமஸ்யாராமத³ய[:](ஃ).

ஜ்ஞாநாக்ய ஸத்³ருஶோதே³ஶிகோத்தமாயதீந்த்ர
யோகீஶ்வரா(த்³) ஸமஸ்தோபநிஷத்³[ஸம்]ஸேவ்ய |
ராமாநுஜாய விஷ்ணு பாதா³ரவிந்த³யுக³லம்
ஶ்ரீநாதா²யோகி³ந்த்³ரஸம்ஸங்கோசஸத்³ருஶ ||

* * * *

ஶ்ரீவாதூ⁴லவேதா³ந்தஸுரஸத்³ருஶஸ்தோத்ரத:|
காஸாரயோகி³நா ராய(ம்)ஸம்ஸ்த்ருணாதியோகி³ ||

ஶ்ரிய:பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய். * * * ஸர்வேஶ்வரன், ஜ்யோதீரூபி ஸஜ்வாலரூபமான கலங்கா(ப்)பெருநகரிலே அயர்வறுமமர்களென்கிறபடியே * * * * * * * * முதல்வரான முதலாழ்வார்களை அவதரிப் பித்தருளினன். இவர்களாகிறார்:— * * * * * * * * * * * * * * * ஜநஸமுஜீவநாஜமாகமாக வையந்த களியருளிச்செய்தார்.

* * * * * * * *

இப்பிரபந்தங்களால் ஸாரஸூக்தி ஸாரஜ்ஞாநஸார(த)ஸூக்திகள் வெளியிடப்[டுதுகள்](டன.) இதனல், திருமந்திரத்தில் ஸகுவைராதிவாதகாம்ஸ

மான வ்யாக்யானங்கள் இப்பிரபந்தங்களுக்கு வ்யாக்யானங்களென்றதாய்த்து * * *
* * * *

முதற்பாட்டு :—விசித்ரகார்யமான ஜகத்துக்குக் காரணமாம்போது, விசித்திரஜ்ஞான சக்தியுக்தனாய், சக்ராத்யாயுததரனான ஸர்வேஸ்வரனே காரணமாகவேணுமென்று, அநுமானத்தாலே ஜகத்காரணவஸ்துவை நிர்ணயியாநின்றுகொண்டு ஸர்வசேஷியான ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலே ஸ்வரூபாநுரூபமான வாசிககைங்கர்யம் பண்ணப்பெ[த்தே](ற்றே)னென்று ஸூசிப்பிக்கிறார். வையந்தகளியித்யாதி :—

...ஈஸ்வரன் ... இவர் ... விருத்தமன்றோ என்ன, "..." என்று ... ஸ்வீகரிக்கையாலும், ... என்று ... ஈஸ்வரனை ஸாதிக்கையுபபந்நமிறே.

வையம் - ..., தகளியா - தகளியாக, ... "..." என்கிறபடியே ... மேல்நெய்யுந் திரியுமாக ரூபிக்கப்படுகிறவஸ்துக்களுக்குஆதாரமாக என்கை. வார்கடலே- சூழப்பட்ட முத்திரந்தானே, நெய்யாக-...மாக, ...மாய்ப் பிருதிவியைச் சூழ்ந்திருக்கச்செய்தே, "..." என்கிறபடியே, ... அடங்கிக்கிடக்கிறகடலில் ... மேலோதப்புகுகிற விளக்கைக...மாக்கும் நெய்யென்றதாய்த்து. வார்கடல் - பூர்ணமான கடலெனவுமாம். வெய்யகதிரோ[ரு](ரா)ன் உக்ரகிரணங்களையுடைத்தான சூர்யன், விளக்காக - தீபமாக, உக்ரகிரணத்தாலே ஜலத்தை க்ரஸித்துக்கொண்டு, "..." என்கிறபடியே. * * * * *

சூட்டினேன் - ஸமர்ப்பித்தேன் ; நித்யகைங்கர்யம்பெறாத என்னுடைய ... அநுஷ்டித்தேன் என்றதாய்த்து. ஈஸ்வரஸ்வபாவத்தையறியாதே ஸம்ஸாரத்தில் கிடந்து துக்கப்படுகிற சேதனருக்கு ... காமகமான விப்பிரபந்தாப்யாஸத்தால் அந்த(த்)துக்கம்தீரவேணுமென்று சொன்மாலை சூட்டினேனென்றுமாம்.

இப்படி விசித்ரவப்ரவரு நிரூபணாநமானமான ஜ்ஞாநமங்கள்ராதி ணமென விசித்ரய ஸமஸ்தகுணமான ஸர்வே வரனே ஜகத்காரணமென்று சுநபோநத்தாலே ஜகத்காரணவஸ்து வ நிர்ணயித்தாராய்த்து.

nd :

இப்படி மேல்விழுந்து நம்மை ஆதரிக்கிறவனைப் பெறுகைக்கு பாயமேதென்ன, ப்ராப்யமும் அவனே, அவனைப் பெறுகைக்கு ராபகமும் அவனே என்ற த்யவஸிப்பாய் என்று தன் திருவுள்ள தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார்: ஓரடி யித்யாதி. என் நெஞ்சே ணவேணுமென்று அபிநிவேசிக்கிற என்னுடைய நெஞ்சே, ஓரடி ல் - ஒரு திருவடி[களா]யாலே, தாயவனை * * * * * * * * * மாயவனையே - ரக்ஷணத்திலே ஸஹாய நிரபேக்ஷ ய் * * * * மனத்துவை - உபாயமென்று மனஸ்ஸிலே த்ருவஸ்யவஸாயமாக வைத்துக்கொள்ளு. இப்படியவனேயுபா மென்று அத்யவஸித்தால் பலம் என் என்ன(ச்)சொல்லுகிறார் ஓர் யும் * * * * * ஆஸ்ரிதபரிபாலனமும் சொல்லித்து. ப்பாட்டில், "தண்டுழாய்மாலை சேர் மாயனையே மனத்துவை" ன்று சொன்ன[த்]தால் எம்பெருமானுடைய போக்யதையை நுபவித்தார் என்றாய்த்து. இத்திருவந்தாதியில் ஸர்வேஸ்வரன் நந்தகோபாலத்வம், ஆநந்தஸ்வரூபனோ விசார்" என்றுஞ் சொல்லுகிற, டியே * * * ஆநந்தகுணசாலியென்ற[த்]தையே மிகவும் நுபவித்தா[ன்](ர்) பொய்கையாழ்வாரென்னுமிடத்தை கவிதா ாயன் ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் இன்பத்திலென்கிற பாட்டிலே * * * * கண்டுகொள்வது

* * * *

olophon

காஸாரயோகிமாயாய ஜாநேகினிநவஹ |
கயாவிஶிவிகம் கஶெஸ் ஸ்ரதாம்வஹாவஹாம்விரஸ்ஹி ||
ஸ்ரீஶாஸாரயோகீந்த்ரஸூயாயவிஸ்வ |
ஸமக(ா)ஸ்வவிசாம் விதிஷவஸாயவாக்ஷிகம் ||
ஸ்ரீவாருயவேதாநமாசா வஸி[ஶ](ஶி)காதிலா |
[ஸ்ரீ]சுவயமாகஷாக்ஷாஸீ ஜயேயோகமொக்ரவா ||

ஸ்ரீகாஸாரயோகிநேகம்,

ஊதி களஶிககம்ருதிருகஸ் ஸ்ரீஶைவாருஷைஶிக கடாக்ஷருப மாவஜ்ஞஸ் ஸ்ரீவேதாந ராமாநுஜஸம்யமீந்த்ர க்ரமாவாகரஸு

ஶ்ரீநிவாஸதேஶிகஸ்தஸ்ய ஶ்ரீவாத்ஸ்யவேதாந்ததேஶிகாத்
ஜாத: ஸுதேந கடாக்ஷேண வேதாந்தத்வயஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாதேந
கவிதா[ர](ண)நவநீதஜ்யோத்ஸ்நாமயீ டீகா க்ருதா ஸ்வேந கவிநிஷ்டேந
க்ருதிகாய டீகேந ஶ்ரீநிவாஸரங்கநாதார்யேண யதாமதி விலி
காகாஸாரமயீ டீகா ப்ரகாஶம் ஸம்ப்ரதாயவித்காஸம் ஸமாப்தா.

(கு-பு)—

இது, நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தின் ஒரு பிரிவாகிய முதல் திருவந்தாதி. யின் விரிவுரை. பெரியாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்தினும் விரிவானது., வடகலை ஸம்பிரதாயத்தது. இயற்றியவர், கௌசிக ஸ்ரீநிவாஸரங்கநாதாசாரியர் என்று தெரிகின்றது இந்த ப்ரதியில் இவ்வுரை பூர்ணமாகவுளது. இதுவரை இந்நூல் அச்சிடப்படவில்லை.

R. No. 918.

Paper. 9¼ × 6½ inches. Foll. 303. Lines, 23 in a page. Tamil. Good Old.

Presented in 1927-28 by M.R.Ry. Rajagopala Mudaliyar of Mylapore.

(a) கைவல்யநவநீதம், முதலியன (செய்யுட்டிரட்டு).
KAIVALYANAVANĪTAM MUDALIYANA (SEYYUṬṬIRAṬṬU.)

Foll. 1a—14a.

A collection of stanzas with meaning bearing on Advaita Vēdānta and taken from 37 different works such as Kaivalyanavanītam, Udalarivilakkam, Bhagavadgītai, etc.

Incomplete.

Beginning :

கைவல்ய நவநீதம்.

அத்திமுகனடி, நித்தநினைப்பவர்
சித்திதிருவொடு, முத்திபெறுவரே.

எவருடையருளால் யானே யெங்குமாம் பிரமமென்பால்
கவருடைப் புவனமெல்லாங்கற்பிதமென்றறிந்து,
சுவரிடை வெளிபோல் யானென் சொரூபசுபாவமானேன்
அவருடைப்பதுமபாத மநுதினம் பணிகின்றேனே.

(இ-ள்)—

எவரது கிருபையினால், யானே சுவரின் கணுள்ள ஆகாசம்போன்று, சர்வவியாபகமான பிரஹ்மம் பிரஹ்மசொரூபமாகிய என்னிடத்துப்பல கூறுபாடுடைப் பிரபஞ்சமியாவும் கயிற்றரவுபோல்.

End :

(பகவற்கீதை.)

அறிந்ாதபருவத்து மகன் செய்குற்றமருந்தாதை
பொறுத்தெனவு மாவிபோலப்,
பிறியாத தோழன் செய்குற்ற நட்பிற் பெரியோர்கள
பொறுத்தெனவும் பேதையேனுய்க்,
குறியாது செய்தவரு - விளம்பலுற்றான்.

(இ-ள்.)--

அறியாத பருவத்து - விவரமறியாத பால்ய பருவத்தினையுடைய, மகன் செய் குற்றம் - புத்திரன் செய்யுமபராதத்தை, அருந்தாதை பொறுத்தெனவும் - பிதாவானவன் பொறுத்தாற்போலவும், * * * * * * * * * * * வெறியாரும் மலர்ப்பாதங்களிடையே வீழ்ந்து - வாசனை தங்குந் தாமரையொப்பான திருவடிகளில் வீழ்ந்து வேண்டிக்கொண்டு - இரந்து கொண்டு, இவை இன்னும் விளம்பலுற்றான் - இவைகளை மேலுஞ் சொல் லத் - தொடங்கினன். எ---று.

கண்டவரில்லை நீமுன்கண்டவிக்கோலங்காண
வண்டரும்விரும்பா நின்றாராதவாலன்புகூருந்
தொண்டருமாகியென்னையன்றியோர் தொடக்கிலாமை
தொண்டவரடைவரென்றான் கோகுலமேய்த்த கோமான்.

(இ-ள்.)--

நீ முன்கண்ட இக்கோலம் - அர்ச்சுனா! நீ முன்னே தர்சித்த என்னுடைய விசுவ ரூபத்தை, கண்டவர் இல்லை - வேதாத்யயனம், தபசு, தானம், கர்மம்-இவைகளால் தர்சித்தவர்களாக முன்னேயும் ஒருவரில்லை, இனிமேலும் ஒரு வருளராகார், காண-இங்ஙனம் அறிய * * * * * * * * * * * * * அநந்யபக்தியினாலே காண்டற்கும், வாஸ்தவரூபமாக ஸாக்ஷாத் கரித்ததற்கும், அபேதரூபமாகவடைதற்கும் உரியனாவேனென்பது எஞ்சி நின்றது.

இனி ஸ்ரீபகவான், கீதா சாஸ்திரத்தின் சாரபூதமான அர்த்தங்கள் முழு வதுந்தொகுத்துக் கூறுகின்றார்; ஆதலால் - ஆதலின், அன்புகூருந் தொண் டருமாகி - என்னிடத்து அன்புமிக்க பக்தரூபமாய், என்னையன்றி - பரமேசு வரனை என்னையல்லாயல் * * * * * அடைவரென்றான் - பரமேசு வரனை என்னை அபேதமாக அடையா நிற்பர் என்று அருளிச் செய்தனர். கோகுல மேய்த்த கோமான் - பசுவின மேய்த்த ஸ்ரீபகவான்.

(கு பு.)—

இதில், கைவல்ய நவநீதம், உடலறி விளக்கம் முதலாகப் பகவற் கீதை யீறாக 37 நூற்களிலிருந்து எடுத்துத் தொகுக்கப்பட்ட பல பாடல்களும் அவற்றின் பதவுரையும் உள்ளன. முழுவதும் அத்வைதமதத்தைச் சார்ந் தன. தொகுத்தவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற் றுப்பெறவில்லை.

R. No. 919.

Paper 8½ × 8½ inches. Foll. 198. Lines, 22 in a page. Tamil. Fair. Old.

Presented in 1927–28 by M.R.Ry. Rājagōpāla Mudaliyar of Mylapore.

ஞானவாசிட்டச் சுருக்கம், உரையுடன்.
ÑĀNAVĀSIṬṬACCURUKKAM, WITH COMMENTARY.

A collection of select stanzas taken from Ñānavāsiṭṭam which work is described under R. No. 138 Vol II, Part II of the Tamil Triennial Catalogue. These stanzas are accompanied with meaning.

Incomplete.

Beginning:

ஞானவாசிட்டம்,

சுருக்கம்.

மூலமும், உரையும்.

பெண்மைபாதியன் பெற்றகளிற்றினை
யண்மைதூரமறவகத் துன்னுவாம்
திண்மை(ஞானச் சிறப்புயர் வாசிட்ட
முண்மை)யாக வொருங்குரை செய்யவே.

(இ-ள்.)—

இடம்பொருந்திய வாக்கியார்த்தபோத(ச்)சிறப்பினால் மேன்மையாக விளங்கிய ஞானவாசிட்டத்தைக் கீர்வாணத்திலுள்ள பிரகாரமாகத் தமிழிற் செய்யுளான் முழுதஞ் சாற்றும்பொருட்டு, உமைபாகனாகிய பரமசிவன் ஈன்றருளிய யானைமுகத்தினையுடைய விநாயக மூர்த்தியை, அணிமை சேய்மையின்றி இடைவிடாமல் உள்ளத்தின்கண் சிந்திப்பாம்.

*　　*　　*　　*　　*　　*　　*

*　　*　　*　　*　　*　　*　　*

அதிகாரி குருமுகமாய் விசாரித்தல்.

ஒருங்குணர் குரவனுமுயர்வான்மீகனை(ப்)
மருங்குறப் பரத்துவன் வணங்கிவன்)பவ
நெருங்குவெந்துயரிலே நின்றதெங்ஙனம்
அருங்குணத்திராமனீயருளிற் கூறென்றான்.

(இ-ள்.)—

முழுவதை(யு)முணர்ந்த ஆசாரியனாகிய மேலான வான்மீகி முனிவரை யடைந்து பரத்துவாச முனிவர் நமஸ்காரஞ் செய்து, "கொடிய பிறவியிற் செறிந்த மகாஸம்ஸாரதுன்பத்தில் அரிய சத்துவ குணத்தையுடைய ஸ்ரீராமன் இருந்ததெப்படி? தேவரீர் கிருபையால் அநுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுமென்று மிருதுவாக விண்ணப்பித்தார்" என்பதாம்.

End:

(31) அத்திறந்தானே தமரெலாமிறப்பவன்னியதேசத்தையடைந்தான்
சந்திர திழற்றக் கிரதேசத்திற்றலைவனுய்ப்பின் கனல்புககான்
உத்தமமா தின்னுளத்திலே வெறிதேயுன்னு சம்பந்த மாயதனுற்
பத்திபாய்ந்துளதாலப்படியாகப்பகர் புலைக்கடைஞ்சனதியற்கை.

(இ-ள்·)—

அக்காரணத்தினுல் உறவினரனைவரு மரணமடைய அயலான நாட்டை யடைந்தான்.

வெண்கொற்றக்[கொ](கு)டை திழலைச் செய்ய(க்) கிரமண்டலத்தில் இராசாவாகிப் பின்பு, அக்கினியிற் பிரவேசித்து, உத்தமமான உன் மனதில் வீணுக நினைக்கின்ற சம்பந்தமாயிருக்கின்றவதனுல் சொல்லப்பட்ட நீசனியல் பானது, அந்தப் பிரகாரமாகப்(பி)ரதிபலித்தது.

சகல கற்பனையும் வைத்திருக்கின்ற மனம் ஓர் காலத்தில் ஒன்றை வெளிப் படுத்தில், அதில் என்னவியப்பென்றும், காகதாலீய ஞாயத்தைப்போல உன் மனதில் நீசத்தன்மை பத்திப்பாய்ந்தபடியே அதிதி மனத்தினுங் கிரமண்ட லத்தார் மனத்தினுமேக காலத்திலே பத்தி(ப்)பாய்ந்தபடியால் விசித்திரமாகக் காணப்பட்டதென்றும், அநேகர் ஒரு சொற்பனங் கண்டதுபோலச் சொல் லப்பட்ட யாவரும் ஏக காலத்தில் * * * * * உனக்குத் தோற்றின சாக்கிர சொற்பனம் சாக்கிரமாகத் தோற்றினதென்றும் அறிவாயென்ப தாம் இம்மாயையின் மயங்கினவர்கள் அஞ்ஞானியென்றும், மயங்காதவர்கள்

. . . .

(கு-பு.)—

இதில் ஞானவாசிட்டமென்னும் வேதாந்த நூலின் செய்யுட்களில் சிலவற் றைத் தொகுத்து, அவற்றுக்கு உரையும் எழுதப்பட்டுள்ளது. காதிகதை வரையிலுமே உள்ளபடியால் முற்றுப் பெறவில்லை. இது பெரும்பாலும் அத்வைத மதத்தைச் சார்ந்ததாம் இதன் பின்னர் 66 பக்கங்களில், சைவ புராணம், திருவிளையாடல் புராணம், தேவாரம் முதலியவற்றினின்று சிற் சில பாடல்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

R. No. 920.

Paper, 8½ × 6½ inches. Foll. 35. Lines, 12, 13 in a page. Tamil Fair. Old.

Presented in 1927-28 by M.R.Ry. Rajagopala Mudaliyar of Mylapore.

(*a*) ஆத்திசூடித்திறவுகோல். ĀTTIŚŪḌITTIṞAVUKŌL.

Foll. 1*a*—7*a* · 7*b* is left blank.

Twelve didactic stanzas embodying respectively in the end each of the stanzas of Āttiśūḍi beginning with vowels.

Beginning :

ஆத்தி[ச்]சூடி உயிரெழுத்து 12-க்கும் திறவுகோல்.
அறஞ்செய விரும்பு

(இ-ள்.)—

அர[ன்யெ](னெ)ன்ற் பொருளல்லா லுலகிலண்
டருக்குத்தான் முனிவருமே காணு(ர்) சூக்ஷ(ம)ம்,
சரமென்னும் பெயர்பெற்று வுலகில்தானும்
தனக்குள்(ளே)தானாகி யண்டமாகி(ப்),
பரமென்றகீர்த்தியுள்ள சித்தர்யோகி
பரிவாக வஷ்டரித்தும் நமனை வெல்வார்,
குருவென்றுஞ் சீஷரென்றுங் கற்பமென்றுங்
குவலயத்தில[ர](ற)ஞ்செய்ய விரும்புமாச்சே.

End :

அஃ(க)ம் சுருக்கேல்.

(இ-ள்.)—

சுருககுவது மயிர்ப்பாலமீதில் தானுந்
தூண்டாத தீபம்போலிருக்க வேணும்,
பழக்கச்சே தெரியுமல்லோ காயின்போகம்
பவிதமாயில்லையென்றறிந்துகொள்ளு,
பெருக்க[ப்](வே) போசனமு நீருமுண்டால்
பேதைகளே மனிதருக்குச் சாவுமுண்டோ,
உருக்கலந்தபோதே தானெல்லாமாச்சு
[உளவ] (அ.·.)க்கஞ் சுருக்கமதை யுன்னிப்பாரே.

Colophon :

ஆத்தி[ச்]சூடி, குருமுனி தி[ர](ற)வுகோல் உயிரெழுத்து 12-க்கும்
வி[பற](வர)ம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, ஔவையாருடைய அமுதமொழியாகிய ஆத்திசூடி யென்னும் நூலின் உயிர்வருக்கப்பன்னிரண்டு நூற்பாக்களையும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு செய்யுளினீற்றிலமைத்துப்பாடப்பட்டதொருநூல், 12 பாடல்களே யுள்ளன. இதன் பின்னர் 8-வது ஏட்டில்—

"நன்னிலஞ் சதிரம்நான்கு நாளிரு நாளிற்சோமம்,
வன்னி(யு) மூன்றுகோணம் வாயுமே'யாறுகோணம்,
மின்னியவெளியேட்டம் மெய்யென்பதிதுவே காணுந்,
தன்னிலே பிறந்து பின்னுந் தன்னிலே யொடுங்குந்தானே."

என்னும் சரீரத்தின் அமைப்பை யுணர்த்தும் பாடல், உரையுடனும், ஐம்பத்தோரட்சரங்களும், உடம்பில் இன்ன இன்ன அவயவங்களில் உள்ளன என்பதை யுணர்த்தும் செய்யுளொன்றும், அதற்கு விவரமான உரையும் 9, 10 ஏடுகளிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(b) கணபதி துதி.
GAṆAPATITUDI.

Foll. 11a—12b.

A eulogy on god Gaṇapati or Vināyakar.

Contains eight stanzas.

Beginning :

பந்தமகற்று மனந்த குணப்பரப்பு மெவன்பா லுதிக்குமோ,
எந்த வுலகுமெவனிடத்தி லீண்டிருந்து காக்குமோ,
சந்த மறையாக மங்கலைக ளனைத்துமெவன்பாற் றகாவருமோ
அந்த விறையாங் கணபதியை யன்புகூரத் தொழுகின்றோம். (க)

End :

பாசவறிவிற் பசுவறிவிற் பற்றற்கரிய பரன்யாவன்,
பாசவறிவும் பசுவறிவும் பயிலப்பணிக்கு மரன்யாவன்,
பாசவறிவும் பசுவறிவும் பாற்றிமேலாமறிவான
தேசனெவனக் கணபதியைத்திகழச் சரணமடைகின்றோம்.

(கு-பு.)—

இதில், விநாயகர் தோத்திர விஷயமாகிய எட்டுப் பாடல்கள் உள்ளன. நடை தாழ்ந்தது.

(c) நிரதிசயானந்தம்.
NIRATIŚAYĀNANDAM.

Foll. 13a—39a.

Stanzas of a philosophical nature. The style is very commonplace and the name of the author is not known.

Contains 107 stanzas.

Beginning :

ஆத்ம சொரூப விநாயகர் வணக்கம்.

சத்தோடு சித்தாய்ச் சார்ந்தும் சாராத
வித்தாகி யானந்த விளைவாய்—முத்திநிலை
நல்கிய பேரானை நாங்கண்டு காண
வல்லபையானையே வாழ்த்து. (க)

தலைவனைப் பணிதல்.

அறிவாயிருந்து அநந்தசென்மந்தோறும்
குறியா வெனையாண்ட கோவே—நெறிகாட்டி(ச்)
சத்தியனுய்ச் செய்த தனித்த சிவலிங்க
ஆத்மரூ பாயநம வே. (உ)

End :

ஆயின் எல்லாம் போச்சுதோ.

வெம்மாயை பட்ட வெளிகடந்துபோனால்
சும்மாவிருப்பது வாய்(த்) தோன்றுதே—நம்மா
எரிக்காதுனைப் போத மெங்கு நிறைவ(ா)
மறிக்கு முதலது நீயானாய்.

*　　*　　*　　*

கண்டேன் களிகூர்ந்து சிவலிங்கநாமங்
கொண்டோங் குருவோ டிவனுற்றெனையாண்ட கோவே
பண்டேயொரு நீ வகுத்திட்டபடிக்கி யானுன்
தொண்டாகி வந்தின்றுனைப் பாடத் தொடங்கினேனே. (௱௭)

(கு-பு.)—

இந்நூல், வேதாந்த விஷயமானது நூற்றேழு பாடல்களையுடையது இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் தளைதட்டல் முதலிய பிழைகளுடன் இருக்கின்றன. நடை சாதாரணமானது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 921.

Paper. 6 × 4¾ inches. Foll. 107. Lines, 19 in a page. Tamil and Grantha. Much injured. Old.

Presented in 1927–28 by M. R. Ry Rājagōpāla Mudaliyār of Mylapore.

(*a*) மாணிக்கவாசகர் சரித்திரச்சுருக்கம். MĀṆIKKAVĀCAKAR CARITTIRACCURUKKAM.

A short account of the leading incidents in he life of the Māṇikkavācakar, a famous Śaiva devotee.

Complete.

Beginning:

சிவமயம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளது சரித்திரச்சுருக்கம்.

சொற்கோவுந் தோணிபுரக் தோன்றலு மெஞ்சுந்தரனுஞ்
சிற்கோல வாதவூர்த் தேசிகனும்—முற்கோலி
வந்திலரேனீ றெங்கே மாமறைநூ றெங்கே
யெந்தைபிரா னஞ்செழுத்தெங் கே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள், அரிமர்த்தனபாண்டியராஜன் காலத்தில், திருவாதவூரில் அமாத்தியரென்கிற அந்தணர்குலத்தில் திருவவதாரம் செய்தருளினார். வாதவூரரென்பது அவரது பிள்ளைத் திருநாமம், அவர் இளமைப் பருவங் கடப்பதன் முன்னமே, தம்மரபுக்குரிய வேதசிவாகம முதலியவற்றையும், பிறநூல்களையும் கற்று வல்லவராயினர், அவர் குணாதிசயங்களைத்

தும் மதுரை அரிமர்த்தநபாண்டியன் கேள்வியுற்று,உடனே வாதவூரரை வரு வித்துக் குணங்களையெல்லா நன்காராய்ந்து மேலான சிறப்பு(க்)கள் செய்து தென்னவன பிரமமாாயன் என்னும் பெயரும் கொடுத்துத் தன்னிடத்தே முதல் மந்திரியாக்கினர்.

End :

திருக்கோவையார் பாடவுங்கேட்டு அவர் திருவாய்மலர்ந்தவண்ணம் அவற்றைத் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி, அப்புத்தகங்களில் அழ கிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் எனக் கையெழுத்து(மிட்டு) மறைந்தருளி னு)ர்.

அதன்பின்பு, மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் சோதிமயமாக விளங்கிய சிதா காசத்திலே கலந்தருளினார்.

Colophon

சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது, மாணிக்கவாசகரது சரித்திரத்தைச் சுருக்கியெழுதப்பெற்றது; இதன் பின்னர், 9–107 வரைபுள்ள ஏடுகளில் திருவாசகச்சிறப்பென்ற தலைப் பில் திருவாசகப் பாடல்களில் பல எடுத்து எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 922.

Palm-leaf. 16¼ × 1⅜ inches. Foll. 78. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Injured. Old.

Presented in 1927–28 by M.R.Ry. Sundara Rāghavāchāriyar Avargal, Chintadripet, Madras.

இரண்டாந்திருவந்தாதி வியாக்கியானம்.
IRAṆḌĀNTIRUVANTĀDIVYĀKHYĀNAM.

A commentary by Kauśika Śrīnivāsaraṅganthācārya on the Second Tiruvantādi forming part of the Nālāyiradivyaprabandha. This commentary is complete and is not printed.

Beginning :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீவாமனம் நிதமாக ...

...

...

...

...

ஈரோடீ-ஜாய-(ஓய)யாஓ-நயொமி(வய-ம்)
ஸ்ரீநாயயொமிநஓ[ா]ஹம்ஶம்கொவல-ஙிஓ ||

*　*　*　*

ஸ்ரீவாஙயஹூவெஷாக ம-ர-வல-ந-வூஷாஜயீ: |
ஸ-ஞாவ்யொமிமாயா-ாஷ வஸ்ஹ்ரூஷாகி யயாஓகி||

இப்படி முதலாழ்வார்களில் முதல்வரான பொய்கையாழ்வார், கீழில் திருவந்தாதியில், உஷயவிஸ-ஷிநாயனாய், ஸவ-ஹூாஜாநாய் * * * * * * ஸவெ-லூாநுடைய * * * * * * * திருவடிகளே யென்னுமிடத்தையும் அறுதியிட்டார். அநந்தரம், இரண்டாவரான பூதத்தார் வையந்தகளியருளிச்செய்த * * * * * * நடைவிளங்கு தமிழாலே செவிக்கி(னிமை)யாகப் பேசித்தலைக்கட்டுகிறார்.

*　*　*　*

"வாஹக்ஷிவாஜாநவாஓஹஜெகூ்க ஹூஹாவம்ஓம்க-ர-ஷ" என்று முத்திதசையிலுண்டாகக் கடவவிம்மூன்றும், மயர்வறம[த](தி)நலம் அருளப்பெற்ற வாழ்வார்களுக்கு "ஓ-க்ஷாந-ஸ-ஷிஜிஹஷாஸ்கிஜெஓ ஓ-க-ஜ:" என்கிறபடியே ஹமவஜ்ஷஸாஷத்தாலே யிங்கேயுண்டாயி[த்தி](ற்ற)ன.

முதல்பாட்டு:—ஹமவஜ்ஷஸாஷஷூமான தம்முடைய வெஓவஷூா விஶேஷங்களைத்த (க)ளியும் நெய்யுமாக ரூபியாநின்றுகொண்டு சேஷியான நாராயணனுக்கு, வாஜ்ஞாநமாகிற உஜ்ஷஙீவத்தை யேற்றியடிமைசெய்யப்பெற்றேனென்று கிருதார்த்தராகிறார் 'அன்பேதகளி' யிதி:—

அன்பேதகளியா - விஷய வெஷகூண்யாயத்தமாக உண்டான வாஹக்ஷ-வகஓ-மான ஸ்நேஹமானது, மேல் சொல்லுகிற நெய், திரிமுதலானவற்றுக்கு ஆயாரமான தகளியாகவும்,

ஆர்வமே நெய்யாக - அதடியாகப் பிறந்து வரிவஜ்ஷஶாவஹமான அபிநிவேசமானது, மேலேத்தக் கடவ விளக்குறுப்பான நெய்யாகவும், ஆர்வம்-அன்பின் தீவியவஸம், இன்புருகு * * * * எற்றினேன் - ஹூர-வாஜிகள் யஷாவஜ்காஶிக்கும்படி எற்றினேன்.

End :—

வ்யொஜநாஸவார் நம்மையாஶ்ரயித்தபடி சொன்னீர்; உமக்குச் செய்யவேண்டுவது சொல்லீரென்ன, கொள்கொம்பு மூடப்படர்ந்த வெஓத்தையாஶ்ரயத்தளவாக்கித்தரவேணுமென்கிறார்.

மாலேயிதி—மாலே, நெடியோனே, கண்ணனே - ஸ்வரூபரூப குணங்களால் வந்த பெருமையுடையவனாய், விபூதியோகத்தால் வந்த வைபவத்தையுடையவனாய், ஸ்வவ்ருத்திக ஸகலவஸ்துக்களுக்கும், நிர்வாஹகனாயநா, ஸூர்யப்ரகாஸனாய், அந்த ப்ரகாஸத்துக்கு எல்லையில்லாதபடியிருக்குமவனாய், நித்ய ஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகான பெருமையையுடையவனாயென்னுமாம் * * * * * உன்பக்கத்திலுண்டான ப்ரேமத்தை நித்யமாகச் சொல்லும்படியமைத்தருளவேணுமென்கை. * * * * * அவனுடைய ஆஸ்ரயணத்திலே ப்ரதானமான வைராக்யத்தைச் சொல்லி, வைராக்யவிஷயதயா அவனையே சரணமாக ஆஸ்ரயித்தாராயித்து. (௱)

Colophon :

ஸ்ரீவத்ஸகுலஜலதி மாயாமயாநுஜாநேகித்வஹஸ் |
கயாவிவிகம் தஸ்யேஷ்ட: ஸ்ரீதாம் ப்ராப்ராம் விஸ்ரம்ஹி ||
ஸ்ரீஶேஷ குலாமயோதீ ஶ்ர ஹஸ்தாமமவிதஸ்யா |
ஸந்தோக்த்வ்யவிதா: வித்ரிதிரவஹுயாதேதக்தித: ||
ஸ்ரீவாஸுதேவதாஸ மாரமாரவி ஶ்ரீபாகதிஹா |
கவயாவ்ஸாரீரகஸ்ஸாரீ ஜயேயெயப்ரகமோஸ்த்ரவாஸ் ||

இதி ஸ்ரீ கௌஸிக குலதிலகஸ்ய, ஸ்ரீமத்வாதி கேஸரிக டாக்ஷலப்தஸாரஸ்வதஸ்ய * * * * ஸ்ரீநிவாஸரங்கநாதஸ்ய தாஸேந யதாமதிகம் விவிதா ஸ்ருதப்ரதமாயாம் ஸம்ப்ரதாயப்ரகாஸிகா ஸம்பூர்ணா

(கு-பு.)—

இவ்விரிவுரை, நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தின் ஒரு பாகமாகிய இரண்டாந் திருவந்தாதிக்கு கௌசிகஸ்ரீநிவாஸரங்கநாதாசார்யர் இயற்றியது. இதுவரை அச்சிடப் பெறாதது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R No. 923.

Palm-leaf. $14\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 56. Lines, 8 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Purchased in 1927-28 from M.R.Ry. P. S. Swaminātha Bhaṭṭar Avargal, Shoranur, S. Malabhar.

அகத்தியர் கர்மசூத்திரம், முந்நூறு.

AGATTIYAR KARMASŪTTIRAM, MUNNŪṚU.

A medical treatise in 300 stanzas dealing with certain kinds of diseases and laying down the method of preparing certain medicines. The work is attributed to Akattiyar.

Complete.

130A

Beginning :

அகத்தீசுவரர் அருளிய கன்மசூத்திரம் முந்நூறு.

பூரணமாய் மும்மூலம் பொறியிற்கூடாய்ப்
பொம்மிபவ மேகமதாய்ச் சிரசில்கூடாய்க்,
காரணமாய் நீர்கலந்து கணிகமேபோம்
கொள்ளுகனவெழுந்த வாயுமூத வெட்டுமெல்லாம்,
சீரணமாய்ப் போகாது வாதபித்தஞ்
சிலேட்பனந்தான் மூன்றாலே நோய்களெல்லாம்,
தாரணமாய்த் தசவாயு மூனறுவாயுவில்
சமானனொடு பிராணனோ டபானந்தானே. (க)

* * * *

காணவே சொல்லுகிறோம் மேகரோகங்
காயத்தில் வரவெல்லாம் நீரழிவினாலே,
தோணவே சொல்லுகிறேன் வாதத்தாலே
தொடக்கின்ற மேகசலக் கழிச்சல்நாலும்,
பூணவே பித்தத்தால் மேகமாறு
புதியசிலே[ஷ்ப் (ட்)]பனத்தாலே மேகம்பத்து,
நாணவே யிருபதுக்கும் பேரைச்சொல்வேன்
நலமான பிரமனென்று ருத்திரனென்றும். (அ)

End :

வாரானகற்பம் பாதகத்தைச் சொன்னேன்
வரிசையுடன் வதவங்க ளனுஷ்டானங்கள்,
கூறான கிருதங்களி லேகியங்கள்
கோடானகோடி செந்தூரஞ் சொன்னேன்,
பேறான தைலங்க ளிரசாயனங்கள்
பிழைப்பதற்கு நோய் தீர்ப்பித்துமாற்றி,
நீறான நீற்றினங்கள் குருவுஞ் சொன்னேன்
நிசமாகப் பிடித்தவர்க்கே சித்தியாமே. (௩௱)

சித்தியுண்டாம் மவுனத்திற் செல்லுவோர்க்கு
தெளிவான மனதுரிமை யறிவினோடும்,
பத்தியாய் நிலைத்தபின்பு பாவம்போச்சு,
பஞ்சபொறி புலனுண்மை பறந்துபோச்சு,
புத்தியாய்ப் பிழைப்பதற்குச் சாகாதசொல்லும்
புகழான மனவாசி வாயுவேகம்,
முத்தியா யிருவினையு மற்றதேசி
முதலான சொர்க்கபத முத்திதானே. (௩௱க)

பூரண கடாக்ஷமுண்டாகவும். தேவி சாமுண்டி துணை.

(கு-பு.)—

இது, வைத்தியத்தைச் சார்ந்தது. இதில் வாதம், மேகம், பித்தம், சிலே ஷ்மம், மூலம், குன்மம், க்ஷயம், கிராணி முதலிய நோய்களின் வகைகளும், திரிலோக சிந்தூரம், அமிர்தசஞ்சீவி லேகியம், பவழ பஸ்மம், வங்க பஸ்பம்

முதலிய மருந்துகள் செய்யும் முறைகளும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் முந்நூறு பாடல்களாலாகியது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 924.

Palm-leaf. 11½ × 1 inches. Foll. 38. Lines, 5—7 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Purchased in 1927-28 from M.R.Ry. P. S. Swaminātha Bhaṭṭar Avargal, Shoranur, S. Malabar.

(*a*) நந்திநூல்.
NANDINŪL.

Foll. 1*a*—28*a*. Fol. 28*b* is left blank.

A treatise on astrology dealing with palmistry etc.

Complete.

Beginning:

திரிபுரமெரித்தோன் மைந்தன் தினகரனடியை வாழ்த்தி
மருவியநந்திநூலின் வளமையைப் புகலக்கேளீர்
சரிவரமுனிவர்தாமுஞ் சரநூலாகத் தோன்றிக்
குருவருளாலேபோற்றிக் குணமுடன் செப்புவேனே. (க)

* * * *

தரணிதனிலுள்ள மானிடர்க்குச் சொல்வேன்
தன்மையுடன் குருபாதந் தஞ்சமென்றோர்,
கரணமுட னிக்குறிகள் தோற்றமாகுங்
கசடர்குறிப் பறியாமற் பொய்தானென்பர்,
திரணமுமே தெரியாத மூடர்க்கியந்தால்
தெரியாது இந்நூலையவர்க் கியாதே,
அரணமுனிவோ ருரைத்த சரநூல்தன்னை
யாராய்ந்து குறிப்பினிமே லறிவிற்கேளே. (ங)

* * *

வாரென்ற நெற்றிதனில் வரைகள்கண்டால்
வளமையுட னுட்கழுத்தில் வரையுங்காணும,
பேரென்று லக்குறிகள் விவரமெல்லாம்
பிரித்தினிமேல் சொல்லுகிறோம் பிரியமாகப்,
பாரென்று சொல்லுகிறே முயுத்தியாலே
பார்மிசையி லுள்ளவரைக் குறியாராய்ந்து,
கூறென்று விவரமெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
குறிப்பறிந்து ரூபத்தைக் கூறுமன்றே. (அ)

மன்னியதோர் நெற்றிதனில் வரைகள்நாலும்
வானுலக முட்கழுத்தில் வரைமூன்றாகில்,

உன்னியமாங் கனகபதி வாழ்மன்னுளி
 லுத்தமனே சொன்னபதி யோகங்கேளீர்,
எண்ணியதோர் நாலுபத் தையாறுக்குள்ளே
 எளிதாகத் தாரமிரண் டிதமாய்த்தோன் றும்,
வன்னியவ னுதைவிந்து வகையதாகில்
 வானுலகில் பிதாவுக்கு வியாதியாமே. (கூ)

End :

காலில்முன் சொன்னுற்போலே காட்டியசுழியுமாகில்
சீலமாய்விலங்கு வந்துசேர்ந்திடு மென்றேசொல்லும்
பால்வலம் பிரியாதாகிற் பகன்றிடவேண்டாஞ் சொன்னேம
கோலமாய் முனிவர்சொன்ன குறிப்பினியறிந்துகொள்ளே. (ாஅ)

Colophon :

நந்திநூல் முற்றும்.
பானுமதி தேவர்மலை வேலைந்தி கூபம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிடத்தைச் சார்ந்தது. 'சரநூல்' என்று மற்றொரு பெய ரும் உண்டெனத் தெரிகிறது. மனிதர்களின் உடம்பிலுள்ள சுழி ரேகை முதலியவற்றைக்கொண்டு இன்னின்ன பலன்களுண்டாம் என்று கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) கர்ப்பசிந்தாமணி.
GARBHACINTĀMAṆI.

Foll. 29a—38b.

A treatise on astrology predicting the characteristics and fortunes of persons by observing the lagna and the periods of time in a lagna in which they were born.

Incomplete.

Beginning :

கர்ப்ப சிந்தாமணி.

மேஷம்.

சீர்மேவு லக்கினத்தின் பாவந்தன்னைச்
 சாற்றுகிறேன் சுந்தரமே தயவாய்க்கேளு,
பூமேவு மேடலக் கினத்திலேதான்
 புகழ்ந்தமுதற் பாதமதிற் பிறந்தபாலன்,
நாமேவுங் கவிழ்ந்துதான் பிறக்குமைந்தன்
 நடுவயதில் நயனத்தில் நோயுண்டாகும்,
ஆமெனவே யாண்டொன்றீ ராறில்தத்து
 அதுகடந்தா லறுபத்து எட்டுத்தானே. (க)
எட்டான மேடத்தி லிரண்டாம்பாதம்
 ஏந்திழையாள் மல்லாந்து பிறக்கும்பிள்ளை,
மட்டாக வொருவயது கழிக்கவேணும்
 வாழ்வுமிக வுண்டாகும் பொன்னுண்டாகும்,

செட்டான வம்பியவள் வாய்மூப்பாவாள்
செல்வர்களைப் பெற்றிடுவா ளழிவுகாணும்,
ஒட்டாத மறுமுகமும் பார்க்கமாட்டாள்
உத்தமியாய் யாவருக்கு மிரங்குவாளே. (உ)

End :

உண்டான மீனத்தில் முதற்பாதத்தில்
ஒருக்கணித்து ஆண்பிறக்குஞ் செல்வமுண்டாம்,
கண்டாயோ மூன்றுபத்து முப்பத்தாறில்
கண்டமுண்டு கடந்துவிட்டா லெழுபத்தாறில்,
பண்டான திரவியங்கள் சேர்ந்துவாழும்
பலதுயர முண்டாகும் பலனுண்டாகும்,
சென்றவிடம் நன்மைதீமை யிரண்(டு)
* * * *

(கு-பு.)—

இதுவும் சோதிடத்தைச் சார்ந்ததே. மேஷம் முதலாக மீனம் வரையி லுள்ள பன்னிரண்டு லக்கினங்களின் 1, 2, 3, 4 ஆகிய பாதங்களில் பிறக்கும் குழந்தைகள் ஆண் என்றும், பெண் என்றும், அவை தாம் இன்னின்னகுண முடையனவாயிருக்குமென்றும், அவற்றுக்கு ஆயுள் ஐசுவரியம் முதலியவை இத்தகையனவென்றும் விளக்குவது. இந்நூல் சோதிடம் கற்கின்றார் ஆய் கின்றார் இவர்களுக்கு இன்றியமையாததென்றும் தெரிகிறது.

இந்தப் பிரதியில் மேஷம் முதல் கும்ப லக்னம் நான்காம் பாதம் வரை யிலும் பயன் கூறப்பெற்றுள்ளது. மீன லக்ன முதற்பாதப் பாடலில் மூன் றடிகளேயுள்ளன. ஆதலின் முற்றுப் பெறவில்லை. இயற்றியவர் இன்னா ரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 925.

Palm-leaf. 8½ × 1 inches. Foll. 151. Lines, 6, 7 in a page. Tamil. Injured. Old.

Purchased in 1927–28 from C. V. Jambuliṅgam Piḷḷai Avargal, Mylapore.

(*a*) தேரையர் வைத்தியம், ஆயிரத்தொன்று.
TĒRAIYAR VAIDYAM, ĀYIRATTONṞU.

Foll. 1*a*—124*a*. Fol. 124*b* is left blank.

A treatise dealing with the preparation of medicines for various kinds of diseases.

Contains 1 to 517 stanzas.

Beginning :

<u>தேரையர் வைத்தியம் ஆயிரத்தொன்று.</u>

ஆதிசத்தியருள் புதல்வர் சரண
மாதிலுற்ற பிணி யகலும்படி
வாதியுத்தமர் சித்தர் பதம்பணிந்
தோதிவைத்ததோ ராயிரத்தொன்றுமே.

ஒன்று மாத்திரை யோங்குமுடு குபா
ரன்றுலேகிய மாடுகை கண்ணின்மை
மன்றுசூரண மாக்கிராணஞ் சர்க்கரைக்
கன்றுதேறிக் கருததிலிருத்திடே. (உ)

இருத்திடு மருந்தெண்ணெய் ரசாயனந்
திருத்திடும் பாலேச்செந் தூரமூலிகை
கருத்திடுங் கலிக்கங் கஷாயங்கிருதங்
குறித்திடுந் தயிலங் கூழப்பாண்டமே. (ஙு)

பாண்டதுநற் குழம்பாஞ்சிலே யெண்ணெய்
கூண்டது மெழுகொடு பதங்களும்
வேண்டதுநெய்யும் விளங்குங் கிருதையு
பேண்டதுக் களியோ புகைபத்திடே. (ச)

* * * *

பார்த்திடுவனப் பச்சிலேக் கட்டுகள்
சாற்றிடு நசியஞ் சாறுபூசுதல்
போற்றிடு சூலே புட்டணகேசரி
யேத்திடுந்தேரை யென்மொழி யொன்றுமே. (கூ)

ஓண்டரிசியின் திப்பிலி யுள்ளிடை
விண்டரிவகை வீதம் பலமரைக்
கண்டரிமுருங் கைப்பட்டைச் சாறரைத்
திண்டரி சயித்தியம் விடும்பார்த்திடே. (எ)

End:

விக்கல், வாந்தி, இருமல் இவைகளுக்குக் கல்கம்.

பார்பருத்திப் பருப்பொடு சீரகம்
ஏர்மதுரமோ டேலம் நெல்லுப்பொரி
சேரரியின் திப்பிலி கெந்தமும்
கார்வகைக் கெடைக்காற்பலந் தேர்ந்தெடே. (ருளசு)

தோற்றிடு பொடித் தூளிற் கழஞ்சிடை
சாற்றிடு பழச்சாறு தேன் சர்க்கரை
போற்றிடு விருபோது மோரேழு நாள்
ஏற்றிடு வாந்தியிருமலும் பேருமே. (ருளசு)

பேருங் கிராணியும் பித்தம ரோசகம்
வாருஞ் சுற்று மயக்கொடு விக்கலும்
பாருநாவிற் பசைத்தலுந் தாகமும்
தீருங் கற்க மிதைச் செய்து பார்த்திடே. (ருளஎ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. இதில் சைத்தியம், சொறி, வயிறு கடுப்பு, மூலக்கிராணி, மூலவாயு, கல்லடைப்பு, கக்குவாய், இடுப்பு வாதம், குடல் வாதம் முதலிய பலவகை ரோகங்களின் பெயர்களும் அவைகளை நீக்குதற்குரிய வைத்திய முறைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. இதிலுள்ள முறைகள் மிகவும் சிறந்தவைகள். தேரையர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகின்றது,

இந்தப் பிரதியில் 1—517 பாடல்களே உள்ளன. ஆதலின் முற்றுப்பெற வில்லை. இதன் ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

(b) தேரையர் வைத்தியம் நூறு.
TERAIYAR VAIDYAM NŪṞU.

Foll 125a—151a. Fol. 151b is left blank

Similar to the above.

Complete in 100 stanzas.

ஸ்ரீதெக்ஷிணாமூர்த்தி ஸஹாயம்

Beginning :

தேரையர் அருளிச் செய்த வயித்தியம் நூறு.

திரு விநாயகன்றென் கைலாசத்தில்
அருமையா யெனக்கன் றுரைத்தபடி
வறுமையில்லா வயித்திய நூற் சொல்லக்
குறுமுனிப் பதங்கொண்டு துதிசெய்வாம். (க)

செய்யும் வாதமுஞ் சிலேஷ்மமும் பித்தமும்
நையும் மார்க்கம் நலமுட னின்னமுங்
கையு நெல்லிக்கனிபோல் மருந்தெலாம்
ஐயன் தேரையனன்பான நூறிதே. (உ)

நூறுக்குள்ளே நொடிப்பேன் வியாதியை
ஆர் சொல்வார்க ளிங்கங்கத்தி லுள்ளதை
மீறுகின்ற சுரங்கள்தனை மிகக்
கூறுசெய்யுங் குருமொழி பார்த்திடே. (ங)

(சுரங்களின் தொகுப்பு.)

பார்த்துவாத சுரம் பத்துப் பன்னிரண்
டேற்று வன்னிசுரமோ ரிருபதஞ்
சேர்த்து மத்தின்சுர மிருபத்திரண்
டாற்ற வேண்டி யறிவுதனைச் சொல்வேன். (ச)

சொல்லுஞ் சூதங் கெந்திவாளந் தன்னுடன்
வெல்லுந் திரிகடுகந்திரி பாலையும்
கொல்லுங் காக்கணத்தின்விரை யோர்வகை
நல்ல கள்ளுடன் நற்கையரன் பாதியே. (ரு)

கள்-தேன். கையான்-பொற்கையாந்தகரை. என்க.

பாதிரண்டுமே பாகுபதத்தினிற்
சோதியா மப்பேற்றி யெரித்திடின்
நீதியான கஷாயமது விட்டுக்
கோதிலா தரைத்துக் குன்றியாக்கிடே. (சா)

End :

ஆமே யம்புலி வியாழ மப்பனே நெய்யிற் போடு,
தாமே செவ்வாய் புதற்குத் தாழ்வில்லா பாலிற்போடு,
நாமந் தன் தயிரிற்போடு நன்றதாய் வசிய மோதில்,
சோமன்போ லொளியுமாகுந் துரைகள்தாம் வசமாவாரே. (ள)

வசமதாயிந்த நூறும் வாகுடன் பார்த்த பேர்கள்
நிசமுள்ள வைத்தியராவார் நெடும்புவி யுள்ளோரெல்லாம்,
திசை முகனருளாற் சொன்ன தேரையன் மருந்துகொண்டோர்,
புச பலமிகவுண்டாகிப் புவிதனில் வாழ்வர்தாமே. (௱க)

Colophon :

துன்மதி ௵ கார்த்திகைமீ . . . உ சனி வாரம், பரணி நக்ஷத்திரத்தில் உதயாதி நாழிகை 23-க்குத் தேரையர் அருளிச் செய்த வைத்தியம் நூறும் எழுதி நிறைந்தது, முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதுவும், தேரைய ரியற்றிய வைத்திய விஷயமானதே. இதில், பூபதி குளிகை, சுக விரேசனம், மாந்தஞ்சவலை, இராமபாணக் குளிகை, குளிர் சுரக் குளிகை, காரீயச் சிந்தூரம் முதலியவைகளின் முறைகள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டு உள்ளன. நூறு பாடல்களாலாகியது.

R. No. 926.

Palm-leaf. $8\frac{3}{4} \times 1\frac{7}{8}$ inches. Foll. 105. Lines, 5 in a page. Tamil Fair. Old.

Purchased in 1927–28 from C. V. Jambulingam Piḷḷai Avargaḷ, Mylapore.

(*a*) சுப்பிரமணியர் ஞானம் நூறு.
SUPPIRAMAṆIYAR ÑĀNAM NŪṞU.

Foll. 1*a*—58*b*.

Same work as that described under R. No. 170(*b*).

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக் 170 (*b*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுள்ளது.

(*b*) கொங்கணர் ஞானம்.
KOṄKAṆAR ÑĀNAM.

Foll. 59*a*— 95*b*.

A treatise of a philosophical nature attributed to Koṅgaṇar. The first seven stanzas of this work are the same as those found in Koṅgaṇa Dēvar Ainnūṟṟiaṭṭu described under R. No. 19.

Beginning :

கொங்கண நாயனாருளிச் செய்த ஞானம்.
ஆதியந்தமில்லாத வெளியுந் தாண்டி* *
* * * *
மனோன்மணித்தாய் பதங்காப்பு மகிழ்ந்துபாரே. (க)
* * * *

ஞான வுற்பத்தி.

மணியான மனோன்மணியைப் பணிந்துபோற்றி
    மாதாவே யுன்வரைக்கோ யிருவினையினுட்டு,
அணியாகப் பிறப்பிறப்பி ரண்டினாலே
    ஆசையென்ற வலை விசிறிப் பெண்போல் காட்டிப்,
பிணியான வறுமையி ரண்டாய்ப் பெண்ணி ரண்டாய்ப்
    பேரின்பச் சிற்றின்பப் பிரிவி ரண்டாய்க்,
கணியான சிவ செந்து கரையேறவாகி(க்)
    கரையற்ற வேழுவகைத் தோற்ற நீயே. (அ)

End:

தானென்ற பொருளாகு பூரணந்தான்
    சஞ்சார விலட்சணனாய்த் திரிவே னென்பான்,
மானென்ற விழியுடைய பெண்ணைக் கண்டால்
    மயங்கி யவள்பின் சென்றுதாரஞ் செய்வானும்,
தேனென்ற இனியிலே ருசியைப் பார்ப்பான்
    திரவியத்தை யபகரிப்பான் செகம் பொய்யென்பான்,
ஊனென்ற வுடம்பேது நமதல்லவென்பான்
    உற்றநோய் வந்தக்கா லுளறுவானே. (கூஅ)

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஞான விஷயமானது. கொங்கண நாயனர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதன் முதலிலுள்ள ஏழு பாடல்களும் மூவருடக் காட்லாக் 19 ஆவது நம்பர் பிரதியாகிய கொங்கண தேவர் ஐந்நூற்றிரட்டில் முதலில் வந்துள்ளவைகளே.

(c) வான்மீகி சூத்திரம் பதினாறு.
VĀNMĪKISŪTTIRAM PADINĀṞU

Foll. 96*a*—105*b*.

Similar to the above; By a person named Vālmīki.

Complete in 16 stanzas.

Beginning:

வான்மீகி சூத்திரம் பதினாறு.

இருள் வெளியாய் நின்ற சிவபாதம் போற்றி
    யெழுத்தினுடை விவரத்தை விரித்துச் சொல்வேன்,
அருவுருவாய் நின்றதுவே யெழுத்தேயாகு
    மாதியந்த மண்டபிண்டமதுவே யாகும்,
திருவுருவாய் ரவிமதியாய் நின்ற ரூபஞ்
    சிவசத்தி திருமாலி னுருவமாகும்,
வருவுருவே சிவசத்தி வடிவமாகும்
    வந்ததிலும் போனதிலும் மனதைவையே. (க)

வந்ததும் போனதுவும் வாசியாகும்
வானில்வரும் ரவிமதியும் வாசியாகும்,
சிந்தை தெளிந்திருப்பவனே யவனே சித்தன்
செகமெல்லாஞ் சிவமென்றே யறிந்தோன் சித்தன்,
நந்தியென்ற வாகனமே தூலதேகம்
நான்முகனே கண்மூக்குச் செவி நாவாகும்,
தந்திமுகன் சிவசத்தி திருமூச்சாகும்
தந்தைதாய் ரவிமதி யென்றறிந்த கொள்ளே. (உ)

End:

தானவனுயிருக்கவென்றால் வாசிவேணும்
தனக்குள்ளே தானிற்கவிடமும் வேண்டும்,
வானவனாய் நின்றவற்கே யெல்லாஞ்சித்தி
வானுலகில் மனமிருக்க மதிபோற்காணும்,
[தேவ]னவனுஞ் சித்தருக்குத் தெவிட்டாமூலி
சீரப்பா வுடலுக்குப் பதியே யாகும்,
கோனின்ற வட்டத்துள் நடுவே நின்றால்
குமரியவள் வாலைசிறு பெண்தான் தேவி,
கோனவனுயிருக்கவென்று குறுக்கிச் சொன்னேன்
குவலயத்திற் பதினாறுங் குருதான் முற்றே. (கசு)

ஸ்ரீதேவி துணையுண்டாகவும்.

முற்றும்.

Colophon:

யுவ வருஷம் சித்திரை மாதம் 23 தேதி தண்டையார்பேட்டையிலிருக்கும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வைத்திய முகுந்த நாயரிடத்திலிருந்து வாங்கி வந்த வான்மீகி சூத்திரம் ஞானம் பதினாறும் எழுதி முகிந்தது. ஸ்ரீ குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஞான விஷயமானது. மனதை யடக்கி யோக மார்க்கமாய் ஞானத்தை யடையக்கூறுவது. பதினெண் சித்தர்கள் நூல்களின் பொருளை யறிய இது துணையாகுமென்று இதிலுள்ள பாடலால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் 16 பாடல்களும் உள்ளன. வான்மீகி யென்னுமொருவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

R. No. 927.

Palm-leaf. 10½ × 1 inches. Foll. 205. Lines, 5, 6 in a page. Tamil Fair. Old.

Purchased in 1927–28 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḷḷai Avargal, Mylapore.

(*a*) புலிப்பாணி வைத்தியம் ஐந்நூறு.
PULIPPĀṆI VAIDYAM AINNŪṚU.

Foll. 1*a*—157*a*.

On the preparation of suitable medicines for curing certain kinds of diseases.

Complete.

Beginning:

விநாயகாயநம:

புலிப்பாணி மாணுக்கர் வயித்தியம் ஐந்நூறு.

தேவி சகாயம்.

அண்ட ரண்டமாகி நின்றவரனே காப்பு
ஆனந்தமாகியதோ ருமையாள் காப்பு,
குண்டமெனுங் குண்டலியின் குறியே காப்பு
குமரகுரு வேல்முருகர் பாதங் காப்பு,
புண்டரிகமானதொரு மாலுங் காப்பு
புகழ்பிரமன் முதற்துலிச னவர் காப்பு,
சண்டமெனு மாருதம்போல் வயித்தியத்திற்
சாற்றுகிறேன் போகருடைப் பாதங் காப்பே. (க)

காப்பான சுரக்குளிகை சொல்வேன் கேளு
கருவான கெவுரியது விராக னந்து,
தேப்பான மிளகதுவு மதிலே பாதித்
திறமான வுளுந்ததுவு மதநேர் பாதி,
மாப்பான கல்வத்திலிதனைப் போட்டு
மைந்தனே முலைப்பாலாலாட்டிப் பின்பு,
வாப்பான கெவுரிமேற் கவசங் கட்டி
வாகாக ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே. (உ)

வைத்தவுடனெடுத்துவந்த துணிமேற் சுற்றி
வகையாக வெள்ளாவி தன்னில் வைத்துக்,
கைத்தவுடனெடுத்ததைப் பின் கவசம் வாங்கிக்
கனமான வமுரியிற் கழுவிப் போடு,
பத்தவுடன் ரவிதனிலே கடிகை வைத்துப்
பதராமல் கல்வத்திலிட்டு நீயு,
முத்தவுடன் பாச்சானை மாட்டத் தண்ணீ
ருத்தமனே நாற்சாம மரைத்துத் தீரே. (ங)

தீரப்பா குளிகையது பயறுபோலே
திறமாகவுண்டையது நிழலுலர்த்திச்,
சேரப்பா சிமிழ்தன்னி லடைத்துக்கொண்டு
செகத்திலுள்ள மனிதருக்குச் சுரத்துக்கெல்லாம்,
பாரப்பா சுக்கினுடைக் கஷாயந் தன்னில்
பண்பாகக் குளிகை யொன்று கொடுத்தாயானல்,
வீரப்பா மூன்றுநா ளுண்ணும் போது
விதமாக நாலுமுறைச் சுரமும் போமே. (ச)

End:

எண்ணவே தலையிலுள்ள பேன்கள் சாக
வெடுத்துரைப்பேன் சூதமொரு கழஞ்சு வாங்கி,
தண்ணவே மேனியின் சாறுவிட்டே யாட்டி
நன்னூலின் தான்புரட்டி நவிலக் கேளு

திண்ணவே சிகையில் சிக்கம் போல் சொருகச்
சிரசிலுள்ள பேன்களெல்லாஞ் செத்துப் போகும்,
கண்ணவே போகருடைக் கடாட் சத்தாலே
கலையறிந்து புலிப்பாணி காட்டி னேனே. (சஉச)

* * * *

ஆமேதான் பண்டிதரே யறையக் கேளும்
மாதரையி லெளியோர்க் கௌடதமு மீந்து,
தாமேதா னன்னமிட்டு வஸ்திர மீந்து
தயவாகத் தன்னுயிர்போ லவரைக் காத்துத்,
தீமேதான் சேராமற் புண்ணிய வானாய்த்
தீர்க்கமுள்ள வயித்தியனா யிருந்து வாழ்வாய்,
நாமேதான் போகருடைக் கடாட்சத் தாலே
நலமாகப் புலிப்பாணி நவின்றிட் டேனே. (ருஎ)

நவின்றிட்டே[ா](ன்)ம் புவிதனிலே வைத்திய மார்க்கம்
நன்றாகச் சொல்லிவைத்தே னிந்நூல் வேண்டும்,
பவினறிட்ட நோயாளர் வைத்தி யர்க்குப்
பண்பாகத் தொழுதேத்தித் தாம்பூல மீந்து,
இவின்றிட்ட மவையெல்லா மவர்க்குச் சொல்லி
யிதம்பெறவே செய்தபின் பவுஷதங் கொள்வாய்,
கவின்றிட்ட போகருடைக் காடாட் சத்தாலே
சாசினியில் புலிப்பாணி யைஞ்னூறு முற்றே. (ருஎக)

Colophon :

புலிப்பாணி மகாமுனிவரருளிச் செய்த வயித்தியம் ருஎக எழுதி நிறைந்தது. சித்தார்த்திரிஞு மார்கழிமீ ௰௨ ஆதிவாரம் எழுதி நிறைந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், கவுரி மாத்திரை, நளிர்ச்சுர மாத்திரை, ஜன்னிக்குத் தைலம், சூதகவலிக்கு உப்புச்சிந்தூரம், அஷ்டகுன்மத்துக்கு உப்பு, நீரடைப்பு, தலைவலி முதலிய நோய்களுக்கு உப்பு முதலிய பலவகை மருந்துசெய்யும் முறைகளையும், அவற்றை யுபயோகிக்கும் முறைகளையும் விளக்குவது. ஐந்நூறு செய்யுட்களையுடையது. இயற்றியவர் புலிப்பாணி யென்பவர். இவ்வாசிரியர் வடமொழியார் கூறும் வியாக்கிர பாதர் என்று சிலர் ஐயுறுவர் ; இவர் போகருடைய சீடர் ஆவர் ; அவ்வியாக்கிரபாதர் ' பால முனிவர் ' என்று பிரசித்திபெற்று மத்தியந்தின முனிவரது புத்திரரும் ஆவர். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. நூற்றைம்பத்தெட்டாவது எட்டில் சில மூலிகைகள் இன்னவென விளக்கப்பட்டுள்ளன.

(b) அகத்தியர் மந்திரசூத்திரம்.
ĀKATTIYAR MANTIRASŪTTIRAM.

Foll. 159*a*—197*b*.

A treatise on Mantra-śāstra dealing with the eight ways of doing harm to one's enemies.

Contains 107 stanzas.

Beginning :

அகத்தியநாயனாருளிச்செய்த கட்சிப்படலம்
பஞ்சபக்ஷி வாலைமந்திரம். சாக்ஷி சூக்ஷ்மம்.

திருமகள் கைலைவாழுஞ் சிவநாதர் தேவிக்கீந்தக்
கருவளர் மாந்திரீகங் கட்சியின் பீடம்பாட
மருமக ளானசோதி மலர்திருப் பாதம்போற்றி
யுருவிலா னருவுமில்லா னுமைமகன் காப்புத்தானே.

* * * *

காப்பெனு நந்திமூலங் கதிர்மதிச் சுழியுநேர்மை
மாப்பெனு நஞ்சுபிஞ்சு வளர்கொடி நாதவிந்து
ஆப்பெனு முதயநீரு மாறது மெழுகுமாக்கிச்
சேப்பெனு மாந்திரீகஞ் செய்தொழி லாதிதானே. (௩)

(வெண்பா.)

ஆதியென்ற மந்திரந்தான் சிவ னுமைக்கு
சோதியுமை சண்முகற்குச் சொல்லியதாம்—நீதியாய்
என்குருவு காட்சிதன்னை யேகமாய்ச் சோதிவைத்தார்
தன்குருவு சண்முகந் தானே. (௪)

தானுதி யென்ற சண்முகமா மென்குருவு
மோனுதி யென்றகட்சி முத்திதனை—யேனுட்சி
பஞ்சபட்சி பஞ்செழுத்துப் பஞ்சகரு நெஞ்செழுத்தும்
அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மாம். (௫)

End :

தோஷமடா வெகுநூலிற் சொன்ன வித்தைத்
துடிகட்சிப் பீடமது துணிந்து சொன்னேன்,
தோஷமடா சலாகவித்தை யோம்பட்சி நேசர்
சுருசுரு ஆங்காரி உருளு உருளு,
தோஷமடா கொண்டுவரச் சுவாமி யாணை
சொல்ல கருத்தடவ சுறுக்கு மெத்தத்,
தோஷமடா விம்முறையே வெளி விடாதே
சூத்திரந்தான் நூற்றிருபத் தைந்து மூன்றே. (ாஎ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் மந்திர விஷயமானது. இதில் அஷ்டகர்மமாகிய ஸ்தம்பனம், உச்சாடனம், மோகனம், மாரணம், பேதனம், ஆகர்ஷணம், வித்வேஷணம், பிராண ப்ரதிஷ்டை என்பனவும், அக்ஷரமாறல் முதலியனவும் வசியம் முதலியனவும் செய்யும் மந்திர வகைகள் விவரமாக வுள்ளன. இந்தப் பிரிதியில் நூற்றேழு பாடல்களே யிருக்கின்றன.

(c) ஒட்டியநூல், உரையுடன்.
OṬṬIYANŪL WITH COMMENTARY.

Foll. 198*a*—205*b*.

Deals with certain Mantras and with the due repetition thereof so as to enable one to get the desired object thereby.

Beginning:

ஒட்டியம், பாடலும் உரையும்.

சீரணி கொன்றைசூடுஞ் செஞ்சடையான் பங்கில்
நாரணி கவுரிமுக்கண் நாயகி முதல்வன்பெற்ற
காரண வுமையாள்தேவி கருமங்கள் தானுய்நிற்கும்
பூரணி பெற்றயானை முகவனைப் போற்றிசெய்வாம். (க)

செய்யதோர் வசியம்மோகந் தம்பன தேசுந்தன்னில்
வெய்யவுச் சாடனங்க ளேஷணை யிகுமாகர்ஷம்
வையகப் பேதனங்கள் மாரணக் கருவுந்தொட்டுத்
தையலா யொன்றுக்கொன்று சாற்றிய மந்திரங்கள். (உ)

மந்திர முன்னூலாய்ந்து வழங்கினே ¦ னொட்டியென்பேர்
தந்திரக் கருவும்பின்னுஞ் சாற்றிய வெழுத்தின்செய்கை
பைந்தமிழ் மனத்தினோர்க்குப் பகர்ந்தனன் கருமத்தோடு
இந்தநூ லொட்டியமென்று யாவரு மியம்பலாமே. (ங)

End:

பிரிவுக்குச் சக்கரம்.

இதற்குப் பூசை.—காற்படி அரிசி பொங்கிப் பொரித்துச் சக்கரத்தில் இருவர்பேரும் தலைமாற்றி யெழுதிச் சுடுகாட்டில் புதைக்கவும் பிரியும். இதற்கு உருவு ௲. மது மாமிசம் வைக்கவும்.

*   *   *   *

ஸ்ரீதேவி செங்கழுநீர்வேர் மை. வசியத்துக்கும்

ஓம் சிரீ லக்ஷ்மிதேவியே வா.

கன்னி நூலைச் சுற்றிக் காராம்பசுவின் நெய்யில் மை பற்றவைத்து வெ வெண்ணெயிலிழைத்துத் திலதமிடவும் வசியம்.

(கு-பு.)—

இதுவும் மந்திர விஷயமானது. சில மந்திரங்களின் பீஜாக்ஷரம், மூல மந்திரம் முதலியனவும் அவற்றை ஜபிக்கும் முறையும், அவற்றாலடையும் பயனும் இதில் கூறப்பட்டுள்ளன.

R. No. 928.

Palm-leaf. $8\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 131. Lines, 7 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Purchased in 1927–28 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḷḷai Avargal, Mylapore.

அகத்தியர் வைத்தியபரிபூரணம், நானூறு.
AKATTIYAR VAIDYAPARIPŪRAṆAM NĀNŪṚU.

Same work as that described under R. No. 190(*c*), Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக் 190(c) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுயிருக்கிறது. இதன் ஏடுகள் சிறிது சிதைந்துள்ளன.

R. No. 929.

Palm-leaf. 14½ × 1 inches. Foll. 222. Lines 4, 5 in a page. Tamil. Much injured. Old.

Purchased in 1927-28 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḷḷai Avargal, Mylāpore.

(*a*) திவாகரம்.
DIVĀKARAM.

Foll. 1*a*—85*a*.

Same work as that described under No. 25 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Contains one to four Tokudis

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 25-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முதல் நான்கு தொகுதிகளே யுள்ளன. இதன் ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்திருக்கின்றன.

(*b*) சூடாமணிநிகண்டு.
CŪḌĀMAṆINIGHAṆṬU.

Foll. 86*a*—222*b*.

Same work as that described under No. 13 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு).—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 13-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளது. ஆயினும், இந்தப் பிரதியில் மூலம் மாத்திரம் 1 முதல் 11 தொகுதிகள் உள்ளன.

R. No. 930.

Palm-leaf. 13¾ × 1⅝ inches. Foll. 238. Lines, 7 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Purchased in 1927-28 from M.R.Ry. C V. Jambulingam Pillai Avargal, Mylāpore.

போகநாயனார்நிகண்டு.
BHŌGANĀYANĀRNIGHAṆṬU.

A dictionary containing synonyms of certain medicinal salts and substances. The mode of purifying them is also explained herein. The authorship of the work is attributed to Bhōganāyanār

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீராமஜயம்.

போகநாயனாரருளிச்செய்த நிகண்டு களஉசு.

சவுக்காரச்சுத்தி.

அகண்டபரி பூரணமா மையர்பாதம் போற்றி
யடுக்கநின்ற மவுனத்தாய் பதத்தைப் போற்றி,
நிகண்டெனவே திருமூலநாயர் பாதம் போற்றி
நீங்காமற் காலாங்கி யையர்பதம் போற்றி,
புகன்றுநின்ற நாதர்களிருடிகள் பதம் போற்றி
பேரான வாக்குடைய வாணிபதம் போற்றி,
மூகன்றுநின்ற குஞ்சரத்தின் பதத்தைத் போற்றி
மூவுலகு மெச்சுதற்கு நிகண்டு கேளே. (க)

கேளப்பா வறுபத்து நாலுமர புள்ளோர்
கெடியாகப் பாடியதோர் சாத்திரத்துக் கெல்லாம்,
வாளப்பா மறைப்பான சூத்திரத்துக் கெல்லாம்
மாலையைப்போல் பேர்மரபை வெளியாகச் சொல்வேன்,
சூளப்பா சவுக்காரஞ் சுண்ண மாகச்
சூட்சும மெல்லாம் நிகண்டுக்குள் சொல்லக்கேளு.
பாளப்பா சவுக்காரம் பாக்குப்போலே சீவிப்
பலமஞ்சு புத்தோட்டிற் பரப்பி டாயே. (உ)

* * * *

சவுக்காரப் பேர்தனையே சாற்றக் கேளு
சதாசிவமாம் வெண்சாரை தனித்த வண்ணன்,
உவற்காரஞ் சிற்பரியா முப்பான வழலை
யுசந்தகுரு முறையாகு முமையா ளீசன்,
நவக்காரம் வாதத்தி லாதி யானோன்
ஆதியாங் குடியானோன் கூர்மை யாளன்
சவுக்காரஞ் சோமன் ரவி வன்னியானோன்
சுயம்பாகி தேருயர்ந்த சித்தி யானே. (மஉ)

End :

களங்கத்தில் ரவிமதியா யிரத்துக் கொன்றீயக்
    கண்டிடுமே தச மாற்றுக் கருதிப்பாரு,
இளங்கத் தகுருப்பண்ணு செந்தூரம் பண்ணு
    தெட்சிணு மூர்த்தியென்ற பாட்டர் பக்கல்,
துளங்க[த்து](ற்று)த் தொண்டு பண்ணித் தீட்சைகேட்டேன்
    சித்தமகிழ்ந் தப்போதே வுப்பைச் சொன்ஞர்,
வளங்கத்தை யிற்றைநாள் மனதில் வைத்து
    மகத்தான நிகண்டுக்குள் திறந்திட்டேனே, (கஎஉஉ)

*   *   *   *

வளஞ் சொன்னேன் பாட்டருடை மூலர்பாதம்
    மலர்தூவிப் பதிஞெருகால் வணக்கஞ் சொன்னேன்,
வளஞ்சொன்ன பதஞ்சலியார் வியாக்கிர பாதம்
    மறவாமல் தொழுதிறைஞ்சித் தண்டஞ் சொன்னேன்,
வளஞ்சொன்ன சிவயோக முனிதன் பாதம்
    மகிழ்ந்திறைஞ்சிப் பாதத்தில் வணக்கஞ் சொன்னேன்,
வளஞ்சொன்ன தட்சிணு மூர்த்திக்குச் சரணம்
    மகத்தான வகத்தியர்க்குச் சரணந் தானே. (கஎஉச)

தானான சித்தருக்குச் சரண மாகுந்
    தந்தை தாயாங் காலாங்கி யையருக்குப்,
பானன பதிஞெருகாற் சரணஞ் சொன்னேன்
    பரிவாகவெனையீன்ற பரா பரிக்குந்,
தேஞகை நூறுதாஞ் சரணஞ் சொன்னேன்
    சிவத்துக்கு மாயிரந்தான் சரண மாகும்,
ஆஞன ருஷிசித்த ரநேகங் கோடி
    யடங்கலுக்குந் தண்டனிட்டேன் நிகண்டு முற்றே.
(கஎஉரு)

Colophon :

ஸ்ரீதேவியம்மாள் துணை யுண்டாவதாகவும்.

பிரபவஸு புரட்டாசி ௴ ௰௨ கிருஷ்ணபக்ஷம், புதவாரம், துவாதசி, மகா நட்சத்திரத்தில் போகநாயஞரருளிச் செய்த நிகண்டு கஎஉரு-ம் எழுதி நிறைவேறிற்று முற்றும்.

திருமயிலாப்பூர் வீரவன்னியர் தலையாரித் தெருவிலிருக்கும் புலி. வயித்திய முத்துசாமி நாயகர் வாசிக்கிற புஸ்தகம் முற்றும்.

(த-பு.)—

இந்நூல், இந்துப்பு முதலிய உப்புவகைகள், அப்பிரகம், திமிளை முதலிய பொருள்களின் பெயர்களின்னின்னவென விளக்குவதோடு அவற்றைச் சுத்திசெய்யும் முறை முதலியவற்றையும் விவரமாகத் தெரிவிப்பது. செய்யுள் நடையிலமைந்தது. 1725-பாடல்களை யுடையது. இயற்றியவர் போக நாயஞர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 931.

Palm-leaf. 9⅜ × 1 inches. Foll. 192. Lines, 7 in a page. Tamil. Injured. Old.

Purchased in 1927–28 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Piḷḷai Avargal, Mylāpore.

இராமதேவர்கருக்கிடைசூத்திரம் ஐந்நூறு.
IRĀMADĒVARKARUKKIḌAISŪTTIRAM AINNŪṞU.

A treatise bearing on medicine, etc. The preparation of different kinds of medicines and the diseases cured by them are described herein. The authorship of the work is attributed to Rāmadēvar.

Complete in 523 stanzas.

Beginning :

ஹரி: ஓம், நன்றாக.

இராமதேவர் கருக்கிடை சூத்திரம், ஐந்நூறு.

கூாகூ௰உ௵ ஆனிமீ நல்ல சிவன்சுவடி நன்றாக.

ஸ்ரீராமதேவர் சூத்திரம் பலதிரட்டு ஐந்நூறு. ௫00.

ஆதியந்த மெய்ந்நிறைந்த சோதிபாதம்
அகண்டபரி பூரணத்தி னறிவிற்கூடிப்,
பாதியா முப்பொருளு மூன்றுமொன்றாய்ப்
பரவெளியாய் நின்றபரா பரையின்பாதம்,
நீதியாய் வாரணத்தின் முகவன்பாதம்
நிறைந்தமலர் வாணிகுரு கந்தன்பாதம்,
சோதியாய் நாதர்கள்பாதம் போற்றி(ச்)
சொல்லுவேன் சூத்திரத்தைச் சொல்லுவேனே. (க)

சொல்லுவேன் வாதத்தின் திறவுகோலுஞ்
சுளுவாக வட்டகர்மக் கருவும்நன்றாய்ச்,
சொல்லுவே னஞ்சனமும் வசியமாற்றஞ்
சோதியென்ற சவுக்கார வழலைப்போக்கும்,
நல்லுவேன் ஞானசித்தி மவுனவாலை
நாட்டாத கருக்குருவும் யோகதீட்சை,
மல்லுவேன் சித்தர்கள்தாம் மறைத்தபொருளெல்லா
மாட்டினேன் வெளிதிறந்து மைந்தாபாரே. (உ)

End :

பார்க்கவே யாத்தாளைத் தொழுதிறைஞ்சிப
பரிவான சின்மயத்தின் பாதம்போற்றி,
சேர்க்கவே யாதிகுரு பாதம்போற்றிச்
செப்பரிய நாதர்கள் பாதம்போற்றி,
ஆர்க்கவே யைஞ்ஞூற்றுச் சில் வாளம்சொன்னேன்
அநுபோகி யானக்கா வெறிவாளென் னூல்,
மார்க்கமாய் மற்றமற்ற நூலைப்போலே
மைந்தனே வெளிகாட்டா மறைத்துவையே. (௫௨௰௩)

வையப்பா சகலகலைச் செய்தியெல்லாம்
வளமாக வடக்கிவெகு தெளிவாய்ச்சொன்னேன்,
அய்யமென்று நினையாதே புலைபேசாதே
யாத்தாளை யனுதினமும் மறவாதே நீ,
செய்யாதே தீவினைதான் கொடிதுபாவஞ்
செந்துவெல்லா மீசனென்று தெளிந்துகாணு,
மெய்யான குருபதத்தைப் பணிந்துபோற்றி
விளம்பினேன் கருக்கிடைச்சூத் திரந்தான்முற்றே.(ருாஉ௰௩)

Colophon :

இராமதேவ நயினர் பாடல் முற்றும்.
தக்ஷிணமூர்த்தி துணை. உலகம்மாள் பாதமே கதி.
௯ா௯௰௩௵ ஆடி மீ உ௰௬௨ வெள்ளிக்கிழமை மிருகசீரிஷம்.
இந்தச் சுபதினத்தில் முகிந்தது.
குமரகுருபரன் முன்னிற்க.

(கு-பு.)—
இந்நூல் வயித்திய ஸம்பந்தமானது. அநேகவித மருநது வகைகளும் அவற்றால் தீரும் நோய்களும் இன்னவெனத் தெரிவிப்பது. இரஸவாத முதலியவற்றையும் இடையிடையே கூறுகின்றது. ஐந்நூற்றிருபத்து மூன்று பாடல்களாலாயது. இயற்றியவர் இராமதேவரென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இந்நூல் முடிந்தபின்னர் மூன்று ஏடுகளில் இன்னின்ன எண்ணமைந்த பாடல்களில் இவையிவை பாடபேதங்களெனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. நாலாவது ஏட்டில் வல்லாரை லேகிய முறையும், சுகபேதி முறையும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 932.

Palm-leaf. 14¼ × 1⅜ inches. Foll. 114. Lines, 11 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Purchased in 1927-28 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḻḻai Avargal, Mylāpore.

அகத்தியர் ஞானகாவியம் ஆயிரம்.
AKATTIYAR ÑĀNAKĀVYAM ĀYIRAM.

A treatise of a philosophical nature different from the one described under R. No. 199 (*a*) ante. The authorship of the work is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning :

ஹரி ஓம். நன்றாக.
அகத்திய சுவாமிகளருளிச்செய்த ஞானகாவியமாயிரம் என்றறிக.
பஞ்சநாதர்கள் உபதேசமறிக.

ஆதியந்தம் பூரணமாய்ச் சுழியாய்நின்ற
அமர்ந்தசுழி மூலகண பதியைப்போற்றி,
ஆதிமறை யோர்கள ரனுமைக்குச்சொன்ன
ஞானகருக் குருவினுடை ரவியைப்போற்றி,

நீதிமதி ரேசகமாய்ப் பூரகமாய்நின்ற
நிகழ்ந்தபதி பாசவுப நிடதமேபோற்றிச்,
சாதிபல வுயிரெறும்பு சிவமேயான
சச்சிதானந்த பரிபூரணமே போற்றி. (க)

* * * * * *
* * * * * *

போற்றினதோ ரீசனுமைக் கருளிச்செய்தார்
புகழுஞ் சவுந் தரதேவி புகட்டினுள்பார்,
நாற்றினதோர் ஞானக்கட லமுதஞான
நந்தீசற் குபதேச மளித்தாள்கன்னி,
பாத்துமன மகிழ்ந்தநந்தி யருளினார்பார்
பார்புகழுந் தந்வந்திரி பகவானுக்கு,
ஆற்றினதோர் தந்வந்திரி பகவானன்று
அருளினு ரசுவிநிக்கு அருளினரே. (ரு)

அருளினு ரசுவிநிதான் மெய்ஞ்ஞானத்தை
யதீதபொருள் காவியந்தான் ஞானகாவியம்,
மருளினு ரவனுடைய வனுக்கிரகத்தால்
மாட்டினு ரென்தனக்கு மாட்டினர்பார்,
நருளினர் யான்கண்டு புலத்தியன்யோகி
நளினமதா யுன்தனக் குபதேசித்தேன்,
வருளினேம் வியாசரோ டெதிர்த்துநாமும்
வசனித்தோம் பரஞானம் வருஷித்தோமே. (சு)

வருஷித்த காவியந்தா னுயிரமுஞ்சொச்சம்
மகத்தான ருஷிதேவர் முனிவோர்கூடி,
அருஷித்த வாயிரந்தான் ஞானபீடம்
ஆயிரத்தெட் டண்டமென்ற மவுனபீடம்,
பருஷித்த பரப்பிரமம் சொரூபபீடம்
பரிசுடைய சருவேத கபாலபீடம்,
வெருஷித்த வகாரமென்ற வுகாரபீடம்
வேதாந்த மென்றதோ ரிந்நூலாமே. (எ)

End:

ஆடப்பா புலத்தியனே மாற்றமையால்
அதிக சித்தறுபத்து நாலுமாடும்,
நாடப்பா மையதனைக் கடுகிற்பாதி
நன்மைதர வேணுமென்று திலதம்போட்டுச்,
சாடப்பா வாசியது மேலேயேறிச்
சமத்தான குளிகைமணி வாயில்போட்டுத்,
தேடப்பா நீநினைத்த வித்தையெல்லாந்
தேடினுவறை நொடிக்குள் சித்தியாமே. (௲௯௱௨)

சித்திபெற வாயிரந்தான் ஞானகாவியஞ்
செய்சித்தி யாகுமடா சருக்கம்பத்து,
அத்தியுரித் திடைதரித்த வீசன்சொன்ன
அதீதமடா வாயிரம்போ லொருநூலுண்டோ,

எத்திசைக்குங் குருநூலு ஞானபீட
மியம்பினேங் காவியந்தான் ஞானகாவியம்,
முத்திபெறச் சதாகாலம் வாழுலாகும்
முக்கியமாஞ் சருக்கம்பத்து முடிந்தவாறே. (௯௩)

வாறான வாயிரத்தைம் பத்து நான்கு
வசனித்தோஞ் சருக்கம்பத்தில் வளங்கண்டோ நாம்,
ஆறான விதுக்கப்பா லைம்பத்துமூன்று
அருளினே மெச்சமு மறிந்துபாரு,
தேறாத பேர்களெல்லா ந் தேறலாகுஞ்
சிவயோக ஞானமடா சித்தர்க்கெல்லாங்,
கூறான ஞானகாவியச் சருக்கமின்னூல்
கூறினே மாதியந்த மகண்டமுற்றே. (௯௪)

Colophon:

தேவி சகாயம். பத்தாவது சருக்கம் முடிந்தது முற்றும். விக்கிரமஞு ஆவணிமீ ௧௨ சோமவார நாள் காலமே உதயலக்னத்தில் காசி முதலியாருக்குப் புட்டுஞர் முனியப்ப னெழுதின ஞானகாவியம் முடிந்தது முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக் 199 (n) நம்பர் பிரதியில் வந்ததினும் வேறானது ஞானவிஷயமானது. பத்துச் சருக்கங்களாலாகியது. ஆயிரத் தைம்பத்து நாலு பாடல்களால் நிரம்பியிருக்கின்றது. இயற்றியவர் அகத்தியர் எனச் சொல்லப்படுகிறது. இந்நூலில் நுதலப்படும் விடயங்களுடைய வரலாற்றைப் பாயிரத்து ஐந்தாறு ஆகிய இரண்டு பாடல்களால் தெளிந்துணர்க: இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 933.

Palm-leaf. 15¼ × 1¼ inches. Foll. 279. Lines, 6 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Purchased in 1927-28 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Piḷḷai Avargal, Mylāpore.

வாகடம்.

VĀKAṬAM.

An elaborate treatise on medicine. The characteristics of a proper physician, the symptom and diagnosis of different kinds of diseases and the suitable medicines for curing them and the mode of preparation of these medicines are all set forth herein. The authorship of the work is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning:

வாகட நூல்.

பாயிரம்.

செந்திருவனைய மாதே செகமுழுதாளும் வெய்யோன்
மந்திரகிரியோன் வேத மாமுனி தவத்திறலே

யிந்திரபுவியின் மீ[து இ](தே)யியற்றிய வடநூலாய்ந்து
தந்திரமாகச் சொன்ன வாகடஞ் சாற்றுவோமே. (௪)

*   *   *   *

*   *   *   *

ஆதியங் கடவுளானை யடிதொழு தேற்றிநாளுந்
தீதுறு வியாதியெல்லாந் தெளிவுட னறியவேண்டி(க்)
கோதிலா நல்லோர்சொன்ன குணமிகு பாடல்தன்னை
நீதிசே ருலகமீது நிகழ்த்தினர் நெறிவல்லோரே. (௩)

வல்லவ ருரைத்தவிந்த மறையுற்ற வியாதியெல்லாஞ்
சொல்லியே தினங்கடோறுஞ் சுகம்பெற வறியவேண்டி
யெல்லையில் வயித்தியர்க ளியலது கிரியைதானும்
வெல்லவே யுலகின்மீது விளம்புவர் புலவர்தாமே. (௪)

பாயிரம் முற்றும்.

வைத்தியர் நிதானம் :—

மெய்யுளான் வேதஞான விதிமுறை தவறானாகிப்
பொய்யுரை பொருந்தானாகிப் பொருளின்மே லிச்சையில்லான்
கையினால் வஞ்சமில்லான் கடவுளைக் கருத்தில்வைத்துத்
தய்யனா யிருப்பானாகிற் சொல்லுவார் நல்லோர்தாமே. (௫)

தாமெனு மவர்கடங்கள் தகுதியை யுணர்ந்தபேரி
லாமென வுலகஞ்சொல்ல வழகுளான் பெருமையில்லான்
பூமணம் போலவாசம் பொருந்திய குணவானாலே
மாமதி வதனமாதே வயித்திய னென்னலாமே. (௬)

என்னவா யியாவருக்கு மிவனொரு பாலனாகித்
தன்னுடைத் தாரமன்றித் தன்மனம் புறத்தில்வையான்
முன்னிய வித்தைக்கெல்லா முறையது படித்துநித்தஞ்
சின்மயக் குருவின்பாதஞ் சுகமுற மறவானாமே. (௭)

ஆமேஞானத் தவநெறியு மன்புமருளு மிங்கிதமுந்
தாமேமதுரமொழி வாக்குந்தவறா துரையுஞ் சற்குணமும்
நாமேசொன்னோ மிந்நிலைமை நாடும்பெரியோர் வாகடநூல்
பூமாதருள்பெற் றோருமிடைப் பொருளுந்தங்கும் பூபதியே. (௮)

வைத்தியர் குணக்குறி முற்றும்.

தேகக்குறி :—

தங்கியவாறி தெல்லாந் தரித்தவர்க் கரியதேகம்
மங்கையே பிரிதிவி யப்புதேயுவும் வாயுவுங்கூடி
யங்கிடும் விந்துசீவ னதிலென்பு சதைதோல் மேவி
யிங்கெலா நாம்புபாவி யிறையவ னமைத்தபோதே. (௯)

பெறுந்தந்தை கூறுநான்கு பெற்றதாய் கூறுநான்கு
யிறைதந்தை கூறுமாறு மெடுத்திடுஞ் சடலமாகும்
முறைநரம் பெலும்புமூளை மூளையுந் தந்தைகூறு
உறுசதை ரோமந்தோலு முதிரமு மன்னைகூறே. (௰)

End:

பறந்திடும் பட்சியாமை பகருந்தே ளிவைகளென்னுஞ்
சிறந்தெண்ணெய் விட்டபோது சின்னதாய்ச் சிறிகினாலும்
புறந்தருங்கூந்தல் மானே பொங்கியே பரந்திட்டாலும்
மறந்திடாக் குறிகளெல்லாம் சாத்திய மாகுந்தானே. (௰அ)

இவ்வித மூத்திரத்தி லிலக்கண முற்றுமந்தச்
செவ்விய வாயுள்வேதஞ் செப்பிய வகைகளெல்லாம்,
நவ்விபோல் விழியினாளே நாடிடில் மானிடருக்காக
அவ்வியமில்லா நெஞ்சத் தகத்திய ருரைத்ததாமே. (௰௯)

* * * *

* * *

அரப்பொடி சுத்தி :—அரப்பொடியை எலுமிச்சம்பழச் சாற்றி லூற வைத்துச் சுண்ட எரிக்கச் சுத்தியாம்.

அரப்பொடியை நவ்லெண்[ணை](ணெய்) விட்டுத் தீபற்ற எரித்து ஆற விட்டு எடுத்துக்கொள்ளச் சுத்தியாம்.

திருச்சிற்றம்பலம். ஸ்ரீதேவி சகாயம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. இதில் வைத்திய விலக்கணம், உடல் கூறு, நோய்களின் வகைகள், அவற்றின் குணங்கள், அவற்றுக்குரிய ஔஷத முறைகள் முதலியன விவரமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. செய்யுள் நடையிலாயது. இடையிடையே வசனமும் விரவியுளது. இதன் பின்னர், 280-ஆவது ஏடு முதல் 295-ஆவது ஏடு வரை பதினாறு ஏடுகளில் இந்நூலில் வந்துள்ள நோய், மருந்து முதலியவற்றின் அட்டவணை எழுதப்பட்டுள்ளது. இது மிகச் சிறந்த நூல். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

R. No. 934.

Palm-leaf. 15¼ × 1½ inches. Foll. 234. Lines, 8 in a page. Tamil. Fair. Old.

Purchased in 1927-28 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Pillai Avargal, Mylapore.

(*a*) முதலாயிரம்.

MUDALĀYIRAM.

Foll. 1*a*—114*b*.

Same work as that described under No. 786 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 786-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே ; இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) திருவாய்மொழி.
TIRUVĀYMOḺI.

Foll. 115a—234b.
Same work as that described under R. No. 58. ante.
Complete.

(கு-பு.)—
இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக் 58-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்ததே ; இந்தப் பிரதியில் இது முழுது முளது.

R. No. 935.

Palm-leaf. 15¾ × 1½ inches. Foll. 225. Lines, 10 in a page. Tamil Injured. Old.

Purchased in 1927–28 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḻḻai Avargal, Mylāpore.

(a) பெரியதிருமொழி.
PERIYATIRUMOḺI.

Foll. 1a—150b.
Same work as that described under R. No. 33 (a). ante.
Complete.

(கு-பு.)—
இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக் 33 (a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகங்களும் இதனுடனுள்ளன.

(b) இயற்பா.
IYAṞPĀ.

Foll. 151a—225 (a).
Same work as that described under R. No. 26. ante.
Complete.

(கு-பு.)—
இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக் 26-வது நம்பர் பிரதியில் வந்ததே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 936.

Palm-leaf. 12¼ × 1½ inches. Foll. 218. Lines, 9–10 in a page. Tamil Injured. Old.

Purchased in 1927–28 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḻḻai Avargal, Mylāpore.

(a) ஞானவெட்டியான் நவரத்தின சிந்தாமணி.
NĀNAVEṬṬIYĀN NAVARATTINACINTĀMAṆI.

Foll. 1a—172b.

This work purports to be an abridgement in 800 stanzas of a big work on medicine in 1500 stanzas by Ṭiruvaḻḻuvanāyanār.

Complete.

Beginning:

சத்திக்கணபதயே நமஃ. குரு பாதாரவிந்தமே துணை. பாலாம்பிகை பாதாரவிந்தமே துணையாகவும். வாணி நமஸ்தே. திருவள்ளுவ நாயனாருளிச் செய்த ஞானவெட்டி ஆயிரத்தைந்நூறுக்குச் சூத்திரமாவது. நவரத்ந சிந்தாமணி வைத்தியம் எண்ணூறு சூத்திரம்.

பாயிரம், காப்பு.

சுழியின் முனையிடையின் [துரிய] துரியாதி தத்திற்
பொழியு மதி[ரவி]யின் பொற் கமலஞ்—சுழியின் [முனை]
அகர மதிவிலகு மைம்ப[த்தோர](த)க் கரத்தில்
புக[ழ்மூலக்]மூங் கணபதியைப் போற்று [வாழ்]
அரியுமாலயனரனடித் தொழுதுவன் பொறியில்
துரியமாமதிது துதித்து மெய்ஞ்ஞான வெட்டியதாய்ப்
பொரியுமைம் புலனிரவி செங்கதிரொளியிவகுங்
கரியமாமுகிற் கமல பொற்பாத மலர் காப்பாம். (க)

விதியினால் விதித்தருள்பர குறுமுனியருளால்
மதியினால் திருவள்ளுவனெனும் புகழ் பெறுநூல்
அதிதஞானமாயிரத்தைந்நூறதன் சுருக்கமதாம்
துதிய[ற்](ர)த் தி[ற்](ன)சிந்தாமணியெனுமெண்ணூற்றெரு
வாம். (உ)

* * * *

ஆதியுமடி யந்தமு நடு முடியதனில்
சோதி நீண்டுலை காதிதம்வான் புவியனைத்தும்
நீதி நின்றருளிலகிய கருவியினோர் மை
வாதிகாளறி வைத்திய சிந்தாமணி வகுப்பாம். (ங)

* * * *

திருக்குறுங்குடியி லாலயங்க டொறுந்
தென்றிசைப் பொதிகை சார்வதுந்
தேசதேச பரிபாலனஞ் செய்தல்
சித்தர் கூடி நடமாவோர்
இருக்கு நாடுவிருபாட்சி நீலகிரி
மேலைநாடு வடபாரிசம்
மேரு நந்திகிரியாடு தீர்த்தம் வெகு
தேசங்கீழ்த்திசை நதிகள்தாம்,
நருக்கனுவதுருவருக்கன் பூவின் மலர்
ஆனவேரினிரு கூறினில்
அப்புவம் புனல்களருவி பாய்ந்து நதி
யாறுமோடுமேலை கீழ்வரை,

சுருக்கமாவ தவர்பாயி ரங்கவிதை
சொல்லும் பாடலிருபத்தைந்து
தொகையதாக் குரு கிருபை கூர்ந்தருள்
சூட்சுமமெண்ணூறு பதம் போற்றுவாம். (உ௰௪)

Colophon:

பாயிரம் முற்றும். திருவள்ளுவநாயனாரருளிச் செய்த பெருநூல் ஞான வெட்டி ஆயிரத்தைந்நூறுக்குச் சூத்திரமாவது நவரத்தின சிந்தாமணி வயித்திய சூத்திரம். பாயிரம பாடல் உ௰௫-உம் எழுதி நிறைவேறியது முற்றும்.

வாலாம்பிகை கிருபாகடாட்ச முண்டாவதாகவும்.

அகத்திய சுவாமிகள் சிஷ்யராகிய அதிவீரசிங்கம் புலியாகிய திருவள்ளுவ நாயனாரருளிச் செய்த ஞானவெட்டி ருநா-குச சூத்திரமாவது:—நவரத்தின சிந்தாமணி எண்ணூறு வைத்திய சூத்திரம் முதல் வாரி முப்பூவுக்குப் பூர்வபடலம்.

திருவுருஞானசோதி செழித்திடுங்கணேச பாத
மருமலர் பொழியு நன்னூல் வசனமாயிரத்தைந் நூறில்
கருவுரு ஞானவெட்டிக் கருணை மெய்ஞ்ஞான பீடந்
தரு நவரத்நமெண்ணூறு தற்பரன் காப்புத்தானே. (க)

* * * *

ஞானமாயிரத்தைந்நூறில் நவரத்நமெண்ணூறு சூத்ரம்
வான வியிடங்கொள்ளாத வயித்தியக் கருவைச் சொலத்
தேனெனுமொழி யிந்நூல் சிந்தாமணியுங் கோர்க்காக
வானவர் முனிவர் சித்தர் மலர்பதங் காப்புத்தானே. (ங)

(இந்நூலிற் சொல்லிய வெல்லாமறிய)

மணிமந்த்ரவவிழ்தம் லேகியம் வாலை சிந்தூரம் பற்பம்
பிணியது நோய்கள் தீரும் பிரசண்டக்குழம்பு கிருதம்
தணியவுஞ்சுரங்கள் மாத்திரைத்தைலமஞ்சனமுஞ் செயநீர்
பனிபறந்ததுபோல் நோய்கள் பறக்கும் பண்டித மெய்யாமே. (ச)

End:

கனகமாமிது காயமுஞ்சித்தி தான்
தனமுனக்கென் சதாசிவம் நீயென
புனலதும்பரி பூரண தீட்சையால்
மனதுசஞ்சல மாய்கை நீமுச்சுது.
உனதுளே யுவர்ச்சாரமுங் கட்டினுற்
செனனமேது செனிப்பதுமில்லை காண்
எனது ஞான நவரத்நமெட்டுநூ
றெண்பத்தொன்றுமே சித்திக்கு முற்றுமே. (அ௲அ௰௫)

Colophon:

திருவள்ளுவநாயனாரருளிச்செய்த ஞானவெட்டி ஆயிரத்தைந்நூறுக்குச் சூத்திரமாவது நவரத்தின சிந்தாமணி யெழுதி நிறைந்தது முற்றும்.

ருதிரோத்காரி௵ பங்குனி௴ ௰உ௨ பூர்வபக்ஷம் புதவாரம் பௌர்ணமி உத்திரத்துக்கு மேல் ஹஸ்தம் விருத்தி நாமம் பவகரணம் இத்யாதி கூடிய வாக்ய பஞ்சாங்க சுபதினத்தில், திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்த

ஞானவெட்டி ஆயிரத்தைந்நூற்றுக்கு சூத்திரமாவது நவரத்நசிந்தாமணி யெண்ணூறும் எழுதி நிறைந்தன[ம்]. இஃது திருமயிலாப்பூர் தலையாரித் தெருவிலிருக்கும் வீரவன்னியபுலி வயித்திய முத்துசுவாமி பண்டிதர் எழுதிய வாக்கியமென்றறிவது. முற்றும்.

(கு-பு)—

ஞானவெட்டி 'நவரத்ந சிந்தாமணி' என்னும் இந்நூல் திருவள்ளுவர் இயற்றிய ஞானவெட்டி ஆயிரத்தைந்நூறுக்குச் (சூத்திரமாய்) சுருக்கமாய் அமைந்ததெனத் தெரிகின்றது. 800 என்றிருப்பினும் எண்ணூற்றெண் பத்தைந்து செய்யுட்கள் இருக்கின்றன. வைத்தியத்தைச் சார்ந்ததாகும; என்னுமிதுவும் இந்நூற்பாயிரத்து "விதியினலை விதித்தருள் பாகுறுமுனி யருளால்" என்னும் இரண்டாஞ்செய்யுளாலும, இந்நூற்பகுதியில் ஆங்காங்கு எழுதிய தலைப்பெயர் வசனங்களாலும் அறியக்கிடக்றது: ஆகவே இது ஞானவெட்டி நூலை நோக்குழி வழி நூலாகும் என்க. இங்கு இத்திருவள்ளுவருக்குக்கூறிய 'அகத்யஸ்வாமிகள் ஶிஷ்யராகிய அதிவீர சிங்கப் புலியாகிய திருவள்ளுவர்' என்ற அடைமொழிகளான் இத்திருவள்ளுவர் வேறு, குறளியற்றிய ஆசிரியர் வேறு எனத்தெளிவாகிறது. இவ்வகத்தியரும் வேறு ஒருவர் என்க. இதனையியற்றியவர் இன்னாரெனத்துணிய வியலவில்லை.

(b) கருவூரார் ரசவாதம், மூந்நூறு.
KARUVŪRAR RASAVĀDAM MUNNUṞŪ.

Foll. 173*a*—218*b*.

A treatise on Alchemy. The authorship of this work is attributed to Karuvūr Siddhar.

Complete.

Beginning :

கருவூரார் அருளிசசெய்த ரசவாத நொண்டி மூந்நூறு. ஙா.

சீருலவு கற்பமுறை போதமீறுஞ் செல்வரகத்தியர்
போக நாதரீசர்,
தாருலவு திருமூலர் சட்டைநாதர் தலைமயனெனுங்
கொங்கணவர் சகத்திரவேதை,
காருலவு சுரவில் கோரக்கநாதர் கையிற்செய் நாகார்ச்
சுனர்காளை மேய்த்த,
பாருலவு போக நிறைநாதர் தந்த பாலனெனக்
கருவூரான் பாடல்தானே. (க)

பாடுகின்ற ரசவாத நொண்டி பாரில்
பழமொழியாய்ப் பாடுதற்கு பாணிவாணி,
கோடுபெற்ற கொங்கை மின்னாள் கமலமாது
குகன்தலைமயனகத்திய மாருஷியெல்லோரும்,
நாடுகின்ற நாவதனில் குடிகொண்டேதான்
நலம்பெறவே பொருள் மிகுத் நாயனாரும்,
தோடணிந்த குழைபாள் சத்தி
தூர்க்கைதுணையெப்போதுந் துணைசெய்வாமே. (உ)

இவை யிரண்டுங் காப்பு.

நொண்டி.

பூவுலாவிய தேவியந்தரி போதசுந்தரி மாயசிற்பரை
பூணுநற்சிவ . . . சித்திகளே கொண்டாடவே,
காவுலாவிய போகநாதர் கடவுளகத்தியருஷிகள் தேவர்கள்
கருணை நந்தீசரெப்போது(ம்) வருந்துணையே—தனதானனு.

பாருலாவிய போகநாதர் கைப்பச்சையாகிய கொங்கணர்
பணமற்றத்தழையன் றுணைபெனுமே கொண்டாடவே,
நாவுலாவிய சட்டைமா முனிநாதராந் திருமூலநாயகர்
நாதர் கோரக்க நாதருந்துணையே—தனதானனு. (க)

விருத்தம்.

காசினியில் யான்படைத்த கற்பங்களாய்
கடிதான நூற்றெட்டுக் கற்பமாகும்,
நேசமுடன் சித்தியதாங் கற்பந்தின்றால்
நிலைபெற்றேனுகாச நெறிகள் பெற்றேன்,

பாசமற்று நேசமற்றுப் பாரில்வாழும்
பண்புதனை விட்டிகழ்ந்து பரத்தைத் தேடும்,
ஆசையது பேரின்பமாகுஞ் சத்தி
யடைவாகக் கற்பமுறை செய்திகேளே. (உ)

கேளப்பா வகத்தீசர் கற்பம்நூறு
கிருபையுள்ள நந்தீசர் கற்பம் நூறு,
நாளப்பா போகதிறை நாதர் கற்பம்
நாற்பத்து நாலு கற்பம் நன்றாய்க் கொண்டார்,

வேளப்பா சட்டைமுனி தின்றார் கற்பம்
மேதினியிலறுபத்தொரு கற்பங்கொள்வார்,
ஆளப்பா கொங்கணவரீரெட்டாகும்
அருந்தினர் கற்பமிக வருந்தினரே. (ங)

End :

குருபோக நாதரைத்தான் கூறுடன் பூசை செய்வாய்
குருமூலர் சட்டைநாதர் கொங்கணர் நந்திபூசை
குருவென்று பூசை செய்வாய் கூறிய சுவடிவைத்துக்
குருவென்று பாதங்காத்துக் கூறுவோர் வேதை காண்பாம்.

(நாச)

ஆமப்பா புத்திசொன்னே னழிபுத்தி சொல்லவில்லை,
ஆமப்பா வேதைகண்டால் கற்பத்தைப் பின்புகொள்வாய்,
ஆமப்பா சித்தியாகு மரணரி பிரமமாவான்,
ஆமப்பா குருவின் பாதத்தடி தொழுதிருப்பாய்வாழி. (நாரு)

கடவுள் துணை - ஸ்ரீதேவி சகாயம் - ஸ்ரீராமஜயம்.

Colophon :

பிரஜோத்பத்தி ஞு ஆனிமீ 24உ அமரபக்ஷம் சதுர்த்தி நாழிகை 51—0 இதற்குமேல் பஞ்சமி சதயம் 51-0. ஆயுஷ்மான் யோகம் நா. 41-12. பாலவாகரணம் நா. 5-31. இதற்குமேல் கைதுலகரணம். திவி. கம. கஅ. இத்தியாதி வாக்கிய பஞ்சாங்க சுபதினத்தில், உதயாதி நாழிகை உச-க்குக் கருவூரார் அருளிச்செய்த வாத கற்பம் ௩௱-எழுதி முகிந்தது. சித்தர்கள் பாதமே துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானது. இயற்றியவர் கருவூர் ஸித்தரெனக் கூறப்படுகிறது. முந்நூற்றைந்து பாடல்களையுடையது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதறகுக் 'கருவூரார் வாதகற்பம முந்நூறு என மற்றொரு பெயரும் உண்டெனத் தெரிகிறது.

R. No. 937.

Palm-leaf. 12 × 1½ inches. Foll. 374. Lines, 9—10 in a page. Tamil. Injured. Old.

Purchased in 1927–28 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḻḻai Avargal, Mylapore.

ஞானவெட்டியான் நவரத்தின சிந்தாமணி.
ÑĀNAVEṬṬIYĀN NAVARATTINACINTĀMAṆI

Same work as that described under R. No. 936 (*a*).

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக் 936 (a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 938.

Palm-leaf. 10 × ⅝ inches. Foll. 225. Lines, 5 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Purchased in 1927–28 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḻḻai Avargal, Mylapore.

(*a*) சித்தராரூடம்.
SIDDHARĀRŪḌHAM.

Foll. 1*a*—68*a*. 68*b* is left blank.

Same work as that described under R. No. 174 (*b*)

Complete.

(கு-பு.)—
இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக 174 (b) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே, ஆயினும் இதில் சிற்சிலவிடத்துப் பாடபேதங் காணப்படுகிறது; இப்பிரதியில் எழுதின முறை நன்றாயிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. இதன் பின்னர் 69 (a) முதல் ஐந்தேடுகளில் நல்ல பாம்பு கடித்தால் விஷம் இறங்கும் மந்திர முதலியவை எழுதப்பட்டுள்ளன.

(b) ஞானமதியுள்ளான்.

NĀNAMATIYUḶḶĀN.

Foll. 74*a*—174.

A treatise of a philosophical character embodying the story of a king who, desirous of liberation from the world's bondage gave up his kingdom and wandered about in several places, till atlast he got spiritual enlightenment and salvation by the grace of Goddess Dēvi.

Complete.

Beginning :

ஹரி : ஓம் நன்றாக : ஞானமதியுள்ளான். குருவே துணை.

அரிவிந்து நாதமுத்தி யானந்த பதத்தைப் போற்றிப்
பரிமுந்து பத்தர்சித்தர் பரிவுள்ளோர் த[ன்னை](ம்மை)வாழ்த்தி
உரிமுந்து வுழக்கிரண்டு ஒன்றென்ற பொருளினாலே
கரிவந்து மதியுள்ளாடுங் கணபதி காப்புத்தானே. (க)

தானென்ற வடிவாய் மூலந்தரு சதாசிவத்தினாலே
வானென்ற வல்லிகையில் வந்தவன் சிக்கிக்கொண்டு
மானென்ற கொந்திமன்னன் மதிகெட்டு மதியுள்ளாடும்
வேனென்ற பனுவல்கூற வேலவர்காப்புத்தானே. (உ)

மேல்வட்டமிட்ட கொந்தி மெய்ப்பதி யாண்டராசன்
பூவட்டலோகம் விட்டுப் பொன்னுலகாளவென்று
சேல்வட்டமிட்ட வல்லி செங்கையில் சிக்கிக்கொண்டு
கால்வட்டமிட்ட ஞானக்கருவுக்குள் களிறுகாப்பாம். (ஙூ)

பாயிரம் முற்றும்.

ஞானமதியுள்ளான். நன்றாக.

வண்மையா யுலகையாண்டு வாழ்ந்துதான் கொந்திமன்னன்
உண்மையாம் நூல்கள் பார்த்து உறுபொருளிதுவே யென்று
நன்மையாம் பதத்திற்சேர்ந்து ஞானமாம் பதியிலேறித்
தண்மையாய் வல்லியாலேதான் மதிகெட்டுள்ளானன். (க)

மதிகெட்டுப் புத்திதொட்டு வாழ்நகர்தன்னைவிட்டு
பதிகெட்டுச் சதாசிவத்தின் பட்டணந்தன்னில்வந்து
விதிகெட்டு லச்சைகெட்டு மெய்ஞ்ஞானத் தாடிப்பாடி
நதிகெட்டுப் பூசைவிட்டு நற்சடையாண்டியானான். (உ)

ஆண்டியாய் மதிதான்கெட்டு அநேகமாம் பொருள்கள்தோற்று
வேண்டிய தேசத்துக்கு மெச்சுமந்திரியை வைத்துத்
தாண்டிய பதியைவிட்டுச் சச்சிதானந்த வல்லி
யூன்றிய வாசையாலே யுலகெலாஞ் சுற்றினனே. (௩)

* * * *

* * * *

விருத்தம்.

பத்தனே சித்தன்தானே பரிவுள்ள மனிதன்தானே
கர்த்தனே கயிலையானே கள்ளனே வண்டத்தானே
வெத்தனே விகடன்தானே விச்சனை தன்னில்வந்தாய்
பித்தனே பிறப்பில்லானே பேயனே வகலப்போடா. (எ)

End:

வல்லியே மதிதான்பூண்ட மங்கைமால் தங்கையேநீ
அல்லிமா நகரிலென்னை யாட்கொண்டு மவுனதீட்சை
சொல்லியென் பிறவிதீரத் தொல்புவி யதனில்வந்தாய்
தல்லியே குருவேயோக சாதனைதருவாய் தாயே. (௩௧௨)

* * * *

* * * *

ஆதிவேதங்க ளோந்தாறுவீடு மால்சாத்திரங் கோத்திரம்வாழி
நீதியோதிய தேசங்கள்வாழி நித்தமுஞ் சித்துச்செய்வோர்கள்வாழி
சாதியோரிரண்டும் வகையுமுயரத் தருமநீதம் தழைக்கென்றும்வாழி
ஓதியே மதியுள்ளானுலகத் துணர்ந்தவனூழி வாழியதாமே. (௩௧௧)

விருத்தம்.

குருநெறி யருளினலே கோந்திமா தேசத்துள்ளே
யரிகணி வளருஞ்சோதி யல்லிமா நகரிலேந்து
தருநெறி ஞானபோத சங்கிரம வித்தையோகம்
வருநெறி யவ்வுநன்மை வகுத்தொரு வயணமாகத்
திருநெறி மதிநூல் சொன்னான் சித்தா நந்தமுற்றே. (சா)

சற்குருவே துணை.

Colophon:

விசுவாவசுஸு தைமீ ௰௨ எழுதி நிறைந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. கொந்திதேசத்தரசன், தான் மாயப் பிறவி நீங்கி மோக்ஷமடையக் கருதி, நகர் முதலியவற்றைத் துறந்து தன் ராச்ய பாரத்தை மந்திரியினிடம் ஒப்புவித்துப் பலவிடங்களிலலேந்து வருந்திப் பின்னர் "சச்சிதாநந்தவல்லி" என்னும் தேவியருளால் ஞானமமையப் பெற்றுப் பிறப்பு நோய் நீங்கித் தேவியைத் துதித்து மோக்ஷமெய்தியதாகக் கூறுவது; இது, நானூறு பாடல்களையுடையது. இதிலிடையிடையே பல இசைப் பாடல்களும் விரவியுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) அகததியர் ஜாலநிகண்டு.
AKATTIYARJĀLANIGHAṆṬU.

Foll. 175*a*—225(*a*).

This work deals with magic and witchcraft and with the substances used in that connection. It is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning:

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்திய சுவாமியார் அருளிச்செய்த சாலநிகண்டு
இருநூறுபடிக் கருத்தோழில்(?).

உன்னிய பொதிகைவாழு மொருமுனி யருளையோதி
இன்னில நிகண்டுபாடி யிந்திர சாலநூலைப்
பன்னிய பாஷைதோன்றப் பண்டிதர் வேதநாவுக்
கன்னியு முமையுமீசன் கந்தனுங் காப்புத்தானே. (௧)

தானெனும் வழிலையாதி தருகுரு வடிவுமீசன்
வானமும் புவியுமாகி மதிரவி வெளியில்நின்ற
ஞானமு மாகியம்மை நாதமும் விந்துமாகி
மோனமாய் நின்றபிண்ட முடிவுமே காப்புத்தானே. (௨)

(வேறு.)

காப்புக் குவிந்து வட்டக் கருவொளி
மூப்புக் குத்தி முன்னை வரைந்திடு
கோப்புக் கொன்னலர் கூட வளிப்பது
ஆப்பது போறு வாடாது தேரே. (௩)

தேரனு மானல் சிகாரத்தில் வாலையை
ஆரணு மாறு லம்புவை மேலிடு
மாரண மானல் மசிநசி யென்றிடு
பேரினில் முன்னும் பின்னு மெழுதிடே. (௪)

End:

பூட்டினே மிந்தப் பொன்னிரு நூறும்
வாட்டமு மில்லை மருந்து செய்வார்க்கு
ஓட்டமு மில்லை யொளிப்பது மில்லை
நாட்டமு மில்லை நமனென்ற பேர்க்கே. (உ00)

பேர்பெற வாசான் பிரக்கினை வானும்
நேர்பெறச் சொல்ல நினைவா யறிநீ
சீர்பெற வாலையைச் சிந்தித்து நில்லு
ஏர்பெறு காம விரையை யறுப்பையே. (உ0௧)

அறுப்பான் விளைந்த பருவத்தி வாசான்
திறுப்பான் தராசு நிறையெனக் கர்மம்
பொறுப்பான் றவத்தைப் பூட்டிய பேர்க்கு
வெறுப்பான் சகல விரோதமும் பாரே. (உ0௨)

பாரினி லிந்த முறைப்படி பார்த்துத்
தேறிநீ பாவஞ் செய்யவும் வேண்டாம்
ஆறிநீ பாரு அறுபத்து நாலும்
நேரிரு நூறு நிகண்டிது முற்றே. (உளஅ)

Colophon:

அகத்திய நாயனா ரருளிச்செய்த சால நிகண்டு நிறைவேறிற்று. சிவ கடாட்ச முண்டாகவேண்டியது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஜால விஷயமானது. அகத்தியரியற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆயினும், சங்ககாலத்து அக்த்தியர் இயற்றியதாகத் தோன்றவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 939.

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 11. Lines, 20 in a page. Tamil. Good. New.

Restored in 1927-28 from a M.S. in the Library.

சித்தாந்தவிளக்கம்.
SIDDHĀNTAVIḶAKKAM.

Same work as that described under R. No. 143 (*b*). ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக் 143 (*b*) நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பட்டதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 940.

Palm-leaf. 11¾ × 1 inches. Foll. 226. Lines, 4-6 in a page. Tamil. Much injured. Old.

Purchased in 1927-28. from Jambuliṅgam Piḷḷai Avargaḷ. Mylāpore.

(*a*) அகத்தியர்குருநாடி.
AKATTIYARGURUNĀḌI.

Foll. 1*a*—85*b*.

A treatise on pulse and the system of pulsation based on the three-fold humours, Vāta, Pitta and Ślēṣma.

This work does not appear to have been printed.

Complete in 309 stanzas.

Beginning :

அகத்தியர் அருளிச்செய்த குருநாடி.

ஓங்காரங்கொண்டெழுந்த பி[ற](ர)ணவத்தின்
செய்கையுடனிந்தச் சூத்திரமாயுரைத்தவாறு
மாங்காரங்கொண்டதொரு மனத்தைத்தேர்ந்து
மருவுருவ சுவரூபமென்று மந்தநேர்மை
பாங்கான நாடி நரம்பானவாறும்
பழமறைதானாராய்ந்து பாடிவைத்தேன்
நீங்காரகணபதியுங் கந்தன்றானும்
நிசமாக வந்ததவுங் காப்புத்தானே. (க)

தானான நாடி நரம்பானசெய்கை
தாரணியின் மானிடர்செய் தர்மகர்மம்
மூனானவுடலுயிராய்த் தேகமானவுரையறிந்து
முதித்துயிராய்நின்றவுண்மைக்கியானம்
வானான[ன](நா)டிவகைக் கெல்லாந்தன்னில்
வளமைபெறவொரு[ன](நா)டிமா(ர்க்)கங்கண்டு
தேனான குரு[ன](நா)டியாய்ந்து சொன்னேன்
தேவிமுதல் சிவனுடனே தெளிந்தகாப்பு. (உ)

காப்பு முற்றும்.

சீர்பெறு முனிவர் வேதந்தெளிந்து பின்னுலகத்தோர்கள்
பேர்பெறு (கருவிலுற்ற) பிணிபல[து](வு)ணர்ந்து தேர்ந்து
மூர்பலநாடிக் கெல்லா முயர்பெறுநாடி மூன்றில்
சேர்குரு[ன](நா)டி நேர்மைசெயலுடன்கூறலுற்றேன். (க)

உற்றிடுநாடி மூன்றிலுயிர்நிலே கருவைப்ப[த்தி](ற்றி)
நற்றிடு நரம்பின்வவ்வி நன்மணி[ன](நா)க்குப்போலே
பற்றிடுஞ் சுழினைத் தாக்கிப் பதிபசு பாசத்தற்று(ச்)
சுற்றிடும் ராட்டுப்போலே சுருக்குடன்ச[க்தி](ற்றி)யேறும்
மற்றுள்ளமண்டலங்கள் மூன்றையுமருவிமீளும். (உ)

மீளுமே வாதபித்தஞ் சேற்பனமூன்று மேவி
வாளுமே யாக்கைக்கொத்து வளர்ந்திடுங் குருவாம்நாடி
கோளுமே விளைந்து நோய்கள்கூடழிவாகஞ்செய்யும்
நாளுமே நடத்துஞ்செய்கை நவில்கிறேன் நாடிகேளே. (ங)

கேளெனச் சொன்னீரையா கிருபைவைத்தடியேன் கேட்க
தோளென மருவிநிற்குஞ் சூட்சுமத்தைத் தொட்டுக்காட்டி
யாளுமே நாடிக்கெல்லாமருள்பெறுங் குருவாம்(நா)டி
சூளுமெவ் வகைத்தானன்றாய்ச் சொல்லி நீர்துலங்குவீரே. (ச)

உற்றிடு முலகத்தோர்க்கு முறுபலவியாதி வந்தால்
பற்றிடுங்குணங்கள் தன்னைப் பகர்ந்துரைசெய்யவேண்டி
லொற்றிடுஞ்சொன்னவாறு முடலுயிரானவாறும்
மற்றுமா மலையில்வாழு மாமுனி வகுத்தார்தாமே. (ரு)

நூல் :—

கானெனுநாடி பத்தில் தரித்திடும்நாடி மூன்று
கோனெனுங் குருவாம்நாடி கருவினிற்றிருத்துமோங்கி
பூனெனும் திணமும் நெய்யுமுதிரமுஞ் சலமுமாகித்
தேனெனுந் தெளிவாம்நாடி செயலுடன் துலக்கலுற்றேன். (ரு)

துலக்கவே வேதநாதன் தூண்டியசுழினை காட்டிப்
பிலக்கவே யிடைதான்வாதம் பிங்கலை பித்தமாகும்
நலக்கவே சுழிதான்சேத்மம் நலமுடன் மலமேவாதங்
கலக்கிடு நதியே பித்தமையது நீரதாமே. (உ)

* * * *

End:

பண்புறு வாய்வுவெல்லாம் டோகினு மோர்வாய்வதுதான்
நண்பு சேர்நல்லோர் போல நயம்பெறுமுடலினின்று
திண்புறு வீக்கங்காட்டிச் செறியு(நா)ள் மூன்றுதன்னில்
தண்புற வெடித்து வற்றித் தனஞ்[செ]சயன் றலையாற்போமே. (௱௩௧)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், தமிழ்நாடிக் கிரந்தங்களில் ஒன்று. இது 'வாத பித்த சிலேஷ்மம்' என்ற மூன்றுநாடிகளும் உடம்பில் பிரதானங்களாய் நின்று இயங்கி மற்ற நாடிகளையும் தமக்கேற்ப இயங்குவித்துக் கருவையுண்டாக்குந் திறனையும், கருவிலேயே உண்டாகும் பல நோய்களுடைய கூறுபாட்டையும் நன்கு முறையே அருமையாக விளக்குவது. அரிதான நூலாகும். அச்சிட்டதாகத் தெரியவில்லை. (௱௩௧) முந்நூற்றொன்பது செய்யுட்களாலாகியது. "அகத்தியர் குருநாடி (உ௫௬)" என்ற பேரான் வெளிவந்துள்ள நூலினும் வேறாகவே தோன்றுகிறது. மிகச்சிதிலம்.

(b) அகத்தியர் வாலை பரிபூர்ண வைத்யநாடி சூத்திரம். AKATTIYAR VĀLAI PARIPŪRṆA VAIDYANĀḌI SŪTTIRAM.

Foll. 81*a*—133*b*.

A treatise on medicine. The number of blood vessels in the body, the manner of feeling the pulse and of diagnosing the diseases are explained herein.

Complete in 139 stanzas.

Beginning:

ஹரி: ஓம். நன்ருக: குருவே துணை.
அகத்தியர் அருளிச்செய்த பாலை பரிபூர்ண வைத்யக்
கருக்கிடை காண்டம் எட்டில் முதல் காண்டத்தில் சொல்லிய
நாடி நூற்றுமுப்பது:—

குருநமச்சிவாயமெனுஞ் சிவஞானசக்தியருள் குமரன்பாதம்
திருவமெனு மண்டபிண்டம் நிறைந்துநின்றசாம்பவியி னுதிபாதம்
மருவளரும் நவசித்தர் வடமொழியில் நந்திகுருமறையோர் பாதம்
திருவுருவாயலங்கி[ற](கி)தமாய்க்கவி ரேதுதற்குத் தேவிகாப்பேய. (க)

நூற்பெயர்:—

ஓதுமொழி வாலைபரிபூரணமாம் நானூற்றை யுலகத்தோர்க்கு
வேதமதிலுள்ளபடி வைத்யக்கருக்கிடையா விளம்பயானும்
மாதுநின்று நடநமிடு மவுனமதில் விளையாட மகிழச்சித்தர்
போதமயமாகி நின்ற தாதுவிதிநாடிதனைப் போறறலுற்றும். (க)

போத்த தாதுவிதிமறைநாடியையச் சாத்தயானும் சாத்தியாசாத்தியம்
பூத்த நாபிக்கமலங் கீழுந்தியிற் கோத்துப்பின்னலெ ழுந்தசுழிதனில்
காத்துப்பற்றிக் கனைத்து எழுந்ததோ ரேற்றநாடியெ ழுபத்தீராயிரம்
வீத்ததாது விளங்கிடுமென்னியி லாத்துமநாடியறிதிசை பத்ததே (உ)

பத்துநாடியும் பாரித்திருக்கையில் முத்துத்தாது மூலஞ்சுழிமுனை
வித்துநாடி விரைந்திடு மூன்றுபேருற்றுப்பாருயிர்வாத மிடகலை [ம்
தத்துத்தாது த—தடவென்றுமாய்ப்பித்தம்பி[ன்](ங்)கலைபின்னுமே யையமா
நித்தத்தாது எழும்பிடுநாடிபார் யுத்தாயுத்தமிரண்டு மறிவதே. (ங)

கருவியானதேகமில் கலந்துநாடி தாதுவுங்
கவிழ்ந்துவோடிமேவியே நரம்பெலாமெழும் பிடில்
குருவிசிட்டுப் போலவே குதித்துமே யசையுமாய்க்
குவிந்துநாடி பொங்கியே தவிழ்ந்துமே நடக்கிலாய்
இருவியான நாடியுமிருந்துமே யெழும்பிடி
லெறிந்துதாதுவறியே நடந்துமே யசையுமாய்
மருவியானவாதமும் வளைந்துவோடி புக்கிலா
மாள்வதில்லைசாத்தியம் மகிழ்ந்துணர்வதாகுமே. (கூய)

கொள்ளும் வன்னிராசனுங் குதித்துவந்துநாபியில்
குடுகுடென்று வோடியே யடிபட வொலிக்குமாய்த்
தெள்ளுந் தோழ[மா](ளு)கிடுந்திசைகலங்கும் வாயுவால்
தினமுமிப்படி விக(மம)ளிதமு'மாகிடில்
வள்ளலாகியச் சடமழிந்து போமசாத்தியம்
மயக்கமாய்ப்பூராட நாளில் மாளுவாரறிந்திடல்
துன்னலா முவ்வாறுநாளில் இல்லமேயழிந்திடுந்
தொந்தமாகிய_செடமுஞ் சிந்தையிலழிவதே. (கூஉ)

End:

உரைத்தனர் முன்னோராதி உடல்கருதாது மார்க்கம்
விரைத்தனர் சகத்தோருக்கு விள[ங்](க்)கிஞ ராயுர்வேதம்
மறைத்தமிழ் யானுங்கண்டு மாமறைக் கருக்களெல்வாங்
குறைதவறுதே சொன்னேங் குருமுனி யருளநன்றே. (கஙசு)

அருள்பெற வாலைசூத்திர மம்பிகைபதத்தைப் போற்றித்
திருபுரை யுரைக்கயானுந் திருத்தினேன் நானூறாக
மருவ[று](ரு)ட் கிருபைகூர்ந்து மமுர்தமே புகட்டினாள்பார்
பருவமா மாதுவாலை பதந்தனைப் பணிந்திட்டேனே. (கஙஎ)

பணிந்திட வாலைதன்னைப் பாயிரம்முன்னே சொன்னாள்
துணிந்துயா னெட்டுநானூறு தொகுதியாய்ப் பாடினேன்பார்
கனிந்தவ ளமுர்தமூட்டிக் க[று](ரு)ணைகூர்ந் தென்னைவாழ்த்தி
மணிமுதல் தியானமந்திரம் மார்க்கமு முரைத்திட்டாளே. (கஙஅ)

உரைத்திடு நாடிசூத்திரம் யோகவானவர்க்கே சித்தி
விரைத்திடும் வித்துதாது விளங்கிய கருக்களெல்லாம்
திரைத்திடும் ராசயோகம் திலேத்திடு மவர்க்கெந்நாளும்
மறைத்தமிழ் மு[ரைக்கனு](றைகள்நா)டி மாமறை தாதுமுற்றே. (கஉக)

முற்றும்.

அகத்தியர் அருளிய வாலைபரிபூரணத்தில் முதல்காண்டத்தில் சொல்லிய நாடி எழுதிநிறைந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்யநூலாம் பலவற்றில் நாடிக்கிரந்தங்களுள் ஒன்றாகும். இதுதான் உடலில் அமைந்துள்ள நாடிகள் (72,000) என்றும், ஆத்ம நாடிகள் பத்தென்றும், 'வாதம் பித்தம் சிலேட்டுமம்' என்ற நாடிகள் பேர்பெறும் விதத்தையும், அந்நாடிகள் தாம் இயங்கும் முறையையும், அவைகளால் ஏற்படும் பிணிகள் பலவற்றையும், மரணக் குறியையும் தெளிவாக வுணர்த்திச் சாத்தியா சாத்தியக் குறியையும் தெரிவிப்பது. நூற்று முப்பத்தொன்பது செய்யுட்களால் அமைந்தது. 'அகத்தியர் வாலை பரிபூரணம்' என்ற நூலின் ஒரு பகுதியாகும்.

(c) வான்மீகர் நாடிசூத்திரம்நூற்றுப்பதினைந்து.
VĀNMĪKARNĀḌISŪTTIRAMNŪṞṞUPPATINAINDU.

Foll. 146a—174b.

Similar to the above.

The nature of the diseases from which a person suffers and which can be diagnosed by feeling his pulse, and the curative rites to be performed are described herein.

Complete.

Beginning :

விநாயகாயநம:

வான்மீகர் அருளிச்செய்த நாடிசூத்திரம் (ககரு).

திட்டவொண்ணுப் பெருங்குஞ்சரப் பிள்ளைக் கையானைச்
செஞ்சரண கற்பகத்தைச் சிந்தைசெய்து
கூட்டமண்ணுய்ச் சமைத்ததனில் வா(ழ்)வைத் தந்த
கூடுதகர்ந் தெழுந்தரும்பி நினைவைப்போல
ஆட்டியதோல் கருவை நரம்பெனவே யொன்றி
அறிவர்நல் லோர்கள் திரிநாடி யென்றே
நாட்டிய மெய்யிரண்டு மூன்ருகக் கூடி
நடக்குமென முன்னோர்கள் நவின்றவாறே. (க)

நாடி தெரியாத பேர்கள்.

விருத்தர்கள் பாலரேனும் வியாதியால் மெலிந்தபேர்கள்
வருத்தர்கள் சயங்கொண்டோர்கள் வழிநடை பட்டபேர்கள்
தெரித்திரர் செவிநோயாளர் சிற்றின்ப மடக்கினேரும்
ஒருத்தன[ரி]றி வார்கள்தாது உண்மையாய்த் தெரியாதன்றே. (உ)

பாயிரம் முற்றும்.

நாடிய கரிமுகன் நல்லபொற் பாதங்கள்
தேடியே என்மனச் சிந்தையில் வைத்துநான்
கூடிய நரம்புட் குற்றமும் நன்மையும்
பாடி[ஞ](நா) னுலகத்திற் பகுத்த வாறிதே. (௩)

ஐங்கரர்க் கிளையவன் ஞறுமா முகன்
பங்கய பாதத்தைப் பணிந்தென் சென்னிமீ
திங்கிதம் பெறநரம் பிசைந்த சூத்திரம்
இங்கிது நலம்பெற இலங்கு மாறிதே. (௪)

ஈசனு மாலுங்கஞ்ச மிருப்பவர் தம்மைப்பேணி
வாசமாம் நாடிமூன்றும் வகுத்தல கறியச்சொல்வோம்
ஆசையா மகத்தியர் மற்றுள்ள மாருஷிகள்சொன்ன
பாசைவா கடத்தைமிஞ்சிப் பாரில் நானு ரைத்தவாறே. (௫)

எழுபத்து நாலுகோடி யெழும்பிடும் நரம்பின்செய்கை
பழுது[த்த](ற்ற)ப் பிணியும்பின்புப் பிறந்திடு நொடியுஞ்சொல் [வோ
மழுத[த்தனு](ற்றநா)டி நோயை யாயிரத்துள்ளே காட்டி
விழுதற்ற நூற்றுக்குள்ளே விரும்பிநா னுரைக்கு[ம்வா](மா)றே. (௬)

* * * *

End:

பல[வுரு](முறு) வாதநாடி பாம்பதுபோலே சுற்றில்
நலமுறு முன்னேசொன்ன நன்கறிதன்னை நீக்கி
இலையுறு மத்தமத்த வியல்கறி யுள்ளதெல்லாஞ்
சலமுறு வயிற்றில்தொங்கில் சத்திக்கும் வருடமொன்றே. (௧௧)

பலகறிப் பொசிப்புத்தொங்கில் பற்றியே யுடலில்நின்ற
வியல்குறி தன்னையெல்லா மிருடிகளறியச் சொன்னோம்
கலகறி வருடம்பத்து கண்டுகண் டுள்ளதெல்லாம்
வலுவறி புத்தில்மேவும் வான்மீகர் உரைத்தவாறே. (௧௨)

ஆகப் பாடல்கள் (௧௧௫). நாடி முற்றும்: குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இதுவும் நாடி கிரந்தங்களுள் ஒன்ருகும். வான்மீகர் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. இவ்வாசிரியர் இந்நூலில் மற்ற இருடிகள் சொன்ன வகைகளிலும் வேருகவும் விசேடமாகவும் கூறியிருப்பதாகக் கூறுகிருர். ஆகவே இது அருமையான நூலென்றே அறியக்கிடக்கின்றது. முற்றுமுள்ளது. இதிலே நாடிகள் இயங்கும் விதமும் அவற்ருல் உண்டாகும் பிணிகள் பலவும், தோஷங்கள் பலவும் அவை யிற்றைநீக்கற்குரிய சில ஓமசாந்திகளும் யந்திரங்களுடைய பெயர்களும் இன்னோரன்ன பல அரிய விடயங்கள் பலவுங் கூறப்பட்டுள்ளன. நூற்றுப் பதினைந்து செய்யுட்களான் அமைந்துள்ளது.

(*d*) வான்மீகர்உறுப்புச்சூத்திரம்பத்து.
VĀNMĪKARUṞUPPUCCŪTTIRAMPATTU.

Foll. 175*a*—176*b*.

A short treatise in 10 stanzas explaining how, by feeling warmth, cold and sweat on certain parts of the body of a sick person it would be possible to predict whether he would live or die.

Complete.

Beginning:

விநாயகாய நம: வான்மீகர் அருளிச்செய்த உறுப்புச்சூத்திரம்.

உள்ளங்கால் முழங்கால்பள்ள முகந்திடு முள்ளங்கையும்
மெள்ளவே முழங்கைப்பள்ள மிகுந்ததோர் மூக்கிரண்டும்
துள்ளிய பிடரிதொண்டை சுற்றிய நெற்றிமூக்குத்
தெள்ளிய வுச்சிசூத்திரஞ் செப்பும் வான்மீகர்தாமே. (க)

இடதுள்ளங் காலேநீரா யிசைத்திட வலதுகாலிற்
சுடுகையு நெருப்பையொத்துத் தோன்றிடுங் குளிர்ந்ததண்ணீர்
விடுவது போலேகண்டால் மிகுபிணி தீராதென்று
படுவது திட்டஞ்சொன்னோம் பத்துநாள் சாவுதானே. (உ)

* * * *

End:

சூரியன் தேகமெல்லாஞ் சுட்டதுபோலே தோன்றிற்
பாரிய கையுங்காலும் பாங்கதாய் வெதும்பிநின்றால்
சீரிய முழங்கால்நெற்றி திறமுடன் காய்ச்ச லுண்டே(ல்)
ஆரிய மாவிரண்டு யவர்பிழைத் திருப்பர்தாமே (ய)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் உள்ளங்கால் முழங்கால் கைகள் முகம் முதலாய இன்னன்ன உறுப்புக்களில் சூடு குளிர்ச்சி வேர்வை முதலியன உண்டாகில் அவ்வுறுப்பாளர் பிழைத்திருப்பர்; இத்தனை நாளில் மரணம் அடைகுவர் என்றுற்றுணரும் அறிகுறியை உணர்த்துவது. வைத்யத்தைச் சார்ந்தது. நூலாசிரியர் வான்மீகர் என்று முதற்பாடலால் அறியக்கிடக்கிறது. பத்துப் பாடல்களாலாயது. முற்றும் உள்ளது. அருமையான நூலாகும்.

(e) வான்மீகர் அடிதலைகயிற்றுச்சூத்திரம்பத்து.

VĀNMĪKARAḌITALAIKAYIṞṞUCCŪTTIRAMPATTU.

Foll. 177*a*—178.

A treatise in 10 stanzas, showing how one may predict that a sick person will live or die by calculating the measurements of his body from head to foot with a string.

The authorship of the work is attributed to Vālmīki

Beginning:

வான்மீகர் அருளிய அடிதலைகயிற்றுச்சூத்திரம்.

வெள்ள மாமத வாரண மேத்தியே
யுள்ளங் கால்கயி றுச்சி வரைக்குமே
மெள்ளவே யதின் மேவுங் குறிப்பெலாம்
வள்ளல் வான்மீக மாமுனி சொல்வரே. (க)

அடிதலை கயிற்றை யூன்றியளந்திடச் சிரசுமட்டும்
பிடியையாடு முழமுஞ் சாணும் பெருவிரலளவுகண்டு
படியுறு நன்மைதீமை பகுத்ததைத் தொகுத்துச்சொல்லக்
கடிமல ருவந்தமாதுங் கந்தனுங் காப்புத்தானே. (உ)

அடிதலை யளந்துகொண்டா லணிக்கயிறளவு காணும்
நடியுறு வோட்டையெட்டு நால்விரற் கடையுங்காணும்
படியுற வளந்துதள்ளிப் பாரினிலறியச் சொல்வோங்
கடலதிற் றுயிலுமாயோன் கணபதி காப்புத்தானே. (ங)

அளந்திடுங் கயிறுதன்னை யணிமுழ மிரண்டுந்தள்ளித்
தளர்ந்தசாண் மூன்றுந்தள்ளித் தனிவிர லெட்டும் போக்கிக்
குளிர்ந்திடு முழமோரொன்றுங் கூறிய சாணுமைந்து
விளைந்திடு விரலும்பத்து மேவிடில் மரணந்தானே. (ச)

* * * *

End:

சாத்திய கயிற்றை மேனித்தன்னடி சிரசுமட்டும்
சூத்திரமளந்து பார்க்கிற் சொற்குறி விளம்பகேளீர்
மாத்திர முழமேநாலு மணிவிரலி ருபத்தெட்டுங்
காத்திர மாஞ்சாணெட்டுங் கண்டிடிற் சாவுதானே. (ல)

அடிதலை கயிற்றுச்சூத்திரம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஓர் கயிறு கொண்டு நோயாளர் தம் மேனியில் அடியிலிருந்து தலை வரையிலும் பிடித்த ளந்து இத்துணை யளவிருந்தால் அவர் பிழைப்பர் சாவர் என்று கூறி அளக்கு முறையையும் நன்கு தெரிப்பது. பத்துச் செய்யுட்களாலாவது.

(*f*) வான்மீகர் மணிக்கடை கயிற்றுச்சூத்திரம் முப்பது. VĀNMĪKAR MAṆIKKAḌAI KAYIṞṞUCCŪTTIRAM MUPPADU.

Foll. 179*a*—183.

Similar to the above. The various kinds of diseases from which a person is likely to suffer are also described herein.

Complete.

Beginning:

வான்மீகர் அருளிச்செய்த மணிக்கடைக் கயிற்றுச் சூத்திரம்.

கமலக்கை மணிக்கடை கயிற்றுச் சூத்திரம்
விமலனைப்போற்றி செய் வேடமாமுனி
திமிரமாம் பிணியதைச் சேரச் செப்பிட
விமலவான் மீகரும் விரும்பிச் சொன்னதே. (க)

வாசவன் தேவரு மாமுனிவோர்களும்
தேச முமறிந்திடச் செப்புஞ் சூத்திரம்
ஈசனுங் கரிமுகற் கிளையகந்தனும்
மாசற வென்முனம் வந்து காக்கவே. (உ)

மணிக்கடை நால்விரல் தள்ளியப்புறங்
கணக்குடன் கயிறு போட்டளந்து கண்டதைக்
கணித்திடும் விரலளவறிந்து காயத்தின்
பிணிக்கடை நோய்களைப் பிரித்துரை செய்யே. (ங)

பத்துவிரற்கடை.

ஈரைந்து விரற்கடை யிசைந்து காண்கையால்
ஓரைந்து வெம்பிணியுடம்பிற சார்ந்திடும்
நேரொத்த கால்கையு நெஞ்சுங் குத்திடும்
சீரொத்த வயிற்றினிற்றிரட்சி குன்மமே. (ச)

* * * *

End:

பன்னிரெண்டு விரற்கடை.

நண்ணிய பன்னிரண்டு விரல்நயந்து கண்டிடில்
எண்ணிய மருந்துடனியல்பு மில்லையே
மண்ணிலே பிறந்தது மாயுமாதலாற்
தண்ணுறச் சாவது தடுப்பதில்லையே. (உங)

முற்றும் :

இந்நூலின் அளவறிய விபரம்: கணுக்கை முதல் நான்கு விரற்கடை அவரவர் அங்குலிகளால் அளந்து அதற்கப்புறம் செம்பு, பித்தளை அல்லது வெள்ளிக்கம்பிகளால் சுற்றளவாக அளந்துகொண்டு மீண்டும் அவ்வளவைத் தத்தம் அங்குலிகளாலேயே இத்தனை விரற்கடை என்று தொகைப்படுத்தி அத்தொகைப்படியே இந்நூலிற் செப்பிய நோய்களின் கூறுபாட்டை யுற்றுணர்ந்து அறிந்துகொள்ளவும்.

வான்மீகர் அருளிச்செய்த மணிக்கடை கயிற்றுச்சூத்திரம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஓர் கயிற்றைக்கொண்டு அளந்துபார்த்து இத்துணை விரல்கடையிருந்தால் இன்னன்ன பிணிகள் உண்டாகும் என்று பத்து முதல் கீழ்நோக்காகக் கால் விரற்கடை குறைத்து நான்கு எண்வரையிலும் செய்யுட்களால் கூறிச் சென்று கடையகத்துப் பனிரெண்டு விரற்கடையாயிருந்தால் மரணம் அடைகுவர் என்றுஞ் சொல்லிப்போந்து கடைசியில் அக்கயிற்றினிலக்கணத்தையும் வசனத்தான் உணர்த்துகின்றது. முற்றும் உள்ளது. இதனை இயற்றியவர் வான்மீகர் ஆவர்.

---

(9) வான்மீகர் பலவிரற்சூத்திரம் ஐந்து.
VĀNMĪKAR PALAVIRAṞCŪTTIRAM AINDU.

Foll. 184*a*—184*b*.

Similar to the above.

Complete in 5 stanzas.

Beginning:

வான்மீகர் அருளிச்செய்த பலவிரற்சூத்திரம்.

பரிந்திடும் பாகமறிப் பத்தியவிரலும் பத்துந்
திரிந்திடு மிகுதிதோன்றுஞ் சேய்தனில் விரலோர்பத்து
புரிந்திடுந் தலையிற் சூழப்போக்கிய கயிற்றைநோக்கி
விரிந்திட வகுத்துச் சொன்னார் விரும்பிவான்மீகர்தாமே. (க)

மூக்கயிறளந்து பார்க்கில் முழமுக்கால் பாகமொன்று
மிக்கயிறளவு மொன்றே டேற்றதோர் சாணுங்கண்டு
மிக்கவே விரலும்பத்து விரும்பியே காணுமாகிற்
கொக்கிற கணிந்தோராணை கூறிடு சாவதென்பீற. (உ)

* * * *

End:

பத்திய பாகந்தள்ளிப் படுமுழமொன்றுந் தள்ளிச்
சுத்தியாம் விரலும்பத்து சூட்சமாய்த் தாழ்ந்துகண்டால்
வித்தகர்தம் மேலாணை மேதினியறியச் சொன்னேம்
சித்தியாமருந்து செல்லுஞ் சீக்கிரம் பிழைப்பான்றானே. (ரு)

பலவிரல்சூத்திரம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதுவும் முன்நூல்போல கயிறு கொண்டளந்து பார்க்கில் இத்துணையளவு இருந்தால் இத்துணை நாட்களில் சாவர் அல்லது பிழைப்பர் என்று அறிவுறுத்துவது. ஐந்துபாடல்களால் ஆயது. இதனை இயற்றியவர் வான்மீகர் என்று முதற்பாடலால் தெரிகிறது.

(*h*) வான்மீகர் தீபசூத்திரம்.
VĀNMĪKAR DĪPASŪTTIRAM.

Foll. 185*a*—186*b*.

It is stated here that, by observing the nature and colour of the flame of a lamp held before the face of a sick person, it would be possible to predict whether he would live or die.

Complete:

Beginning:

வான்மீகர் அருளிச்செய்த தீபசூத்திரம்.

ஏத்திய தீபந்தன்னை யேந்தியே முகத்திற்காணச்
சூத்திரந்தன்னைக் கேளீர் தூயநாசிகையில் வைத்து
நாற்றிசை யறியவோத நன்மையாய்ப் பிழைக்குமாறும்
மாற்றியுமுனி வான்மீகர் வகுத்தனர் சகத்திற்றானே. (க)

காந்திய தீபந்தன்னைக் கமலமா முகத்தினேரே
ஏந்தியே பார்க்கும் போதிலிடத்தினிற் கொழுந்துசாய்ந்து
சூழ்ந்திடும் புகையினோடு சுற்றியே நடுக்குமாகில்
தோய்ந்து நாமறியச் சொன்னேஞ் சுருக்கினிலன்றுசாவே. (உ)

* * * *

End:

முந்தின தீபந்தன்னை முகத்திலடை நேரே தூக்கி
இந்திரன் கொலுவைப்போல வேந்தியே பார்க்கும்போது
சந்திரவளையம் போலச் சத்துவ குணத்தேநின்றால்
மந்திரமருந்து செல்லும் வரிசையாய்ப் பிழைப்பர்தாமே. (௰)
வான்மீகர் அருளிச்செய்த தீபசூத்திரம் முற்றும்.

உறுப்புச்சூத்திரம் கவி (௰), அடிதலை கயிற்றுச்சூத்திரம் கவி (௰), மணிக்கடை கயிற்றுச்சூத்திரம் கவி (௨௧), பலவிரற்சூத்திரம் கவி (௫), தீபசூத்திரம் கவி (௰), ஆகக் கவி (௬௰௪).

(கு-பு.)—

இந்தநூல், மங்களகரமான தீபத்தை ஏற்றிக்கொண்டு பிணியாளரது முகத்திற்கெதிரே பிடித்தால் தீபச்சுவாலை இன்னன்ன புக்கத்திற்சாய்ந்து சிவப்பு வெளுப்பு,பொன்நிறம் முதலியவர்ணங்களோடுகூடி இருப்ப அதன் பயனாக அப்பிணியாளர் இத்துணைநாள் ஜீவித்திருப்பர்; இத்துணைநாட்குள்ளாக இறந்து விடுவர் என்று விளக்குவது, மிகவும் அரிதானது. வான்மீகர் இயற்றியது.

(i) சிவ வாக்கியர் நாடிசூத்திரம் (குணவாகடம்).
ŚIVAVĀKYAR NĀḌI SŪTTIRAM (GUṆAVĀKAṬAM).

Foll. 187*a*—197*b*.

On the three humours of the body Vāta, Pitta and Ślēṣma and on the effects produced consequent on the preponderance or otherwise of one or other humour in the body.

In the beginning, it is stated that the author of the work is Śivavākkiyar.

Complete :

Beginning:

விநாயகாயநம: ஸ்ரீதேவிசகாயம்.

சிவவாக்கியர் அருளிச் செய்த நாடிசூத்திரம்:

(குணவாகடம்.)

வாதமான தேவனே யாதியாக நின்றவன்
வாதமான தேவனே வையகமமைத்தவன்
வாதமான தேவனே[ம](ய)று தொழில் வகுத்தவன்
வாதமான தேவனே வண்மைகண்டு கூறுமே. (க)

வன்னியோர் மிகுத்தவன் வரையெழுந்த மாருதி
தன்னையொத் திருககவே சமத்திலே மிகுத்தவன்
மின்னையொத்த காமகாரன் தன்னிலே மிகுத்தவன்
தன்னையொப்பி மெச்சிலான் சமர்த்தன் பித்தராஜனே (உ)

ஐயமான தேவனே யனுதியாக நின்றவன்
ஐயமான தேவனே யறுதொழில் வகுத்தவன்
ஐயமான தேவனே பையவே நகைததவன்
ஐயமான தேவனே யறிந்துணர்ந்து கூறுமே. (௩)

வாதபித்த சே[ற்று](த்து)ம மருவியொக்க வோடிடில்,
ஆசைமிக்க சிவனார் அலங்காித்து நின்றிடும்
வாசமுற்ற வாதமும் மனமிகுத்த பித்தமும்
சூசியொக்க நின்றிடில் சுரோண மிகுத்தபித்தமே. (௪)

End:

ஓடுகின்ற வாதமு முற்ற பித்த வையமும்
ஓசைகொண்ட போதிலேயுலாவி நின்ற பித்தமும்
கூடுகின்ற ரக்தமாங்கிஷங் கொதித்தெழுந்தங்கேறியே
குறைந்துநின்ற நாடியின் கொள்கை கண்டபோதிலே
ஆடுகின்ற பித்தமுமசைந்தபோது வையமும்
ஆதியான நாடியோடம(ர்)ந்திடும் பரிசிலே
வாடுகின்ற வாய்விளைசையா லு மூன்று மொன்றதாய்
மாயமான காலதூதன் வருவதான காலமே. (௩௰)

அந்தவுந்தி தன்னிலே யமைந்தெழுந்த மூலமாய்
ஆதியான மூலநாடி யம(ர்)ந்திடும் பரிசிலே
வந்தடுத்தவப்புவின் வண்மை கொண்டவாதமும்
வன்னியை யெழுப்பியே வளைந்தடுத்த போரிலே
சந்து சந்து வோங்கியே தடம்புனல் சுழியிலே
சண்ட மாருதத்திலே சடங்கறுக்கும் போரிலே
வந்து வந்துதாவியே மாருதப்புனலினால்
அசைவுகொண்ட காலதூதன்வருவதான காலமே. (௩௧)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்தநூல், வாத பித்த சிலேட்டுமங்களது குணங்களையும் அவற்றின் ஏற்றதாழ்வு சமத்துவங்களினால் ஏற்படும் குணுகுணங்களையும் மிக அருமையாகச் சொற்சுவையுடன் விளக்குவது ; இயற்றியவர் சிவவாக்கியர் என்று இதன் தலை யேட்டினால் தெரிகிறது. இச்சிவவாக்கியர், நந்திதேவர் மகனாராய் ஒருகாலத்துத் திருமூலனாராய் மாறிய சிவவாக்கியரோ ? அன்றோ ? தெரியவில்லை.

(j) திருமூலர் வாகடம்.

TIRUMŪLARVĀKAṬAM.

Foll. 198*a*—204*a*.

In the beginning, the name of the author is given as Tirumūlar.

A medical treatise dealing with conception, and the development of foetus in the womb, the ten tubular vessels of the human body which are believed to be the principal channels of the vital spirit, the nature and characteristics of the five elements, etc.

Complete.

காரணமாய்ச் செந்தூரம் பற்பம்லேகியங்
 கருவானதைலமொடு கிருதமுமெண்ணெய்ச்
சூரணமாக்கிராணமொடு கலிக்கம் மாத்திரை
 சுளுகு குருநாடிமுதல் சொன்னேங்காணே. (க)

கரிமுகனடியை வாழ்த்திக்கைதனில் நாடிபார்க்கில்
பெருவிரலங்குலத்தில் பிடித்தடி நடுவே தொட்டால்
ஒருவிரலோடில் வாதம் உயர் நடுவிரலில் பித்தம்
தெருவிரல் மூன்றும் பின்னுஞ் சேட்டும நாடியாமே. (உ)

ஆகியநாடி மூன்றுமெழும்பிடில் சன்னியாகும்
வகினிலன்னங்கோழி மயிலென நடக்கும் வாதம்
ஏகிய யாமையட்டை யிவையென நடக்கும் பித்தம்
போகிய தவளை பாம்பு பொல்லாத சேட்டுமந்தானே.

* * * *

தானெனவுலகத்துள்ளே தயங்கிய நாடி பார்க்கில்
வானெனுமின்னே கேளாய் வரும்புலன் சொல்லக்கேளு
நானெனும் புருடர்க்கெல்லாம் நாடிதான் வலக்கையாகும்
தேனெனுமடவார்க்கெல்லா ந்திடம் பெறவிடக்கைபாரே. (௩௧)

நாடி முற்றும்.

* * * *

End:

சூழ்கவே வியாதியெல்லாங் கடலே புக்கு
 முக்கியமாய் அகத்தியர்க்குச்சபந்தான் பண்ணு
நெகிழவே தியானமது வெந்நேரமும் பண்ணு
 நேரான தேவியைத்தான் தியானம் பண்ணு
திகழவே சிவன்தனையே பூசைபண்ணு
 நேராக வியாதியெல்லா ந் தவறுண்டேபோம்
மகிழவே யிருந்திடாமல் வைத்தியஞ் செய்தாலுகில் ?
 வையகத்திலொப்பாரு மீசன்தான்முற்றே (௩௬௯

முற்றும்.

ஏவிளம்பி௵ ஆடி௴ ௨௫ உ சுக்கிரவாரம் ஏகாதசி மிருகசீரிடம் கன்யாலக்னத்தில் எழுதி நிறைந்தது ம. வே. முத்துஸ்வாமிரத்னச்சுருக்கம்

ஸ்ரீரங்கநாயகர் பாதமே துணை.

(கு-பு.)—

இவ்வகத்திய வைத்யரத்னச்சுருக்கம் என்னும் நூல் முந்நூற்றறுபது செய்யுட்களான் அமையப்பெற்று அரிய பெரிய செந்தூரவகை பற்பவகை இலேகியவகை தைலவகை கிருதவகை எண்ணெய்வகை பலசூர்ணவகை ஆக்கிராணவகை கலிககவகை மாத்திரைவகை இன்னோரன்ன பல விஷயங் களையும் உணர்த்துவதோடு கையில் நாடிபார்க்கும் விதத்தையும் அறிவுறுத்து வது. ஆரம்பத்தில் உள்ள செய்யுடகள் முப்பத்தொன்றும் "அகத்தியர் நாடி நிதானம்" என்ற பெயரான் அச்சுடப் பெற்றுள்ளன. மிகுதியான பாகமும் அச்சிட்டிருக்கலாம் என்று தோற்றுகிறது முற்றும் உள்ளது.

(*b*) அகத்தியர் பாலவாகடம் (௱).
AKATTIYAR BĀLAVĀKAṬAM (100).

Foll. 97*a*—118*a*. Fol. 118*b* is blank.

Deals with the various ailments and diseases which affect young children and with the preparation of suitable medicines for curing these diseases.

Beginning:

அகத்தியர் பாலவாகடம் : காப்பு :

திருமகள் சோதியாகுஞ் செகதல வல்லிமாது
    மருமகளவளேயுந்தி மவுனத்தில் நந்திதோ[ண](ன்ற)
கருவதுநாமே சொல்வோங் கண்டத்தைவிண்டிடாதே
    பருவமாம்பிள்ளைகட்குப் பட்சியின் தோடத்துக்கே. (க)

பட்சியின் தோடம்மூன்று பண்பான கணங்களெட்டு
உச்சியின் தோடம்மூன்று உகந்ததோர் மாந்தமெட்டு
மச்சமா மச்சிரமெட்டு வளர்நாக்கு முள்ளுமொன்று
வச்சமாம் நோவுவந்தால் வசமுடனுரைக்கக் கேளே. (உ)

வசம்புடனே மயிலிறகு சாம்பலாக்கி
    வசமாக வேப்பீர்க்கில் முலைப்பால்வார்த்துக்
கசமாக நருக்கியதன் ரசத்தைவாங்கிக்
    காலமே தினமுமொரு துளி(யுங்)கூட்டி
திசமாகச் சீரகமுங் கிரும்புஞ்சேர்த்து
    திர்ணயமாய் திம்பவித்து மேலேதூவி
வசமாகவே யிதனை யருந்த மாந்தம்
    வலிகளறும் பொருமலொடு வாந்திபோமே. (ங)

செங்கிரந்தி திரேகஞ்சிகப்பாங் கருங்கிரந்தி
பொங்குமிடறு கட்டிப்போம்—நங்காய்கேள்
பேய்போலச்சீறியழும் பெருத்த பட்சிதோஷம்
நீர்ப்பாவை தோடத்தை நேர். (க)

நேருய்த் திடுக்கிடுமே நின்றபுள்ளுதோடம்
வாருய்க்களியும் பச்சையாகும்—நாருய்கேள்
அளிதோடங் கால்பின்னு மாகுமது வாந்திக்
குளிதோட மாமென்று கூறு. (உ)

*   *   *   *

End:

*   *   *   *

பொன்னுங்காணி வேருடனேபுளியனூர்க்கு வேப்பீர்க்கு
மின்ன வேரிரடியதனை விதமாங்கோழி யவரையின்வேர்
சொன்னேம்பல மே யரையதனில் துள்ளக்கருக்கி யெண்ணெய்விட்டு
உண்ணு பானுப்புடன் வைத்துவோடுங் கணமும்வாராதே. (கஅ)

நல்லவெல்லம் பழந்தண்ணீர் நாழியில்
வல்லபாதி பட்டை மகிழ்ந்துண்ண
தொல்லைவாரி சுவாரிவிடும் நீரிழிவு
இல்லையில்லை இராமன் கைபாணமே. (௧)

கண்டசுக்கு கடுகொடு பேய்ப்பொடல்
விண்டதேக்கு மிகு கொத்தமல்லியுங
கொண்டநீரில் குறிக்கிக குடிப்பிராய்
அண்டவாய் வரோசிகந் தீருமே. (௨)

(கு-பு.)—

இந்த வைத்யநூல குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் பட்சி தோடங்கள் மூன்று, கணங்கள் எட்டு, உச்சிதோடம் மூன்று, மாந்தம் எட்டு, அச்சிரம் எட்டு, உள்நாக்கு வளர்தல் ஒன்று ஆகிய இவைகளது குணங்களையும் விரிவாகச் சொல்லி அவையிறைை நீக்கும் மருந்துகளையும் கிஷாய வகை இலேகிய வகைகளையும் உணர்த்துவதோடு மஞ்சட்காமாலை முதலிய பல பிணிகளையும் தெளிவாக உணர்த்துவது. அகத்தியர் பாலவாகடம் நூறு (செய்யுள்) எனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் வந்துள்ள எட்டு பாக்களும் அசசில் வந்திருககின்றன.

(c) அகத்தியர் பாலவாகடம இருபத்தொன்று.
AKATTIYAR BĀLAVĀKAṬAM IRUPATTONṞU.

Foll. 119*a*—125*b*.

Similar to the above.

The author of the work appears to be Ahattiyanār living in Potihai.

Complete.

Beginning:

ச[ற](ரா)ணமே குருவாழி தன்னைப்போற்றித்
தாள்பணிந்து அறிவுடனே மிகுந்துபாரு
காரணமே வாயுவிஞல் [நீர்ச்சல](ரச)ங்களாகிக்
கனமான ரசமதுதான் சுரோணிதங்களாகித்
தாரணமாய்ச் சுரோணிதத்தால் சுக்கிலங்களாகித்
த[ளை](ழை)த்துதப்பா உலகத்துள் தையல்தேடி
வாரணியுங் கொங்கைமயில் [மு](மி)ன்ஞள்வந்து
மகிழ்ந்திருந்து வொருமணியாய வாங்கிஞளே. (௧)

வாங்கிஞள் வைத்திருக்க இடமங்கேது
மயிர்நுணிபோற் சுழியுண்டு வதிலேசிக்கித்
தேங்கிஞள் (நா)தவிந்தா லிரண்டுங்கூடித்
திரண்டதப்பா குமிழ்போலே பிண்டமாச்சு
தூங்கிஞள் மிகுந்தாசை சிங்காரங்கொண்டு
சுகித்திருந்தா ளசனத்தால் இனிப்பிஞலே
ஏங்கிஞ ளினிப்பதற்கும் புளிப்பதற்கும்
இதமான வகைபுசித்தா ளின்பமாக. (௨)

* * * *

End :

கூட்டுவெள்ளை சாட்டரணைவேர் கொத்தான்வேர்[தான்]
 கோதையரே யேழுவகை பலமிரண்டா[க]ய்
ஈட்டுநெ[ரு](றுமாமணா)க் கெண்ணெய்நாழி [சமுறு]சேர்த்து
 ஏலஞ்சீரக மிரண்டு ரோகணிக்காயுந்
திட்டுவகை பலமிரண்டு பொடித்துப்போட்டுத்
 தீயெரித்து மெழுகாக்கிக் காசிடையேவாரு
மூட்டோடே யோமெடா வலியைந்துந்தான்
 மூன்றுநாள் பத்தியந்தான் முனைந்துபாரே. (உக)

முற்றும் :

(கு-பு.)—

இந்த அகத்தியர் பாலவாகடம் என்னும் நூல் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் பல பிணிகளது வகையினையும் அதைத் தீர்க்கும் மருந்து வகையினையும் எளிதாக விளக்குவது ; அச்சியற்றப் பெற்றிருக்கிறது. நூலாசிரியர் அகத்தியனார் என்றிருப்பினும் பொதிகையில் வசிக்கும் அகத்தியனார் அன்று என்பது செய்யுட்களது நடைப்போக்கினாலேயே தெரிகின்றது.

(*d*) அகத்தியர் எழுவகைத்தோற்றம்.
AKATTIYAR EḺUVAKAITTŌṞṞAM.

Foll. 127*a*—129*b*.

A treatise attributed to Ahattiyar in which he says that a man may be judged by his qualities and actions as coming under one or other of the seven categories, viz., Dēvas, human beings, beasts, birds, matter, reptiles, water animals.

Complete.

Beginning :

அகத்தியர் அருளிச்செய்த எழுவகைத் தோற்றம்.

நலந்திகழுந் தேவர்களு மனிதராவர்
 நாடரிய மனிதர்களு மனிதராவர்
விலங்கினொடு பறவைகளு மனிதராவர்
 மிக்கமுள்ள தாபரமு மனிதராவர்
நிலந்தனிலே யூர்வனவு மனிதராவர்
 நீர்வாழுஞ் சாதிகளு மனிதராவர்
குலங்கள்தனை யின்னதென்று கூறுவென்றாற்
 குணங்களினா லவர்குலத்தைக் கூறலாமே. (க)

வானவரே சிற்புடைய வராகி வாழ்வர்
 மனிதரே மனிதர்குண மாகி வாழ்வர்
ஆனகுலம் விலங்காகி யகந்தை யாவார்
 அகிலெடுத்துப் பறவைகளு மகன்றுபோகும்
ஈனமில்லாத் தாபரங்கள் விவேகமறியார்
 இடுவாரை யிகழ்ந்துரைக்கு நீரில்வாழ்வார்

மானமின்றிக் கையிரப்பார் ஊர்மையாகும்
வகுத்திந்தக் குலத்தொழில்கள் வகுத்தவாறே. (உ)

* * * *

End :

ஈனரெனுஞ் சிறியரெனும் பெரியரெனு
மிருநிலத்தி லருளுடைய குருவந்தெய்தில்
வானமெல்லாஞ் சென்றவர்தம் மடியிற்சார்ந்து
வன்னியெனக் குபதேச மருளவென்ன
ஆனபுக ழுபதேசஞ் செய்துவம்மா
அரனயன்மா லறியாத வருளுந்தந்து
ஊனமெனு மெழு[(பிற)]விக் கடலைநீக்கி
யும்பர்தொழு மின்பந்தேறி யுரைப்பர்தாமே. (ம)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் உலகத்திலே மனிதர் தாம் தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, தாவரம, நிலத்தூர்வன, நீர்வாழ்வன ஆகிய இவ்வெழுவகைத் தோற்றத்தையும் உடையவராகவிருப்பர் என்றும், அங்ஙனமிருப்பதையும் அவரவர் தொழில்களாலுங் குணங்களாலும் மிகத் தெளிவாக உணரலாம் என்றும் சொல்லிப்போந்து அக்குணங்களையும் தொழில்களையும் விரிவாக அறிவுறுத்துகிறது. பத்துச செய்யுட்களான் ஆகியது. அகத்தியர் நூலாசிரியர் எனத் தெரிகிறது. இது மூவருடக் காடலாக்கு 334(J) டிஸ்கிருப்டிவ் காட்லாக்கு 1240 ஆகிய இந்நம்பாகளில் 'எழுவகைத் தோற்றம்' என்ற பெயரால் வெளிவந்துள்ளதேயாகும் :

(*e*) பாலாம்பிகையகவல்.

BĀLĀMBIKAIYAKAVAL.

Foll. 130*a*—134*b*.

A eulogy on the goddess Bālāmbika, a manifestation of Śakti. The work is similar to the work described under R. No. 280 (*h*) ante. In the beginning and end, there is a note to the effect that the work is by Śaṅkarācārya.

Complete.

Beginning :

சங்கராசாரியர் பாலாம்பிகையகவல். குருவே துணை.
ஓம் அர ஹரா சிவசிவா
மூலத் தெழுந்த மூர்த்தியானவளே
ஞாலம் படைத்த ஞானக்கொழுந்தே
நான்முகன் வடிவாய் ஞாலத்தெழுந்து
வானுலகெங் கும்வகை வகையானாய்
கரியமா லென்னுங் காட்சியுமானாய்
உரியதோ ருத்திரனெனி யுவந்தாய்
மயேசுவர னென்னும் வடிவுமானாய்
தயாநிதி யென்னுஞ் சதாசிவமணியே.

* * * *

End :

காத்தெனை யாளக்கட னுனக்கேபாரம்
திரிபுர சுந்தரி காமக்கோட்டி
தீனதயாளு திவ்விய சொரூபி
ஆட்சியான வம்பி கையுந்தன்
காட்சி கொடுக்குங் கருணை
நமஸ்தே நமோஸ்த்து.

சங்கராசாரியர் பாலாம்பிகை யகவல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்த நூல் பாலாம்பிகையின் தோத்திர ரூபமாய் அமைந்தது. சங்கராசாரியர் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. இது மூவருடக் காட்லாக் 280 (*h*) நம்பர் பிரதிபோன்று சிறிது பிரதி பேதத்துடன் காணப்படுகிறது. அங்குப் "புவனேசுவரியகவல்" என்றிருக்கிறது. இறுதியில் இந்தத் தேவதைக்குரிய சக்கிரம் ஒன்றும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கடுத்த (135, 136) ஆய இரண்டேடுகளில் வைத்ய விடயமாய் "உலோமாந்தை மறைப்பு விவரம்" என்று அரும்பதப்பொருள் உரையொன்று எழுதப்பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு "வைத்ய மறைப்பு விவரம்" என்றும் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது.

R. No. 942.

Palm-leaf. 9⅜ × 1⅛ inches. Fol. 181. Lines, 7—8 on a page. Tamil Injured. Old.

Purchased in 1927-28 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Pillai Avargal, Mylapore Madrase.

(*a*) புலிப்பாணி சாலத்திரட்டு இருநூறு.
PULIPPĀṆI JĀLATTĪRAṬṬU IRUNŪṞU.

Fol. 1*a*—52*b*, 53a—57b are blank.

In this work, Pulippāṇi who calls himself as the blessed disciple of Bhōgar, explains several kinds of magic and describes the processes for successfully exhibiting those magic before the public. From the 8th stanza in the Pāyiram, it is made out that the author composed another work entitled 'Palattiraṭṭu.'

Complete.

Beginning :

புலிப்பாணி முனிவர் அருளிச்செய்த
சாலத்திரட்டு இருநூறு.
காப்பு—பாயிரம்.

சத்தியே தயாபரியே ஞானநூலி
சாம்பவியே மனோன்மணியே கபாலிரூபி

முத்தியே வேதாந்தி பரையேயம்பாள்
முக்குணமே முச்சுடரே மாயாவீரி
வெத்தியே மூவருக்கு மருளாய்நின்ற
வேணியே சாமளேயே பொன்னெமின்னே
சித்தியே சாலமிரு நூறும் பாடல்
சின்மயமாம் கணபதிதாள் காப்பாம் பாரே. (க)

பாரப்பா ஜாலமொடு சல்லியமொட்டியம்
பாங்கானதோட்டியந் தோட்டவசித்து
சாரப்பா நொடியானு மொடியானவித்தை
சார்வான கிரிகருணை யொட்டாரந்தான்
காரப்பாசித்து லட்சங்கல் சடாவித்தை
கருவான கக்கிஷமும் பஞ்சபட்சி
வாரப்பா சீனிவித்தை மாந்திரீகம்
வளமான படுபட்சி கைவல்லியமாமே. (உ)

ஆமப்பா பேர்வண்ணன் கேசரீயதீதம்
அடைவான வட்டகர்மம் விநோதங்காருடம்
தாமப்பா தண்டகமல பேனமுஞ்சிப்பி
தயவான யக்ஷிணியுந்தர்க்க சாத்திரம்
போமப்பா பட்சிணி தட்சிணியுங்கூடப்
புகழ்பரதஞ்சோதிடங் காவியத்தினோடு
நாமப்பா வைத்தியத்தோடி லக்கணந்தான்
நல்லசூடாமணியுந்தானின் னுங்கேளே ? (ங)

கேளடாசித்திராரூடங் கன்னங்
கணிதமாய்ச்சிமிழ்வித்தை கம்பிசூத்திரம்
சூளடா சூனியமுந் திறவுகோலுஞ்
சுகமான மந்திரமுநறுக்குச்சல்லியம்
வாளடா மதனநூல் சாத்திரந்தான்
வளமான பெருநூற் சல்லியமதாகும்
தாளடா விருப்பென்ற கடலையப்பா
தயவாகமலைநிகண்டு சொல்லக்காணே. (ச)

* * * *
* * * *
* * * *

End :

ரசமணி.

பாடியே ரசம்பத்து சுத்திசெய்து
பண்பான நாகத்தின்வாயில் வார்த்து
ஆடியேமுப்பூவுங் கழஞ்சிபோட்டு
அடைவாகக் கட்டிநீ மேலேதூக்கு
கூடியேயதன்கீழே பானைவை [நீ]ப்பாய
கொற்றவனே பாம்பழுகி வீழும்பாரு
நாடியே ரசங்கட்டி மணியாய்ப்போகும்
நாயகனே வேதைமுதல் வசியமாமே. (உாக)

ஆமேநீகெந்தியிட்டுச் செந்தூரித்தாற்
அப்பனே நவலோகந்தன்னில்வேதை
வாமேநீஇருநூறு மிந்திரஜாலம்
வளமானகண்ணாடி போலேதோற்றும்
தாமேநீநவரத்நங் கோத்தாற்போல
தரணிதனிற்றான் விளங்கும் புலிப்பாணிதானும்
தாமேநீபோகருடைட கடாட்சம்பெற்றேன்
நலமானசால மிருநூறுமுற்றே. (உ௱உ)

முற்றும்.

புலிப்பாணி முனிவர் சாலத்திரட்டு இருநூறு முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பல சாலங்களை நுதலும் சாலநூற்களைச் சார்ந்தது. போக முனிவர் தம் சீடராகிய 'புலிப்பாணி முனிவர்' இயற்றியதாகும். இவர் தாம் ஒவ்வொரு சாலத்தையும் உணர்த்தும்போது செய்யுளின் இறுதியில் 'போகருடைய கடாட்சம் பெற்ற புலிப்பாணி' என்று தம்மைச் சிறப்பித்துக்கூறு கிறார். அன்றியும் இதிற்கூறும் அரியபெரிய சாலங்கட்குச் சாதனமாம் ஐங் கோலத்தைலம் ஒன்றை "வீரடாபல திரட்டில் ஐங்கோலந்தான் விளம்பி னேந் தைலத்தையெடுத்துக்கொண்டு" என்ற பாயிரத்தின் எட்டாஞ் செய் யுள் இரண்டாமடியிலே கூறுவதால் இவர் 'பலதிரட்டு' என்ற நூலொன்றும் இயற்றியதாகத் தெரிகின்றது. நூல் செய்யுட்டொகை இருநூறும் இதில் உள்ளன. 53—57 ஏடுகள் வேற்றேடுகள்.

(b) புலிப்பாணி முனிவர் சிதம்பர சக்ரபூசை இருபத்தைந்து.

PULIPPĀNIMUNIVAR CIDAMBARACAKRAPŪJAI IRUPATTAINTU.

Fol. 58a—64b. Fol. 65 is left blank.

On the mode of drawing and worshipping the Cidambaracakra which is considered to be of great help in performing magic and in curing diseases. By the due disposition of certain mystic letters in the various parts of this Cakra|or diagram, it is considered possible to overcome one'ss enemie in various ways.

Beginning :

ஸ்ரீதேவிசகாயம் : புலிப்பாணி முனிவர் அருளிச்செய்த
சிதம்பரசக்கிரம் இருபத்தைந்து,
காப்பு.

அத்திமுகன்றனை யளித்த வரனேகாப்பு
அகிலமெங்கும் நிறைந்துநின்ற வருளேகாப்பு
முத்திதரும் வேதாந்த முதலேகாப்பு
முப்புரத்தைத் தகித்தெரித்த பரனேகாப்பு

சத்தியொரு பாகம்வைத்த வரசேகாப்பு
சஙகரனே யம்பரனே ஞானமூர்த்த
வெற்றியாஞ் சிதம்பரத்தின் பூசைமார்க்கம்
விளம்புகிறேன் கணேசனுடை பாதம்காப்பே. (க)

சக்கிரம்.

காப்பான ஆறுவரை குறுக்கேகிறிக்
களங்கமில்லா ஆறுவரை நேரேகிறி
ஆப்பானவிருபத்தைந்தறையுமாச்சு
அடைவான மூலைதோறுஞ் சூலம்போடு
தாப்பான முதலறையில் நாலுகோணந்
தயவானநகாரமொடு அகாரங் கூட
வாப்பான ஐயோடு வகாரந்தானும்
வளமான லக்கமது பத்துமாமே. (க)
ஆமப்பா வடுத்தறையிற் பிறைதான்கோணம்
அடைவான மகாரமொ டிகாரங்கூட
தாமப்பா கிலியோடு வகாரந்தானுந்
தயவான லக்கமது பதினெட் டாகும்
வாமப்பா வடுத்தறையின் முக்கோணந்தான்
வளமான சிகாரமொ டுகாரந்தான்
நாமப்பா சவ்வுடனே நகாரந்தொட்டு
நலமான லக்கமது பதிஞன்காமே. (உ)
ஆமடா விதனருகே யறுகோணந்தான்
அடைவானவகாரமொ டேகாரந்தான்
தாமடா ஸ்ரீமுடனே யகாரங்கூடத்
தயவாக லக்கமது ஆறும்பாரு
வாமடா விதனருகே வட்டம்போடு
வளமான யுகாரமொ டோங்காரந்தான்
நாமடா ஹரிஓமென்று நாட்டி
நலமான வகாரமொ டிலக்கமூன்றே. (ங)

* * * *

பூசித்த ஞானமது தொண்ணூற்றாறு
புங்கமுடன் பலதிரட்டு நூறுமாகும்
ஆசித்தேன் கொக்கோகம் நூறுபாதி
யப்பனே சாலம திரண்டுநூறு
வாசித்தேன் சோதிடந்தான் முந்நூறாகும்
வளமான வைத்யமோ வைந்நூறாகும்
வீசித்தேன் சண்முகத்தின் பூசைமார்க்கம்
விதமாக முப்பதிலே விளம்பினேனே. (சு
விளம்பினேன் சிமிழிவித்தை யிருபத்தைந்து
விதமான தேவியுடை பூசைமார்க்கம்
தளும்பவே யிருபத்தோ டொன்றினுள்ளே
தயவாகச்சொல்லிவைத்தேன் நன்றாய்ப்பாரு
கிளம்பவே சிதம்பரந்தான் இருபத்தைந்து
கெட்டியாய்ப்பாடினேன் உகந்து—ாரு

வளம்பவே போகருடை கடாட்சத்தாலே
வளமான புலிப்பாணி பாடினேனே. (உ௰)

* * * *

ஆமடா விறையாறு வீசமாகும்
அப்பனே பணிரண் டரைக்காலாகும்
தாமடா மூவெட்டுக் காலேயாகும்
தயவாக விதிவிரட்டி யரையேயாகும்
வாமடா விதிவிரட்டி முழுதென்பார்கள்
வளமான கனமப்பா நெற்கனந்தான்
நாமடா வீசமது ஒருநெல்லாகும்
நலமான சிதம்பரத்தின் பூசைமுற்றே. (உ௫)

(கு-பு.)—

இது, வைத்யம் ஜாலம் முதலியவற்றைச் செய்வதற்காய்ச் சித்தி பெறுவ தற்கு உரிய சிதம்பர சக்கிரம் 'இவ்வகைத்து' என்றும், அதனை எழுதிப் பூசிக் கும்விதம் இபபடியென்றும் விரிவாகக்கூறிக் கிருதயுகத்திலே பிரம்மாவும், திரேதா யுகத்தில் கௌசிகமாமுனிவரும், துவாபரயுகத்திலே போகநாத ரெனுஞ் சித்தரும், கலியுகத்திற் புலிப்பாணி சித்தரும் இந்தச் சக்கிரத்தைப் பூசித்து வெகு சித்திபெற்றார் என்று பதினெட்டாஞ் செய்யுளால் உணர்த்து கிறது. முற்றுமுள்ளது. அன்றியும் இதில் நூலாசிரியர் புலிப்பாணிமுனிவர் தாம் இயற்றிய ஞானம் ஜாலம் வைத்தியம், கொக்கோகம், தேவிபூசை, சண் முகபூசை இன்னோரன்ன பலவிடயமான நூற்களும் அவற்றுள் செய்யுள் தொகை இத்துணைத்து என்றும் 18—20 ஆகிய மூன்று செய்யுட்களால் உணர்த்துகின்றார்.

இந்தச் சிதம்பர சக்கிரம் என்பதைப் பல சித்தர்களும் கையாண்டு இருப் பதாகத் தெரிகிறது. வச்யம், மோகனம், உச்சாடனம் மாரணம் இவைகளுக்கு அத்தந்தக் கட்டங்களில் எழுத்துக்களை அடைக்கும்விதத்தையும் மிகத்தெளி வாகக் கூறுகிறது. 65-ஆவது வெற்றேடு.

(c) புலிப்பாணி முனிவர் சிமிழ்வித்தை இருபத்தைந்து. PULIPPĀṈIMUNIVAR SIMIḺVITTAI IRUPATTAINDU.

Fol, 66(*a*)—72.

A treatise in 25 stanzas dealing with the making of certain small caskets having magical and mysterious properties. The authorship is attributed to Pulippāṇi disciple of Bhōgar.

Complete.

Beginning:—

புலிப்பாணி முனிவர் அருளிச்செய்த
சிமிழ்வித்தை இருபத்தைந்து.

காப்பென்ன சிமிழ்வித்தை சொல்லக்கேளு
கருவான மணிக்கழுகின் கருவிறைலே
தாப்பென்ன வாண்கழுகு வெள்ளிநாளில்
தான்வதைத்து உயிர்போனவிடத்தில்மைந்தா

ஆப்பென்ன வாதித்த மதியந்தன்னில்
அடைவாக முப்பலியும் பொங்கலிட்டுச்
சாப்பெனை வத்துவுடன் சுத்திவைத்துச
சார்வாகப் பூசைசெய்து சொல்லக்கேளே. (௧)

கேளுநீ முதுகெலும்பை யடுக்கடுக்காய்க்
கீறியேதா னெடுத்துச் சுத்திசெய்து
ஆளுநீ மூடி யெட்டுச் சிமிழ்தானெட்டு
அப்பனே பாக்குபோற் செய்துதீரு
நாளுநீ யதனஸ்த்தி நரமபோடொக்க
நலமாகக் கயிறு திரித்துச் சிமிழைக்கோத்து
வாளுநீ சிமிழ்நடுவே துவாரம்போடு
மைந்தனே யிதன்பெருமை சொல்வேனபாரே. (௨)

பாரேநீ முதற் சிமிழ்தான் வசியமாகும்
பண்பான மாரணந்தான் சிமிழ்தானிரண்டு
வீரேநீ மூன்றப்பா பேதனஞ்சித்தி
விதமாக நான்கப்பா தம்பனமே செய்யுஞ்
சீரேநீ யைந்ததுவும் வித்வேஷணந்தான்
சிறப்பான ஆறதுவும் உச்சாடிக்கும்
தீரேநீ யேழப்பா மோகனஞ்சித்தி
திறமான வெட்டதுவு மழைக்கும்பாரே. (௩)

பாரேநீ வசியமப்பா அங்கென்றூன்று
பண்பான மோகமப்பா மங்கென்று நாட்டு
வீரேநீ யழைப்புக்கு வங்காம்பாரு
விதமாகத் தம்பனத்திற்கு நங்கையூன்று
கூறேநீ சாடணந்தான் வங்கேயாகுங்
குணமான பேதனத்திற்கு யங்கென்றோது
தீரேநீ வேஷணந்தான் நங்கேயாகுந்
திறமான மாரணந்தான் சிங்கைக்காணே. (௪)

End :

சித்தியிலைட்டசித்து மாடவென்றால்
சிமிழெட்டுங் கருத்தொட்டுத் திறந்துமூடு
வெற்றிபெறத் திசையெங்குஞ் சிமிழ்தான்வித்தை
வெல்லலா முனக்கெதிரியில்லை யெங்கும்
புத்தியினாலே யறிநீ வெளிவிடாதே
பொல்லாத பாவிகளுக்கீந்திடாதே
சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
சார்வாகப் போகருடை கடாட்சந்தானே. (௨௯)

தானென்ற நூற்றொருகைதான் சொல்லக்கேளு
தயவான வைத்தியந்தான் ஐஞ்ஞூறோடு
மானென்ற சோதிடமுஞ் சாலமப்பா
மைந்தனே கொக்கோகம் பலதிரட்டு ஞானம்

தானென்ற சிதம்பரமுந் தேவியப்பா
தனதாகச் சண்முகத்தின் பூசைவாடை
வானென்ற முன்யுகத்தில் தண்டபாணி
மன்னவரைப் பூசித்தார் பிரமன்தானே. (உச)

தானென்ற சித்தர்க்குள் போகநாதர்
தயவினால் புலிப்பாணி பூசித்தேன்பார்
கோனென்ற போகருமே மகிழ்ந்துமைந்தா
குற்றமற்ற காதணிகள் சிறிதுமீந்தார்
நானென்று அவருடைய கடாட்சத்தாலே
நாமிருந்தோங் கிரிதனிலே மகிழ்வாய்த்தானும்
தேனென்ற சிமிழ்வித்தை யிருபத்தைந்திற்
திறமாகப் பாடிவைத்தேன் சித்திமுற்றே. (உரு)

புலிப்பாணி முனிவர் சிமிழ்வித்தை முற்றும் :

(கு-பு.)—

இந்த நூல், மணிக்கழுகுகளில் ஆண்கழுகை வெள்ளிக்கிழமையிற் கொன்று பூசைசெய்து நைவேத்யம் முதலியனவும் இட்டு முதுகெலும்பைக் கொண்டு எட்டுச் சிமிழும் எட்டுமூடியும் பாக்களவு செய்துகொண்டு நரம்பி னால் கயிறுதிரித்துக் கோத்துவைத்து வசியம் மாரணம் தனசித்தி தம்பனம் வித்துவேஷணம் உச்சாடனம் மோகனம் அழைத்தல் ஆகிய இவ்வெட்டுக் கிரியைகளையும் மந்திர மோதிச்சிமிழ்களை மூடித்திறந்து அதற்குரிய மூலிகை களைக்கொண்டு செய்யும் அருமையான வித்தையை உணர்த்துவதால் ‘ சிமிழ் வித்தை ’ என்று பேர்பெறுவதாயிற்று. போகரது மாணவர் ஆய புலிப்பாணி சித்தர் இயற்றியது. இருபத்தைந்து பாடலால் அமைந்துள்ளது. கடைய கத்து இந்நூலாசிரியர்தாம் இயற்றிய நூற்களுடைய கோவையை உணர்த துஞ் செய்யுட்களும் உள. அச்சிட்டிருக்கலாம் என்றே தோற்றுகிறது. முற்றும் உள்ளது.

(d) புலிப்பாணிமுனிவர் பலதிரட்டு நூறு.
PULIPPĀṆIMUNIVAR PALATIRAṬṬU NŪṞU.

Fol. 73a—100b.

Same work as that described under R. No. 199 (e) ante.

B Pulippānimunivar.

Complete in 100 stanzas.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 199 (e) நம்பர் பிரதி போன்றது. புலிப்பாணி முனிவர் இயற்றியது. நூறு செய்யுட்களால் ஆனது. இதில் முற்றும் உள்ளது. ஆயினும் அது ஆங்காங்குமிகக்கிழிந்திருப்பதால் இந்நூலில் உள்ளவைகளை முழுவதையும் உணர மிகவும் இது, உபயோகமாகியிருக்கிறது அன்றியும் ஆங்காங்குப் பாட பேதத்துடனே இது காணப்படுகிறது இதில் வசியம், மாரணம், வித்துவேஷணம், திருடர்களைப் பிடித்தல் சொக்குப்பொடி, புருஷ வசியம், பெண்கள் வசியம், இன்னோரன்ன அரிய

விஷயங்கள் அடங்கியிருத்தலோடு கடைசியில் இவ்வாசிரியர் தாம் இயற்றிய நூற்களது கோவையுணர்த்துஞ் சில செய்யுள்களும் உள்ளன, இதன் பெயர் அச்சிட்ட புத்தகங்களின் காட்லாக்கில் காணப்படுகிறது.

(e) அகத்தியர் மாந்திரீகம் ஐம்பது.
AKATTIYAR MĀNTIRĪKAM AIMPADU.

Fol. 101—117b.

A work in 50 stanzas dealing with the evil effects of bad deeds a well as the evils caused by witchcraft and with the manner of counteracting these evils.

Complete.

Beginning:

அகத்தியர் அருளிச்செய்த மாந்திரீகம் ஐம்பது.

கர்மங்கள் நிவர்த்தியாக :—

பத்தியுடன் பார்வதி(யை)ப் போற்றிசெய்து
பரிவான குறுமுனிதான் பாரிலோர்க்குச்
சத்தியமா முறைப்பாடு எவல்பில்லி
[சயி](சை)த்தாஞெடு தெய்வகுற்றம் சரீரத்துன்பம்
முத்தியெழுங் குணங்குறிகள் நீங்குநேர்மை
முறையென்ன சொல்லென்று [முனி](னே)ந்துகேட்க
வஸ்த்துவென்ற வுமையவள்தான் மனமகிழ்ந்து
வன்மையுடன் வையகத்து வகைசொன்னுளே. (க)

வகையென்ன பொய்சத்தியஞ் செய்தபேர்க்கு
மாடுகன்று பிள்ளைகள் வலக்கைசேரும்
நகையான கண்ணுகெடு முயிரைப் போக்கும்
நாளிந்தக் குணங்கண்டால் நடுச்சந்திக்குள்
தொகையான மஞேன்மணி[யே](யை)ப் பூசைசெய்து
சூத்திரமாய் வைரவன்தான் சக்கிரத்தைச்
சிதையான காரீயத் தகட்டிற்கிறிச்
சிவசிவாவென்றுசொல்லிச் சிரசிற்கட்டே. (உ)

பிசாசின் குணம் :

கட்டடா பிசாசுதான் பிடித்தபேர்க்கு
கால்லகைகள் சோர்வையிடுங் கனவுகாணும்
இட்டமுடன் பெண்களையாண் சுருபமாக்கும்
இனிதாஞெனல் மோகினியேகாணும்
நட்டாவில் வாய்பினத்துங் கருவழிக்கும்
நளிர்ச்சுரமாம் பெரும்பாடாம் நடுக்கம்பித்தம்
முட்டனவே பெண்புருடன் கூடிவாழார்
மூறைகண்டாற் கர்மந்தீரும் முனிவுகேளே. (௩)

நிவர்த்தி :

கேளடா பிசாசினுடைப் பலத்தைப் பார்த்துக்
கீறடா பஞ்சாட்சரத்தைக் கிருபையாகத்
தாளிடாக் காரீயஞ் செம்புதங்கம்
தகடெழுதித் தலைக்கழுத்தில் இடையிற்கட்டு

ஆளடா வாண்பன்றி கோழிகாவு
அரி ஐஜ மென்றுவுரு வைந்நூறுபோடு
பாளிடாப் பாவாடைவீரன் காத்தான்
பறக்குமடா பிரம்மராட்சி பரிந்துபாரே. (சு)

* * * *

End :

கரையான வதர்வணத்துக் ஓதுவேயாதி
கண்டகண்ட மந்தரத்தைக் கருதவேண்டாம்
பரையான உமையவ[னே](ளைப்) பணிந்துபோற்றிப்
பார்தனிலே யித்தொழி[லே](லை)யாடிப்பாரு
வரையிட்டுக் குள்ளிருப்போர் உனக்கீடாமோ
மாந்திரீக ருனக்க[டு](டி)மை மகி(ழ்)வாரப்பா
உரைவிட்ட ஐம்பதுடன் முறைதப்பாமல்
உலர்ந்ததோர் துயரம்[னீ](நீ)ங்கி ஊழிவாழ்வார். (ருய)

அகத்தியர் அருளிச்செய்த மாந்திரீகம் ஐம்பதும் எழுதி நிறைந்தது முற்றும்.

(கு-பு)—

இது மாந்திரீக நூலைச்சார்ந்தது. அகத்தியர் இயற்றியதாகக் குறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஐம்பது செய்யுட்களால் ஆகியது. முற்றும் உள்ளது. இதில் கர்மங்கள் நிவர்த்தியாகும் முறையும், முறைப்பாடு, ஏவல் பில்லி, இவை முதலாயினவற்றிற்குக் குணங்களும், நிவர்த்தியாகும் முறைகளும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. மாந்திரீகரது இலக்கணமும் இருக்கிறது.

(*f*) அகத்தியர் அட்டகர்ம பஞ்சாட்சரம் பத்து.
AKATTIYAR AṬṬAKARMA PAÑCĀKṢARAM PATTU.

Foll. 118*a*—123*b*. Fol 124 and 125 left blank.

Same work as that described under R. No 168 (*g*) ante.

Complete.

(கு-பு)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கில் 168 (*g*) நம்பரில் வந்துள்ள 'பஞ் சாக்ஷரம்' என்ற நூற்போன்றது. மாந்திரீக நூலைச்சார்ந்தது. அகத்தி யர் இயற்றியதாமெனத் தெரிகிறது. இதிலே பாயிரத்தில் இந்த நூலை இன் னாருக்குக் கூறலாம், இன்னாருக்குக் கூறலாகாது என்று இதன் பெருமை நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்னர் இந்தப் பஞ்சாட்சரத்தைக் கொண்டே அஷ்டகர்ம சக்கிரமும், சிதம்பர சக்கிரமும் எழுதுவித்துப் பூசிப்ப தென்றும், அந்தந்தச் சக்கிரங்களில் எழுத்துக்களை யடைக்கும் வகையும், மோகனம், வச்யம், மாரணம், சூன்னியம் போக்குதல், இவையாய கிரியைகளு

க்கு எழுத்துக்களை மாறியடைக்கும் விதமும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பத்துபாடல்களால் ஆனது. இதில் முழுவதும் இருககிறது. நூல் முடிந்தபின்னர் சிதம்பர சக்கிரமும் அதற்குரிய மந்திரங்களும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

(g) அகத்தியர் அட்டகர்ம பஞ்சாட்சரம் பத்து.
AKATTIYAR AṬṬAKARMAPAÑCĀKṢARAM PATTU.

Foll. 126—129*a*. Fol. 129*b* is left blank.

Same work as the above.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்த நூல் முன்பிரதி போன்றது. பத்துப் பாடல்களும் இதில் உள்ளன ஈற்றதாகிய பத்தாவது செய்யுளில் "செப்பினேன் அன்பதற்குள் தெளிந்து முறமே" என்றிருககிறது, "பத்துக்குள் தெளிந்தென்று" இருப்பதே நலம் என்று தெரிகிறது; இந்நூலும் பத்துச் செய்யுட்களாலேயே அமைந்திருத்தலால் என்பது.

(h) ஊர்வசி இரத்தினச்சுருக்கம் பதினெட்டு.
URVAŚI IRATTINACCURUKKAM PADINEṬṬU

Foll. 130*a*—134*b*.

Same work as that described under R. No. 280 (*w*).

Complete.

(கு-பு.)—

இந்த நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கில் 280 (w) நம்பரில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள நூல் பிரதியை யொத்தது. யோகவிஷயத்தை யருமையாக விளக்கிப் பீசாட்சர மந்திரங்களையும் உணர்த்துகிறது. ஈற்றுச் செய்யுளில் "நீதி மொழியான பதினெட்டு மிவைமுற்றே," என்றிருப்பதால் "ஏகமாகியிருந்த பராபரம்" என்ற பாயிரச் செய்யுள் அன்னவரிடத்துப் பத்தியுள்ள ஒருவரால் செய்யப்பட்டிருக்கலாம்; நூற்செய்யுள் பதினெட்டும் இந்தப் பிரதியில் இருக்கின்றன.

(i) இராமதேவர் பரிபாஷை பதினெட்டு.
IRĀMADĒVARPARIBHĀṢAI PADINEṬṬU.

Fol. 135*a*—142*a*, fol. 142*b* is left blank.

Same work as that described under No. R. 197 (*d*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூன்று வருடத்திய காட்லாக்கின் 197 (d) நம்பர் பிரதியைப் போன்றது. இராமதேவர் என்னுஞ் சித்தரால் இயற்றப்பெற்றது. பதினெண் சித்தர்கள் மறைத்துச் சொன்ன பரிபாஷையை இவர் விவரித்துச் சொல்லுவதாகக் கூறுகிறார். இருபத்தேழு செய்யுளாலாகியது. முற்றும் உள்ளது. சித்தர்களுக்காம் சித்திபெறும் முறையை உணர்த்துகின்றது.

(j) புசண்டமகருஷி ஞானம் எண்பது.

BHUJAṆḌAMAHAṚṢIÑĀNAM EṆPADU.

Fol. 143*a*—163*b*. Fol. 164*a* and *b* are left blank.

A treatise of a philosophical nature dealing with the Ñānam nad Yōgam of the Siddhars; The last ten stanzas deal with alchemy medicine and the eight ways of doing harm to one's enemies.

Complete.

Beginning:

புசண்டமகருஷியருளிய ஞானம் எணபது.

காப்பு :

சிறந்த பராபரமாகி யெங்குந்தானாய்த்
தீர்க்கமுடனிரவி மதியுஞ்சுடர் மூன்றாகிப்
பரந்தருளு மைம்பூதமாய்கை தோன்றிப்
பல்லாயிரங்கோடி யண்டம்படைத்த போதம்
வரம்பெருகி யனந்தானந்த முயிருமாகி
மதபேத மாகவுந்தான் வடிவைக்காட்டிச்
சரம்பெருகி யண்டத்திலெழுந்துநின்ற
சச்சிதானந்த மதைப்பணியுவோமே. (க)

ஓமென்ற சுழிமுனைதா னண்டவுச்சி
ஓமுடிந்த பட்டணத்திற் கப்பாற்சென்று
நாமென்று சொல்லார்கள் யோகம்ஞானம்
நாட்டுகிறேன் அஞ்சனமுந் திலதப்போக்கும்
வாமென்ற வைத்தியமும் அ[ஷ்]ட்டகர்மம்
வாதமென்ற வித்தையெல்லாந் தெளிவேயாகும்
காமென்ற பீடமதிற் கண்டுதேறிக்
காட்டுகிறேன் மெய்ஞானக் கருவைப்பாரே. (உ)

சேரடா வணுப்போலப் புருவத்திட்டுத்
தீர்க்கமுடன் நீதானுஞ் செல்லும்போது
ஆரடாவுனைத் தானுங் காண்பாரப்பா
அண்டமெனும் பிரம்மத்தி னருளினாலே
நேரடா திகைப்பூடு கொண்டுவந்து
நிச்சயமாய் முன்சொன்ன தைலம்விட்டு
வீரடா வரைத்தபின்பு புருவத்திட்டால்
வேசையர்கள் வெகுபேர்தாம் மயங்குவாரே.

*　　*　　*　　*　　*
*　　*　　*　　*　　*

பாரடா பரபிரம்மத்து டேசென்று
பரிதிமதியக்கினியும் மூன்று மொன்ருய்
நேரடா வதீதந்தான் எதிரிதன்னை
தி[க்ஷ](ச்சய)மாய்ப் பார்த்திடவே நீறிப்போவான்
கூறடா கோடான கோடிசித்துங்
குறித்திடவே யாகுமடா பிரம்மத்தாலே
வீறப்பா இந்நூலைக் கொடுத்திடாதே
வெற்றிபெற எண்பதுந்தான் வாழ்கமுற்றே. (அ0)
புஜண்ட மகருஷி ஞானம் எண்பது முற்றும்.
புஜண்ட மகருஷி பாதாரவிந்தமே துணை.

(கு-பு.)

இந்நூல் புசண்ட மகருஷியினுல் இயற்றப்பெற்று யோகம் ஞானம் என்ற இவ்விரண்டையும் முக்கியமாகச் சொல்லித் திலகம், வைத்தியம், அஷ்டகர்மம், இரசவாதம் என்னு மவைகளை நூலிறுதியிலே எழுபது செய்யுட்களுக்கு மேலாகப் பத்துச் செய்யுட்களால் உணர்த்துகிறது. இரண்டாஞ் செய்யுளது ஈற்றடியிலே 'காட்டுகிறேன் மெய்ஞானக் கருவைப்பாரே' என்றிவர் கூறியிருப்பதால் இந்த நூலுக்கு 'மெய்ஞானக்கரு' என்ருெரு பெயர் இருக்கலாமெனத் தெளிவாகிறது. இரண்டாவது செய்யுளிலேயே ஆசிரியர் தாம் நூலில் நுதலப்புகும் விஷயங்களைக் கூறியிருக்கிருர். இது அரிதாமெனத் தோற்றுகிறது. இந்த நூலேடுகள் மிகவுஞ் சிதலுற்று இருக்கின்றன. முற்றும் உள்ளது.

(*k*) பதஞ்சலிமுனி ஞானம் ஐம்பத்தாறு.
PATAÑJALI MUNI ÑĀNAM AIMPATTĀṞU.

Fol, 165*a*—181*a*.

A work purporting to deal with Yōga, Ñāna and alchemy. It also gives the names of the various works of Ahattiyar and others, the number of stanzas contained in those works, besides indicating the abode of the Siddhars.

Complete.

Beginning :

பதஞ்சலி மகாமுனிவர் அருளிச்செய்த ஞானம் ருசு.
காப்பு வெண்பா :

சீலத்தரும்பொருளைத்தே சோ மயப்பொழிவை
மூலத்தசைவை முதற்குருவை—ஞாலமுணர்ந்து
உய்யப்பதஞ்சலி முன்பொதியத் திருப்புகழ்க்கங் ?
கையனி ருபூஞ்சரணே காப்பு. (க)

ஆருதாரப் பொருளா யைம்புலனுய் வன்கரணக்
கூறாய்க்கான மூவசைவின் கொள்கையாய்ப்—பேருன
வாழிடமூன்றெய்தும் மனோன்மணி யன்பால்மகிமைச்
சூழும் பதஞ்சலி நூற்சொல். (உ)

வண்ண விருத்தம் :

பரமமெனும் பொருளேதோகாரணம்
விபரமறிந்ததுதானே சூசனே
பழுதறவெஞ்சலு மாயாபேதைமை—யுறவாகிப்
பழகிநிறைந்தபின் வேறே யோர்பொருள்
கருவிலெழுந்ததுபோலே வாய்வது
பரிசநுழைந்திடு பூதாகாயமும்—அதுதானே,
கருவியனந்தமு மீளாவாணவம்
மலமிகக்கந்தைகள் மேலாய் நூல்வகை
கபடவலங் கிருதயோனீ பேதமும்—எழுகூறுயக்
கரையிலையென்பது சீவான்மாவுகள்
பசுசலனஞ் சமையாதியாகம
கலகமெனுந் திரையூடே முழ்கினர்—கதிமாறி
* * * *
இரவிகள் சந்திரர் வானுகாயமும்
உகமுடிவுஞ் சனனுதிமாயையில்
இது சகசந்தனிலே ஞேபுருவம்—இதுகாணும்,
இகபர மிரண்டென வேதாஞேதிய
இருவகை யுந்தளரா மெய்ஞானமும்
இது வதுவுஞ்சரிதானே மௌனமும்—இனிதாகும்.
சருகு கிழங்குகள் பால்நீர் காய்கனி
மிகவு மருந்துவர் வீண்வாய்ப்பேசியே
தடியின் முரண்டினர் தாமோர்வேணியின்—முடிவேதோ,
சருவமவன் செயல் தானேயாகிய
குருவை யுணர்ந்தவர் தாமே யோகிகள்
தனேயுமறிந்தவர் பேசார் ஞானிகள்—தவியாரே. (க.)
* * * * *
* * * * *

End :

ஆகும் பெருவெளிமேல் உடலாடும் படிகவனம்
போகும்படி திடமாகிய பொருள்சேர் ரசமணியும்
தேகஞ் சிலநாள் நின்றிடவே செய்திடுந்திறமும்
யோகம்பெரு மௌனங்களு முப்பாமெனவுரையே. (ருரு)

முடுகு விருத்தம் :

நூறிவேறு போதிலாறு கேணியாகும்விந்தடா
நூறு நூறுஞ் சேருமாகில் மாரிபெய்யுமாறடா
வேறுமீசனேது ஞானவீதியேனும் போழ்திலே
வேதனுளு மாயனுளு மீசனுலும் வாசமாய்க்
கூறு நாவதேதடா சொல்மூல நாடியூகவே
கோணமா மூவாசல் ஏறப்பாழின் மீதிலேறடா
சாரடா கணேசர்பாதங் கேசராதி வீதியில்
சாருசேரு தாரகர் சதாசிவாய பிரம்மமே. (ருசு)

பதஞ்சலி ஞானம் முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்தப் 'பதஞ்சலி முனிஞானம்' என்ற நூல் பதஞ்சலி மாமுனிவரால் இயற்றப்பெற்று ஐம்பத்தாறு பாடல்களான் ஆயது ; இதில் நூல் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் பல சிதைந்துள்ளன. இஃது அகத்தியராதி பல சித்தருடைய நூல்களையும், அவையிற்றின் செய்யுட்களுடைய எண்களையும், அச்சித்தர்களுடைய இருப்பிடங்களையும் உணர்த்தி யோக, ஞான இரஸவாதங்களையும், செந்தூரவகைகளையும், இன்னும் இன்னோரன்ன பல விஷயங்களையும் எளிதாகப் பல விருத்தப்பாக்களால் அறிவுறுத்துகிறது பிழையுள. இந்நூல் "பதஞ்சலி மாமுனி ஞானத்திருப்புகழ்" என்ற பெயரால் அச்சிட்டு இருக்கிறது. அச்சுப் பிரதியில் இல்லாத சில பாடல் உள.

R. No. 943.

Palm-leaf. 9¾ × 1 inches. Fol. 217. Lines, 6 and 7 on a page. Tamil. Injured. Old.

Purchased in 1927—28. from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḻḻai of Mylapore.

(*a*) வான்மீகர் மணிக்கடை கயிற்றுச்சூத்திரம்.
VĀNMĪKAR MAṆIKKAḌAI KAYIṞṞUCCŪTTIRAM.

Fol. 6—10*a*.

Same work as that described under R. No 940 (*f*), ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பிரதி மூவருடத்திய காடலாக் 940 (*f*) நம்பர் பிரதிக்கு மற்றோர் பிரதியாகும். ஓரோவிடத்து சிற்சில பாட பேதங்களுடன் காணப்படுகிறது. முற்றும் உள்ளது. சிறிது சிதைந்துள்ளது. முதல் ஏட்டில் இந்த ஏட்டு நூற்களுடைய பெயர்களும் அவற்றின் பாடல்களுடைய மொத்த எண்களும் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. ஐந்தாவதேட்டில் தேரையர் நாடிச்சூத்திரச் செய்யுட்கள் மூன்று எழுதியுள்ளன.

(*b*) வான்மீகர் அடிதலை கயிற்றுச்சூத்திரம்.
VĀNMĪKAR AḌITALAIKAYIṞṞUCCŪTTIRAM.

Fol., 10*b*—12*a*.

Same work as that described under R. No. 940 (*e*), ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதி மூவருடக் காடலாக் 940 (*e*), நம்பர் பிரதிக்கு மற்றோர் பிரதி. முற்றும் உள்ளது. ஆங்காங்குச் சிறிது பாடபேதங்களும் உள.

(*c*) வான்மீகர் பலவிரற்சூத்திரம்.
VĀNMĪKAR PALAVIRARCŪTTIRAM.

Fol. 12*b*—13*a*.

Same work as that described under R. No. 940 (*g*), ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியும், மூவருடக் காட்லாக் 940 (*g*) நம்பர் பிரதிக்கு மற்றோர் பிரதியாகின்றது. ஐந்து பாடல்களும் உள்ளன. சிற்சில விடத்துப் பாட பேதங்களும் காணப்படுகின்றன. சிறிது சிதைவுற்றிருக்கிறது.

(*d*) வான்மீகர் உறுப்புச்சூத்திரம்.
VĀNMĪKAR URUPPUCCŪTTIRAM.

Fol. 13*b*—15*b*.

Same work as that described under R. No. 940 (*d*), ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பிரதி மூவருடக் காட்லாக் 940 (*d*) நம்பர் பிரதிக்கு மற்றோர் பிரதியாகிறது. ஒரோ விடத்துப் பாட பேதங்களும் உள்ளன. ஏடு சிறிது சிதைந்துள்ளது. அதிலுள்ள பத்துச் செய்யுட்களும் இதில் உள்ளன.

(*e*) வான்மீகர் தீபசூத்திரம்.
VĀNMĪKAR DĪPASŪTTIRAM.

Fol. 16*a*—18*b*.

Same work as that described under R. No. 940 (*h*), ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்தப் பிரதியில் மூவருடத்திய காட்லாக் 940 (*h*) நம்பர் பிரதிக்கு மற்றோர் பிரதி. சிற்சில பாட பேதங்களுடன் காணப்படுகிறது. இதில் உள்ள பதினொன்றுஞ் செய்யுள் அதில் காணப்படவில்லை. முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் சிறிது சிதைந்துள்ளன.

(*f*) திருநந்திதேவர் சனனசேகரம்.
TIRUNANDIDĒVAR JANANAŚĒKHARAM.

Foll., 19*a*—30*b*. 31, left blank.

A treatise dealing with the process of creation as related by Nandidēvar to Tirumular. The manner in which individual souls attain salvation by realizing Śiva is described in the end.

Beginning:

திருநந்திதேவர் திருமூலருக்கு அருளிச்செய்த சனனசேகரம்.

திருநந்திதேவர் திருமூலதேவருக்கு அருளிச் செய்த சனனசேகரம். இந்தச் சனனம் எடுக்கிற முறைமை எப்படியோ வெனில், பராபரமாகிய பரமே[ஸ்பா]சுவரன் தராதலம் படைக்கத் தன்னை [னிந](நினை)ந்தருளில், பராபரத்திலே பரந்தோன்ற, பரத்திலே சிவ(ன்) தோன்ற, சிவத்திலே சக்தி தோன்ற, சக்தியிலே நாதம் தோன்ற, நாதத்திலே விந்து தோன்ற, விந்துவிலே பசுபட்சி தாவர சங்கமங்கள் தோன்ற, பசுபட்சி தாவர சங்கமங்களிலே சதாசிவன் தோன்ற, சதாசிவத்திலே மகேசுவரன் தோன்ற, மகேசுவரனிலே உருத்திரன் தோன்ற, உருத்திரனிலே விஷ்ணு தோன்ற, விஷ்ணுவிலே பிரமன்தோன்ற, பிரம்மாவிலே ஆத்துமா தோன்ற, ஆத்துமாவிலே ஆகாசம் தோன்ற, ஆகாயத்திலே வாயு தோன்ற வாயுவிலே தேஜஸ் தோன்ற, தேஜஸ்ஸிலே அப்பு தோன்ற, அப்புவிலே பிருதிவி தோன்ற, பிருதிவியிலே ஓசை தோன்ற.

* * * *

* * * *

End:

முளையில்லாத விதை விதைத்து அங்கமென்னும் வாசக்கால் கட்டி மதமென்கிற மதகு திறந்து சாந்தமென்கிற தண்ணீரைப் பாயவிட்டு மெய் ஞானம் என்கிற தானியம் விளைந்து நிற்கும்படி நிறப்பகரு? அந்த ஆகாசத்தின் வன்னம் மதவளத்தின் ஒளியாய் மின்னி . . விடப்பிரசாதத்தின் ஒளியாய் இருக்கும். அந்தம் என்கிற ரூபம் ரூபத்தை விழுங்கும். அப்போது ஆனந்தம் மிகவும் உண்டாகும். நிராமயத்திலே [ரு](நா)ட்டமாய் இருந்ததும் மெய்யாம். இந்தப்படி என்று நந்திகேசுவரர் திருமூலதேவருக்கு அருளிச்செய்த [வெ]சனனசேகரம்.

நந்திதேவர் திருமூலருக்கு அருளிச் செய்த சனனசேகரம் முற்றும்.

கு-பு.)—

இச்சனன சேகரம் என்னும் நூல் வசன நடையான் அமையப்பெற்று உலகில் சீவராசிகள் பிறக்கும் வகையைத் தெளிவாக வுணர்த்துவது. இதைத் திருநந்திதேவர் திருமூலருக்கு அருளிச்செய்ததாகத் தலையங்கத்தில் தெரிகிறது. இது சீவராசிகள் தாம் பலவும் பராபரத்தின் சங்கல்பத்தால் பராபரத்திலிருந்து பரமும் பரத்திலிருந்து, சிவனும், சிவனிடத்திலிருந்து சக்தியும் என்னும் முறையாக உற்பத்தியாகும் விதத்தையும், கருவில் சீவாத்துமாக்கள் தரிக்கும் விதத்தையும் அறிவுறுத்திப் பின்னர் அவை சிவஞானம் பிறந்து முத்தியடையும் விதத்தையும் எளிதாகத் தெரிவிக்கின்றது.

---

(9) நாதாந்தசூத்திரம் நூறு.
NĀDĀNTAŚŪTTIRAM NŪṞU.

Fol. 32*a*—65*b*. Fol. 66 is left blank.

A treatise of a philosophical character dealing with Ñāna and Yōga. It is also stated in this work that Paramaśiva who burnt the Tripura is the Supreme - Brahman indicated by the mystic sound Nāda and that the Pañcākṣara (five syllabled prayer formula) is the highest Mantra.

Complete.

Beginning:

நாதாந்த சூத்திரம் :

திருமண்ணீ றணிந்து பலவேடம் பூண்டு
சிலபலநூ லாகமங்கள் பலவுங் கற்று
மரு மல(ர்)கள் கொன்றைதும்பை மல்கு?நுசாத்திர
மகா தேவன் மாயனென்றே பிரித்துரைப்பார்
தருவறக்கும் பொருடெரியா மூடர் சத்து
முனமில்லா வுடலுயிரும் பொருளு மொன்றுய்ப்
பருவமறி [தரி](வரி)ய சிவனே யென்று
பகருவார்குரு பதத்தின் நிலையறியா[ற்] தாரும். (க)

நல்லதொரு கல்லுகளைத் தெரிந்துப் பார்த்து
நன்மைதருந் தெய்வமே யென்றே நாடிக்கொன்று
சொல்லுவார் மந்திரங்க ளனந்தங் கோடி
சேசடசோ பசாரத்துடனே ? செய்வா ரில்லை
எல்லையில்லா முறை புஷ்ப மேத்தினுலும்
இன்பதுன்ப மவர்க்குண்டோ வின்றே கேளே
நல்லவொரு சத்குருவை வணங்கிப் போ[த்த](ற்றி)ல்
நன்மைதருந் தெய்வ மென்றே நாடுங்காலே. (உ)

எத்துணைதான் கல்லுகளைப் பூசித்தாலும்
ஈனர்களே யுங்களுக்கு மோட்ச முண்டோ
சுத்தமாய்ச் தலைமுழுகிச் சவஞ் செய்தாலும்
சொல்லரிய பேரின்ப மெய்துமோ தான்
பித்த(ர்)களே கல்லுகளை விலைக்கு வாங்கி
பிராணனென்றே சீலையாலே முடிந்து கொண்டு
செத்தபின்பு கைலாசஞ் சேர்வோ மென்றால்
சேர்வதில்லை யருநரக(ஞ்) சேர்வ தாமே. (ங)

* * * *

* * * *

End:

சாதிகுலம் பெருமை யெல்லாம் எங்களுக்கில்லை
சமயமோ நீறு மெங்களுக் கில்லை
நீதிபெறு நால்வேத நேம மில்லை
நெறியான வைந்தெழுத்து மெங்களுக் கில்லை
ஆதியெனு மாதார மடக்கு மில்லை
யப்பாலே நின்றதொரு வரூப மில்லை
சோதிகுலப் பெருமைதன்னை நாங்கள் சொல்வோம்
சொல்லுதற்கு வேறுமுண்டோ தோற்றந் தானே. (ராங)

உலகுள்ளார் வாழிவாழி யோங்கிய தேவர்வாழி
நிலைமையாஞ் சமயத்தோர்கள் நீதிமன்னர்கள்வாழி
பலபல பெரியோர்வாழி பார்தனிலுள் ளோர்வாழி
நலமையாம் பூமியுள்ள நாதர்கள் வாழிவாழி.

திருச்சிற்றம்பலம் : சிவமயம் : முற்றும்.
நாதாந்த சூத்திரம் ;

(கு-பு.)—

நாதாந்த சூத்திரம் என்னும் இந்நூல் வேதாந்தத்தைச் சார்ந்து யோகம் ஞானம் என்னுமவைகளைத் தெளிவாகத் தெரிவித்து ஐம்பத்தொன்பதாஞ் செய்யுளில் அட்டமூர்த்தான் திரிபுரமெரித்த பரமசிவனை நாதாந்தீசுவரன் என்றும், பஞ்சாட்சரமதே சிறந்ததென்று இன்னுமொரு விடத்திலும் விளக்கிப் போந்து தத்வஞானத்தை அறிவுறுத்துவது. நூறு பாடல்களான் நிறைந்துள்ளது. முற்றும் உள்ளது. சிறிது சிதிலம்.

(h) உடலறிவிளக்கம்.
UḌALAṚIVIḶAKKAM.

Foll. 67*a*—101*b*.

By Saṅkarācāriyar.

Same work as that described under R. No. 142, ante.

Wants 3 stanzas in the end ; otherwise complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக் 142-வது நம்பரில் வந்துள்ளதே. இதில் கடையகத்து மூன்று பாடல்களைத் தவிர்த்து எல்லாப் பாடல்களும் உள்ளன. சங்கராசாரியர் என்பவர் இயற்றியதாகக் குறித்திருக்கிறது.

(i) தக்ஷிணாமூர்த்தி பூரண பூசாவிதி இருநூறு.
DAKṢIṆĀMŪRTTI PŪRAṆA PŪJĀVIDHI IṚUNŪṚU.

Foll. 102*a*—166*b*. 167, left blank.

On the worship of certain deities after drawing certain diagrams with appropriate mystic letters in the various parts of these diagrams.

Complete.

Beginning :

தக்ஷிணாமூர்த்தி அருளிச்செய்த பூரண பூசாவிதி :

ஆதார மாறு மேல கண்ட குருபாதம்
வேதாக மத்தின் விதிமார்க்கம்—நாதமுடன்
விந்து மூலம் விளங்கும் பூசாவிதிக்கோர்
தந்தி முகன் தானே சரண்.

காரணமாஞ் சிவயோகி சித்தர் பூசை
களங்கமறச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியா கேளு
பூரணமாம் மௌனமல்லோ ஞான வாழ்க்கை
புகழான வட்டாங்கம் நடன மாடுஞ்
சீரணமாய்ப் போகாமற் பூசை மார்க்கம்
செப்புகிறேன் மனந்தெளிந்த சித்தர்க் கெல்லாம்
வாரணமா முகத்தோனே முதலாம் பூசை
மற்றதொரு பூசை யெல்லாம் பிறகு செய்யே. (உ)

* * * *
* * * *

End:

மைப்பான காயாசம் வாங்கச் சொன்னேன்
வீறுக ரசபற்பங் கொள்ளச் சொன்னேன்
கைப்பான சீடருக்குப் புத்தி சொன்னேன்
கள்ளனென்ற சீடரைநான் தள்ளச் சொன்னேன்
பொய்யான பொய்யுரைக்கும் புலை சண்டாளர்
பொருளீந்து பிறர்க்குரைக்கும் பாவச் சீடர்
ஐயாவென் றடுத்தாலும் தள்ளச் சொன்னேன்
அஞ்ஞானி யவர்களுடன் பேச்சொண் ணாதே. (ராகக)

ஒன்றான மன துரிமை சீடருக்கு
உரைசொல்லப் பூசைவிதி யுரைக்கச் சொல்லு
விண்ணாட்டங் கண்ணாடி மேவச் சொல்லு
மேலான மவுனத்தைப் பற்றச் சொல்லு
சுண்ணாம்பு மஞ்சளும்போல் குறிகள் நாட்டிச்
சுழியிலே நாட்டமுறத் தொட்டுக் காட்டிக்
கண்ணாடிக்குள் குருவின் பதத்தைப் போற்றிக்
கருணை தரும் பூசைவிதி கருவாம் முற்றே. (உா)

தக்ஷிணாமூர்த்தி யருளிச்செய்த பூரண பூசாவிதி இருநூறு முற்றும்:
தக்ஷிணாமூர்த்தி பாதமே கதி: சிவமயம்.

(கு-பு.)—

இந்த நூல் யோகம் ஞானம் மாந்திரீகம் முதலானவைகளிற் சித்திபெறுதற்கு உரிமையான பற்பல சக்கிரவகைகளைக் கீறி எழுத்தடைத்துத் தேவதைகளைப் பூசிப்பதாம் மார்க்கத்தைத் தெளிவாகச் செய்யுணடையான் உணர்த்துவது. இருநூறு செய்யுட்களான் நிறைந்துள்ளது. நூலாசிரியர் தட்சிணாமூர்த்தியாவர் என்று தெரிகிறது. அன்றியும் இவ்வாசிரியர் தியானத்திற்குரிய இரேசக பூரக கும்பகவகை பிராணாயாமத்தையும், பூசைக்கு இன்றியமையாத அங்கநியாச கரநியாச சோடசநியாச சிவநியாசங்கள் செய்யும் முறைமையினையும், தியகுணமுடைய ஆசிரியர் சீடர்களது இலக்கணத்தையும், பற்பல விடத்துக் கொங்கணமுனிவர் பெருமையினையும், மற்றும் பல. சித்தர்களைப்பற்றியும் தெளிவாகக் கூறிப்போருகிறார். அரிதென்றே தோற்றுகிறது. அச்சிட்டதாகத் தெரியவில்லை. பிழையுடன் காணப்படுகிறது.

(j) அகத்தியர்ஞானம் நூறு.
AKATTIYARÑĀNAM NŪṞU.

Foll. 168a—198b.

Same work as that described under R. No. 9(a), ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கு 9(a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே யாகும். முற்றும் உள்ளது. சிற்சில விடத்துச் சொற்பேதங் காணப்படுகிறது. சிறிது சிதைந்திருக்கிறது. அச்சிடப் பெறவில்லை.

(k) மச்சமுனிமெய்ச்சுருக்கம் ஐம்பது.
MACCAMUNIMEYCCURUKKAM AIMPADU.

Foll. 200a—216b.

A treatise of a philosophical nature dealing with the Ñānam and Yōgam of the Siddhars and stating where these Siddhars live: The authorship of this work is attributed to Maccamuni.

Complete in 50 stanzas.

Beginning:

மச்சமுனியார் அருளிச்செய்த சூத்திரம் ஐம்பது:

பத்தெட்டு மாகிப் பாரெட்டிரு சுழியைச்
செத்தெட்டுஞ் சித்திக்கச் செய்ததுவே—பத்தெட்டே
கண்டாடிய வெழிற் கற்பக மெய்ச்சுருக்கம்
கொண்டாடிக் கணபதியே கூறு. (க)

குறுமுனி யெந்நந்திக் குருபாத முட்கொண்
டுறுதிபெற மெய்ச்சுருக்க மோதக்—குறுமுனியைக்
கொண்டாடிக் கொண்டே குறிப்பறிந்து மெய்ப்பொருளைக்
கண்டார்க்குப் பூரணமே காப்பு. (உ)

* * * *

End:

அறியலாம் பரப்பிர்மம் சத்திரூப மானந்த மதியமுதப் பதியுந்தோன்ற வறியலா மேகநிராமயத்தின் சூட்சு மப்பாலு மப்பாமுக் கப்பால்நீயுக குறியெலாம் நி(ர்க்)குணத்தின் குறியைக்காணக் குறிப்பறிய சற்குணமா [மூலத்தோர்கள்
அறியாம லவரவர்கள் பேதாபேத மறிந்தகுரு வுபதேசமருளலாமே. (ஐ)

அருளான வருள்பரவுங் குருவுமாவார்
அட்டசித்தி பொ[ரி]றியாட்ட மெட்டிற்காண
பொருளான தொன்றுக்கு மெட்டோரடி?
போக்கு வ[ரு](ர)த்துள்ள சூட்சுமாட்சிபாதம்

பொருளான ததுகண்டு சாட்சிகண்டு
பொய்யாமன் மெய்ச்சுருக்க மையன் சொன்ன
பொருளான பொருள்பரவு மருளே பெற்று
போற்ற[றி](ரி)தா யிருப்பர் மெய்ச்சுருக்கமுற்றே. (ருக)

மச்சமுனி மெய்ச்சுருக்க சூத்திரம் ஐம்பது முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்; நந்தன ௵ மாசி௴ ௰௧௨ எழுதிமுடிந்தது.

(கு-பு.)—

"மச்சமுனி மெய்ச்சுருக்கம் ஐம்பது" என்னும் இந்த நூல் மச்சமுனிவரால் இயற்றப்பெற்று யோகம், ஞானங்கட்குரிய விடயங்களைத் தெரிவிப்பதோடு சித்தர்கட்கு உரிய பலவிடயங்களையும் நன்றாக உணர்த்துகின்றது. அச்சிட்டதாகத் தெரியவில்லை. நூல் முழுதும் இருக்கிறது. கடைசியில் 217-ஆவது ஏட்டில் நளிர் சுவரத்துக்கான ஓர் மாத்திரை செய்யும் வகை வசன நடையால் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. திற்க, இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக்கு 175(j) 274(a) நம்பர்களில் "அகத்தியர் மெய்ச்சுருக்கம் ஐம்பத்தொன்று" என்ற பெயரால் வெளியிடப்பட்ட நூல்களை யொத்து முற்றும் இருக்கிறது. செய்யுட்கள் மாத்திரம் ஒன்றாய் இருந்து இரண்டேடுகளிலும் வேறு பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருத்தலால் நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் துணிய இயலவில்லை. 'தக்ஷிணாமூர்த்தி' என்று ஒரு பெயர் அகத்தியர்க்கும் உண்டெனத் தெரிகிறது. ஆய்ந்துணரவேண்டும்.

R. No. 944.

Palm-leaf. 9 × 1⅜ inches. Foll. 201. Lines, 8—9, in a page. Tamil. Much injured. Old.

Purchased in 1927–28 from M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḷḷai of Mylapore.

(*a*) கொங்கணர்கடைக்காண்டம் ஐந்நூறு.
KOṄKAṆARKAḌAIKKĀṆḌAM AINNŪṞU.

Same work as that described under R. No. 275(*a*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கில் 275(a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ள நூலுக்கு மற்றோர் பிரதியாகும். இந்தப் பிரதியில் நூல் முற்றும் இருக்கிறது. அச்சிடப் பெறவில்லை. ஏடுகள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன.

(*b*) கொங்கணர்வகாரசூத்திரம் ஐம்பது.
KOṄKAṆARVAKĀRASŪTTIRAM AIMBATU.

Foll. 125—133.

A treatise by Koṅgaṇar disciple of Bhōgar dealing with alchemy and with medicines considered useful in promoting longevity.

Complete.

Beginnnig:

ஸ்ரீ தேவிஸஹாயம். கொங்கண நாயனுர் அருளிச்செய்த
சூத்திரம் ஐம்பது - வாதம், கல்பம்:

பாதமுந்தலையு மொன்ருய்ப்பாரிலே பள்ளிகொண்ட
நாதமேயறிந்தவர்க்கு நன்மையுங் கையினுள்ளே
வேதமேவிந்துநாதம் விளங்கும்பொன் மூலந்தா[ன்](னே)
காதிலே பலிக்கச்சொன்ஞர் கருவூருநாதன்ருனே. (௧)

தானென்ற வுப்பேசோதி தாயுடன்செம்புவெள்ளி
போனென்ற புழுகுசேர்த்துப் பூதியைக்கண்ணிவிட்டால்
மானினி மயங்கிநிற்பாள் வங்காளதேசமெல்லாம்
சீனியே சிறந்துநிற்குஞ் சிதம்பரமாடவாமே. (௨)

ஆடலாங் கைக்குள்வாத மறிந்தவர்வெளியிற்சொல்லார்
தேடலாம் வீரம்சூத மதிகட்டிடுந்தேனுமுப்பு
சூடவாம் பிச்சிமாலை தொடுத்திடவாசமேனும்
ஓடலாங் கடையிற்சுக்கை யுரைத்திடுமாதிதானே. (௩)

End:

பாரிலே வளர்ந்தபோகர் பாதமேதொழுதுநானும்
நீரிலே கொங்கணர்[ரேயெ]என்று நிர்மல நின்பேர்படைத்தேன்
காரிலே வாதகல்பங்காட்டினே னைம்பத்தொன்றில்
மாரிலே யணைந்தோன்பச்சை வைரமும்பதக்கந்தானே. (௫0)

தானமே செய்யவேணுந் தர்மமேகருதவேணும்
ஏனமே யறியவேணு மீசனைக்காணவேணும்
மானமே சொரியவேணு மங்கையைக்கூடவேணும்
பானமே கொள்ளவேணும் பார்வதிபாதமுற்றே. (௫௧)

Colophon:

ஸ்ரீ தேவிஸஹாயம். ரௌத்திரி௵ கார்த்திகை௴ ௨௪௳ மங்களவாரம் மகாநக்ஷத்திரம் இந்தச் சுபதினத்தில் கொங்கண நாயனுர் அருளிச்செய்த வகாரசூத்திரம் ஐம்பத்தொன்றும் எழுதி நிறைந்தது.

முற்றும். குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் போகரது சீடராய கொங்கணநாயனுர் என்னுமோர் சித்தரால் இயற்றப்பெற்றது. இரஸவாதம் கல்பம் ஆய இவ்விரண்டையும்பற்றிக் கூறுவது. நூல் முற்றும் உள்ளது. இரஸவாதஞ் செய்வார்க்கு மிகப் பயன் படுமென்று காணப்படுகிறது.

(c) கொங்கணநாயனுர் வழலைசூத்திரம், நாற்பது.

KOṄKAṆANĀYANĀR VAḶALAISŪTTIRAM, NĀṞPADU

Foll. 134—144b.

A treatise on alchemy ; by Koṅgaṇar.

Complete in 40 stanzas.

Beginning :

விநாயகாயநம :

கைலாச கொங்கண நாயனுர் அருளிச்செய்த வழலைச்சூத்திரம் நாற்பது.

சாத்திரந்தா ளுறுகாண்டம் விரித்துச்சொன்னேன்
அதைக்குறுக்கி மூன்றுகாண்டம் ஐஞ்ஞூறுமுற்றும்
சூத்திரந்தான மூன்றுரைத்தேன் கற்பம்நூறுந்
தோடமில்லை மோசமில்லை சொன்னேன்கேளு
சூத்திரந்தான் நாற்பதுக்குள் வழலைமார்ககந்
திறந்தப்பா பாடினுர் சிறுநூலெல்லாங்
கோத்திரந்தான் மூலகுரு சீடவர்க்கங்
கூறினேன் போகருடை கஞ்சம்காப்பே. (க)

கணபதியே போற்றி யந்தம் போற்றிக்
[கயி]கைலாச சட்டைமுனி பாதம்போற்றிக்
கணபதிக்கு மேனின்ற வையர்போற்றிக்
கருணைதரும் மணித்தாயின் கழலேபோற்றிக்
கணபதியு மாத்தாளுங் கூடும்போது
காசினியிற் பூரணத்துக் கணையைப்போற்றிக்
கணபதியை மூலத்தே யறிந்துபோற்றிக்
கனலெழுப்பக குண்டலிக்குள் நந்தியாச்சே. (உ)

உ யோகம் :

* * * * * * * *

* * * * * * * *

End :

விளம்பாத சாத்திரத்தைப் பார்த்தாலேது
விடியுமட்டும் பொழுதுதொட்டுப் படித்தாலேது
விளம்பாத வேதத்திலுள்ளபடி சொல்லார்
வியாசர்மேல் குற்றமில்லை சிவனுத்தாரம்
விளம்பாதே போனதென்ன வுலகம்பேயாம்
மேதினியில் சம்சார வாழ்க்கையில்லை
விளம்பாதே போனதுவும் மெத்தநன்று
விருதுபெற்ற சஞ்சீவி யிந்தநூலே. (சய)

இந்தநூல் பாரா[ட்டா](க்கா)ல் ஞானமேது
எடுத்ததொரு கைமுறையில் தவறெண்ணது
இந்தநூல் பாரா[ட்டா](க்கா)ல் முப்புவேது
எழுசபையுங் கடப்பதற்குக் குளிகையேது
இந்தநூல் பாரா[ட்டா](க்கா)ல் தீட்சையேது
என்மக்காள் ஞானமொடு வறிவங்கேது
இந்தநூல் நாற்பதுந்தான் சித்தர்கட்கு
இயம்பினேன் சாத்திரத்துக் கிதுதான்முற்றே. (சக)

Colophon:

ரௌத்திரி௵ கார்த்திகைமீ˚ ௩௰௨ குருவாரம் மூலாநட்சத்திரத்தில் கொங்கணநாயனுர் அருளிச்செய்த சூத்திரம் குருநூல் வாதம் நாற்பதும் எழுதி நிறைந்தது.

மூற்றும். தேவிசகாயம் உண்டாகவும். குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இந்த நூல் இரஸவாதம் என்னும் சித்தர் நூலைச் சார்ந்ததாகும். கொங்கணர் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. நாற்பது செய்யுள்களான் முற்றியது இது, அறுவகை நீரினையும், பலவகைச்சுண்ணங்களையும் செயநீர் வகையையும் விளக்கிப்போருவது. எடுகளும் சிதைந்துள. அச்சிட்டதாகத் தெரியவில்லை. நூலிறுதியில் "மெச்சிட்டார் சட்டைமுனி நாயன்தானும்" என்று தொடங்குமதாய ௩௯-ஆவது செய்யுளொன்றால் இந்நூலாசிரியர் தம் சிறப்பை விளக்குகின்றார். எழுத்து பிழை சொற்பிழை மிகவதிகம்.

(d) கொங்கணநாயனுர் சூத்திரம், நாற்பது.

KOṄKAṆANĀYANĀR SŪTTIRAM, NĀṞPADU.

Foll. 145—151*a*; fol 151 (*b*) is left blank.

Similar to the above.

Complete in 40 stanzas.

Beginning:

கொங்கணநாயனுர் அருளிச்செய்த சூத்திரம் நாற்பது.

ஆயிரத்தைந்நூற்றிலே யறிந்தெடுத்தமந்திரம்
பாயிரத்துளானபாடல் பத்துநான்குமொன்றிலே
தாயிரக்மானசத்தி தானறிந்துவாழ்வதோர்
ஆயிரத்திலொன்றடா வவன்பேரடியாகுமே. ? (௧)

அடிமதந்தளரியான யாதிமூன்றுமுப்படா
இடமுள்ளிந்தரியமஞ்சு சென்றபூரணமதாம்
விடமருந்துநாதமான வெண்மையானவுப்படா
உடல்மிகுந்தவுப்பினல் லுயர்ந்தகுருவாகுமே. ௨)

*　*　*　*　*　*
*　*　*　*　*　*

End:

அறி கோசபீசம் வேதைசரக்குகள் ?
அறிய வல்லார்க்குப் பொருள்காணுமப்பா
குறியான மோனங்குலாவு மவுனத்தில்
அறிவாய சிவத்தினடி சத்தியாமே. (௪௧)

Colophon:

ரௌத்திரி௵ மார்கழி மாஸம் சுக்கிரவாரம் கொங்கணநாயனுர் அருளிச்செய்த சூத்திரம் நாற்பதும் எழுதி நிறைவேறிற்று.

(கு-பு.)—

இதுவும் இரஸவாதநூலைச் சார்ந்ததென்று தெரிகிறது. இது இரஸவாதத்துக்குரிய பலவகை சுண்ணங்களையும் உப்பு வகைகளையும் செயநீர் வகையினையும் விளக்கிச் சங்கக்கட்டு நாகக்கட்டு முதலியனவும் இன்னும் இன்னோரன்ன அரிய பெரிய விடயங்கள் பலவற்றையும் அறிவுறுத்துவது. நாற்பது செய்யுள்களால் நிறைவேறியது. அச்சிடப்பெற்றதில்லை. ஏடுகள் ஒடிந்தும் மிகவுஞ் சிதைந்தும் உள்ளன பிழையதிகம்.

(*e*) கொங்கணநாயனார் தீட்சை, எட்டு.

KOṄKAṆANĀYANĀR DĪKṢAI, EṬṬU.

Foll. 152—153.

Eight stanzas dealing with the necessary initiation as a preliminary ceremony to the practice of alchemy.

Complete

Beginning:

கொங்கணநாயனா அருளிச்செய்த தீட்சை எட்டு. விநாயகாயநம:.

பராபர[மே மெ]மாய்ப்பொருளாய்ப் பரையிருக்கு[மு]ம்பொருளைத்?
தராதரமா யெனையாண்ட சசிதாநந்தன்பாதம்
கராதரமாய் மேனோக்கிக் கண்டத்தி லுதித்தவாய்வு
உராகரமாய் நால்வட்ட முந்தியின பொருளைவைப்பாம். (க)
வைப்பதுஅகாரந்தானே வளப்பது உகாரமென்றும்
மெய்ப்பது வகாரத்தாலே மேற்படு மெட்[டுரெ](டி)ரண்டு
கைப்பது துவர்ப்புமுண்டு காரணமான சோதி
உப்பது பொருளென்றெண்ணி யுந்தியில்முழித்துப்பாரே. (உ)
*　　*　　*　　*　　*　　*
*　　*　　*　　*　　*　　*

End:

வச்சிரம் போலிருக்குங்காயம் வளர்பிறை ரவியுந்தோன்றும்
முச்சிர வமிர்தமுண்டு முருப்பட்டார் சித்தரெல்லாம்
மெச்சிரங் குய்யத்துள்ளே யிருக்கின்றதீட்சைபெற்ற
அட்சரம் ஊ ஆவென்று அறிந்தவர்பெரியோர்முற்றே. (அ)

Colophon:

கொங்கணநாயனார் அருளிச்செய்த தீட்சை பாடல்கள் எட்டும் எழுதி நிறைவேறிற்று. முற்றும். சுபமஸ்து.

(கு-பு.)—

இந்த நூல் இரஸவாதம் முதலியன செய்வார் அதற்கங்கமாகத் தீட்சை பெறும் மார்க்கத்தை விளக்குவதென்று தோற்றுகிறது. எட்டுச் செய்யுட்களான் முற்றியது. இதிலே எழுத்துப்பிழை சொற்பிழைகள் மலிந்துள்ளன.

(*f*) போகர்காயகற்பம், எட்டு.

BHŌGARKĀYAKAṞPAM, EṬṬU.

Foll. 154—155. Fol 156 is left blank.
Deals with alchemy and how one can become a Siddha; by Bhōgar.
Complete in 8 stanzas.

Beginning:

போகர் சுவாமிகள் காயகற்பம் எட்டு.

ஒன்றான வேதாந்த சூத்திரந்தான்
ஓதுகிறே னாதியுமை பாதம்போற்றிப்
பன்றான வைப்புமுதல் வாதம்ஞானம்
பாங்கான ப்ராணாயாமங் குளிகைசித்து
நன்றாகக் கருவித்தை யாகச்சொல்லி
நாட்டுகிறேன் றுலாத்தோற்குங் கன்னியோற்கும்,
கன்றான வாறுதல மட்சரந்தான்
கைமுறையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் காணுவீரே. (க)

காணப்பா முந்தியதோர் வழலைமார்க்கங்
கருசாலை வேப்பிலையுங் கலந்தூட்டு
பூணப்பா வயக்காந்த மாறுதிங்கள்
புகழாகக் கொண்டபின்பு பிலத்துட்கொண்டு
ஊணப்பா கற்பமெலலாம் பின்னேகொள்ளு
உத்தமமே தீட்சையது முன்னேகொள்ளு
ஆணப்பா கொண்டக்கால் வலப்பாலாகும்
அப்பனே பெண்தனக்கு இடப்பாலாமே. (உ)

பிராணாயாமம்.

ஆமப்பா ப்ராணாயாமக் குருவைக்கேளு
அப்பனே வங்குசிங்கு இரண்டுங்கூட்டித்
தேமப்பா மயேசுவரத்தி நிலையிற்றாக்கித்
திரிகோண வரைதனிலே யெழுத்து(மூன்றி)
ஊணப்பா போற்றிவிட எழுவட்சம்
உத்தமனே நகாரமது மகாரமாகும்
வாமப்பா வாதமெல்லா முனக்குள்ளாச்சு
வாகான குருபதத்தை வணங்கிக்காரே. (௩)

ஆச்சப்பா பெண்தனக்கு உபதேசித்து
அப்பனே யமுரியது வாங்கிக்கொள்ளு
பாச்சப்பா கற்பத்துக் கிதுவேயாச்சுப்
பாடியதோ ரிக்கருவை மறைத்தாரப்பா
ஓச்சப்பா விந்தவுப்புக் குகையினுள்ளே
உத்தமனே தாருசுமது சுண்ணமாச்சு
மூச்சப்பா கருவெல்லாம் வெளியாய்ப்பாடி
முடித்துவிட்டே னெட்டினுள்ளே மூட்டுவீரே. (அ)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் போகநாயனார் என்ற சித்தரால் இயற்றப்பெற்றுச் சித்தராகும் றையை விளக்கி இரஸவாத வகையையும்பற்றிக் கூறுவது. எட்டுச் செய்

யுள்களான் முற்றுப்பெற்றது. இதிலே இந்நூலாசிரியர் பாதாள அஞ்சனம் என்னும் ஓர் அருமையான மைவகையையுங் கூறி இருக்கிறார். வெற்றேடு ஒன்று இருக்கிறது. பிழையதிகம்.

(g) கூர்மானந்தர் சிவயோகம், ஐம்பது.
KŪRMĀNANDAR ŚIVAYŌGAM, AIMPADU.

Foll. 157—168.

A treatise by Kūrmānandar in 50 stanzas dealing with Yōga, Ñāna and alchemy.

Complete.

Beginning:

கூர்மானந்தர் அருளிச்செய்த சிவயோகம் ஐம்பது.

திருந்து மதிமுகத்தா ளென்தாயார் பாதம்
சிந்தையுற்று யானைமுகன் பாதம்போற்றிப்
பொருந்திநின்ற சனகாதி ருஷிகள்பாதம்
போற்றிசெய்து காலாங்கி பாதம்போற்றி
அருந்தவஞ்செய் தட்சிணசின்மயமாந் தேவர்
அடிதொழுது ருத்திரமோ ரைம்பதுக்குள்
மருந்தினால் வாதமொடு யோகம்ஞானம்
வகையாகச் சொல்லுகிறேன் மனதுதானே. (௧)

மனதுசய மானக்கால் வருமேஞானம்
வாதமென்ன யோகமென்னிரண்டு மெய்தும்
தனதுபண்ணிக்கொள்ளலாஞ் சித்தர்தம்மால்
சகலசித்துங் கைவசமாய்த் தானேகூடுந்
தினையளவு கற்பமறிந் துண்ணவேணும்
தேகசித்தியாவதற்குத் திறமையுண்டாங்
கனதையுள்ள சீடருக்கு வெய்துமிந்நூல்
கனமான யோகதிட்டைக் காட்டுமே[ற](வ)னே. (௨)

(* * * *)

End:

ஆச்சப்பா சுண்ணும்புக் கெட்டிவொன்று
அணைத்திடவே சாரத்தைப் பீங்கானுக்குள்
நீச்சய்யா சலமாகு மந்தநீரில்
திசமான வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்துத்
தோச்சய்யா சரக்குகளை ரவியிற்காட்டத்
துடியடங்கிக் கட்டிப்போஞ் சுன்னமாகும்
மேச்சப்பா போகாது துரிசிச்சுண்ணம்
இரதமென்ற ரசகுளிகையிதுக் குளாச்சே. (௫௫)

உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் இந்தநீரால்
உத்தமனே துரிசிவெள்ளை யாகுமாறும்
வெள்ளையென்ற சுண்ணத்தால் ரசத்தைநீற்றி
மேலான பரித்தகட்டிற் பூசிப்பாரு

கள்ளமில்லாச் சொர்ணமது சுண்ணமாச்சுக்
கதிரானதாம் மிரத்திற[கு](கொ)டுக்கச்சுன்னம்
ப்ள்ளைகளே யிதையெடுத்து[வெள்ளி] வழைக்கியப்
பிழைப்பதற்கு வழியுண்டாம் பேசிமுற்றே. (ருக)

முற்றும் :

Colophon:

துந்துபிஞு பங்குனி மாதம் புதவாரம் சதுர்தசி சதய நட்சத்திரத்தில் கூர்மானந்தர் சிவயோகம் ஐம்பது எழுதி நிறைந்தது. முற்றும். முத்து ஸ்வாமி நாயகர் புத்தகம்.

(கு-பு.)—

இந்த நூல், கூர்மானந்தர் என்னும் ஓர் சித்தரால் இயற்றப்பெற்றது யோகம் ஞானம் இரஸவாதம் என்னும் மூன்று விடயங்களேயும் பற்றிக்கூறுவது. ஐம்பது செய்யுட்களால் அமையப்பெற்றது. முற்றும் உள்ளது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. இதில் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை மிகவதிகம்.

(*h*) சட்டைமுனி மெய்ச்சுருக்கம்.
SAṬṬAIMUNI MEYCCURUKKAM.

Foll. 170—177*b*.

A treatise on the attainment of Ñana or spiritual enlightenment through Yōga.

Complete.

Beginning:

ஹரி : ஓம் :

சட்டைமுனி மெய்ச்சுருக்கம் . . . .

உபதேச குருநூல்.

. . . . முகமொ மாறுப்புஞ் சித்தர்
செங்கமலப் பதமிரண்டுஞ்செவியும் நால்வாய்
பாரமுத்த விருவிழியுங் கர மோரைந்தும்
பரவுதொந்தி வ[யரு](யிறு)முன்னூல் மார்புந்தோளும்
தாரமுத்த பொன்முடியுஞ் செம்பட்டையுந்
திரிசடையு மறைஞானும்பதி பாசச்ல்பொலியுங்?
காரமுத்த மூலவட்டத்தொளி யோங்கார
கம்பத்தின் குஞ்சரமெந்நாளுங் காப்பாம். (க)

எந்நாளு மிரேசகபூரக கும்பகத்துள்
என்னைவிட்டு நீங்காத கடவுளானைப்
பொன்னுடர் போ[த்து](ற்று)மது முகத்திறுனைப்
புயமின்னுருடைய செவ்வே லகத்திறுனை

மின்னுன பச்சைமரகதமா நீலமீறும்?
மயிலேறிவருங் குருபரனை ஞாலம்
பன்னுனை யகத்தியர்க்குத் தமிழுரைத்த
பரஞ்சோதிபதி குகன்றுள் காப்பாமே. (உ)

ஆமென்ற வகண்டபராபரமே காப்பு
அம்மனொடு சிவன்காப்பு திருமால் காப்பு
ஓமென்ற வாணி கஞ்சன் (நி)ர்வாணி காப்பு
உயர்ந்து நின்றநந்தி யகத்தீசர் காப்பு
வீரமென்ற திருமூலர் பதினெண்சித்தர்
மரபிலுள்ள சித்தர்முத்தர் பத்தர்காப்பு
சத்திய மெய்ஞ்ஞானிகளுங் காப்புத்தானே. (ங)

(* * * *)
(* * * *)

End :

ஒளிகாண விழிரெண்டு மொன்ருய்ச்சேரு
உற்றுப்பார் புருவமையத்தி லூன்றிப்பாரு
அ[ளி](ழி)யாதசோதி திருநடனம் பாரு
அத்திடந்தான் சகலசித்து மாதிபீடம்
வெளிகாணச் சதாசிவந்தான் மின்னல்கோடி
வெளிச்சம்போல் கண்கூசும் பார்க்கப்போகா
வழிகாண முந்தியிந்தத் துவாதசந்தான்
மகாசொர்க்க முத்தியுமாம் அட்டசித்தே. (ஙஉ)

அட்டசித்தா மெட்டெட்டு சித்துமாகும்
அடிமுடியு மிரண்டுக்கும் வழிதாளுகும்
விட்டெழுத்துந் தொட்டெழுத்தும் விடாதெழுத்தும்
வேதாந்த சற்குருவை வணங்கிக்கேளு
சட்டமிட்ட வாதார மம்மட்டாச்சு
சண்முகமே யாதாரக் கருவைக்கேளு
இட்டமுடன் மனதைவெல்லுஞ் சினத்தைவெல்லும்
திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி ஞானம் முற்றே. (ஙங)

Colophon :

சட்டைமுனியார் அருளிச்செய்த மெய்ச்சுருக்கம் முற்றும்.
அத்துபிஞூ பங்குனிமீ சுஉ புதவாரம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் யோகநிலையிலிருந்து பின்னர் அதுவாயிலாக ஞானம் பெறும் மார்க்கத்தைச் சொல்லுவதெனத் தெற்றென விளங்குகிறது. அங்ஙனம் ஞானம்பெற்றுச் சித்தராதற்குரிய வழியைக் கூறுவதால் இதுவும் சித்தர் நூல்களைச் சார்ந்ததென்றே துணியப்படுகின்றது. முப்பத்துமூன்று செய்யுட்களான் முற்றுப்பெற்றுள்ளது. பிழைமலிந்துள்ளது.

(i) இராமதேவர் வைத்யம் எண்பது.
IRĀMADĒVAR VAIDYAM EṆPATU.

Foll. 178—200. Fol. 201 is left blank.

A treatise dealing mainly with medicine and incidentally with Yōgam and Ñānam.

Complete in 80 stanzas.

Beginning:

ஸ்ரீராமதேவர் அருளிச்செய்த வைத்தியம் அக.

ஆதியிலே யமைத்தவிதி யெழுத்தைக்காண
அருளான நந்திபாதம் அன்பாய்க்கொண்டு
சோதியென நின்றிலங்கும் நாதரூபி
சுருதியுள்ள வாலைமனோன்மணியைப் போற்றி
நீதியுடன் சஞ்சாரசமாதி செய்து
நின்றதடா வாதியந்தம் நிலைக்கவேதான்
வாதியென வந்தோர்க்குக் குருவாயிந்நூல்
வசனித்தேன் எண்பதுமே யொன்றுமாமே. (க)

ஒன்று[கி](யிர)ண்டா யொன்று மிரண்டும்
உடன்சேர்ந்த கருவறியா ருலகவாதி
நன்றாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுமக்காள்
நாலிரண்டுமொன்றான கருவைப்பாரு
பன்றான சோதியடா பரப்பிரமமாச்சு
பார்க்கவென்றா லதின்பெருமை பகரொண்ணாது
கண்டாலுஞ் சொல்வார்கள் நாவோவில்லை
கடுங்கார மானதொரு கல்லைவாங்கே. (உ)

(* * * *)

யோகம் - ஞானம் :

வாசிதனை யறியாம லுலகத்தோர்கள்
மாண்டார்கள் மூச்சடக்கி மதியைப்பார்த்து
நாசிதனில் நின்றிலங்கும் நாதரூபி
நலமான பூரணமாம் வாசிரூபி
தேசியென நின்றபர தேசியான
திகம்ப(ர)மாம் பூரணத்தைத் தினமுநோக்கி
பாசிமனக் கசடகற்றி நின்றால்மைந்தா
பதியறிந்து வாசிதனைப் பணியலாமே. (கஎ)

பணியகுருபதி யறிந்தால் பலிக்குஞ்சித்தி
பகுத்தறிவில் நின்றுமதிபதியை நோக்கில்
கனியமிக மதி யமிருதங் கசிந்துகாணுங்
கண்மூக்கு மத்தியிலே கருதிப்பாரு
வ[ளி](ழி)காணு வமுதகலைமதியை [ஞே](நா)க்கும்
வந்தமதி பருதிதனை வணங்கிக்கொள்ளும்
மணியான [சசிரேன்](சிரோ)மணியை வணங்குமக்காள்
வந்தமதிப் பருதிதனை வணங்கிப்பாரே. (கஅ)

End :

தானனகற்பமது கொள்ளும்போது
    தயவாக நூலெடுத்துப் பார்க்கும்போது
தேனனை மதியமிருதங் கொள்ளும்போது
    சிவபூசை குருபூசை செய்யும்போது
நானன வகம்போககிநீ தானென்று
    நன்மையுடன் மௌனமாயிருக்கவேண்டும்
கோனன சத்குருவைக் காக்கவேண்டும்
    குணமுடைய பூரணத்தை வணங்கிமுற்றே. (அ௰)

வணக்கமுள்ள விந்நூலே வெளிவிடாதே
    வஞ்சருடன் பேசாதே வாயாடாதே
இணக்கமில்லா மாதருடன் இணங்கவேண்டாம்
    இன்பமுள்ள வயித்திய நூலீயவேண்டாம்
மணக்குமலர் மதிதனிலே மனதைவைத்து
    வைத்திய நூலென்பதுவும் வகையாய்ப் பார்த்துத்
தனக்குமிது பொ[று](ரு)ளெனவே வணங்கிப்போற்றிச்
    சதாகாலங் குருபதத்திற் சார்வாய்முற்றே. (அக)

Colophon :

குரோதனஞூ சித்திரைமீ ௨௰ சோமவாரம் ஸப்தமி உத்திராட நட்சத்திரத்தில் ஸ்ரீராமதேவநாயனார் அருளிச்செய்த [சூத்திரச] வைத்திய சூத்திரம் எண்பத்தொன்றும் எழுதி நிறைவேறியது, முற்றும். இது, திருமயிலை தலையாரித் தெருவிலிருக்கும் புலிவைத்திய முத்துசுவாமி நாயகர் புத்தகம் என் றறியவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், இராமதேவர் என்னும் சித்தர் ஒருவரால் இயற்றப்பெற்றது. முக்கியமாய் வைத்திய விடயங்களையும் நடுவில் யோகம் ஞானம் என்றவைகளையும் எடுத்துப் புகல்வது. எண்பது செய்யுள்களான் முற்றுப் பெற்றுள்ளது. இதிலே அநேக மருந்துவகை, பஸ்மவகை, லேகியவகை, சூர்ணவகை, மெழுவகை இன்னும் இன்னோரன்ன விடயங்கள் பலவும் அருமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. நடுவில் அகத்தியரது பட்சி நூலொன்றையும் கொங்கணருடைய நூலொன்றையும் காணும்படி நுதலிச் செல்கின்றது.

R. No. 945.

Palm-leaf. 8½ × 1 inches. Flol. 172. Lines, 7 in a page. Tamil. Much injured.

Purchased in 1927—28 from M.R.Ry. C. V. Jāmbuliṅgam Piḷḷai of Mylāpore.

(*a*) திருமூலர் வைத்யம் அறுநூறு.
TIRUMŪLAR VAIDYAM AṞUNŪṞU.

Foll. 1—112*a*. Fol. *b* is left blank.

A work in verse dealing with the diagnosis of diseases, their symptoms and with the appropriate medicine for curing them by; Tirumūlar.

Complete.

Beginning:

திருமூலர் அருளிச்செய்த [திருமந்தரம்] வைத்தியம் அறுநூறு.

காப்பு:

ஐந்துகரத்தனை யானைமுகத்தனை
இந்துவிளம்பிறை போலுமெயிற்றனை
நந்திமகன்றனை ஞானக்கொழுந்தனை
புந்தியில்வைத்தடி போற்றுகின்றேனே. (க)

உன்னிய கருப்பக்குழியாம் வெளியிலே
பன்னிய[ஞ](நா)தம் பகர்ந்த பிருதுவியும்
வன்னியும் வாயுமாயுறு சுக்கிலம்
மன்னிச்சமனாய் வளர்க்குமுதகமே. (க)

உதகமுதிர முறுங்கனல் வாயுவால்
சிதகற வங்கங்கள் செய்துமுடித்திடும்
பதகுறு தே[ரு](ரா)மம் பகுந்த தசையதில்
திதகுற வொன்பது வாயிலு நீங்குமே. (உ)

End:

பாத்திடு மாயிரம்பாட்டிலு மெத்தவே
கோத்திடு மைஞ்ஞூறிற் கொட்டினேன்ஞானத்தைச்
சேத்திடு மிரண்டிரண்டையு மொன்றாகக்
காத்திடுஞ் சித்தைக்கடைந்தெழில் வெண்[ணை]ணையே (சுஉஎ)

வெண்ணெய் கடைந்தேன் விரைந்தேழுவட்சத்தில்
எண்ணெயைப்போலே யிதயமுருக்கினேன்
கண்ணைத்திறந்த கடுஞ்ஞான வேதாந்தி
என்றைக்கும் பார்க்கலாமிந்த நூன்முற்றுமே. (சுஉஅ)

Colophon:

விசயவருஷ மார்கழிமீ ௯௳ குருவாரம் புனர்பூசத்தன்றைக்குத் திருமூலர் அருளிச்செய்த [திருமந்திரம்] (வைத்தியம்) எழுதி நிறைந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்த நூல், 'திருமூலநாயனார்' என்னும் சித்தரால் இயற்றப்பெற்றது. வைத்திய விஷயத்தை விரித்துச் சொல்வது. இதற்கு இதற்குத் 'திருமூலர் திருமந்தரம்' என்ற பெயரே அநேக பிரதிகளில் காணப்படுகிறது. ஆயினும், அப்பெயரான் அச்சிட்டு வெளிவந்துள்ள நூலிலே இதன் செய்யுள் ஒன்றேனுங் காணப்படவில்லை. அந்நூல் முகத்தே 'திருமூலர்' வைத்திய சாத்திரமும் ஒன்று இயற்றியுள்ளார் என்று குறித்திருக்கிறார்கள்; 'திருமூலர்

வைத்தியம் அறுநூறு' என்ற பெயரான் ஒரு நூல் மதுரையில் அச்சிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்நூல் செய்யுட்களும் அறுநூறுயிருப்பதால் இந்நூலுக்குத் 'திருமூலர் வைத்தியம் அறுநூறு' என்ற பெயரே இங்கு வைக்கப்பட்டது.

(b) திருமூலர் திருமந்திரசூத்திரம் இருநூறு.
TIRUMŪLAR TIRUMANTIRA SŪTTIRAM IRUNŪU.

Foll. 113—133b. Foll. 134—136 are left blank.

Same work as that described under R. No. 503 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருமூலர் இயற்றியதென்று தெரிகின்றது. இது, மூவருடக் காட்லாக்கின் 503-ஆவது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதிலே (௨௯) நூறுநூறு செய்யுட்களே உள்ளனவாதலின் முற்றுப் பெறவில்லை. இதன் பின்னர் மூன்று வெற்றேடுகள் உள்ளன.

(c) திருமூலர் வாலைதீட்சை.
TIRUMŪLAR VĀLAI DĪKṢAI.

Foll. 137—143b. Fol. 144 is left blank.

On the conduct of the worship of the Goddess Bālā who is a manifestation of Śakti, by Tirumūlar.

Complete.

Beginning :

ஹரி ஓம் : திருமூலர் அருளிச்செய்த வாலைதீட்சை. குருவேதுணை-

காப்பு.

ஆனைமுகத்தனை யடியிற்கணேசனை
நாணையமாக நமெந்திரத்தனை
வானை யீசன்வடிவு மகன்றனை
நாணையமாக நடுவில்வைப்போமே. (க)

வாலைபுவனை வடிவுளநாயகி
யாலைத்திரிபுரை யமர்ந்திடுஞ்சாமளை
கோலையமான கொடிகியாமளையொடு ?
மேலையபஞ்சரி சடாட்சரிபூசையே. (௨)

பூசைதிசைதீட்சை புகட்டுவர்சித்தர்கள்
ஓசையுலகத்தோ ருறும்பூசைபஞ்சபஞ்ச
மாசையாய் வாலையடுக்குஞ்சம் சாரிகள்
காசைபுவனைக் கடுமந்திரர்க்கே. (௩)

கடுமந்திரம் வீடுகண்டதிரிபுரை
கடுமந்திரயோகங் கண்டுசெபஞ்செய்வார்
நடுமந்திரஞானி நாடுவார்மூவரும்
ஓடுமந்திரமாமொடுங்கிய வாலையே. (௩)

* * * *

End—

முத்திபிறந்தது முப்பாழ்வெளியிலே
சத்திபிறந்தது சத்குருபாதத்திற்
பத்திபிறந்தது பாரமார்த்தத்திலே
சித்திபிறந்தது சிறுவாலைமுற்றுமே. (௪௧)

(கு-பு).—

இந்நூல் யோகம் எனு நூலைச்சார்ந்ததென்று தோன்றுகிறது, திருமூலர் இயற்றியதாக உள்ளது. நாற்பது செய்யுட்கள் உள. வாலையைப் பூசிக்கும் விதமும் அவட்குரிய மந்த்ரமுங் கூறப்பட்டுள்ளன.

அகத்தியர் வைத்யசூத்திரம் ஐம்பது.

AKATTIYAR VAIDYASŪTTIRAM AIMBADU,

Foll. 145—164b, Fol. 165 is left blank.

A treatise in 50 stanzas dealing with medicine. By Akattiyar

Complete.

அகத்தியர் வைத்யம் ஐம்பது.

நாடியதோரகண்ட பரிபூரணமாய்நின்ற
நாதமுற்றகணேச னுடுகந்தன்காப்பு
ஆடியதோர்சிவனுரு மென்னைப்பெற்ற
வாத்தாளு நாவதனிற் குடிகொண்டேதான்
பாடியதோர் வைத்தியமைம்பதுதான்சொல்வேன்
பண்பான புலத்தியனே யிந்நூலோடே
தேடியதோர் பூரணசூத்திரத்தில்நன்றாய்த்
தீட்சையொடு கருகுருவுந் திறமிதானே. (௧)

தானான ஞானமது பத்துநூறு
தப்பாமலதைக்குறுக்கிச் சார்ந்துசொன்னேன்
தேனான வாதமதி[து ெ]லட்சங்காப்பு
செப்பினேன் பனிரெண்டுகாண்டந்திறமாய்ப்
பானான விதைக்குறுக்கி யிருநூறுசொன்னேன்
பாங்கானவைத்தியத்தி விரண்[டு ெ]டிலட்சங்
கோனானவதைக்குறுக்கி லட்சஞ்சொன்னேன்
கூறியதிற்படும்பகுதி கூறினேனே. (௨)

* * * *
* * * *

End:

தானான சவுக்காரமிது தானப்பா
சாதகமாய் நூல்தோறு மொளித்தார்சித்தர்
வீணானபயல்களுக்குச் சொன்னையானால்
விண்ணிடிந்து தலைதெறிக்குஞ்சொன்னேன்பாரு
ஊணான நாய்போலே திரிந்தலையாய்ச்சொன்னேன்
உண்மையாய்மனதில் வைத்து[க்கை]முறையாய்ச்செய்து
தேனானசவுக்காரத்தைச் சுன்னமாக்கிச்
சயமாகவே யெட்டெட்டுங் கண்டால்நீறும். (சக)

கண்டக்கால் வாதமெல்லாமடிக்கிழ்போற்றுங்
கருவானசவுக்காரமகிமைதன்னை
விண்டக்கால்நசித்திடுவாய் நூல்கூடாதே
வேதாந்தஞானி யென்றாலவர்க்கீவாய்ப்பாரு
தொ[ண்று](ண்டு)செய்து பதினாறுவருடங்கள்காத்து
சோதித்துப் பின்பவர்க் கீவாயப்பா
சண்டமாருதம்போலே வெளியதாகச்
சாற்றியதோர் வைத்தியமைம்பதுதான்முற்றே. (ருo)
அகத்தியர் வைத்தியம்ஐம்பது எழுதிமுடிந்தது.

(கு-பு).-

இந்நூல்தான் ஐம்பது பாடல்களான் வைத்தியத்தைக் கூறுகின்றது. அகத்தியர் இயற்றியதாகக் கூறியிருக்கிறது. பிழைகள் அதிகமாய்ப் பொதிந்துள்ளன. இதிலே ஐம்பது பாடல்களும் இருக்கின்றன. ஏடுகள் சிதைந்துள.

அகத்தியர் பச்சை பதினாறு.

AKATTIYAR PACCAI PADINĀṚU.

Foll. 166—171, Fol. 172 is left blank.

Same work as that described under R. 145 (e) ante., but with variations in the readings.

Complete.

(கு–பு).—

இந்த நூல் மூவருடக் காட்லாக்கில், 145 (e) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. அகத்தியர் இயற்றியது. முற்றுமுள்ளது. இது சில பாட பேதங்களுடன் தென்படுகிறது. சிதைந்துள்ளது.

R. No. 946.

Palm-leaf $7\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Fol. 239. Lines, 6—8 in a page. Tamil. Much Injured.

Purchased in 1927–28 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Piḷḷai of Mylapore.

(a) தந்வந்திரி நிகண்டு முந்நூறு.

DHANVANTIRI NIGHANṬU MUNNŪṞU.

Foll, 3-127.

Same work as that described under R. No. 145(a) ante.

Complete.

(கு-பு).—

இந்நூல் சித்தர் நூல்களைச் சார்ந்து வைத்திய விடயங்கள் பலவற்றையும் நுவல்கின்றது. மூலவருடக் காட்லாக்கு 145 (a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. முந்நூறு செய்யுட்களால் அமையப்பெற்றது. இதில் நூல் முழுமையும் உள்ளது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. இதன் முன்னர் இரண்டேடுகளில் வசன நடையால் பல்வலிக்கு ஓர் மருந்துவகையும் 'புதிறு' கிரையாலியற்றும் ஓர் மாத்திரைவகையும் ஆகிய இவ்விரண்டும் எழுதப்பெற்றுள்ளன. ஏடுகள் மிகக் கிழிந்திருப்பதால் படிக்கவியலாமல் இருக்கிறது.

(b) தன்வந்தரி கருக்கிடை இருநூறு.

DHANVANTARI KARUKKIḌAI IRUNŪṞU.

Foll, 128—193.

A treatise in verse on medicine dealing with the preparation of different kinds of medicine, medical powders, etc., By Dhanvantari.

Complete.

Beginning:—

தன்வந்திரி வைத்யம் இருநூறு.

ஆதியந்தமல்லாமல் அகண்டபரிபூரணமாய்ச்
சோதியந்தவாழ்மயிலே சொற்பெரிய—வாதியேகேள்
நாதியந்தமான நல்லவொருசரசுவதியே
வாதியெந்தன் பங்கிலுறைவாழ்வே (க)

வாதியென்றவல்லபையின் வளர்முகத்தின்கணபதியைச்
சோதியென்ற மணிவிளக்கின் சொற்பெரிய—நாதிமறை
நாதியென்றநான்முகவ னல்லவொருபிரமனவன்
காதியென்றென்னுவில் கணக்கே. (உ)

கணக்கென்ன[வயி](வைரவர்தன்) பாதங்காப்பு
கனமான நந்தீசர் பாதங்காப்பு
வணக்கென்னநாதர்கள் பாதங்காப்பு
வனமானசற்குருவின் பாதங்காப்பு
அணக்கென்ன ரவிமதியின்பாதங்காப்பு
ஆனதொரு சதாசிவத்தின்பாதங்காப்பு
மணக்கென்னதேவிசிவகாமிவாலை
மகத்தானதேவியம்பாள் பாதங்காப்பே. (ந)

காப்பென்றநந்தீச ரவரிடத்திற்
கருவாக யானடுத்துப்பணிவிடைகள்செய்தேன்
வாப்பென்றவென்குணத்தை யறிந்தாரையர்
எனையழைத்தாரவர் முன்னேயேகி நின்றேன்
ஆப்பென்றவமுதமதையூட்டினார்பார்
அன்பானவூமையனைக்காதிற்சொன்னார்
நாப்பெனறவமுதரசங்கனிந்ததையா
நலமானசகலசித்து நினைவிலாமே. (ச)

* * * *

* * * *

End:—

பாரப்பா[னு](நா)ல்வேத தொகுப்பைக்காணு
பண்பானவேதாந்தக்குறியைக்காணு
ஆரப்பாவாசியுடைக் குறியைக்காணு
அப்பனே கண்ணோட்டமறிந்துபாரு
நேரப்பாநின்றநிலைதன்னைக்காணு
நேரானகருவிகளோடொக்ககாணு
நாரப்பாநாதாந்தவைத்தியந்தான்[னிந்நூல்]
நலமானகருக்கிடைதான் நன்றமுற்றே. (உளக)

* * * *

Colophon:

சயஞூ புரட்டாசிமீ கசுவ.
தன்வந்தரியார் அருளிச்செய்த வைத்யக்கருக்கிடை
சூத்திரம் உளா எழுதி நிறைந்தது முற்றும்.

(கு-பு).—

இந்த நூல் தன்வந்திரியார் இயற்றியதாகும். வைத்தியத்தைச் சார்ந்தது. இதில் முற்றும் உள்ளது. ஏடுகள் பல செல்லரிப்புண்டுள்ளன. இது தான் அநேக மருந்து வகைகளையும் பற்பல பஸ்ம வகைகளையும் செந்தூர வகைகளையும் இன்னும் இன்னோரன்ன பலவகைகளையும் தெளிவாக உணர்த்துவது.

தன்வந்திரி வைத்தியம் எழுபது.

DHANVANTIRI VAIDYAM ELUPADU.

Foll. 194—218.

Similar to the above ; by Dhanvantari.

Complete in 70 stanzas.

Beginning:—

தன்வந்திரி வைத்தியம் எழுபது.

ஆதியான்கணேசன்காப்பு வாதிமறைவேதங்காப்பு
சோதியாம்முனிவர்காப்பு சோதித்தபெரியோர்காப்பு
நீதிசேர்செம்பொன்காப்பு நிலைத்திடுஞானங்காப்பு
ஆதியாய்நின்றசத்தி யமைத்திடுந்தேவிகாப்பே. (க)

காப்பாகுமென்குருதான நந்தியீசர்
கருணைபெறவெந்தனக்குக் கருவாய்ச்சொன்னார்
வாப்பாகுமசுவினியே யுந்தனுக்கு
வகையாகச்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
நீப்பாகும்பிருதிவியோடப்புமாகும்
நிலைத்ததொருதேயுவொடுவாயுவாகும்
ஆப்பாகுமாகாயத்தோடைந்துமாகும்
அறிந்ததொரு பிருதிவியுமப்புமாமே. (உ)

* * * *

பேரானவுத்திரத்தில் மூவாயிரம்பேர்
பிரபல்லியங்கைகண்டு தேர்ந்தார்பாரு
ஆறானவென்மொழிதான் மூன்றிலட்சம்
அப்பனேயதிலிருக்கும் வாதமெல்லாம்
வாறானமுந்நூற்றிற்றிறந்து சொன்னேன்
வளமானமுந்நூற்றைப்பாரு பாரு
நாறானவென்மொழியைக்கண்டபேர்க்கு
நலமாகச்சிவலோகப்பதவிமுற்றே. (எ௰)

(கு-பு).—

இந்நூலும் வைத்தியத்தைச் சார்ந்தது. தன்வந்திரியாரால் இயற்றப் பெற்றது. எழுபது செய்யுட்களால் அமைந்தது. இதில் முழுமையும் உள்ளது. ஆதியில் பஞ்சபூதத்தொகுப்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் கரு உத்பத்தியாகும் விதமும் சரீரவிலக்கணமும் உள. ஏடுகள் செல்லரிப்புண்டிருக்கின்றன.

(*d*) தன்வந்திரி செயநீர் ஐம்பது.
DHANVANTIRI ŚEYANĪR AIMBADU.

Foll. 219—239.

Deals with certain liquid preparations useful for alchemy and with the development of foetus in the womb; by Dhanvantri.

Complete.

Beginning :—

ஆதியெனுஞ்சின்மயத்தின் அருளைப்போற்றி
யகண்டபரிபூரணமாங் குருவைப்போற்றி
நீதிசேர்வாணிகுருவம்பாள்போற்றி
நினைத்ததொரு வாரணத்தின்விசுவன்போற்றி

ஆதியெனுமாதியந்தஞ் சோதிபோற்றி
மகத்தானகுண்டலித்தாய் மகிமைபோற்றி
வாதியென்றபேரான வழலைபோற்றி
வகாரசிவயோகமெனவாசிபோற்றி. (க)

போற்றவேகணபதியுங் கந்தன்காப்பு
புகழானமுன்னோர்கள் பாதங்காப்பு
ஆற்றவே பூரணமா மருவேகாப்பு
அகண்டசதாசிவத்தினடிபணிந்தேன்காப்பு
போற்றவேமுக்குருவே சத்குருவாங்காப்பு
வளமானகுருநந்தி பாதங்காப்பு
நாற்றவெசெய (நீ)ரைம்பதுவேகாப்பு
நலமானசிவசத்தி பாதங்காப்பே. (உ)

* * * *

* * * *

End:—

ஆச்சென்றவறிவுள்ளோ னசுவனியேமைந்தா
அரகராசகலசித்து மடைவாயெய்தும்
மாச்சென்றவிந்நூலைப் பதனம்பண்ணு
மகத்தானபாடலைம் பதந்தான்மைந்தா
நாச்சென்றநன்மையது மனதாலெண்ணு
நலமானசிவபதத்திலமர்ந்ததில்லு
காச்சென்றவிந்நூலை யறையில்வைத்துக்
கண்மணியேதொழுதுநித்தம் போற்றுமுற்றே. (ருo)

தன்வந்திரிபகவான் அருளிச்செய்த செயநீர் ஐம்பதும் முற்றும்.

(கு-பு).—

இந்த நூல் செயநீர் வகைகளேயும், கற்பவகைகளேயும் பற்றிக்கூறுகின்றது. ஐம்பது செய்யுள்களால் அமையப்பெற்றது; தன்வந்திரி இயற்றியது.

R. No. 947.

Palm-leaf. 9¼ × 1 inches. Fol. 225, lines. 5 on a page. Tamil. Much injured.

Purchased in 1927—28. from M. R. Ry. C. V. Jambulingam Pillai Avargal of Mailapūr Madras.

(*a*) இராமதேவர் பூஜாவிதி சிவயோகம் இருநூறு.

IRĀMADĒVAR PŪJĀVIDI ŚIVAYŌGAM IṚUNŪṚU.

Foll 2—81 *a* ; fol. *b* is left blank

A treatise dealing with medicine, alchemy, Yōga and Ñāna of the Śiddhas. In the beginning, the conduct of the worship of Śakti with a view to becoming a Śiddha is described.

Complete.

Beginning:—

தேவீஸஹாயம்.

இராமதேவர் அருளிச்செய்த பூசாவிதி சிவயோகம் (உா.)

மூலமெனுமமுதப்பொருளா மூத்திநடுவணையில்
முதண்டமானதொரு பிரம்மத்துக்கப்பால்
ஞாலமெனுந்தவமுடைய சத்திபதிமேலே
நாதாந்தப்பெருவெளியினடுவொளியின்கீழே
நீலமிகுநெருப்பாறு மயிர்பாலத்தப்பால்
நிறைந்தபரிபூரணமாய் நிட்களமதாகிச்
சீலமிகுந்தவமுடையோர் இருதயமேதானாய்ச்
சிறந்துநின்றபரமகுருசீர்பாதந்துணையே. (க)

பாதமெனும்வாசிதனை யறியவேண்டி
பக்தியுடன்மனோன்மணியைக் கண்டுபோற்றி
வேதமெனும்பொருளறிய வேண்டுமென்று
வேண்டினேன் நாதாந்தவேதத்தாயும்
நீதமுடன்வாராமதேவா நீயென்று
நிலைநிறுத்திமதியமுதம் நினைவாயீந்தாள்
போதமிகுமதியமுதங்கொண்டபோழ்து
புத்தியுடன்பூசைவிதி புகலென்றேனே. (உ)

புகலென்றபோதில் மனோன்மணிதான்வந்து
பூரணமாய்மதியமுதம் புகட்டினாள்பார்
அகமென்றவகமதுவு மூத்தியாச்சு
வம்பரத்தின் தருசனமுமடுக்கலாச்சு
சகமென்ற சிவமயமுந்தெளியலாச்சு
தேவாதிதேவனென்றபேருமாச்சு
சுகமென்ற பூசைவிதி தன்னுலைந்தச்
சுத்தமுள்ளசக்தியைநான் தொழுதேன்பாரே. (ங)

*   *   *   *

*   *   *   *

End:—

தனித்திருந்து சத்தி சிவபூசைபண்ணு
தண்மையுடன் பா[ல]லமுதந்தானேகொள்ளு
தொனித்திருந்த பூரணத்தைச்சுகமாய்ப்பூசிச்
சுகமாகச்சிவயோகத்துறையில்நில்லு
மணித்திருத்தாள் கமலமதிலமுதங்கொண்டு
மயங்காதபூரணத்திற் றியங்காணும்

முற்றான சிவயோக மிருநூறுதன்னை
    முறையான குருவேயென் றெடுத்துப்பார்த்து
சித்தான சித்துவினை யாடுமைந்தா
    சிவயோக மார்க்கமடா திறந்தானமெத்த
பற்றாசை கொண்டுமன மௌனமாகப்
    பதிவாகச் சிவயோகம் இருநூறுமப்பா
வித்தான பிறவியது வற்றுப்போகும்
    மேலான சிவயோகம் விளங்குமுற்றே. (உ00)

Colophon:

சத்குரு கடாட்சம் முன் நிற்கவும். தேவிசகாயம். பிலவஞூ கார்த்திகைமீ" உ0சு உ குருவாரம் ஸ்ரீ இராமதேவர் அருளிச்செய்த பூஜாவிதி. சிவயோகம் இருநூறும் எழுதி நிறைந்தது. முற்றும். மீனாட்சி துணை.

(கு-பு).—

இந்த நூலும் சித்தர் நூல்களைச் சார்ந்தது. இராமதேவரால் இயற்றப் பெற்றுச் சித்தராதற்கு இச்சையுடையார் வழிபடுந் தெய்வத்தைப் பூசிக்கும் விதத்தையும், யோகம், ஞானம், வைத்தியம், இரஸவாதம் முதலானவற்றையும் விரிவாக உணர்த்துவது. இருநூறு செய்யுட்களான் அமையப்பெற்றது. முற்றும் உள்ளது.

(b) இராமதேவர் பரஞானகேசரி விநோதம் நூறு.
IRĀMADĒVAR PARAÑĀNAKĒŚARI VINŌDAM NŪṞU,

Foll. 82—124*a*, Fol. 124*b* left blank.

A treatise by Ramadēvar describing the wonderful things that he perceived through the grace of the goddess Ñānakēsarlī

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீராமதேவர் அருளிச்செய்த பரஞானகேசரி விநோதம் நூறு.
ஆதிபரா பரஞான கேசரியைத்தானும்
    அசையாமல் நெஞ்சகத்தி லறிவதனால்நிறுத்தி
நீதியெனும் பரஞான கேசரிவிநோதம்
    நேர்மையுடன் யான்பாடக் குருவருளேசரணம்
சாதியெனு மெழுவகையுந் தன்வசமாய்க்கண்டு
    சச்சிதாநந்த மென்றவமூர்த்த மதைக்கொண்டு
சோதியெனுஞ் சகச்சோதி ஞானமயமான
    தூண்டாத தீபமதைத் துணை யெனக்கொண்டேனே. (க)
துணையான தீபமடா தூண்டாததீபஞ்
    சுயஞ்சோதி யானதொரு தீபமதிற்சேர்ந்து
வினையான கருவிகர ணாதிகளை நன்றாய்
    விவரமுடன் தானறிந்து வகக்கனலைமூட்டிச்
சுனையான மோகமெனுஞ் சுகதுக்கமிரண்டுஞ்
    சுட்டந்தப் பதியான துருவமதில்நின்று
நுனையான சுழிமுனை யென்னலாமத்தீவில்
    மூக்காலும் வலம்வந்து முன்னிலையைக்கண்டேனே. (உ)

கண்[ண](ட)ந்த முன்னிலேயிற் பரஞான தீபங்
கருவான தீபமதிற் கருணை பெறநின்று
கொண்டந்தப் பரஞான கேசரியைக்கண்டு
கூர்மையுட னவள்பதியி னேர்மையுடன் நின்றேன்
விண்டந்தக் கேசரியும் வாராமாவென்று
விவரமுடன் விநோதவகை யருளுமிகவீந்தாள்
[ஆ](அ)ண்டர்பிரா னருள்கொண்டி ராமனுடைவாக்கியம்
அருளான வாக்கியமென் றறிந்துமிகநில்லே. (ஙு)

*   *   *   *   *

*   *   *   *   *

கண்டுமிக நின்றவொரு ஞானகேசரியைக்
கருவாகவிநோத மயமாக[னு] நூறதுவாய்
விண்டுமிகக் கொண்டந்தக் குருவினிடஞ்சென்று
விநோதமய மானகுரு ஞானகேசரியைக்
கொண்டந்தப் பாதமதில்வைத்து மிகநின்றேன்
குணமான பரஞான கேசரியை[நீ](நான்)தான்
பண்டுள்ள பொருள்களைநீ விநோதமயமாகப்
பாடினதை யாரறிவார் பயனறியத்தானே.

*   *   *   *   *

End:

தானேதான் தானவனு யிருந்ததுகொண்டு
தண்மையுள்ள பரஞான கேசரியைநோக்கித்
தேனேதா னதிலு[மிக] (மு)ருசியா நின்ற
திருவான கேசரி விநோத நூறும்
பூணேதான் மனதினிலே மௌனமாகப்
பூண்டுகொண்டு வட்டமா சித்துப்பார்க்க
வீணேதான் போகாதே விநோதம்பார்க்க
மெஞ்ஞான குருதீப சரணமுற்றே. (௱)

முத்தான பரஞான கேசரிவிநோதம்
முழுதுமிதை மௌனமதாய் மனதிற்கொண்டு
சித்தான சித்துவிளை யாடுமைந்தா
சிவயோக புனிதமதிற் சேர்ந்துநில்லு
வித்தாரந் தான்பேசித் திரிவாரோடே
வீரியங்கள் பேசாதே விண்ணைநோக்கிக்
கர்த்தாவே கதியெனவெண் கமலநோக்கி
கர்ப்பூர தீபமதிற் கருத்தாய்முற்றே. (௱க)

Colophon:

ஸ்ரீ ராமதேவர் பரஞானகேசரி விநோதம் நூறு எழுதி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்த நூலும் சித்தர் நூலைச் சார்ந்தது என்று தெரிகிறது. இதுவும் 'ஞானகேசரி ஐம்பது' என்ற நூலினும் வேறானது. இது நூறு பாடல்களால்

அமைந்துள்ளது. இராமதேவர் இயற்றியது. இந்நூலாசிரியர் தாம், யோக மார்க்கத்தால் 'ஞானகேசரியென்ற தேவதையை'க் கண்ணிற் கண்டு அத னருளாற் சித்திபெற்று விநோதமாகத் தாம் கண்டவைகளை நூறு பாடல்க ளாய் இயற்றியதாக நூன்முகத்துக் கூறுகின்றார்; ஆதலின், இந்நூலுக்கு இப்பெயர் காரணப்பெயராய் அமைந்ததுபோலும். பின்னர்வெற்றேடு ஒன்றுள்ளது.

(c) இராமதேவர் தண்டகம் நூறு.
IRĀMADĒVAR DAṆḌAKAM NŪRU.

Foll. 125—168*a*, fol *b* left blank.

Deals in 100 stanzas with Yōga, Ñāna, medicine and alchemy.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீராமதேவர் அருளிய தண்டகம் நூறு.

மூலமுத லாதாரவிஞ்சை தனையோதி
முனையான சு[ளி](ழி)முனையின் மேலாகநின்று
பாலமெனு மயிர்ப்பாலத் தந்தமதிற்றாவிப்
பத்திகொண்டு நெருப்பாறிற் பதிவாகச்சென்று
சீலமுட னப்பதியில(க)க்காலை [ஞ](நா)ட்டிச்
சின்மயமாஞ் சத்குருவைச் சிந்தைதனில்நினைந்து
தூலமுடன் சூட்சுமமாய்க் கா[ற](ர)ணமாய்நின்ற
தொந்திவயிற் றைங்கரனைத் துணையெனக்கொண்டேனே. (க)

கொண்டவொரு சிவஞான கேசரியைக் கண்டு
குருவான மேருகிரி நடுவான பதியிற்
சென்றந்த மதியமுத மருவியதையுண்டு
திருவான பூரணியைச் சிந்தைதனில் நினைந்து
அண்டர்பிரா னருள்தனை யனுதினமும் நோக்கி
அன்பான சிவயோகத் தந்தமதில் நின்றேன்
கண்டந்த மனோன்மணியும் வா ராமாவென்று
கருவான தண்டகங்கள் கடாட்சித்தாள்பாரே. (உ)

(* * * *)

End:

போற்றடா பத்துவகைச் சூம்திரமொன்றாகப்
புந்தியுடன் கோவைதன்னைப் பூரணமாய்ப்பார்த்தால்
நாற்றிசையும் வெல்வதற்குக் கருமானந்தோன்றும்
நலமான காரியமும் வகையுடனே காணும்
பார்த்து[னீ](நீ) மகி[ளா]ழாமல் கேவலமாய் நின்றால்
பரமான கைலாசவாசலது (தோன்று)[ணு]ம்
காத்து(நீ) கைவாசவாசல்தனைக் கண்டால்
கண்ணான நடுமனையின் கமலமது முற்றும். (௱க)

இராமதேவர் தண்டகம் எழுதி நிறைந்தது முற்றும்.

(க-பு)—

இந்நூலும் சித்தர் நூல்களைச் சார்ந்ததெனத் தோன்றுகிறது. இதை இராமதேவர் என்னுஞ் சித்தர் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. இது யோகம் ஞானம் வைத்தியம் இரஸவாதம் என்றிவை முதலாம் பலவிடயங்களை உணர்த்துகின்றது. முற்றும் உள்ளது.

(d) இராமதேவர் கருமானச் சுருக்கம் முப்பத்தொன்று.
IRĀMADĒVAR KARUMĀNACCURUKKAM MUPPATTONṞU.

Foll. 169*a*—180*b*.

Same work as that described under R. No. 275 (*h*) ante.

Complete.

Beginning:

இராமதேவர் அருளிச்செய்த கருமானச் சுருக்கம் முப்பத்தொன்று.

ஆதிகுருவான வொருபிரமன் பாதம்
அனுதினமு நெஞ்சில்வை[ற்றி]த்தருளை நோக்கிச்
சோதி வெளிக்கப்பாலே துலங்குஞ்சத்தி
துணையெனவே கருமானச் சுருக்கஞ்சொல்ல
நீதியுள்ள வாலைமனோன்மணிதான் வந்து
நிலைத்தபொருள் கரு(மறைப்)பை நிலத்[தி](து)ள்ளோர்க்குச்
சோதனையாய்ச் சொல்லுவையோ ராமாவென்று
சொல்லி மனக்கசடகற்றித் துதித்தாள்பாரே. (க)

பாரப்பா வவளுடைய கடாட்சத்தாலே
பாடினே னிரண்டுபத்து பத்துங்கூட்டி
நேரப்பா முப்பதென்ற பொருளைக்காணூர்
நேரறிந்த சிவயோகிக் கிந்நூல்வேண்டுங்
காரப்பா சதாசிவத்தைக் கருத்துள்வைத்துக்
கருவான வுப்பெடுத்துக் கலசத்திட்டு
வாரப்பா சுத்தசலம் படிதானென்று
வளமான காரமது பலமும்ரெண்டே.

(* * * *)

End:

வரிசையுடனிந்நூலும் முப்பத்தொன்றும்
வகையுடனே வகையாக வெண்பத்தொன்றும்
உருசியுள்ள வமுதமென வூ[ணி](ன்றிப்) பார்த்தால்
[வு](உ)ண்மையுள்ள வட்டகர்மஞ் சித்தியாகும்.
பருசுடைய பூரணத்தை வணங்கிப்போற்றிப்
பலகாலுங் கேசரத்தில் மனத்தைவைத்து
அருமையுட னமுதநிலைதனையே பெற்று
அருள்பெருகக்குருவினடியன்பா மூற்றே. (௩௧)

முற்றுமிதைப்பார்க்கையிலே மௌனமாக
　　மூவருடன் பேசாதே வாதாடாதே
சுத்தமுள்ள பெரியாரைத் தொண்டுபண்ணு
　　துவாத சாந்ததநில் மனந்துலங்கி நில்லு
சித்தமே சிவன்செயல்தான் அப்பாசொன்னேன்
　　திரிகோண முள்ளசத்தி யறிவாற்பாரு
உற்றபொருளிதுவல்லா லொன் றுமில்லை
　　ஊடாடும்வாசியை நீ வணங்குமுற்றே. (௩௧)

இராமதேவர் அருளிச்செய்த முப்பூ முப்பது எழுதி நிறைந்தது,

(கு-பு.)—

இதுவும் இரஸவாத நூல் என்னுஞ் சித்தர் நூலைச் சார்ந்தது. மூவருடக் காட்லாக்கு 275 (h) நம்பர் பிரதியில் வத்துள்ளதை ஒத்துள்ளது. முப்பது செய்யுள்களான் முற்றுப்பெற்றது. இராமதேவர் இயற்றியதாகும். இதில் இரஸவாதத்திற்குரிய சுண்ணவகை, பற்பவகை, லிங்க கட்டு முதலான கட்டு வகை, வைத்தியத்திற்குரிய தைலவகை, இலதம், ஆகிய அரிய பெரிய விஷயங்கள் பல மிகத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இரஸவாதஞ் செய்கின்றார்க்கு இஃது இன்றியமையாது.

(*e*) இராமதேவர் சோதிடம் பத்து.

IRAMADĒVAR ŚOṬIDAM PATTU.

Foll 181—185*a*.

Same work as that described under R. No. 266 (*d*) ante.

Complete.

Beginning:

இராமதேவர் சோதிட பத்து.

ஆதியிலே வேதியன்றான் அன்பாய்ச்சொன்ன
　　வருமறையின் பொருளான சோதிடத்தை
சாதியிலே முதலான ராமன் வாக்கியந்
　　தவறாமற் சத்குருவின் பாதம்போற்றி
சோதியிலே சகச்சோதி சோதியான
　　சோதிடமாம் நவக்கிரகமி ராசியப்பா
நீதியிலே நீடுலகில் நன்மை [தின்](தீ)மை
　　நேர்திறைகள் சொல்வதற்கிந் நூல்பாரே. (க)
பாரே யிந்நூலதுவும் பத்துஞ் சோதிடம் ?
　　பத்திகொண்டு கிரகநிலை ராசிபார்த்து
நேரேநீ சொல்லுவதால் நன்மையாகும்
　　நீடுலகிலிந் நூலை வெளிவிட்டக்கால்
சீராக மதிமறந்து பேய்போ லாவாய்த்
　　தீர்க்கமாய் நவக்கிரக நிலையைப் பார்த்து
கூறேடே குருபதத்தை வணங்கிப்போற்றிக்
　　குணமாக ராசியதைக் குறியாய்ச் சொல்லே. (உ)

(* * * *)

End:

ஆமென்ற கிரகநிலை ரவிபுதனும் வெள்ளி
யமர்ந்திடுவார் ஒருராசியதனி லொருமாதம்
போமென்ற சந்திரனுள்ளி ரண்டேகாலாம்
புத்தியுள்ள செவ்வாய்தான் மாதமொன்றரையாம்
காமென்ற சனியாண் டிரண்டரையாய் நிற்குந்
தயவான வியாழ னோராண்டு நிலையாகும்
நாமென்ற நாகங்க ளிரண்டுமொன்றரையாம்
நடுவான கிரகநிலை நலமறியமுற்றே. (௰௧)

இராமதேவர் அருளிச்செய்த சோதிடம் முற்றும். தேவீசகாயம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக்கு 266 (d) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. பத்துப் பாடல்களால் ஆகியது. சோதிடத்தைச் சார்ந்தது. முற்றும் உள்ளது. இராமதேவர் இயற்றியதாகும். இதில் இன்னன்ன கிரகங்கள் இன்னன்ன இராசிகளில் இருந்தால் இன்னன்ன பலம் உண்டாகும் என்னும் விடயம் கூறியுள்ளது.

(f) இராமதேவர் பட்சபட்சி நூறு.
IRĀMADĒVAR PAÑCAPAṬCI NŪṞU.

Foll. 186—225*a*, Fol. 225 *b*—229 are left blank.

Similar to the work described under R. No. 189 (*c*) ante , by Rāma dēvar.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீராமதேவர் அருளிச்செய்த பஞ்சபட்சி நூறு.
ஆதியிலே [மு](ரா)மனருளேம்பூத வாக்கதனால்
நீதிதரும் பஞ்சபட்சி நிலை[பி](பெ)றவே வாசியேகேள்
சோதியிலே புலத்தீசர் சொன்னபொருள் நான்கண்டு
வேதியனும் வாலையுடை விே[ப](வ)கத்தாலே
சாதிகுலம் மாதியிலே மக்காவில் மகுடகொடிநாங்கட்டிச் ?
சேதிபெற வமுர்த சேங்கோல் செலுத்திப்
பாதிசரனதியிலே பரப்பிரம்ம நவசராசரங்கள் திசை
வீதிபர ஞானவுடல் விளங்கும்பாரே (௧)

விளங்கும்பார் பரப்பிரம்ம . . . சோதியின்பாதம்
விகடகணபதி பாதங் கந்தன்காப்பு
அளங்கும் பரஞானவுடல் விளக்கமான
வாயிரத்தின் நவபீடமருளே காப்பு
களங்கமறுஞ் சித்தர்கட் குரையாய்நின்ற
காவியந்தானயிரத்தின் கமலங்காப்பு
புளங்குகின்ற வென்குருதான் புலத்தியநாதர்
புகட்டினதோர் பஞ்சபட்சிபுகழ் காப்பாமே. (௨)

* * * *

ஆமப்பா தவமுனியே சொல்லக்கேளு
அருளுகிறேமிராமனப்பா வமுதவாக்கு
ஏமப்பா வென்குருவின் கடாட்சத்தாலே
யெடுத்தேனப்பா பஞ்சபட்சிநூறுஞ் சொச்சம்
ஓமப்பா வுடல்குறிதான் பஞ்சபூதம்
உத்தமனே [யன்](யைம்)பூத மதனுற்கேளு
நாமப்பா சொல்லுகிறேன் சித்தர்களுக்கு
நளினமென்ற வுடற்குறியி னன்மைகேளே. (௩)

(* * * *)

End :

செப்பினேம் வல்லூறு வரசதாகுஞ்
செயலான மயில்தூக்க மரணங்கோழி
அப்பினே மூ[ணே](ன்றே)கால் மயில்தானூணு
அருளினேங் கோ[ளி](ழி)நடை யரசுகாகம்
அப்பினேம் வல்லூறு மரணமென்க
மைந்தனே நாலே காலாந் தையூணு
தப்பினேம் வல்லூறு நடைதானுகுந்
தருவான மயிலரசு தண்மைபாரே. (௧௬)

பாரடாவென்மகனே தவமுனியே கேளு
பரிவான கோ[ளி](ழி)யது தூக்கமாகுங்
காரடா காகமது மரணமென்க
கண்மணியே யஞ்சேகால் கோ[ளி](ழி)யூணு
ஆரடா காகநடை யரசுவாந்தை
யப்பனே வல்லூறு தூக்கமென்க
வாரடா மயில்மரணம் வெள்ளிவாரம்
வசனித்தோம் சனிவாரம் வளங்காண்பாயே. (௧௭)

வளமான சனிவாரம் பலத்தைக்கேளு
மைந்தனே (யொன்றே)காலாந்தை யூணு
மளமான . . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடக் கேட்லாக் R. 189 (c) நம்பர் பிரதி போன்று பஞ்ச பக்ஷிகள் இருக்கும் நிலையை யறிந்து அதற்கேற்ப, இன்னன்ன காலத்தில் மரணம்-மாரணம் வசியம் ஆதிய இன்னோரன்ன பலன்கள் சித்திக்கும் என்று சித்தர்களுக்கு அறியவேண்டும் பல அரியவிடயங்களை உணர்த்துவது. இராமதேவர் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. இதில் தொண்ணூற்றேழு பாடல்களே உள்ளன வாதலின் முற்றுப்பெறவில்லை. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. இது சோதிட நூலைச் சார்ந்ததாகும்.

R. No. 948.

Palm-leaf. 13½ × 1¼ inches. Foll. 272. Lines, 8—10 in a page. Tamil. Injured..

Purchassed in 1927—28. from C. V. Jambulingam Pillai Mylapore.

(a) அகத்தியர் குருநூல்வைத்தியம் அறுநூறு.
AKATTIYAR KURUNŪL VAIDYAM ARUNŪRU.

Foll. 1—104.

A treatise on medicine attributed to Ahattiyar. It deals with the preparation of certain salts useful both for medicine and alchemy. This work is an abridgement of a bigger work entitled Ahattiyar Gurunūl.

Complete in 600 stanzas.

அகத்தியர் குருநூல் வைத்தியம் அறுநூறு. (வழலைப்பாகம்).

கருணைதரு மைந்தனே காப்புவாணி
கலந்து விந்தச் சூத்திரந்தான் கருவாய்ப்பாடத்
திருவுமையாள் மனோன்மணித்தாய் செப்பக்கேட்டுத்
தெளிந்த குருநூலாகத் திரட்டிப் பாடக்
குருமகிமை சித்தியுண்டாம் ஞானம் வாய்க்கும்
குபேரனென நிதிமருந்து கூடுங்கூடும்
பெருமை மிக்ககீர்த்தியுண்டாஞ் சித்தர்க்கெல்லாம்
பெருநூலைக்குறுக்கியிந் தவறுநூறுந்தானே. (க)

தானென்ற ஞானமுதல் வாசி யோகம்
தவறாது வாதமுதல் வைத்தியமுஞ் சித்தி
வானென்ற சிவயோக போதங் காணும்
வைத்தியத்திற் கிதுவுயிர்தான் மருந்தின் வேகம்
நானென்ற வாணுவமு மாசை தள்ளி
நடந்தக்கா விந்நூலின் மகிமை மெத்த
தேனென்ற பாற்கடலுங் கருப்ப மாகுந்
திரட்டியொரு கட்டியாய்த் தெளிந்த காப்பே. (உ)

தெளிந்தபெரு நூலெல்லா மாடிப் பார்த்துச்
செப்புகிறே னிதிலேதான் வழலைப் போக்கு
பொழிந்தமழை யுவர்க்காட்டிற் சலத்தைப் பார்த்தால்
புல்லன்றிச் சிவந்திருக்கும் பூமி நாதம்
கழிந்தமழை மீன்மேடம் பனியிற் பாரு
கதிர்கதிராய்ப் புல்லையொட்டிப் படர்ந்து நிற்கும்
அழிந்தமழை யிடையிலேதான் பெய்யு முன்னே
யப்பனே பூவையெல்லாம் வாரிக் கொள்ளே.

* * * *
* * * *

End:

பின்புசொல்வார் பூரணத்தின் பிலக்கும் வாசிதாரணையும்
நம்பிநூல்களுள்ள (வெ)ல்லாம் நலமாய்ப்பாரு மெனத்தருவார்
அன்பா மாயிரத்திருநூறு மதிலேபுதைத்த கருகுருவுங்
கம்பானுரை மேனேக்கிக் காட்டும் வாசிக்கைமுறையே. (சுாஎ)

முறையாம் வாதப் பொருள் காண
மூட்டும் வழலை முடிப் போர்க்கும
கறையா மாசை மலை யேறிக்
கடக்கும் ஞான வழி வசமும்
துறையா மெழுகு செந் தூரம்
சூட்சு மங்கை யி லுள்ள வெல்லாம்
முறையாய்ச் சொல்வார் வைத்தி யத்துக்
குடனே சூத்திர மைம்பதுண்டே. (௬௱௮)

உண்டா மெழுகு வைத்தி யத்தில்
ஒருநூ றெட்டக்க மெண்ப துண்டு
பண்டாங் குருநூற் (ஐ)ற[ன்](ம்)பதுக்குப்
பகரும் வழலை [யன்](யைம்) பதுண்டு
வேண்டாம் நூல்க ளிது போலும்
விடாதே நூல்க ளொரு வருக்கும்
கண்டா லறுநூறு வெளி யாகக்
காட்சி யெழுதி முடிந்த துவே. (௬௱௯)

குருகடாட்சம் உண்டாகவும். சித்தார்த்தி௵ ஆடி௴ ௨௯௳
அகத்தியனார் அருளிச்செய்த குருநூலறுநூறு எழுதிநிறைந்தது முற்றும்.

(கு-பு.)—
இந்த நூல் "அகத்தியர் குருநூல்" என்னும் நூலுக்குச் சுருக்கமாய் அறுநூறு செய்யுள்களால் அமைந்துள்ளது. அகத்தியரால் இயற்றப்பெற்றது. இதிலே வழலையையும் பற்றிக் கூறுவதாகத் தெரிகின்றது. வைத்தியத்தைச் சார்ந்தது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. இதன் பின்னர் இரண்டேடுகளில் மேக ராசாங்க பற்பமொன்றும், வாதத்திற்குத் தைலம் ஒன்றும் ஆய இவ்விரண்டும் புலத்தியர்க்கு உபதேசிப்பதாகச் செய்யுள் நடையான் வரையப்பட்டுள்ளன. அகத்தியர் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. அதன் பின்னரும் பஞ்சதீபாக்கினி லேகியம், பிருங்காமலகாதி தைலம், திப்பிலி ரசாயனம், வில்வாதித் தைலம் முதலியனவும், இன்னும் அரிதான மருந்துவகை பலவும் வசனத்தால் பத்தேடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. பின்பு வெற்றேடு ஒன்றுளது.

(b) அகத்தியர் அறுசுவைநிகண்டு.
AKATTIYAR AṞUŚUVAINIGHAṆṬU.

Fol. 114a—124b.

A dictionary of synonymous terms for various roots, unripe fruits, and greens that give the six different kinds of taste and flavour; By Ahattiyar.

Complete.

Beginning:

பூவார் சிரகிரியிற் பொன்னி[ன்] வரவழைத்த
மாவாரண முகனை வாழ்த்தியே—நாவார

ஆறுசுவை தேர்நிகண்டி னுரியத்தைச் செந்தமிழாற்
றேறுசுவை செய்தேன் தெரிந்து. (க)

இரங்க விளங்கிரு தந்திலப் போகம்?
நீரஞ்ந்தாவரி தேன் நீள்பனைகர்ச்—சூரமதுர
நானபலா சீதைநன் னூரி வேர்ப்பலா கோன
வின்பமே வணக்கிக் கூறு. (உ)

கூறினினி[லு]ப்பை மலர்க்கூத்தன் குதம்பை யெள்ளு
தாறினக்கதலி முனிசர்க்கரையுஞ்—சீறிநெல்லிக்
கன்னிகொடி வெள்ளரிக்காய் காஞ்சோரிவேர் மாகாளி
பன்னியிடில் வாருணி யம்பார். (௩)

* * * *
* * * *

End:

கம்புவாரி சங்கடல் சங்கின் பேராகும்
வெம்புமனலாங் குன்மம் வீட்டியிடுங்—கும்பி
யனலின்றி யன்ன மருவிருக்கு மந்தம்
புனலின்றி வி[ழு](ட) சுரமும் போம். (௱உ௰)

சுரத்தகமுங் குரிசமுஞ் சொற்காவி கற்கே
யுரத்த துவராங்குளுமை யொன்றுமே—யிரத்தம்
விளையும் பைத்தியமு மேல்வெப்பு மோட்டி
யளையி னிடையே புகுதலாம் (௱உக)

அக்கினியின் வல்லபத் தோடாந் தேவதூபமே
[னயிக்] ? க்குமொழி குங்கிலியத்தின் பெயரே—தககுணந்
தம்பன முட்டினமுந் தக்கதுவரோ டினிப்பாங்
கம்பனமாய்ப் போமலகை காண். (௱உஉ)

(ஷட்ரஸ நிகண்டு.) அறுசுவை நிகண்டு முற்றும்.

Colophon:

பொதிகைமாமலையில் எழுந்தருளியிராநின்ற அகத்தியமா முனிவர் அருளிச்செய்த மணி வெண்பா சஹத்தில் முதல் சருக்கம் ஷட்ரஸ நிகண்டு. எழுதி நிறைந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்த நூல் உலகிலுள்ள காய் கனி கிழங்கு அடகு முதலிய அறுசுவை பதார்த்தங்களை எடுத்துக்கூறி, அவற்றின் பெயர்களையும், குணங்களையும், சுவையினையும் நன்கு உணருமாறு தெளிவாக உணர்த்துவது. இது சொற்பிழை எழுத்துப் பிழைகளுடன் காணப்படினும் 'வெண்பாவாக' அமையப் பெற்று இருப்பதால், ஒருவாறு சீரிதாக்கலாம் ஆகலான் இது தமிழுலகற்கின்றியமையாத தொன்றாகும்; அகத்தியர் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. முற்றும் உளது. நிற்க, இஃது ஒரு பெரிய நூலின் பகுதியெனத் தோற்றுகிறது. சிதைந்துள்ளது. இதுகாறும் இஃது அச்சிடப் பெறவில்லை. மிகவும் அரியது.

(c) பேஷஜகற்பம்.
BHEṢAJAKAṞPAM.

Foll. 125—132.

A work purporting to give in verse the subjects dealt with in Sanskrit by Vāgbhaṭa in his Bhēṣajakalpa.

Complete in 135 stanzas.

Beginning:

பேஷஜ கல்பம்.

திருவார் சிரகிரிவாழ் செவ்வந்தி யானை
மருவார் கழ[லை](ல்)பதம் வாழ்த்தியே—தெருளவே
வாகடர்தம் பேடசத்தை வண்டமிழின் வெண்பாவாய்ப்
பாகடரச் சொல்வேன் பரிந்து. (௧)

*   *   *   *

செஞ்சாலி நான்குநிறை செங்குன்றி யவ்விரண்டு
மஞ்சாடியாக வகுத்தார்கள்—அஞ்சாமற்
தூக்கிலஞ்சு மஞ்சாடி துய்யநிட்கங்கால் நான்கி
னூக்க விராகனெடை யொன்று. (௩)

ஒன்றியிட்டு நிட்கந்தான் ஓரிரண்டு கோலமாந்
துண்[டு](று) மிருகோல் நிறைசொன்னமாம்—நன்றாகச்
சொன்னமிரு பங்குதலை மானிகை யிரட்டி
யுன்னப் பலமா முவந்து (௪)

*   *   *   *

உவந்தபலநூறு கொண்டா லோங்கு துலாமா
மிவந்த துலாந் தூக்கமிருபா—னுவந்திட்டால்
பாரமென்பார் நல்லோர் பகர்ந்தார் பலநிறையை
யாரவினிச் சொல்வா ரளவு. (௫)

*   *   *   *

End:

எண்ணெய்க் கெல்லாமதிக மெள்ளெண்ணெய் மூத்திரத்தில்
எண்ணும் பசுவி னீரேற்றமாம்—உண்ணுமுப்பில்
இந்துப்பு முக்கியமா மின்பாலி லான்பாலாந்
தந்தநெய்யிலா னெய்யே தான். (௧௩௨)

பாத்திர லட்சணம்:

கோதமுதலாய் மருந்து கொள்ளுதற்குப் பொன்வெள்ளி
தீதகலுங் கஞ்சமுதல் செய்யலாம்—ஏதேனும்
வள்ளத்தில் வார்த்தருந்தி வாம பாகத்தினிடை
மெள்ளக் கவிழ்க்க விளம்பு. (௧௩௩)

*   *   *   *
*   *   *   *

தாம்பூலங் கன்னிகை யுந் தாரணியு நன்மருந்தும்
ஓம்புஞ் சாவக்கிராம மோரைந்து—மேம்பலினல்
கொள்வோன் கொடுப்போனுங் கூறிவிரு வோர்க்கும்
விள்வாய் பலஞ்சரியா மென்று. (கஙரு)

பேடசம் முற்றும்: தட்சிணாமூர்த்திபாதமே துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வடமொழி வாக்படர் பேஷஜ கல்பத்தைத் தமிழின் மொழி பெயர்த்ததாக அறியக்கிடக்கின்றது. வெண்பாவில் அமைந்துள்ளது. நூற்று முப்பத்தைந்து பாடல்களால் முற்றுப்பெற்றுள்ளது. இது 'சிந்தா மணி நாலாயிரம்' என்னும் நூலின் ஒரு பகுதியென்று ஊகிக்க விருக்கிறது. இதில் பலம், வராகனெடை, குன்றியெடை முதலிய அளவைகளும், பல அரிய பெரிய மருந்துகளும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. நூலாசிரியர் இன்னாரென்று தெரியாமலிருப்பினும் அகத்தியராய் இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. சிறிது சிதைந்தது.

(d) சிந்தாமணி (தாதுநிதானம்).
CINTĀMAṆI (DHĀTUNIDĀNAM).

Foll. 133—212. Foll. 213—227 are left blank.

A treatise on medicine in Veṇbā kind of composition dealing with the diagnosing of diseases by feeling the pulse, and with the preparation of various kinds of medicines, medicinal oils, pills for curing those diseases. The work is based on the Sanskrit Vaidya Cintāmaṇi.

Beginning :

ஒருவாயினல் வாய்மத மூன்றி லோர்
இருதாளின் முத்தாளி சைய—வருமோர்
களிற்றை யினிதுறக்கக் கலவியீர் போத்தா
வெளிற்றை யினி துரைக்கவே. (க)

தோற்றும்பி ரும்பரெனச் சூழ்ந்தமர ராயிருப்பார்
சாற்றும் வைத்திய சிந்தாமணியைப்—போற்றியே
வெண்பாவாய் யானும் விளம்புதற் கென்னுவில்
வெண்பாவாய் மேவாய் விரைந்து. (உ)

எல்லாச் சமயத்தருக்கு மியாக்கை யினை
யல்லாப் பயனில்லை யாமாகில்—வல்ல
வைத்திய சிந்தாமணியை வாழ்த்த விமையோரும்
தைத்தியரும் வானவருந் தான். (ஙு)

* * * *

அகத்து நோயைக் க[ரு](ர)தலா மலகம்போல்
பகுத்தறிவீர் நாடி பரீட்சை—தொகுத்தநீர்க்

கட்டுவகை சொல்விழிகள் காண்டமல மூத்திரநா
லெட்டு வகையாலு மறிவீர். (ரு)

*　　*　　*　　*
*　　*　　*　　*

End:

உன்னுந் திரிகடுகோ டோர்திப்பிலி மூலம்
மன்னுசிறு நாகப்பூ வந்தவகை—குன்னுபலங்
காலி[நுதன்](வற்றின்) தூள்கலந்தே காணமலைத் தேன்கலந்து
கோலு மிலேகியமாய்க் கொள் (௬௨௬)

கொள்ளீர் க்ஷயவாதங் கூ[ரா](ரு)மல பித்தந்
தள்ளியிடு மென்சுவாசங் காசந்—துள்ளுகுன்மம்
பாண்டடிதி சாரங்கிராணி பாழ்ருசிகை வாய்வு
தூண்டருசி யத்தி சுரங்கள். (௬௨௭)

சுரங்கள் இருகிருப்புச் சூழ்ந்தசத்தி பித்தங்
கரங்கள் திருவனையீர் காணும்—திரந்தரம்போம்
மேலாஞ் சரபங்கி வில்வாதி லேகியமாம்
மாவா யுகந்தருந்தாய் வாழ்த்தி· (௬௨௮)

வேறு:

*　　*　　*　　*
*　　*　　*　　*

(கு-பு.)—

இந்த நூல் வடநூல் வைத்திய விடயங்களுக்குத் தமிழில் பொழிபெயர்ப்பாய் அமைந்ததென்று மாத்ரம் தெரிகிறது. வெண்பாவால் அமைந்தது. இது இத்துணைத்தென்றும் இன்னார் இயற்றினார் என்னுமதாய ஒரு செய்தியும் செவ்விதின் புலப்படவில்லை. இதில் அநேக பிரிவுகள் உள. அவை யாவன:—தாது நிதானம், சரக்கு சுத்தி, மாத்திரை வகை, வாத நிதானம், பித்த நிதானம், வாதத்துக்குத் தைலவகை, எண்ணெய் வகை என்பனவாம். இது வைத்தியஞ் செய்கின்றார்க்குப் பெரிதும் பயன்படும். அருமையான முறைகள் பல பொதிந்துள்ளன. அரைகுறையாய் இருப்பதால் நூல் முடிவுபெறவில்லை. அப்பகுதிகளையும் எழுதுவதற்கே சில ஏடுகள் வெற்றேடுகளாய் விடப்பட்டுள்ளன. அகத்தியரே இந்நூலை இயற்றியிருக்கலாமோவென ஐயமுறக் கிடக்கிறது. ஆராய்ந்துணரின் புலனும்.

(e) அகத்தியர் குருநூல் அறுபது.
AKATTIYAR KURUNŪL ARUPATU.

Foll. 228—239*a*, fol. 239*b* is left blank.

From the first stanza, it is made out that this work is an abridgement in 60 stanzas by Ahattiyar of his bigger work in 600 stanzas on alchemy.

Complete

Beginning:

அகத்தியநாயனுர் அருளிச்செய்த குருநூல்
அறுநூற்றுக்குச் சூத்திரம் அறுபது. குருசெய்நீர்:

ஆதியென்ற பூரணமா மகண்டத் துள்ளே
யாத்தாளைத் தொழுதுநின் றைங்கரனைப் போற்றிச்
சோதியென்ற வறுநூறும் பெருநூல் தன்னைச்
சூத்திரந்தா னறுபதுக்குள் சுருக்கி வைத்தேன்
சோதியென்ற கருகுருவும் வெளிய தாகத்
திறந்திட்டேன கைப்பாக மருந்தின் பாகம்
வீதியென்றேன் கௌணத்தின் நாட்டம் போலே
விளைந்தமணி யி[ன்னு]ந்நூல்தான் சொல்லக் கேளே. (க)

கேளப்பா குருச்செயநீர் வகையைத் தானுங்
கேசரம்போல் மறைத்து வைத்தார் சித்தரெல்லாம்
வாளப்பா மறைப்பென்று மென்று கேட்டால்
மகத்தான சவுக்கார மென்றே சொன்னுர்
வேளப்பா வெரித்தசிவன் பாதத் தாணை
வெளியாகக் கருமறைப்பைச் சொல்ல வேண்டாம்
நாளப்பா ெ[ஞ](நா)டிக்குள்ளே செய்யு மார்க்கம்
நன்ருக வூசிநீர் படிதான் வாங்கே. (உ)

* * * *
* * * *

End:

அங்கென்ற புரியட்ட முத்து வாசி
யாதார மேல்மூலத் தடக்க மங்கே
பங்கென்ற மனம்புத்தி யாங்கார மூன்றும்
பஞ்சவர்க ளொத்துநின்ற பதியு மங்கே
சங்கென்ற பற்பந்தி கடனூ டேறித்
தவசிருந்த குகையூடேத் தலமு மங்கே
வங்கென்ற கேசரமு ஞானவழி மார்க்கம்
மகத்தான முத்திகொண்ட வழிதா னங்கே. (ருக)

வழியான சுடர்கோடிக் காந்தி மீறும்
மதியிரவி யொன்ருன மா(ர்க்)கந் தோ(ன்று)ஞ்
சுழியான வடக்கக் கமல மாது ?
துரியமென்ற சாகரந்தான் (சுற்றி) யேறிக்
குழியான மனமுமொன்ருய்ப் பத்தி பற்றிக்
கூர்மைதரு மெஞ்ஞான வதீத முற்று
விழியான மறைகண்ட சோதி யெல்லாம்
வெளியான சூத்திரத்தின் விபர முற்றே. (சும)

* * * *

Colophon:

இரத்தாக்ஷிஸ்ரீ புரட்டாசிமீ ௰௯ உ மங்களவாரம் துவாதசி மகா நட்சத்திரத்தில் அகத்தியமா முனிவர் அருளிச்செய்த வறுநூற்றுக்குச் சூத்திரம் அறுபது எழுதி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இச்சிறுநூல், அகத்தியனார் இயற்றிய "குருநூல் அறுநூறு" என்னும் நூலுக்குச் சுருக்கமாய் அறுபது சூத்திரங்களாய் அமைந்தது என்று இந் நூலின் முதற்பாட்டான் அறியக்கிடக்கிறது. நூலாசிரியர் அகத்தியனார் என்றே தெரிகிறது. முற்றும் உள்ளது. இரஸவாதத்தைச் சார்ந்தது. பிழைகள் பொதிந்துள்ளன.

(*f*) அகத்தியர் முன்னெண்பது.

AKATTIYAR MUNNEṆPADU.

Foll. 240*a*—253*a*. Foll. 253*b*—272 are left blank.

Same work as that described under R. No. 268(*g*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காடலாக் 268(*g*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே யாகும்; இதை இந்நூலாசிரியர் தாமே சித்தர்களுக்கு இன்றியமையாத தொன்றென்று சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். இப்பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் சிறிது சிதைந்திருக்கின்றன. இந்நூல் அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது. இது முடிந்த பின்னர் சில ஏடுகள் வெற்றேடுகளாயுள்ளன.

R. No. 949.

Paper. 8½ × 7 inches. Foll. 264. Lines, 20 on a page. Tamil. Fair.

Presented in 1927-28 by M.R.Ry. Rājagopala Mudaliyār Avargal, Madras.

(*a*) பூரணாநந்தோதயம்.

PŪRAṆĀNANDŌDAYAM.

Foll. 1*a*—124*b*.

A treatise in praise of Kaṇṇuḍaya vaḷḷalar by his disciple Śivalinga Nāyanar who, by way of expressing his experience of bliss and the greatness of his Guru, brings out the truths of Śaivism.

Complete.

Beginning:

மஹான் சாங்கு சித்த சிவலிங்க நாயனார்
பூரணாநந்தோதய மாலை ;—

காப்பு ;—

வேதமுத லாகமங்கள் வித்தாய் நின்றும்
விளைவித்துப் பயனுக்கு மெங்கோன் நாதன்
சாதனமே செய்வித்தோன் தாயே யானேன்
தந்தைகுரு வருண்மயமுந் தானே யானேன்

பூதபேதங்களெலாந் தானேயாகிப்
பூரணமா நிறைந்த செழும்புனிதமோன
நாத கரிமுகவனறு முகத்தோன் நற்றாள்
நாடினர்தந் தாண்மலரெந்நாளுங் காப்பாம்.

குளகம் :

பத்து சிறுவயதினளவிற் சிறந்தசாத்திரம்
பார்த்து பதின்மூன்றளவிற் பதினெண்பேர்கள்
சித்ததீத போதமெலாந்தேடி யாய்ந்து
தெளிந்து பதினறளவின மனுவிக்ஞான
சுத்த முதுப்பனுவல்பல விருபானுள்ளே
தோய்ந்து தள்ளித் தத்துவத்துட்பிரயோக பிரமம்
உற்றவிடம் யாங்கனெவே தேடித்தேடி
உளமயர்ந்து தலைமேலுன் மத்தனகி (௨)

பித்தனைப்போலிருந்தோன் ஐயோ பேதாபேதப்
பிரமிப்பையோர் கணத்திற் பிரிக்குநாதன்
சித்தானதின்ஞெழிவி லொடுக்கஞ் சொல்லுந்
திருஞானசம்பந்தர் மரபில்வந்த
கர்த்தனே கண்ணுடைய வள்ளலே நின்
கைகாட்டிக் கண்ணிமைபோற்காத்து ஆண்டு
நித்தியமு மிடைவிடாதுதந்தும்பி
நெறியைப்போலென்றனையு நிதித்தியாக்கு (௩)

சத்தியுடன் பரமசிவந்தானே யாகிச்
சாதனத்தின் குறியுடனே தமியனேற்கு
முத்தான திட்சையது ரகசியார்த் தந்தான்
மொழிந்தாரே முப்பதுக்குண் முடிந்தபின்னர்
பத்தான பத்துவயதுள்ளாள ஆத்தாள்
பாற்கடலை யுண்டன்றே பரமஞான
வித்தாம் பூரணநந்தோதயப் பேர்கொண்ட
வேதாந்தநூ லெளிதின் வித்தென்மன்றே (௪)

End :

வாழி விருத்தம்.

வாழ்கவே வள்ளல்பாதம் வையகமுழுதும்போற்ற
வாழ்கவே சாதனத்தின் வழிதனில் நிற்போர்வாழ்க
வாழ்கவே குமரேசன்றாள் மாட்சிகண்ணுடையவள்ளல்
வாழ்கவே யடியார்க்காக வந்தெழு மவுனநாதன்
வாழ்கவே விசாரஞான மரபதைப் பிரயோகஞ்செய்க
வாழ்கவே யண்டகோடி மன்னுயிர் பலவுமென்றாழ்
வாழ்கவே பூரணநந்தோதய மகிமைநூலே.

பூரணநந்தோதயம் முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

'இப்பூரணநந்தோதயம்' என்னும் நூல், 'திருஞானசம்பந்தர்' என்னுஞ் சைவசமய குரவரது மரபில் உதித்தருளிய 'கண்ணுடையவள்ளலார் எனும் ஆசிரியர்மீது, அவருடைய சீடராம் சிவலிங்கநாயனாரால் தமது அநுபவத்தில் உண்டான பூரணநந்தத்திற்குப் போக்குவீடாய்த் திருபமாகப் பாடபெற்றது; ஆதலின் இதற்கு இப்பெயர் காரணப்பெயராய் அமைந்துள்ளது. இஃது இந்நூலாசிரியரைத் தடுத்தாட்கொண்ட கண்ணுடைய வள்ளலாரது பெருமையை உணர்த்தும் வாயிலானே சைவசமயத்தில் உள்ள நுண்மைப் பொருள்களை விரித்துணர்த்துகிறது. இது அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது. ஆயினும் இந்நூலினது அருமை நோக்கி இதை வைததிருந்தவர் இது கிழிந்துவிடவே இதைக் கையெழுத்துப் பிரதியொன்றாக எழுதி வைத்துக்கொண்டார் என்று தெரிகிறது. ஊடேடே அச்சிட்ட இந்நூலின் மூலப்பகுதியின் துண்டுகளும் உரையினது சிறு துண்டுகளும் ஒட்டிவைக்கபெற்றிருக்கின்றன. இந்நூல் முடிந்தபின்னர் 125 முதல் 131 வரையில் ஏழு ஏடுகளில் ஞானவாசிட்டச் சுருக்கம்' என்னும் நூல் ஒன்று உரையுடன் பாயிரம் வரையில் எழுதப்பெற்று அரைகுறையாய் இருக்கின்றது. அதுவும் இக்காட்லாக்கில் R. 919 ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே; இதில் விரிவான பிரதி பதவுரையொன்று அதில் இல்லாதது இருக்கிறது.

(b) அகத்தியர் அடுக்குநிலை போதம்.

AKATTIYAR AḌUKKUNILAI BŌDHAM.

Foll. 131*b*—134*a*.

A treatise of a philosophical nature attributed to Ahattiyar. This work has been printed.

Complete in 10 stanzas.

Beginning :

அகத்தியர் அருளிச்செய்த அடுக்குநிலைபோதம் :

சொல்லிறந்த விடமெங்கே முப்பாழெங்கே
துவாரபாலகரெங்கே முதற்பாழெங்கே
நல்லசங்கு நதியெங்கே வைகுந்தமெங்கே
நாரணனுமாலிலைமேற் படுத்ததெங்கே
அல்லல்படும்ஐம்பூத மொடுக்கமெங்கே
ஆறஞ் சிதழிரண்டு முளைத்ததெங்கே
சொல்லவல்லாருண்டானால் அவரைநாமும்
தொழுதுகுருவெனப் பணிந்து வணங்கலாமே. (க)

உந்தியெனும் நிலையெங்கே யறுகோணமெங்கே
ஓங்காரநிலையெங்கே யுற்றவிடமுமெங்கே
மந்திரமுஞ்சாத்திரமும் பிறந்ததெங்கே
மறைநூலும்விரித்த வயன்தானுமெங்கே

முந்திவருங்கணபதியும் பிறந்ததெங்கே
முக்கோணமுனையெங்கே யடிதானெங்கே
இந்தவகைபொருளறிந்து சொல்வார்தம்மை
இறையவனென்றேகருதி யியம்பலாமே. (உ)

End:

ஆதி கதிர்சந்திரனும் பிறந்ததெங்கே
அவரொடுங்கிநிற்குமது விடமுமெங்கே
சாதிபலவொன்றாகக் கண்டதெங்கே
சத்திசிவம்என்றும் பிரியாததெங்கே
ஓதியுணர்ந்தேபூசை மறைந்ததெங்கே
உச்சிட்டரிட்டத்தே விடமுமெங்கே
சோதிபோல்ஞானமொன்று பெற்றபேர்கள்
சொல்லியதெல்லாமுடவிற் சொல்லுவாயே. (கூ)

இருள்பிறந்த விடமெங்கே யொடுங்கிடமுமெங்கே
இரண்டுதிருச்சங்குநின்ற விடமுமெங்கே
அருள்பிறந்துபாடிநின்ற விடமுமெங்கே
அறுத்தடைந்த வாசலொன்றுகண்டதெங்கே
திருப்பிறந்தவிடமெங்கே யெழுகிணறுமெங்கே
திருக்கிணற்றை யிறைக்கின்ற வேற்றமெங்கே
விருப்பமுடன் அடுக்குநிலைபோதகத்தை
விளம்பினேம் மெய்ஞான வறிவுளோர்க்கே, (ம)

அகத்தியர் அடுக்குநிலைபோதம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்த நூல் ஞானவிஷயமானதென்றும் சித்திபெறுபவர்க்கு இன்றியமையாதென்றும் தெரிகிறது. பத்துச் செய்யுட்களால் அமைந்திருக்கின்றது. முற்றுமுளது. இஃது அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது.

(c) ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி.

ÑĀNARATTINAKKUṞAVAÑCI.

Foll. 134*a*—139*a*.

A treatise of a philosophical nature dealing with the Ñānam of the Siddhars. It is in the form of questions put by a man of the Kuravai caste with suitable replies given by a woman of the same caste.

Complete.

Beginning:

ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி;

காப்புச் செய்யுள்.

பொன்னுலகு பொருந்துமனப் பொருளறியத்தண்மதிய
மின்னுலகில் மெஞ்ஞானம்விளங்கக் குறவஞ்சிதன்னை
உன்னுமத்தன்னினைவி லுன்னியுதிப் பொருநான்காய்த்
தன்னிறையைத் தன்னினைவாய்த் தரிப்பதுவேகாப்பாமே.? (க)

ஆதிக்குமுன்ன மநாதியுமென்னடி சிங்கி !
அந்தக்கருக்குழி முந்தவிருளாறைசிங்கா !
ஆதியாவந்தவரும் பொருளேதடிசிங்கி !
அதுசோதியிலாதி சொரூபமாய் எழுந்ததுசிங்கா !
சோதியிலாதி சொரூபமான தெப்படிச்சிங்கி !
அதுவேதமாய் முப்பொருளொன்றாய் முடிந்ததுசிங்கா !
முப்பொருளொன்றுநீ முன்சொன்னதாரடிசிங்கி !
அதுஎப்படி உலகத்திலிப்படியுருவானேஞ்சிங்கி !
அது அப்பன்தன்னட்புக்கு வொப்பியதாயாலே சிங்கா !

* * * *

* * * *

End:

இடகலைபின்கலை யென்னத்தைச் சொல்லலாஞ்சிங்கி !
அது இடகலைசந்திரன் பின்கலைசூரியன் சிங்கா !
என் னத்தைச்சொல்லலாம் சந்திரன் சூரியன்சிங்கி !
அது இடமவலமாகவெழுத்தொடு மூச்சடா சிங்கா !
சந்திரன்சூரியன் ஒன்றான தெவ்விடம் சிங்கி !
அது கலையும்பொருந்து நடுச்சுழிமுனை சிங்கா !
என்னத்திலே பாலமேறிநின்றாடுகிறது சிங்கி !
அது உன்னுக்குள்வாசி நடனப்புரவிமேற் சிங்கா !
அது எற்றவும்ஆற்றவும் இணங்கிநின்றாடிப்பார் சிங்கா !
மாற்றிப்பிடிக்க மருந்தென்ன சொல்லடி சிங்கி !
அது மாளாமல்மாண்டு மறந்துஇருப்பதே சிங்கா !
அட்டகசங்கள் அறிந்திட மெவ்விடம் சிங்கி !
அது எட்டுவிதமாய் எழுதும்பலனடா சிங்கா !
உற்ற ஞானப்பொருள் உத்தியாய்ச் சொன்னதார் சிங்கி !
அது உற்றமாபீரு முகம்மதுரைத்தது சிங்கா !

ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி முற்றும் :

(கு-பு.)—

இப்பிரபந்தம், ஓர் குறவன் ஒரு குறத்தியைக் குறித்துச் சித்தர்கள் கூறிய நூல்களில் உள்ள விஷயங்களை மேற்கொண்டு வினவுதலும், அதற்கு அவள் விடை யிறுத்தலும், ஆக வமைந்து சித்தர்களுக்குரிய ஞான விஷயங்களை விளக்கிச் செல்கின்றது ; இங்ஙனம், பாடும் செய்யுள் வகைக்குக் 'குறவஞ்சி' என்று பெயரிட்டு வழங்குவது தமிழர்களது பண்டையகால வழக்காகும்.

(*d*) வைராக்கிய சதகம் உரையுடன்.

VAIRĀGGIYA ŚATAKAM WITH COMMENTARY.

Foll. 139*b*—164*b*.

Same work as that described under No 1611 of the Tamil Descriptive Catalogue Vol. III.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்த நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1611-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இதில் மூலமும் சேர்ந்திருக்கிறது. முதல் பத்தொன்பது பாடல்கள் வரையுமே இருக்கின்றது. நூலாசிரியர் 'திருத்துறையூர்' சாந்த லிங்கசுவாமிகளும், உரையாசிரியர் திருப்போரூர் சிதம்பரசுவாமிகளும் ஆவர்.

(e) அவதூத கீதை உரையுடன்.

AVADHŪTAGĪTAI WITH COMMENTARY.

Foll. 165a—203.

This portion forms the 4th Adhyāya of the 11th Skandha of the Tamil Bhāgavata of Āriyappapulavar and contains 48 stanzas. Each stanza is followed by its meaning in Tamil. Herein Kṛṣṇa imparts spiritual instruction to Uddhava by narrating the conversation that once took place between Dattātrēya and Yadu, in which Dattātrēya explains that, through 24 Gurus, he came to learn tranquillity and detachment from the world. The names of these 24 Gurus are mentioned as the earth, air, water, fire, sun, moon, ocean, etc.

The subject is apparently based on the matter contained in the Adhyāyas 1 to 9 of the 11th Skandha of the Sanskrit Bhāgavata.

Beginning:

ஸ்ரீகுரவே நம:

ஸ்ரீ பாகவதத்தில் அவதூத ஸம்வாதம் : மூலமும் உரையும் :

இருபத்து நான்கு குருவையுரைத்த அத்தியாயம்.

இதன் வரலாறு :—ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு எழுந்தருளயத்தினமானகாலத்தில் உத்தவர் என்பவர் மிகவும் மனோ விதனங்கொண்டவராய்க் கண்ணனது திருவடிகளிலே வணங்கி ஒடுக்க வணக்கத்துடனே நின்றுகொண்டு ஓய்! புருஷோத்தமா! சகல ஜீவதயாபர! மாயாதீத வல்லபா! தேவரீர் திருவடிகளைப் பிரிந்து யான் எவ்வாறு உய்வேன் என்று முறையிட்டபோது, கிருஷ்ணஸ்வாமி திருவுளமிரங்கி ஞானோபதேசஞ்செய்து, அவ்வுபதேசம் நிலைபெறப் போதிக்குங் காலத்தில் 'வாரும் பிள்ளாய் உத்தவா! உன்னறிவினையே உனக்குக் குருவாகக்கொண்டு நற்புத்தியினாலே துர்ப்புத்தியைச் சிக்ஷித்து நீயே நானாகவும், நானே நீயாகவும், நீயே நீயாகவும் தெளிந்தறிக' என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, அப்போது உத்தவர் அடியேன் எவ்வாறு தெளிவு பெறுவேன் என்ன, நமக்குப் பதினான்காவது பாட்டன் 'யதுமஹாராஜன்' அரசு செலுத்துங்காலத்தில் நடந்த 'அவதூத ஸம்வாதம்' என்று ஒரு கதை உண்டு; அதனைக்கேள் என்று உத்தவர்க்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளியது.

தத்தாத்ரேய முனிவரை யது மஹாராஜன் வினவுதல்.

தீதிலன் தத்தாத்ரேய னென்றுலகமெல்லாம்
ஓதவதூத வேடத்தொருவனை யதுமுன்கண்டு
நீதிசெய் யறம் பொன்காம நினைந்திலை சிறிதுமின்பம்
எதினிலடைகின்றாய் நீயென முனியிசைக்கலுற்றான். (க)

இதன் பொருள்.—தீது இலன் - குற்றம் இல்லாதவனாகி, [மகிழும் - மகிழ்ழை யடையும்], தத்தாத்ரேயன் என்று - 'தத்தாத்ரேயமுனிவர்' என்று, உலகம் எல்லாம் - பெரியோர்கள் எல்லாரும், ஓதும் - சொல்லுகின்ற, அவதூத வேடத்த - திகம்பர உருவத்தையுடைய, ஒருவனை - ஒரு மஹா புருஷனை, யதுமுன்கண்டு - யது மஹாராஜன் தனக்கு முன்பாகக்கண்டு, நீதிசெய் அறம் - வழுவாது செய்யும் ஆச்ரமதர்மத்தையும், பொன்காமம் - பொன் முதலியவற்றிற் செலுத்தும் ஆசை மூன்றனையும், சிறிதும் நினைந்திலை - கொஞ்சமேனும் நினைக்கவில்லை, இன்பம் - பேரின்பத்தை, நீ - நீர், எதினில் அடைகின்றாய்? என - எதனால் பெற்றுக்கொண்டீர் என்று கேட்க, முனி இசைக்கல் உற்றார் - அத்தத்தாத்ரேயமுனிவர் சொல்லுகின்றார்: என்ற வாறு. (க)

தாம் அடைந்த பேரானந்தம் இவற்றால் பெற்றதெனத் தொகுத்துக் கூறியது.

தரைபுனல் கனல்கால் வானம்
 தபனன் வெண்டிங்கள் வாரி
வரையுறை யரவுமான் கான்
 வருகரி பதங்கம் மீனம்
முரலளி கணையெய்கின்றோன்
 மொழிதருங்குமரி தேனீ
யுரைதரு புறவு தாசி
 ஊன்கவர் அன்றிநாகம். (உ)

(இ - ள்.)—தரை - பூமி, புனல் - நீர், கனல் - நெருப்பு, கால் - வாயு, வானம் - ஆகாயம், தபனன் - சூரியன், வெண் திங்கள் - சந்திரன், வாரி - சமுத்ரம், வரையுறை அரவு - மலையிற் பாம்பு, மான் - மான், கான்வருகரி - காட்டியானை, பதங்கம் - விட்டிற்பறவை, மீனம் - மீன், முரல் அளி - வண்டு, கணை எய்கின்றோன் - வேடன், மொழிதருங்குமரி - கன்னிகைப்பெண், தேனீ - தேன்வண்டு, உரைதருபுறவு - புறா, தாசி - விலைமாது, ஊன்கவர் அன்றில் - தசையைக் கவரும் ஓர்வகைப் பறவை, நாகம் - பாம்பு: (ஆகிய இவைகளால் பேரின்பம் பெற்றேன் என்றவாறு.) (உ)

உறைந்தநூற்சிலம்பி மைந்தரூதுவண் டெடுத்தகிடஞ்
 சிறந்தன விவைநாலாறுஞ் சிந்தையிற் குருவென்றாக்கி
மறந்தரு மவைகடதாம் மற்றவை நகளுமென்றிங்
 கறிந்தனன் இன்பமுற்றேன் அவ்வகை யரசகேண்மோ. (ங)

(இ - ள்.)—உறைந்த நூற்சிலம்பி - சிலந்திப்பூச்சி, மைந்தர் - குழந்தை, ஊதுவண்டு எடுத்தகிடம் - ஒலித்தலைச்செய்யும் வண்டு எடுத்த புழு, சிறந்தன இவை நாலாறும் - சிறப்பினையுடைய இவ்விருபத்துநான்கையும், சிந்தை

யில் குருவு என்ருக்கி - எனது கருத்துக்குள் குருவாகக்கொண்டு, மறந்தரும் அவைகள் தீது ஆம் - பொல்லாங்கைத் தருகின்றவைகள் தீயனவாம் என்றும், மற்றவை நலன் ஆம் என்றும் - ஒழிந்த தீங்கில்லாதவைகள் நன்கு ஆம் என்றும், இங்கு அறிந்தனன் - இவை இடமாக அறிந்து, இன்பம உற்றேன் - பேரின்பத்தைப் பெற்றேன் ; அவ்வகை - யான் பெற்றவகையை, அரசகேண்மோ ! - யது மஹாராஜனே ! கேளும் என்ருர் என்றவாறு.

இதன்தாத்பர்யம் : பூமிமுகல் புழு வீருகச் சொல்லிய இருபத்து நாலிலும் உள்ள நற்குணங்களே எனக்குக் குருவாயின என்றும், அவைகளால் தான் இன்பம் பெற்றவகையை உரைக்குதும் என்றுஞ் சொல்லியதாம் என்க. (௩)

பூமியினது குணத்தால் அறிகின்றவை இவையெனல் :

பரிவில் வெட்டினுங் கல்லினும் பயன்பொறுத்தளித்தும்
புரியு நல்ல கைமாறெதிர்பொருந்திடாத சலத்து
அருவி நீரடவிக் கனிமுதலிய வளித்தும்
இருதிறத்தையு மெனக்கறிவித்த தித்தரையே. (௪)

*   *   *   *

*   *   *   *

End :

யது மஹாராஜருடனே தத்தாத்ரேய முனிவர் இவ்வண்ணமாக
உரைத்தார் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உரைத்தல் :—

இத்திறம் யதுவென்பானம் மெழிற்குலத்திறைவன்கேட்ப
அத்திரிபுதல்வனென்ன வறைதருந் தவத்தின்மிக்கான்
சித்துருவான தத்தாத்ரேயன் முன்செப்பினுனென்
றுத்தவர்க்காழி மாயன் உவந்துரை யாடினுனே.

(இ - ள்.)—இத்திறம் - இப்போது சொல்லிவந்த குணங்கள் எல்லாம், யது என்பான் - யதுவென்று சொல்லப்பட்டவன், நம் எழில்குலத்து இறைவன் - நம்முடைய குலத்திற் ருேன்றிய அழகுடைய அரசன் ஆனவன், கேட்ப - கேட்க, அத்திரிப்புதல்வன் என்ன - அத்திரி மஹாருஷியின் புத்திரன் என்று, அறைதரும் - சொல்லப்பட்ட, தவத்தின் மிக்கான் - தவத்தின் மிகுந்தவன், சித்துருவான - அறிவுருவாகிய, தத்தாத்திரேயன் - தத்தாத்ரேயர் ஆனவர், முன் செப்பினுன் என்று—முன்னுலே சொன்னுர் என்று, உத்தவர்க்கு—உத்தவர் என்பவருக்கு, ஆழிமாயன்—சக்கிரத்தையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தி, உவந்து உரையாடினுன்—மகிழ்ச்சியுடன் உபதேசித்தார் என்றவாறு ;

இதன் தாத்பர்யம் :—நம்முடைய குலத்திற்ருேன்றிய யது மஹாராஜன் கேட்க, அத்திரி ருஷியின் புத்திரரான தத்தாத்திரேய மஹா முனிவர் இன்னணஞ் சொன்னுர் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் உத்தவருக்குச் சொன்னுர் என்பதாம்.

அவதூத ஸம்வாதம் மூலமும் உரையும் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் தமிழில் ‘ ஆரியப்பப் புலவர் ’ எனும் ஆசிரியர் இயற்றிய ஸ்ரீ பாகவதத்திற் பதிஞேராம் ஸ்கந்தத்தின் நான்காவது அத்தியயமாகிய

ஆசிரியரை உரைத்தவத்தியாயம் ஆகும்; நாற்பத்தெட்டு செய்யுட்களால் அமைந்திருக்கின்றது. இதுதான் முன்னொரு காலத்து தத்தாத்திரேய முனிவர் பூமி முதலாய்ப் புழுவீறான இருபத்து நான்கு பொருட்களையுந் தமக்கு நன்மை தீமைகளை உணர்த்துங் குருக்களாகக் கொண்டு தாம் நன்மை தீமைகளை உணர்ந்தவாற்றை 'யது மஹாராஜர்க்கு' உணர்த்த, அதனை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தன்னை வழிபட்டு நின்ற உத்தவர்க்கு உணர்த்தி உறுதிப் பொருளை அறிவுறுத்தியதாக வமைந்திருக்கின்றது; ஓர் தெளிபொருள் பதவிளக்க வுரையும் இத்துடன் சேர்ந்திருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னார் என்று தெரியவில்லை: இச்சிறுபகுதி முற்றும் உள்ளது.

(f) ஞானக்கோவை வசனம்.
ÑĀNAKKŌVAI VACANAM.

Foll. 205*a*—216*b*.

A short treatise in prose explaining the meaning and significance of the Upaniṣadic text 'Tat Tvam Asi'. This work has been printed.

Complete.

Beginning:

ஞானக்கோவை.

பரந்த இவ்வுலகத்தின்கண் உள்ள மானிடர் அஞ்ஞான மாயையென்னும் வலையில் சிக்கித் துக்கமென்னும் ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கி ஞானம் என்னுங்கரையைக்காணாது மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து அவிதியுறுவதை ஓர் மகான் கண்ணுற்றுச் சீவகாருண்ணியம் என்ற மேலான குணப்பெருக்கினால் இரக்கமடைந்து ஓர் நாள் துண்டுப் பத்திரிகைகளின் வாயிலாகத் தாம் ஓர் குறித்த தினத்தில் மாலை வேளையில் திருவல்லிக்கேணிக்கு அடுத்தாற் போலுள்ள கடற்கரையில் ஞானவிஷயத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாகப் பொது ஜனங்களுக்கு உபதேசிப்பதாகத் தெரிவித்தார்; குறிப்பிட்ட தினத்தன்றைக்குத் தெய்வபக்தியிற் சிறந்த மானிடர் பலர் கடற்கரையில் ஒரு பெருந்திரளாகக் கூடினர். * * *

* * * *

End:

'தத்துவமசி' 'அதுவே நீ' என்னும் மஹாவாக்கியத்தை மனதிற்கொண்டு நாமே கடவுள் எனத்திடமாக நம்பி நிஷ்காம்மிய கருமங்களைச் செய்தும் பகவன் நாமத்தைச் சபித்தும் மோக்ஷமடைய முயற்சி செய்யுங்கள், உங்கள் முயற்சி சீக்கிரம் கைகூடுமாறு எல்லாம்வல்ல பரமாத்மாவாகிய கருணாநிதி அனுக்கிரகம் செய்வாராகவும்.

ஞானக்கோவை முற்றும்.

(கு-பு.)—

ஞானக்கோவை என்னும் இச்சிறுநூல் இவ்வுலகில் ஞானமிலாது துன்பமுறும் பொதுஜனங்களை நோக்கி ஒரு மஹான் 'தத்துவமஸி' என்ற வாக்கியத்தையும் அதனது பொருளையும் எளிதில் உணருமாறு உபதேசித்ததாக வமைந்துளது. இதில் முழுமையும் உள்ளது; இது அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது.

இதுக்கு அச்சிட்டப்பிரதி ஒன்று லேப்ரெரியிலிருக்கின்றது. இந்த நூல் முடிந்த பின்னர் 216b 217b ஆகிய இரண்டு ஏடுகளில் 'ஸ்ரீகுருத்தியாஷ்டகம்' என்ற வடமொழி ஸ்லோகங்கள் எட்டும் மிகப்பிழையுடனும், 217b 218a ஆன பக்கங்களில் திருக்கழுக்குன்றத்தலத்து ஸ்வாமி மீது வடமொழிகள் பல விரவிய தெலுங்கு கத்யங்களும், 219 முதல் 228 வரையிலான ஏடுகளில் அத்தலத்தைப்பற்றிய தேவார திருவாசக செய்யுட்களும், சில தனிப்பாடல்களும், அத்தலத்துப் 'பெண்ணினல்லான்' எனும் திரிபுரசுந்தரியம்மை விஷயமான சில பாடல்களும், இன்னும் அங்குச்சிறப்பாக நடைபெறும் திருவிழாக்களின் குறிப்பும் எழுதப்பெற்று, அந்தக் கவி வீரராகவ முதலியார் அவர்கள் செய்துள்ள நூற்களுடைய பெயர்கள் சிலவும் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

(g) சிவஞானபோதவுதாரண வெண்பா: சுவாமி நாதர் உரையுடன்.

ŚIVAÑĀNABŌDHAVUDĀRAṆAVEṆBĀ WITH COMMENTARY.

Foll. 228b—264b.

A commentary by Svāminātha on the Śivañāndabōdham described under No. 1284 of the Descriptive Catalogue, of Tamil MSS. Vol. III.

Incomplete.

Beginning:

சிவஞான போத வுதாரணவெண்பா உரையுடன்.

இந்நூலில் கூறப்படும் பன்னிரண்டு சூத்திரத்துள் முதல் இரண்டு மூன்று என்னும் மூன்றையும் 'பிரமாணவியல்' என்று வைத்து, முதற் சூத்திரத்தால் உலகுக்கு நிமித்த காரணன் ஆகிய பதி உண்மைக்குப் பிரமாணமும், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தால் பாசவுண்மைக்குப் பிரமாணமும், மூன்றாஞ்சூத்திரத்தால் பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணமும், நானகு ஐந்து ஆறு எனனும் மூன்றையும் இலக்கணவியலெனவைத்து, நான்காஞ்சூத்திரத்தால் பசுவிலக்கணமும், ஐந்தாஞ்சூத்திரத்தால் பாசவிலக்கணமும், ஆறாஞ்சூத்திரத்தால் பதி இலக்கணமும், ஏழு எட்டு ஒன்பது என்னும் மூன்றையும் சாதனவியல் என வைத்து ஏழாஞ்சூத்திரத்தால் சாதித்து. * * * * *

கல்லாணிழன் மலே வில்லாரருளிய
பொல்லாரிணே மலர் நல்லார் புனேவரே.

ஒன்றென்ற தொன்றே காணொன்றே பதிபசுவாம்
ஒன்றென்ற நீ பாசத்தோ டுளேகாண்—ஒன்றின்றால்
அக்கரங்களின்றாம் மகர வுயிரின்றேல்
இக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு. (க)

பண்ணேயு மோசையும் போலப்பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும் போ லெங்குமா—மண்ணுளு
ளத்துவித மாதலருமறைக ளொன்றென்று
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு. (உ)

* * * *

கல்லா—புணைவரே (இதன் பொருள்) கல் ஆல் நிழல் என்பது—அருள் வடிவாகிய கல்லானிழலின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து, மலைவு இல்லார் எ-து- நந்திப்பெருமானுக்கு இந்நூலான் மலைவு தீர்த்தருளிய முதலாசிரியர், அருளிய-எ-து மேன்மேல் கருணைகூர்ந்து அருளுதற்பொருட்டு, பொல்லார் இணைமலர்-எ-து- பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என்னும் . . . .

ஒன்றென்ற . . . . . மிருக்கு:

(இ - ள்) இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றேகாண் எ - து - வேதம் ஒன் றென்றதற்குப்பொருள் ஒன்றென்பதாம்: வேறு பொருள்படாது. பதி யொன்றெ - எ - து - அதற்குத் தாத்பர்யம் பதிப்பொருள் ஒன்றே இரண் டில்லை என்பதாம். ஒன்று என்ற நீ பசு ஆம் காண் - எ - து - இஃதறியாது ஒனறேன்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப் பொருளின் வேறாகிய பசுவென்று அறிவாயாக: பதியும் சேதநம் ஆக, யானும் சேதநமாக என்னைப் பசுவென் றது என்னை? எனின்; பாசத்தோடு உளை - எ - து. நீ மலத்தோடு கட் டுற்று நின்றுயாகவின் பசுவெனப்பட்டனை. அற்றேல் இவ்வாறு வேற் றுமை கூறில்.

* * * *

End:

எந்தை சனற்குமாரன் . . . . வின்று.

இ - ள் எந்தை சனற்குமாரன் எ - து - எந்தையாகிய சனத்குமார முனி வர், ஏத்தித்தொழ - எ - து - அடியேற்கு ஞானபாதப் பொருளை உபதேசித் தருள்க என்று அன்பு செய்து துதித்து வணங்கிப் பிரார்த்திக்க, இயல்பு ஆய் நந்தி எ - து. அப்பொருளின் இயல்புகளைச் சிரீகண்ட தேவர்பால் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த நந்திப்பெருமான், உரைத்தருளும் ஞானநூல் எ - து. அந்நாளிலே அவர்க்கு உபதேசித்தருளிய 'சிவஞானபோதம்' என்னும் வடநூலை மெய்கண்டான் சிந்தித்து எ - து- மெய்கண்ட தேவநாயனார் சிந்தித்து மொழிப்பெயர்த்து எ - து- . . . .
உதாரணங்களோடு சேர்த்து, தாரணியோர் தாம் உணர - எ - து. தாரணி யின்கண் உள்ளோர் உணர்ந்துய்யும் பொருட்டு இன்று உரைத்தான் என்ற வாறு.

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்தநூல் டிஸ்கிருப்டிவ் காடலாக்கில் 1284 ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே யாம். இப்பிரதியிலே வந்துள்ள உரைநூல் அங்கில்லை; மூலமாத்திரம் உள்ளது. இதில் இவ்வுரை 238-ஆம் பக்கத்தில் தொடங்கியிருக்கிறது.

R. No. 950.

Paper. 9¾ × 10¾ inches. Foll. 146. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Transcribed in 1927–28 from a MS. of Vṛṣabhadās Nayinār, Madras.

ஜீவஸம்போதனை.
JĪVASAMBŌDHANAI.

A rendering in Tamil of the Sanskrit Jaina work of the same name inculcating the importance of leading a spiritually good life in view of the transcient nature of human existence by relating the stories of those Jainas who attained salvation.

Contains 7—12 Adhikāras.

Beginning :

ஶுபமஸ்து.

உற்ற வுயிர்த்தாயாரொண்மையறவமிர்தே
பற்றதென வருள்செய் பண்ணவனும்—நற்றவனை
வத்தி யுடலிழுக்க மென்னு மதிகாரம்
ஆத்த வகை யுரைப்பாமாய்ந்து (ௗ)

இ-ள் என்பது, உற்ற உயிர்க்குப் பெற்றதாய்போல இரக்ஷித்துத் தர்மத்தை யருளிச்செய்தவன்றன் குற்றமற்ற ஸ்ரீபாதங்களை நமஸ்காரஞ் செய்து 'சரீரம் அசுத்தம்' எனும் அதிகாரத்தை உரைப்பேன் என்றவாறு. (௧)

சீர் நன்மை யுள்ளனவுஞ் சேர்தலுமே வீறழிவாய்த்
தானன்மை யில்லழுக்கே தானுக்கு—மேனன்மை
யொன்றலாப் பொல்லாங்கே யூறு முடலிதனைக்
கன்றி யுனக்குறுதி காண். (௨)

என்பது—எல்லா வஸ்துக்களுந் தன்னைச் சார்தலுமே யகற்றத்தக்க பொல்லாங்கும் உவர்க்கத்தக்க ஸ்வாபாவங்களும் ஒழியாதவகை அருவருக்கத்தக்க அஶுசியுமாய்ப் பரிணமிக்கக்கண்டும் உடலுள்ளே மருவி ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்துக்கு இச்சிப்பது கட்டமன்றோ? ஜீவனே! என்றவாறு. (௨)

*   *   *   *
*   *   *   *

End :

சீரார் முடிமன்னன் சேணிகன்றான் கேட்பவே
சீரார் கணதரர்தாஞ் செப்பிற்றாற்—பாராரும்
பாவ சம்போதனையைப் பற்றறுக்கும் பவ்வியர்க்குஞ்
சீவ சம் போதனையைத் தேர்ந்து. (எ௰)

என்பது—ஸகலவிமலகேவலஜ்ஞாந ஸமவஸரணஸ்த்வராலேஸ்வரன் ஶ்ரீ வர்த்தமானதீர்த்தங்கரஸ்வாமி தேஶனையுள் ஶ்ரேணிகமஹாராஜன் கேட்ப கணதரஸ்வாமிகள் தாம் அருளிச்செய்த பன்னிரண்டாவதாய 'பொயி' என்னும் அதிகாரம் ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீ வர்த்தமானாய நம:.

தேவேந்திர மாமுனிவன் சீவஸம் போதனையைப்
பாவேந்தர் நற்றமிழாற் பாடினன்—நாவேந்தர்
சொல்லாற் பொருளாற் றொகுத்துரைப்பார் சிந்திப்பார்
புல்லார்கள் நாற்கதியிற் புக்கு. (எக)

இ - ள் என்பது :—

ஸர்வஜித்து வருஷம் ஆவணி மீ 6வ சுக்ரவாரம் ஸப்தமி திநம் இந்த நாளில் பூர்வாஷாட நக்ஷத்ரத்தில் க. அப்பா ஸ்வாமி நயினார் ஜீவஸம்போதனை எழுதி நிறைந்தது முற்றும்.

ஸர்வம் ஸ்வஸ்தி.

(கு-பு.)—

'ஜீவ ஸம்போதனை' என்னும் இந்நூல் ஜைந மதத்தைச் சார்ந்து இச் சம்சாரசாகரத்தில் கிடந்துழலும் ஜீவராசிகளுக்கு அம்மதத்திலே முத்தி பெற்றோர் பலருடைய கதைகளையும் எடுத்துக்காட்டி 'இத்தேஹம் அநித்தியம்' என்று கூறுமுகத்தான் நல்ஞானத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவீர் என அறிவுறுத்துவது ; ஆதலால் இந்நூலுக்கு இப்பெயர் காரணத்தான் வந்ததாகும் என்க. இது ஏழாவது அதிகாரந்தொடங்கிப் பனிரண்டாம் அதிகாரம் வரையில் இருக்கிறது ; வடமொழியிலிருந்து இதைத் 'தேவேந்திரமா முனிவர்' தமிழின் மொழி பெயர்த்தார் என்று (எக) ஆஞ்செய்யுளான் அறியக் கிடக்கிறது.

R. No. 951.

Palm-leaf. 16½ × 1¾ inches. Foll. 29. Lines, 9–12 on a page. Tamil and Grantha. Injured. Old.

Presented in 1927–28 by M.R.Ry. T. R. Sundaravaradācāriyār Purasawalkam, Madras.

இராமாநுச நூற்றந்தாதி வியாக்யானம்.
IRĀMĀNUJA NŪṞṞANTĀDI VIYĀKHYĀNAM.

A commentary by Periya Parakālasvāmi on the Rāmānujanūṟṟantādi which is a centum of stanzas by Tiruvaraṅgattamudanār in praise of Rāmānuja, the chief exponent of the Viśiṣṭādvaita school of Vēdānta.

Complete.

இராமானுச நூற்றந்தாதிவியாக்யானம்.

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

Beginning :

யதிராஜஸ்ய பாதாப்ஜ பூஜ்ஜலேந்த்ர பக்ஷதுஷ்டுஷே |
ஸர்வார்த்தஸ்தநாமுநம் ஸ்ரீரங்கம் வேதாந்தாசார்யம் ஸ்துதிகழ் ||

ஸகலவேதாந்த ஸாரார்த்தங்களையும் ஸூக்திவர் ப்ரபந்தங்களாலே வெளியிட்டருளின பராங்குசாமிகளான நம்மாழ்வாருடைய ஸர்வஜ்ஞ கடாக்ஷலக்ஷ்யரான ஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய திவ்யப்ரபந்தமான கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பின் அர்த்தங்களை 'இன்பத்திலிறைஞ்சுதலில்' என்கிற தேசிக ஸூக்தியான பாட்டின்படியே ஆழ்

வான உபதேசித்தருள, அவ்வுபதேச பாத்ரபூதரான இந்தத் திருவரங்கத்தமுதனார் உடையவருடைய திருவடிகளிலே அவ்வர்த்த நிஷ்டையுடையவராய் உடையவருடைய திவ்ய குணங்களைத் தம்முடைய ப்ரேமாநுகுணமாகத் தாம் அநுபவிக்கிற ப்ரகாரத்திலே அவ்வுடையவரோடு விதூரஸம்பந்தமுடையவரையும் அநுபவிப்பித்து ஸ்வஸமாநநிஷ்டாவரிஷ்டராக்குகிறார் இந்நூற்றந்தாதியிலே ; ஆகில், மதுரகவிகளைப்போலே பத்துப்பாட்டாகவன்றிக்கே நூற்றெட்டாக அருளிச்செய்வான் என்? என்னில்; உடையவர் திருவடிகளிலே ப்ரேமம் உடையவர்களுக்கு இத்திவ்ய ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் 'ஸாவித்ரீஜபகல்பம்' என்று பாட்டுதோறும் திருநாமத்தையும் வைத்து நூற்றெட்டாகவும் வளர்த்தருளினார். இத்தால் அந்த ஸாவித்ரீயில் அநதிகாரிகளும் இதுகொண்டு அந்தக் குறை தீர்ந்தவர்களாகக்கடவ ஸௌகர்யமாயிற்று. முதற்பாட்டில், தம் திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உடையவர் திருவடிகளை நாம் பொருந்தி வாழும்படியாக அவர் திருநாமங்களைச் சொல்லுவோம் வாவென்கிறார்—'பூமன்னுமாது பொருந்திய மார்பன்' இத்யாதி :—

பூமன்னுமாது=தாமரைப்பூவையே இருப்பிடமாக விரும்பின பெரியபிராட்டியாராகிற பெண்பிள்ளையும், பொருந்திய மார்பன் புகழ்மலிந்த = அத்தையுபேக்ஷித்துத் திருமார்வையே நிரதிசய போக்ய வாஸஸ்தாநமாக்கிக்கொண்டு 'இறையும் அகலகில்லேன்' என்னும்படியான திருமார்வையுடையவனுடைய கல்யாணகுணங்களால் ஸம்ருத்தமாயிருந்துள்ள, பாமன்னுமாறன் அடிபணிந்து உய்ந்தவன் = மாநவ்யஸாமஸ்ருதிகோஷத்திலே கவியமுதம் நுகர்ச்சியுறுமோ முழுதுமென்னும்படி திருவுள்ளத்தில் ஊற்றத்தையுடையவரான ஆழ்வாருடைய திருவடிகளைப்பற்றி (உஜ்ஜீவித்தவராய்), பின்னையும், பல்கலையோர் தாம்மன்னவந்த இராமாநுசன்=ஸகலஶாஸ்த்ரஜ்ஞர் என்று பேர்பெற்றவரும், தத்வவிதாந் நிஷ்ணாதர் ஆகைக்காகத் தாங்களே வந்து . . . . ரும்படி யவதரித்தவரான? இராமாநுசனுடைய, சரணாரவிந்தம் நாம்மன்னிவாழ=திருவடித்தாமரைகளை, நாம் - இவ்வளவும் இதர விஷயங்களையே விரும்பி ஸத்தையழிந்த நாம் ப்ராப்யத்வேந ப்ராபகத்வேந பற்றி உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக, நெஞ்சே சொல்லுவோம் அவன் நாமங்களே=மனமே அவருடைய திருநாமங்களையே ஜபிப்போம் வாவென்கிறார். (க)

* * * *
* * * *

End :—

ஸர்வேச்வரேச்வரியான பெரியபிராட்டியாரை உபாயமாகப் பற்றியல்லது நாம் அபேக்ஷித்த ப்ராப்யத்தையவன் தாரான் ;

ப்ராப்யப்ராபகவைலக்ஷண்யமுள்ள நெஞ்சே! நமக்கு இந்த ஸம்பத்ஸம்பந்த ப்ரதையான பெரியபிராட்டியாரையே உபப்ராப்யஹேதுத்துக்காக ஆச்ரயிப்போம் வா வென்கிறார். 'அங்கயல்பாய்' இதி :—
அங்கயல்பாய்வயல் தென்அரங்கன் அணியாகமன்னும் பங்கயமா மலர்ப்பாவையைப் போற்றுதும் = அழகிய கயல் மீன்கள் களிப்பாயாநின்றுள்ள வயல்களையுடைத்தாய் தர்சநீயமான கோயிலையே தமக்கு நிவாஸஸ்தலமாகவுடையவரான பெரியபெருமாளுடைய அழகிய திருமேனிக்கு ஓர் ஆபரணமாகத் திருமார்பில் நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையானவளும் ஸுகந்தாட்யமான கமலப்பூக்களைத் தன் திருக்கையிலும் அழகுபெறத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற நிரதிசயஸௌந்தர்யம் உள்ள பெரிய பிராட்டியாரை ஆஶ்ரயிப்போம்: 'ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய்மன்னி வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்' படியானப்ராப்யருசி நமக்கு உண்டோ? என்ன, பத்தியெல்லாந் தங்கியதென்னத் தழைத்தநெஞ்சே! = ஸஶேஷஶேஷைககார்யநிர்வாஹகத்வ கைங்கர்யமெல்லாம் நிரவஶேஷமாய் நம்மளவிலே குடிகொண்டதென்னும்படி ஸகலஜநதுர்லபமான நிரதிசயஹர்ஷத்தையுள்ள நெஞ்சே! நம்தலைமிசையே - நாம் மன்னிவாழவென்று ஆசைப்பட்ட நம்முடைய தலைமேலே, பொங்கிய கீர்த்தி இராமாநுசன் அடிப்பூமன்னவே . . . .
விஸ்த்ருதவிஜயப்ரக்யாதகீர்த்தியுள்ள இராமானுசனுடைய திருவடிமலர்களை நித்யமாகத் தரிக்கவே, ஸ்வாகாரத்ரயஸம்பந்நையான பெரிய பிராட்டியாரை ஆஶ்ரயிப்போம்.

Coolphon:

ஶ்ரீமத்ப்ரபந்நஸாவித்ர்யா: பரகாலாவிர்யோயதி:|
ப்ரஸாதாயஸ்காரேஷ ஶ்ரீகோஶாதேஶ்மஸம்ப்ரஹ:||
ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ர . . . .
பரகாலயதீந்த்ரமஹாதேஶிகாய நம: ||

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

இராமானுச நூற்றந்தாதிக்குப் பெரியபரகாலஸ்வாமி வியாக்யானம் முற்றும்.

(கு.-பு.)—

இந்நூல் ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதத்தில் 'பிரபந்நகாயத்ரீ' என்று போற்றப்படும் திருவரங்கத்தமுதனார் இயற்றிய இராமாநுச நூற்றந்தாதிக்கு வடகலை சம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்து பெரியபரகாலஸ்வாமியால் இயற்றப்பெற்றதோர் விரிவுரையாகும்; இப்பிரதியில் இந்நூலுரை முழுமையும் இருக்கிறது. ஏடுகள் மிகவும் சிதலுற்றுக் கிழிந்து நுனியில் ஒடிந்துள்ளன. இவ்விரிவுரை சொல்வளம் பொருள்வளம் நிரம்பப்பெற்றது.

R. No. 952.

Palm-leaf. 16¼ × 1⅛ inches. Foll. 64. Lines, 7 on a page. Tamil and Grantha. Injured. Old.

Presented in 1927-28 by M.R.Ry. T. R. Sundaravaradācāriyār, Purasawalkam, Madras.

மூன்றாந்திருவந்தாதி வியாக்யானம்.

MŪNṞĀNTIRUVANTĀDI VIYĀKHYĀNAM.

A commentary on the Mūnṟāmtiruvantādi (part of the Nālāyira divyaprabandham) by Śrīnivāsaraṅganāthasvāmi, son of Bāladhanvi Vēdāntadēśika of Kauśikagōtra.

Complete.

Beginning:

श्रीमद्वाधूलवंश... नमः.

[illegible] (க)

[illegible] (உ)

* * *

* * *

उपोद्घातः.

[illegible]

என்கிறபடியே ஸமஸ்த ... மான ... நத்தாலே ஜகத்கார ணனும் ... உள்ளபடியேயறி ந்து அவனை ஜகத்காரணமும் ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் என்றநுஸந் தித்து ... பாவிளங்கு தமிழாலே அவன் படிகளை வெளியிட்டார் முதல்வரான பொய்கையார்; இரண் டாமவரான பூதத்தார் அப்படியே ...

ஸாக்ஷாத்காரரூபமான ஜ்ஞானம் அவருடைய அருளிச்செயலையநுபவிக்கை யாலே * * * * * * * * * * * அந்த ஜ்ஞானத்தாலே யவன் ஸ்வபாவங்களை உள்ளபடியறிந்து அறிந்தபடியே யநுபவித்து அவ்வநுபவபரீவாஹமாய் வாசிககைங்கர்யமான நடைவிளங்குதமிழாலே 'அன்பே தகளி' யருளிச்செய்து ஜகத்தை உஜ்ஜீவிப்பித்தார். இம்மூன்றுவரான 'பேயாழ்வார்' அவ்விரண்டையுங்கூடவிருந்து அநுபவித்துப் பகவத்கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே பாஹ்யஸாக்ஷாத் ஜ்ஞானமே ஸஜ்ஞானதசைக்குமேல் வரக்கடவ ஸாக்ஷாத்தர்சனமாய்க்கொண்டு பாஹ்யசக்ஷுஸ்ஸிலேவரக்கடவ ஸாக்ஷாத்காரம் மிகவும் முற்றியத்தாலே மற்றிருவரும் அந்தகார நிவர்த்தகமான தீபம் ஸமைக்கைக்கையாலே பாஹ்யாந்தரமான அந்தகாரம் நீங்கி ஸர்வஸ்வரூபரூபகுணாதிகளையடைவதாக தர்சித்து அப்படி யுபயவிபூதியுக்தனாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபவங்களையும் ப்ராப்யனையும் ப்ராபகனுமிருக்கிறவனுக்கு அஸாதாரணவாசகமான நாராயணசப்தத்திலே ஸ்ரீசப்தம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்று நிஸ்சயித்து ஸ்ரீமா ஆன நாராயணனே ஜகத்காரணமும் உபாயமும் உபேயமும் என்று அறுதியிட்டு அநுபவித்து அவ்வநுபவத்துக்குப பரீவாஹம் ஆன வாசிககைங்கர்யத்திலே திருவுள்ளம் உவந்து செவிக்கினிய செஞ்சொல்லான செந்தமிழ்களாலே ஜகத்தையடைய உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகத் 'திருக்கண்டேன்' என்று தொடங்கிச் 'சார்வு நமக்கு' என்கிறவளவாலே உபயவிபூதியுக்தனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஜகத்காரணமும் உபாயமும் உபேயமும் என்று அருளிச்செய்கிறார். இங்கு நாராயணசப்தத்தில் ஸ்ரீசப்தங்கூட்டிக்கொள்ளவேண்டுமோ? ஸர்வவேதவாக்யங்களாலேயன்றோ யர்த்தத்தையறிவது, என்னில்: ஸத்யாதிகளான ஸர்வவேதவாக்யங்கள் நாராயணசப்தவாச்யங்களாகவில்லையோ * * * * * * * * * * * * * * பஹுசப்தநிர்வாஹவ்யுத்பத்திகளைப்பண்ணினாலும் கேவலஜ்ஞவிசேஷங்களிலே ஶங்கிதமான ப்ரஸ்தாவத்தை நிவர்த்திப்பிக்க ஸமர்த்தங்கள் ஆகாவென்றன்றோ தைத்திரீயத்திலே இம்மஹாபுருடனுக்கு ஸ்ரீய: பதித்வவிஷயத்தாலே வ்யாவ்ருத்தியோதினபடி என்று நினைத்து இவனே இவனுக்கு அஸாதாரண ப்ரத்யக்ஷத்தை என்றும், பாஹ்யமான ப்ரஸ்தாவஸம்சயத்தை நிவர்த்திப்பிக்கும் என்றுந் தோற்றுகைக்காக ஸ்ரீமானான நாராயணனே ஜகத்காரணமும ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் என்று அறுதியிட்டாராய் இவ்வாழ்வார் இவ்வம்சங்களைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளினார் என்னும் இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீஸூக்திரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ஸாராஸாரவிவேகாதிகாரத்திலே தைத்திரீயத்தில் ஸ்ரீய: பதித்வவிஷயத்தாலே மஹாபுருஷனுக்கு வ்யாவ்ருத்தி

யோதினபடியை நினைத்துத் ‘ திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்’ என்று பக்ரமித்துச் ‘சார்வுநமக்கு’ என்கிற பாட்டிலே வ்ருதி ஸாஜூரான நமக்குப் பெரியபிராட்டியாருடனே . . . . நிகமாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்தார். * * * *
* * * * * *

முதல்பாட்டு:—அவதாரிகா :—தூநநாதிகளைப்போலே ஸவ–ஷி தி–நாநுவத்த–நீயையாய் வர்ஷைபோலே விட்டுப் பிரியாதவளாய் அஸாதாரண–தையான பிராட்டியையும், அச்சேர்த்திக்குத் திங்குவாராதபடி ரக்ஷகங்களான திருக்கையில் திருவாழி திருச்சங்குகளையுமுடைய திவ்யமங்களவிக்கிரஹத்தில் திருவடி முதலான ததூவயவ ஸௌந்தய–ங்களையும், அங்கே சார்த்தியருளுகிற திருவ வணிகலன்களுடைய வழகையும் அவனுடைய கிருபையாலே கண்டநுபவிக்கப்பெற்றேன் என்கிறார்: ‘திருக்கண்டேன்’ ஊதி :—

இன்று =அவன் காட்டக்கண்டவிதுபோழ்து, பிராட்டி புருஷகாரமாகக்கண்டவின்று என்றும் ஆம் : என் ஆழி வண்ணன்பால்=கடல்போலே ஸுந்தமான வடிவையுடையவனாக அவ்வடிவாலே எனக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன் பக்கல், பால் ஸப்தமீ - (ஏழன் உருபு) இங்கு ‘ஆழிவண்ணன்’ என்றது, கடலிலேயிறே பிராட்டியும் மற்றும் உள்ள ஸர்வரத்நங்கள் எல்லாம் இருப்பது; இவனும் அவைகட்கு ஆச்ரயமானபடியாலே, திருக்கண்டேன்=விஷ்ணோஸ்ரீரநபாயிநீ’ என்கிறபடியே வர்ஷை போலே அவ்யாயநீ ஸிஷ்ஷையாய் அஸாதாரணயஜ–ஸம்ஸ்தையாய் ‘ அகலகில்லேன் இறையும் ’ என்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியைக் கண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றேன்.

* * * *
* * * *

End:—

இங்கு இப்படிப் பிரேமாதிசயஞ்சொன்னது நமக்குப் பிராட்டி வராவெ–யும் ஸாரணெ–யும் ஆவது லூவலூஹனும் தானுங்கூடவேயொழியத் தான் மாத்திரம் தனித்தன்று என்று வியஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவென்க. * * * * * * * * * * * என்றும்= ஆபத்துள்ள போதோடு இல்லாதபோதோடு வாசியற ஸவ–காலத்திலும், நமக்கு - வர்திஸாஜூரான நமக்குச் சார்வு=அவாஸுயம் : வராவெ–யும் ஸாரணெ–யும் என்றபடி : கீழ்வியஞ்ஜிப்பித்தபடியே லூவலூஹரும் தானுமாக இருவருங்கூட நமக்குப் பிராப்பியரும் ஸாரண்யரும் என்று தாத்பர்யம் : இப்பாட்டில் இந்தயோஜனைக்குப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியானத்தோடு விரோதம்

இல்லை : அங்கு விஶேஷித்துப் ஸாக்ஷாத்காரத்தும் கண்டோக்தியில் லாமையாலும் "ஆபத்துள்ள போதோடு இல்லாத போதோடு வாசி டியறப்பிராட்டியவாஶ்ரயம்" என்கையாலே இப்பாட்டு ஸாக்ஷாத்காரத்வாரம் அன்றென்று தோற்றுகையாலே ஶரண்யத்துக்கு ஸாதவமான ஸ்வாஶ்ரயஶத்வம் ஸ்யயொஜிக்கையாலும் இவ்விதம் இந்த யோஜனை யநுஸந்தணமிறே; [என்று] ஆகையால் உபக்ரம நுஸந்தணமாக விப்பாட்டுக்குப் பிரதான தாத்பரியம் இதுவேயாம் என்பது.

(விரிவுரை முற்றும்).

ஶ்ரீதேவநாயகஸ்ய ஸ்துதயா ஶ்ரீதேவநாயகேஷ்யா |
ஸந்தோஷுவிதநை: வ்யாக்யாதம் ஸமயாநுகூலங்க: ||
தேவநாயகஸூநுநா ஜ்ஞாநேந கிஞ்சிதவ்யாஹ்ரு |
யதாவிதிவிதம்ஶத்வம் க்ருதம்வ்யாவ்யாதம்விஶேஷு ||
ஶ்ரீவாத்ஸ்யஸ்ய வேதாந்தஸந்த்ரவீர்ஶ்ரீகா[ந்த]தீதா|
ஸ்வயங்காஶ்யாமஹாதீ ஜயேயஶ்ஶோதப்ய வா |

இதி கௌஶிககுலதிலகஸ்ய ஶ்ரீகோபாலதேஶிககடாக்ஷலப்த ஸாவிஜ்ஞஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகப்ரஸாதஸ்ய ஶ்ரீவாத்ஸ்ய ஸததேஶிகஸ்ய ஶ்ரீவாத்ஸ்யவேதாந்தேஶிகஸ்ய தமோ ஸ்துநுஜேந தத்கடாக்ஷலப்த வேதாந்தாசார்யஸ்ய ஜ்ஞாநேந தத்ரணநவநீதேஜ்யாஸ்தாயநே நநதேந தத்ரத நிஷ்டதேவேந தனுமி காயநேந ஶ்ரீநிவாஸரங்கநாதேந யதாஶக்தம் விவிதா ஶ்ரீதேவநாயகமாயாம் வ்யாக்யா ஸம்பூர்ணா. ||

ஶ்ரீதேவநாயகாய நம: | ஶ்ரீவாத்ஸ்யவேதாந்த
தேஶிகாய நம:.

மூன்றாந்திருவந்தாதி வியாக்கியானம் முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல், இயற்பா மூன்றாந்திருவந்தாதிக்கு ஸ்ரீமத் கௌஶிக கோத்ர குலத்தில் அவதரித்தவரும், திருக்குடந்தை தேசிகன் (கோபாலதேசிகன்) சிஷ்யராம் ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுச மகாதேசிகன்றன் அருள்பெற்றவரு மான 'ஸ்ரீபாலதன்வி (இளையவில்லி) வேதாந்த தேசிகன்' என்பவருடைய புதல்வராம் ஸ்ரீநிவாஸ ரங்கநாதஸ்வாமியால் இயற்றப்பெற்றதோர் விரிவு ரையாகும். இது பெரியவாச்சான் பிள்ளையியற்றிய வியாக்கியான த்தையடி யொற்றியே ஆங்காங்கு விசேடப்பொருளை எளிதாக உணர்த்துகிறது. வட கலை ஸம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்ததாகும். முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் மிக வும் செல்லரிப்புண்டிருக்கின்றன. எழுத்துப் பிழை மலிந்திருக்கிறது.

GENERAL INDEX TO THE TRIENNIAL CATALOGUE OF TAMIL MSS. VOL. VI.

[குறிப்பு;—இங்கு கீழே கோடிடப்பட்ட பெயர் இக்காட்லாக்கில் வருணிக்கப் பெற்றுள்ள நூல்களின் பெயராகும்; பெயர்களின் பின்வரும் எண்கள் பக்கங்களைக் குறிக்கின்றன.]

மா

மாணிக்கவாசகர் சரித்திரச் சுருக்கம் 1738.
மாதவப்பெருமாள் 1722.

மீ

மீனாட்சி (மதுரை) 1689.

மு

முகுந்த நாயர் 1750,
முதல் திருவந்தாதி வியாக்கியானம் 1729.
முதலாயிரம் 1763.
முமுக்ஷுப்படி 1698.
முருகக் கடவுள் 1644, 1646, 1684, 1690.
முனியப்பன் (புட்டுரூர்) 1761.

மூ

மூலமந்திரார்த்த ஸாரம் 1723.
மூன்றுந் திருவந்தாதி வியாக்கியா-னம் 1859.

மை

மைவண்ண நறுங்குஞ்சி வியாக்கியானம் 1712.

ய

யதிராஜவிம்சதி வியாக்கியானம் 1706.
ய்து மகாராசன் 1849 to 1852.

யா

யாமுநாசார்யர் 1727.

ர

ரம்யஜாமாத்ரு முனிப் பிரபாவம் 1709.
ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் 1723, 1860.
ரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்தம் 1702.

ரா

ராஜகோபால முதலியார் (மயிலாப்பூர்) 1732, 1734, 1735, 1737, 1844.
ராஜகோபாலாசாரியார் (சமஸ்கிருத பண்டிதர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்)1654.
ராம தேவர் 1758.
ராமாவதாராதி கால நிர்ணயம் 1715.
ராமையன் செட்டியார் 1669.

வ

வடமலே செட்டியார் (புது நகரம், பாலக்காடு) 1666.
வர்த்தமான யோகீந்திரர் 1658.
வரதநாராயணன் 1703, 1704.
வரதாசாரியார் (R) (சிறுதாமூர்) 1686, 1688, 1689, 1691, 1692, 1694, 1695.
வல்லாரை லேகிய முறை 1759.

வா

வாக்கியத்ரய வியாக்கியானம் 1723.
வாகடம் 1761.
வாகடர் 1840, 1841.
வாசுதேவன் 1668.
வாதவூரர் 1739.
வாலேதாசன் (மதுராபுரி) 1720, 1721.
வான்மீகர் அடிதலே கயிற்றுச் சூத்திரம் பத்து 1779, 1803.
வான்மீகர் உறுப்புச் சூத்திரம் பத்து 1778, 1804.
வான்மீகர் தீப சூத்திரம் 1782, 1804.
வான்மீகர் நாடி சூத்திரம் நூற்றுப் பதினைந்து 1777.
வான்மீகர் பல்விரற் சூத்திரம் ஐந்து 1781, 1804.
வான்மீகர் மணிக்கடை கயிற்றுச் சூத்திரம் முப்பது 1780.
வான்மீகி சூத்திரம் பதினாறு 1749.
வான்மீகி முனிவர் 1734.
வானமாமலே 1688.
வானமாமலே மடத்து வாழித் திருநாமம் 1724.

வி

விநாயகர் 1737.
விருஷபதாஸ நாயனார் 1854.
விருஷப ஸ்வாமி 1656, 1657.
வில்லிபாரதம் 1690.
விஷ்ணு 1686.
விஷ்ணு ஸ்தாந நிர்ணயம் 1716.

வீ

வீதராக ஸர்வஞ்ஞர் 1670, 1672.
வீரவன்னிய தலேயாரித் தெரு (மயிலாப்பூர்) 1757.
வீரவன்னிய புலி வைத்தியம் முத்துசாமி 1767.

வே

வேங்கட ராகவாசாரியர் (ஸ்ரீவத்ஸ கோத்ரம்) 1654, 1655.
வேங்கடராகவையங்கார் 1705.
வேங்கடாசார்யர் (கௌசிக கோத்ரம்) 1708, 1709.
வேதவியாஸ பகவான் 1667, 1668.
வேதாந்த தேசிகன் 1713 1723.
வேதாந்த தேசிகன் துதி 1713.
வேதாந்த ராமாநுஜ ஸம்யமீந்திரர் 1681.
வேதாளக் கதை 1666.

வை

வைத்திய சிந்தாமணி 1841.
வைத்திய ரத்தினச் சுருக்கம் 1786, 1787.

AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN INDIA.

NEW BOOK COMPANY, Booksellers, etc., "Kitab Mahal," 188-90, Hornby Road, Bombba.

D. B. TARAPOREVALA SONS & Co., Bombay.

THACKER & Co. (LTD.), Bombay.

N. S. WAGLE, Circulating Agent and Bookseller, No. 6, Tribhuvan Road, Girgaon, Bombay.

THE BOOK COMPANY, Calcutta.

BUTTERWORTH & CO. (LTD.) 6, Hastings Street, Calcutta.

R. CAMBRAY & Co., Calcutta.

THACKER, SPINK & Co., 3, Esplanade East, Calcutta.

The Proprietor, THE PUNJAB SANSKRIT BOOK DEPOT, Saidmitha Street, Lahore (Punjab).

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY FOR INDIA, Post Box No. 501, Park Town, Madras.

CITY BOOK COMPANY, Post Box No. 283, Madras.

C. COOMARASWAMI NAYUDU AND SONS, 27 and 35, Chinnathambi Street, Madras.

HIGGINBOTHAMS (LTD.), Mount Road, Madras.

THE LAW PRINTING HOUSE, 11, Mount Road, Madras.

G. A. NATESAN & Co., Madras.

P. R. RAMA IYER & Co., 368, Esplanade Row, Madras.

P. VARADACHARI & Co., Booksellers, 8, Linghi Chetti Street, Madras.

Agent, THE SOUTH INDIA SAIVA-SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, LTD., 6, Coral Merchant Street, Madras.

D. SRI KRISHNAMURTI, Editor of "Grama Paripalana," Ongole (Madras).

E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Pudumantapam, Madura (Madras).

M. SESHACHALAM & Co., Proprietors, The Hindu [illegible], Masulipatam (Madras).

THE HINDUSTAN PUBLISHING Co., LTD., Rajahmundry (Madras).

THE MODERN STORES, Salem (Madras).

S. KRISHNASWAMI & Co., Teppakulam Post, Trichinopoly Fort (Madras).

L. VAIDYANATHA AYYAR, Law Bookseller, Teppakulam P.O., Trichinopoly (Madras).

A. VENKATASUBBAN, Law Bookseller, Vellore (Madras).

P. N. SWAMINATHA SIVAN & Co., Commission Agents, Booksellers, etc., Pudukkottai State.

MOHANLAL DOSSABHAI SHAH, Books Agent, etc., Rajkot.

B. S. MATHUR & Co., Chatur Vilas, Paota Civil Lines, Jodhpur (Rajputana).

THE BOOKLOVERS' RESORT, Booksellers and News Agents, Taikad, Trivandrum.

NOTICE.

Official publications may be obtained in the United Kingdom either direct from the Office of the High Commissioner for India, India House, Aldwych, London, W.C. 2, or through any bookseller.